

Stjórnartíðindi

1925 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Skrifað inn á bls. 330.

Gallar á bls. 31, 60, 65-66, 69, 77, 89, 91, 95, 97, 136, 164, 170, 217, 253, 272, og 282.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRÍÐ 1925

B-DEILD

REYKJAVÍK 1925
ÍSAFOLDARPRENTSMÍÐJA H.F.

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.	Vörumerkjaauglýsingar.
Verðlagsskrár.	Auglýsingar um útkomin lög m. m.
Reikningar.	Embætti og sýslanir m. m., lausn og skipun.
Ættarnöfn.	Konsúlar.
Firminatilkynningar.	Heiðursmerki.
Skrá yfir hlutafjelög, sem birt hafa verið.	Heiðursgjafir og styrkveitingar.
Skrá yfir samvinnufjelög, sem birt hafa verið.	Einkarjettur.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
Stjórnarráðsbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.			
1.	19. jan.	Reglugjörð um hundahald í Keflavíkarkauptúni . .	1—2
2.	26. jan.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Girðingar-sjóð Runólfs Halldórssonar á Rauðalæk	2—3
3.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá Gullbrúðkaups-sjóðs hjónanna Runólfs Halldórssonar og Guðnýj-ar Bjarnadóttur á Rauðalæk	3—4
65.	30. jan.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Elliheimil-ið Grund í Reykjavík	156—157
4.	10. febr.	Vörutollur	5
5.	12. febr.	Reglugjörð um skemtanskatt í Keflavíkarkauptúni	5—7
6.	21. febr.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Styrktar-sjóðinn Vigdísarminning	7—8
7.	25. febr.	Reglugjörð um breyting á reglugjörð 7. maí 1924, um bann gegn innflutningi á ópörfum varningi	9
8.	28. febr.	Reglugjörð um meðferð og notkun rafmagns á Stokks-eyri	9—12
9.	S. d.	Gjaldskrá fyrir rafveitu Stokkseyrarhrepps . . .	13
10.	S. d.	Reglugjörð fyrir búnaðarlánadeild við Landsbanka Íslands, sem stofnuð er samkvæmt lögum nr. 38, 4. júní 1924	14—19
11.	16. mars	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Ræktunar-sjóð Búnaðarfjelags Garða- og Bessastaðahrepps	20—21

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðutal.
12.	16. mars	Samþykkt um viðauka við áveitusamþykkt frá 30. apríl 1918, fyrir Flóaáveitufjelagið	21
44.	20. mars	Reglugjörð um breyting á reglugjörð fyrir Strandasýslu, um refaeyðingar og tófueldi, frá 9. ágúst 1920	111
13.	25. mars	Reglugjörð um notkun pósta	22—56
45.	26. mars	Samþykkt um hagagirðingu í Fljótshlíðarhreppi	112—113
46.	8. apríl	Reglugjörð um rafveitu Eskifjarðarhrepps	113—116
47.	S. d.	Gjaldskrá fyrir rafveitu Eskifjarðarhrepps	117
48.	15. apríl	Reglugjörð um gjöld til holræsa og gangstjetta á Akureyri	118—119
36.	17. apríl	Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups um skifting Kirkjubæjarsóknar í Norður-Múla-prófastsdæmi í tvær sóknir, Kirkjubæjarsókn og Sleðbrjótssókn	105—106
49.	20. apríl	Reglugjörð um hundahald í Akraneskaupþúni	119—120
50.	21. apríl	Samþykkt um samgirðingu fyrir vesturhluta Áshrepps, sunnan Kornsar og utan Saurbæjar	120—121
37.	27. apríl	Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups um skifting Ísafjarðarsóknar í 2 sóknir, Ísafjarðarsókn og Hnífsdalssókn	106—107
51.	S. d.	Samþykkt um meðferð skepna í kaupþúni Vík í Mýrdal í Vestur-Skaftafellssýslu	122
52.	30. apríl	Staðfesting konungs á skipulagsskrá Minningarsjóðs hjónanna Ólafs Þórðarsonar og Guðlaugar Þórðardóttur, er bjuggu á Sumarliðabæ 1862—1896	123—126
53.	2. maí	Samþykkt um sýsluvegasjóð Gullbringusýslu	126—127
54.	5. maí	Lögreglusamþykkt fyrir Neskaupþún í Norðfirði í Suður-Múlasýslu	128—139
55.	6. maí	Reglugjörð um grenjaleitir og refaeyðing í Skagafjarðarsýslu	140—143
56.	14. maí	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Siglufjarðarkaupstað frá 25. nóvember 1922	144
57.	16. maí	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Framfarsjóð Mosfellsahrepps	145
38.	19. maí	Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, um flutning þingstaðar	107
43.	4. júní	Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu, um flutning þingstaðar	111
58.	16. júní	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Lótusjóð Íslandsdeildar Guðspekisfjelagsins	146—147
59.	1. júlí	Reglugjörð um sölu áfengis til lækna	147—150
66.	6. júlí	Samþykkt um breyting á samþykkt um ýms atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895	158
67.	30. júlí	Auglýsing um meðalmeðgjöf af hálfu barnsfeðra, með óskilgetnum börnum til 14. maí 1928, eftir	

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
		ákvæðum sýslunefnda og bæjarstjórna, samskvæmt 26 gr. laga nr. 46, 27. júní 1921	158—162
68.	6. ágúst	Reglugjörð um hundahald í Stykkishólmskaupþúni	163
69.	S. d.	Fjallskilareglugjörð fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu . .	164—170
70.	17. ágúst	Auglýsing um breyting á burðargjaldstöxtum póst- flutnings	170
71.	26. ágúst	Samþykkt fyrir girðingarfelag jarðanna, Stafholts, Svarfhóls, Melkots og Flóðatanga í Stafholtstungna- hreppi	171—172
72.	19. sept.	Reglugjörð fyrir Ræktunarsjóð Íslands	173—183
73.	S. d.	Reglugjörð um hundahald í Siglufjarðarkaupstað . .	183—184
74.	24. sept.	Gjaldskrá fyrir rafmagnsveitu Reykjavíkur	184—185
75.	25. sept.	Auglýsing um læknissetur í Reykhólahjæraði . . .	185
76.	30. sept.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Styrktar- sjóð Elínar Guðmundsdóttur húsfreyju á Brúna- stöðum	186—187
77.	8. okt.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Sjóð Jóns Þorsteinssonar	188
78.	9. okt.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Styrktar- sjóð P. W. Jacobsen & Søn	189
63.	S. d.	Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Snæfellsness og Hnappadalssýslu, um endurgreiðslu sveitarstyrks	154
79.	21. okt.	Reglugjörð um innkaupsreikninga fyrir erlendan varning	190
80.	22. okt.	Reglugjörð um breytingu á reglugjörð 16. júní 1920, um breyting á reglugjörð fyrir Austur-Húnavatns- sýslu, um fjallskil o. fl., frá 2. nóv. 1917	191
81.	28. okt.	Heilbrigðissamþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað .	192—201
82.	12. nóv.	Reglugjörð um breyting á reglugjörð um niðurföfn- un og innheimtu vatnsskatts í Siglufjarðarkaup- stað, frá 30. júní 1921	201—202
83.	16. nóv.	Fiskiveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyjar	202—204
84.	24. nóv.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minning- arsjóð Argerðisfólksins	204—206
64.	26. nóv.	Brjef fjármálaráðuneytisins til sýslumanna og bæj- arfégeta, um tollmerki á tóbaksvörur	155
62.	28. nóv.	Auglýsing um kosning alþingismanus fyrir Gull- bringu- og Kjósarsýslu	153
85.	2. des.	Auglýsing um innköllun krónuseðla	206
86.	7. des.	Samþykkt fyrir girðingarfelag neðri hluta Borgar- hreyfingar	207—208
87.	31. des.	Reglugjörð um hundahald í Eskifjarðarkaupþúni . .	208
Verðlagsskrár 1925—1926.			
16.		Fyrir Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað . .	64—65
17.		— Suður-Múlasýslu	66—67
18.		— Austur-Skaftafellssýslu	68—69

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðatal.
19.		Fyrir Vestur-Skaftafellssýslu	70—71
20.		— Vestmannaeyjar	72—73
21.		— Rangárvallasýslu	74—75
22.		— Árnessýslu	76—77
23.		— Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík	78—79
24.		— Borgarfjarðarsýslu	80—81
25.		— Mýrasýslu	82—83
26.		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	84—85
27.		— Dalasýslu	86—87
28.		— Barðastrandarsýslu	88—89
29.		— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	90—91
30.		— Strandasýslu	92—93
31.		— Húnavatnssýslu	94—95
32.		— Skagafjarðarsýslu	96—97
33.		— Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað	98—99
34.		— Þingeyjarsýslu	100—101

Reikningar fyrir árið 1924.

I. Sjóðir undir umsjón stjórnarráðsins.

14.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Bjargráðasjóðs Íslands árið 1923.	57
88.	Reikningur Kirkjujarðasjóðs	209
89.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Thorkillii-barnaskólasjóðs	210
90.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herðisar og Ingileifar Benedictsens	211
91.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Arnasonar.	212
92.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Landsspítalasjóðs Geirs Zoëga kaupmanns og frú Helgu Zoëga konu hans	213
93.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns Jónssonar lækni	213—214
94.	Reikningur Líknarsjóðs Sigríðar Melsted	214
95.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands	215—217
96.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands 1. jan. til 30. sept. 1925	217—219
97.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands	219—220
99.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W Fischers	221
100.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrverandi Suðuramti.	222
101.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins tíunda og Alexandrínu drottningar til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík	222—223

VII

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðatal.
102.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar	223—224
103.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar	224
104.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs niunda	224—225
105.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs áttunda	225—226
106.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar	226—227
107.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gígas's	227
108.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur	228
109.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tuliniusar	228—229
110.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grimseyinga	229—230
111.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra sem biða tjón af jarðeldum	230—231
112.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árin 1923 og 1924	231
113.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landhelgisjóðs	232
114		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C Liebes	232—233
<i>II. Sjóðir undir umsjón biskups.</i>			
15		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins Almenna Kirkju-sjóðs	58—63
39.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðsins	107
40		Reikningur yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats	108
41.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar	109
42		Reikningur yfir tekjur og gjöld Argjaldasjóðs	110
60.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Guttorms próf. Þorsteinssonar	151
61.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs frú Thoru Melsted	152
<i>III. Söfnunarsjóðsreikningar.</i>			
124.		Reikningur Söfnunarsjóðs Íslands	243
124.		Yfirlit yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1924	244

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
<i>IV. Landsbankareikningar.</i>			
125.		Efnahagsreikningur Landsbankans með útbúum hans 31. desbr. 1924	245—268
126.		Efnahagsreikningur Landsbankans 31. mars 1925	268—270
127.		Efnahagsreikningur Landsbankans 30. júní 1925.	270—272
128.		Efnahagsreikningur Landsbankans 30. sept. 1925	272—274
<i>V. Ýmsir reikningar.</i>			
35.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar	102
98.		Reikningur æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsted	220
115.		Reikningur Styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jónssonar	233—234
116.		Reikningur Slysatriggingar sjómanna	234—235
117.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnespings	235—237
118.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frú Önnu Claessen	237—238
119.		Reikningur Styrktar- og sjúkrasjóðs vitavarda Íslands	238—239
120.		Reikningur Styrktarsjóðs verkamanna og sjómanna-fjelaganna	239
121.		Reikningur Framfarasjóðs Stykkishólms.	240
122.		Reikningur Spítalasjóðsins Vinaminning á Eyrarbakka	240—241
123.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Ekknasjóðs Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis	241—242
Ættarnöfn.			
133.		Skrá yfir ættarnöfn, er upp hafa verið tekin á árinu 1925	322
129.		Firrnatilkynningar	274—298
130.		Skrá yfir hlutafjelög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1925 . . .	298—299
131.		Skrá yfir samvinnufjelög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1925 .	299

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
132.		Vörumerkjaauglýsingar	299—321
		Auglýsing um útkomin lög m. m.	1, 103-105
		Embætti og sýslanir m. m. lausn og skip- un	322—326
		Konsúlar	328—329
		Heiðursmerki	327—328
		Heiðursgjafir og styrkveitingar	329
		Einkarjettur	329—330

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Áfengi til lækninga, reglugjörð, 147—150.
Ágúst Sigurðsson, póstaðgreiðslumaður, 326.
Akraneskaupþún, hundahald, reglugjörð, 119—120.
Akureyri, gjöld til holræsa og gangstjetta, reglugjörð, 118—119
Alexander Jóhannesson, docent, 324.
Almenni Kirkjusjóður, reikningur, 58—63.
Alþingismaður fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu, kosning, auglýsing, 153.
Árgerðisfólkið, minningarsjóður, skipulagsskrá, 204—206.
Árgjaldasjóður, reikningur, 110.
Arnarstapa- og Skógarstrandarumboð og Hallbjarnareyrar, umboðsmaður, lausn og skipun, 325.
Árni Árnason, heiðursgjöf, 329
Árni Eggertsson, heiðursmerki, 328.
Árni Einarsson, styrkveiting, 329.
Ásgeir Guðmundsson, póstaðgreiðslumaður 325.
Áshreppur, samgirðing sunnan Kornsár og utan Saurbæjar, samþykkt, 120—121.
Áveitusamþykkt fyrir Flóaáveitufjelagið, viðauki, 21.

B.

Bachmann, Stefán, póstaðstoðarmaður, lausn, 326.

Bann gegn innflutningi á óþörfum varningi, reglugjörð, breyting, 9.
Barnaskólasjóður, Thorkillii, reikningur, 210.
Benedictsen, Herdís og Ingileif, minningarsjóður, reikningur, 211.
Bergmann, Jónas, póstaðgreiðslumaður, 326.
Berndsen, Carl, póstaðgreiðslumaður, 326.
Bessastaðahreppur, Garða-, búnaðarfjellag, ræktunarsjóður, skipulagsskrá, 20—21.
Bjargráðasjóður Íslands, reikningur, 57.
Bjarni Guðmundsson, hjeraðslæknir, settur, 323.
Bjarni amtmaður Þorsteinsson og frú Þórunn Hannesdóttir, gullbrúðkaupsjóður, reikningur, 228.
Björn Kristjánsson póstaðgreiðslumaður, 326.
Björn Þorláksson, sóknarprestur, lausn 325.
Blöndal, Sigfús, heiðursmerki, 328.
Borgarhreppur, girðingarfjellag, samþykkt, 207—208.
Borgþór Jósefsson, heiðursmerki, 328.
Briem, Halldór, bókavörður, lausn, 324.
Briem, Kara, póstaðstoðarmaður, lausn, 325.
Bruun, Peter Daniel, heiðursmerki, 328.
Búnaðarfjellag Garða- og Bessastaðahrepps, ræktunarsjóður, skipulagsskrá, 20—21,

Búnaðarlánadeild Landsbanka Íslands
reglugjörð, 14—19.
Burðargjaldstaxtar póstflutninga, aug-
lýsing, 170.

C.

Claessen, A. aðalkonsúll, 329.
Claessen, Anna, minningarsjóður, reikn-
ingur, 237—238.

D.

Dahl, Christian Smith. heiðursmerki, 327.
Davið Kristjánsson, póstaðgreiðslumaður,
326.
Dvergasteinsprestakall, sóknarprestur,
lausn, 325.

E.

Eggert Einarsson, póstaðgreiðslumaður,
326.
Egilson, Gunnar, fiskifulltrúi, 323.
Einar Þorvarðarson, oddviti í yfirkjör-
stjórn við alþingiskosningar, 323.
Einkarjettur, 329—330.
Ekknasjóður Vestur-Skaftafellsprófasts-
dæmis, reikningur, 241—242.
Elin Guðmundsdóttir, styrktarsjóður,
skipulagsskrá, 186—187.
Elliheimilið Grund, skipulagsskrá, 156—
157.
Embætti og sýslanir m.m., lausn og
skipun, 322—326.
Erfingjarenta, æfinleg, Sigríðar Melsted,
reikningur, 220.
Erlendur varningur, innkaupsreikningar,
reglugjörð, 190.
Eskifjarðarhreppur, rafveita, reglugjörð,
114; gjaldskrá 117.
Eskifjarðarkauptún, hundahald, reglu-
gjörð, 208.

F.

Fiez-Vandal, Maurice, forstöðumaður
franska konsúlatsins í Reykjavík, 328.

Firrnatilkynningar, 274—298.

Fischer, W., gjafasjóður, reikningur,
221.

Fiske, W., gjafasjóður, reikningur, 229
—230.

Fiskifulltrúi á Spáni og Ítallu, skipað-
ur, 323.

Fiskimannasjóður Kjalarnespings, reikn-
ingur, 235—237.

Fiskiveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyj-
ar, 202—204.

Fiskiveiðasjóður Íslands, reikningur,
219—220.

Fjallskilareglugjörðir fyrir Norður-Ísa-
fjarðarsýslu, 164—170; fyrir Austur-
Húnavatnssýslu, breyting, 191.

Fljótdalshjarað, hjeraðslæknir, settur,
323.

Fljótshlíðarhreppur, hagagirðing, sam-
þykkt, 112—113.

Flóaáveitufjelagið, áveitusamþykkt, við-
auki, 21.

Framfarasjóður Mosfellshrepps, skipu-
lagsskrá, 145.

Framfarasjóður Stykkishólms, reikning-
ur, 240.

Friðrik Hallgrímsson, sóknarprestur,
324.

Friðrik konungur VIII., styrktarsjóður,
reikningur, 225—226.

Fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, sam-
þykkt, breyting, 158.

G.

Gad, Frederik, heiðursmerki, 328.

Gangstjetta- og holræsagjald á Akur-
eyri, reglugjörð, 118—119.

Garða- og Bessastaðahreppur, búnaðar-
fjelað, ræktunarsjóður, skipulagsskrá,
20—21.

Geir Zoëga og Helga Zoëga, Landsspít-
alasjóður, reikningur, 213.

Georg Ólafsson, sáttasemjari, 324.

Gigas, V., styrktarsjóður, reikningur, 227

Girðingar, girðingarfelög, samþykktir: Fljótshlíðarhrepps, 112—113; neðri hluta Borgarhrepps 207—208; jarðanna Stafholts, Svarfhóls, Melkots og Flóðatanga í Stafholtstungnahreppi, 171—172; vesturhluta Áshrepps sunnan Kornsár og utan Saurbæjar, 120—121.

Girðingarsjóður Runólfs Halldórssonar á Rauðalæk, skipulagsskrá 2—3.

Gísli Jón Nikulásson, styrktarsjóður, reikningur 226—227.

Gjafasjóðir, reikningar: Guttorms próf. Þorsteinssonar, 151; frú Thoru Melsted, 152; W. Fischers, 221; W. Fiskes, 229—230; C. Liebes, 232—233.

Gjaldskrár fyrir rafveitur: Stokkseyrarhrepps, 13; Siglufjarðarkaupstaðar, 144; Eskifjarðarhrepps, 117; Reykja. vikur, 184—185.

Grenjaleitir og refaeyðing, reglugjörðir: Fyrir Skagafjarðarsýslu, 140—143; fyrir Strandasýslu, breyting, 111.

Grímsneshjarað, hjeraðslæknir, skipaður, 323.

Grund, elliheimili, skipulagsskrá, 156—157.

Guðlaug Þórðardóttir og Ólafur Þórðarson, Sumarliðabæ, minningarsjóður, skipulagsskrá, 123—126.

Guðmundur Guðfinnsson, hjeraðslæknir, lausn, 322.

Guðmundur Guðmundsson, hjeraðslæknir, settur, 325.

Guðný Bjarnadóttir og Runólfur Halldórsson, gullbrúðkaupssjóður, skipulagsskrá, 3—4.

Guðspekifjelagið, Lótussjóður Íslandsdeildar, skipulagsskrá, 146—147.

Gullbringu- og Kjósarsýsla: Sýsluvegasjóður, samþykkt, 126—127; alþingismannskosning, auglýsing, 153.

Gullbrúðkaupssjóðir: Runólfs Halldórssonar og Guðnýjar Bjarnadóttur, skipu-

lagsskrá, 3—4; Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, reikningur, 228.

Gunnar Egilson, fiskifulltrúi, 323.

Gunnar Ólafsson, agent consulaire, 329.

Guttormur Vigfússon, sóknarprestur, lausn, 323.

Guttormur próf. Þorsteinsson, gjafasjóður, reikningur, 151.

H.

Hagagirðing í Fljótshlíðarhreppi, samþykkt, 112—113.

Hallgrímur Hallgrímsson, bókavörður, 325.

Hannes Árnason, styrktarsjóður, reikningur, 212.

Hansen, Ólaf, heiðursmerki, 328.

Haraldur Björnsson, póstaðstoðarmaður, 326.

Haraldur Jónsson, hjeraðslæknir, settur, 323.

Háskóli Íslands: Prófessor skipaður, 322; docent skipaður, 324;

Heiðursgjafir, 329.

Heiðursmerki, 327—328.

Heilbrigðissamþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað, 192—201.

Helgi Björnsson póstaðgreiðslumaður, 326.

Helgi H. Eiríksson, kennari við Kennaraskólann, settur, 324.

Helgi Jónasson, hjeraðslæknir, settur, 322; skipaður, 323.

Herdís og Ingileif Benedictsén, minningarsjóður, reikningur, 211.

Hermann Hjartarson, sóknarprestur, 324.

Hertz, Emil C., heiðursmerki, 328.

Hjálmar kaupmaður Jónsson, styrktarsjóður, reikningur, 233—234.

Hlutafjelög, skrá, 298—299.

Hnífsdalssókn og Ísafjarðarsókn, skifting, stjórnarráðsbrjef, 106—107.

Hofsóshjærað, hjæraðslæknir, lausn og setning, 324.

Hofteigsprestakall, sóknarprestur, skipaður, 324.

Hollnagel- Jensen, Oluf Cecilus, heiðursmerki, 327.

Hólmavíkurhjærað, hjæraðslæknir skipaður, 323.

Hólræsa- og gangstjettagjöld á Akureyri, reglugjörð, 118—119.

Hólsprestakall, sóknarprestur skipaður, 325.

Húnavatnssýsla Austur-, fjallskilareglugjörð, breyting, 191.

Hundahald, reglugjörðir: Keflavíkurkaupþún, 1—2; Akraneskaupþún, 119—120; Stykkishólmskaupþún, 163; Siglufjarðarkaupstaður, 183—184; Eski-fjarðarkaupþún, 208.

I. Í.

Indriði Einarsson, heiðursmerki, 328.

Innflutningur á óþörfum varningi, reglugjörð, breyting, 9.

Innheimta og niðurfjöfnun vatnsskatts á Siglufirði, reglugjörð, breyting, 201—202.

Innkauprseikningar fyrir erlendan varning, reglugjörð, 190.

Innköllun krónuseðla, auglýsing, 206.

Ísafjarðarsókn og Hnífsdalssókn, skifting, stjórnarráðsbrjef, 106—107.

Ísafjarðarsýsla, Norður-, fjallskilareglugjörð, 164—170.

Íslandsdeild Guðspekifélagsins, Lótus-sjóður, skipulagsskrá, 146—147.

J.

Jacobsen & Søn, P. W., styrktarsjóður, skipulagsskrá, 189.

Jaden, Hans, heiðursmerki, 328.

Jarðeldasjóður, reikningur, 230—231.

Jóhann P. Jónsson, heiðursmerki, 328.

Johnson, Thomas H., heiðursmerki, 328.

Jón Benediktsson, hjæraðslæknir, lausn, 324.

Jón Eiríksson, kollektusjóður, reikningur, 109.

Jón Þorláksson, falin forstaða atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins, 325.

Jón Þorsteinsson, sjóður, skipulagsskrá, 188.

Jónas Sveinsson, hjæraðslæknir, settur, 322, skipaður 324.

K.

Karl Magnússon, hjæraðslæknir, 323.

Keflavíkurkaupþún, reglugjörðir: Hundahald, 1—2; skemtanskattur, 5—7.

Kennaraskólinn í Reykjavík, kennari settur, 324.

Kildal, Otto, vicekonsúll, 329.

Kirkjubæjarsókn og Sleðbrjótssókn, skifting, stjórnarráðsbrjef, 105—106.

Kirkjujarðasjóður, reikningur, 209.

Kjalarnesþing, Fiskimannasjóður, reikningur, 235—237.

Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar, reikningur, 109.

Konsúlar, 328—329.

Kristinn Björnsson, hjæraðslæknir, settur, 324.

Kristján Jónsson, læknir, styrktarsjóður, reikningur, 213—214; minningarsjóður, reikningur, 102.

Kristján konungur IX., styrktarsjóður, reikningur, 224—225.

Kristján konungur X. og Alexandrína drottning, styrktarsjóður, reikningur, 222—223.

Krónuseðlar, innköllun, auglýsing, 206.

L.

Landeyjaþing, sóknarprestur skipaður, 322.

Landhelgissjóður, reikningur, 232.

Landsbanki Íslands Búnaðarlánadeild, reglugjörð 14—19; reikningar 245—247.

Landsbókasafnið, bókavörður, lausn, 324; skipun, 325.

Landsspítalasjóður Geirs Zoëga kaupmanns og frú Helgu Zoëga konu hans, reikningur, 213.

Laxdal, Jón, konsúll, 328.

Leós, Jón H., póstaðstoðarmaður, 325.

Liebes, C, gjafasjóður, reikningur, 232—233.

Líknarsjóður Sigríðar Melsted, reikningur, 214.

Lótussjóður Íslandsdeildar Guðspekifjellsins, skipulagsskrá, 146—147.

Lystigarðsfjelag Akureyrar, styrkveiting, 329.

Lækningaáfangi, reglugjörð, 147—150.

Læknissetur í Reykhólahjæraði, auglýsing, 185

Lækur, þingstaður, stjórnarráðsbrjef, 111.

Lög. m.m., útkomin, auglýsing, 1, 103—105.

Lögreglusamþykkt fyrir Neskaupþún í Norðfirði, 128—139.

M.

Magnús Guðmundsson, falin forstaða dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, 324

Magnús Bl. Jónsson sóknarprestur, lausn, 323.

Marie Victoria, heiðursmerki, 328.

Meðalmeðgjöf af hálfu barnsfeðra með óskilgetnum börnum, auglýsing, 158—162.

Meðferð skepna í kaupþúninu Vík í Mýrdal, samþykkt, 122.

Melsted, Sigríður, Líknarsjóður, reikningur, 214; æfinleg erfingjarenta, reikningur, 220.

Melsted, Thora, gjafasjóður, reikningur 152.

Meyer, Ernst Sally, heiðursmerki 327.

Miðfjarðarhjærað, hjæraðslæknir, lausn og setning, 322; skipaður, 324.

Minningarsjóðir, reikningar: Herðísar

og Ingileifar Benediktsen, 211; Kristjáns læknis Jónssonar, 102; frú Önnu Claessen, 237—238.

Minningarsjóðir, skipulagsskrár: Hjónanna Ólafs Þórðarsonar og Guðlaugar Þórðardóttur, Sumarliðabæ, 123—126; Árgerðisfólksins, 204—206.

Mondrup, Christen Iversen, heiðursmerki, 327.

Mosfellshreppur, framfarasjóður, skipulagsskrá, 145.

N.

Neskaupþún í Norðfirði, lögreglusamþykkt, 128—139.

Niðurfjöfnun og innheimta vatnsskatts í Siglufjarðarkaupstað, reglugjörð, breyting, 201—202.

Nielsen, Bjarne, heiðursmerki, 327.

Nielsen, Oluf C., heiðursmerki, 328.

O. Ó.

Ólafur Haraldur Albertsson, póstaðstoðarmaður, 326.

Ólafur Bjarnason, umboðsmaður, 325.

Ólafur Gunnarsson, hjæraðslæknir, lausn, 322.

Ólafur Óskar Lárusson, hjæraðslæknir, 323.

Ólafur Þórðarson og Guðlaug Þórðardóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 123—126.

Óli Ketilsson, sóknarprestur, 324.

Óskilgetin börn, meðalmeðgjöf barnsfeðra, auglýsing, 158—162.

Óparfa varningur, innflutningur, reglugjörð, breyting, 9.

P.

Páll Jónsson, samgöngubótasjóður, reikningur, 223—224; styrktarsjóður, reikningur, 224.

Páll Ólafsson, heiðursmerki, 328.

Páll Sigurðsson, sóknarprestur, 325.

Pattinson, Henry, heiðursmerki, 327.
 Pjetur Jónsson, oddviti yfirkjörstjórnar, lausn, 323.
 Póstar, notkun þeirra, reglugjörð, 22—56.
 Póstflutningur, burðargjaldstaxtar, auglýsing, 170.
 Poulsen, Adam, heiðursmerki, 327.
 Prestsekknasjóður, reikningur, 107.
 Procopé, Hjalmar Johan, heiðursmerki, 327.
 Proppé, Jón, umboðsmaður, lausn, 325.

R.

Rafmagn, rafmagnsveitur: Á Stokkseyri, reglugjörð, 9—12, gjaldskrá, 13; í Eskifjarðarhreppi, reglugjörð, 113—116, gjaldskrá, 117; í Siglufjarðarkaupstað, gjaldskrá, 144; í Reykjavík, gjaldskrá, 184—185.
 Rangárhjærað, hjæraðslæknir, lausn og setning, 322, skipaður 323.
 Refaeyðing og grenjaleitir, reglugjörðir: Fyrir Skagafjarðarsýslu, 140—143; fyrir Strandasýslu, breyting, 111.
 Reykdælahjærað, hjæraðslæknir settur, 323.
 Reykhólahjærað, læknissetur, auglýsing, 185, hjæraðslæknir settur, 325.
 Reykjarfjarðarhreppur, flutningur þingstaðar, stjórnarráðsbrjef, 107.
 Reykjavík, rafmagnsveita, gjaldskrá, 184—185.
 Reykjavíkurprestakall, sóknarprestur skipaður, 324.
 Romer, Tadeusz, heiðursmerki, 328.
 Rósinkranz, Ólafur, heiðursmerki, 328.
 Runólfur Halldórsson á Rauðalæk, girðingarsjóður, skipulagsskrá, 2—3; gullbrúðkaupssjóður, skipulagsskrá, 3—4.
 Ræktunarsjóður búnaðarfjelags Garða- og Bessastaðahrepps, skipulagsskrá, 20—21.
 Ræktunarsjóður Íslands, reglugjörð, 173—183; reikningar, 215—219.
 Rønne, A. C., heiðursmerki, 328.

S.

Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar, styrktarsjóður, reikningur, 224.
 Samvinnufjelög, skrá, 299.
 Sáttasemjari í vinnudeilum, skipaður, 324.
 Siglufjarðarkaupstaður: Notkun rafmagns, gjaldskrá, breyting, 144; hundahald, reglugjörð, 183—184; niðurjöfnun og innheimta vatnsskatts, reglugjörð, breyting, 201—202.
 Sigríður Einarsdóttir, póstafgreiðslumaður, 326.
 Sigtryggur Guðlaugsson, styrkveiting, 329.
 Sigurður Jónsson, heiðursgjöf, 329.
 Sigurður Sigurðsson, heiðursmerki, 328.
 Sigurður Þórðarson, sóknarprestur, 325.
 Sigurmundur Sigurðsson, hjæraðslæknir, 323.
 Sjómannafjelög og verkamanna-, styrktarsjóður, reikningur, 239.
 Sjómenn slysatrygging, reikningur, 234—235.
 Skagafjarðarsýsla, grenjaleitir og refaeyðing, reglugjörð, 140—143.
 Skagan, Jón J., sóknarprestur, 322.
 Skemtanaskattur í Keflavíkarkauptúni, reglugjörð, 5—7.
 Skepnur í Vík í Mýrdal, meðferð, samþykkt, 122.
 Skipulagsskrár: 2—3; 3—4; 7—8; 20—21; 123—126; 145; 146—147; 156—157; 186—187; 188; 189; 204—206.
 Skrzynski, Alexander, heiðursmerki, 327.
 Skútustaðaprestakall, sóknarprestur skipaður, 324.
 Sleðbrjótssókn og Kirkjubæjarsókn, skifting, stjórnarráðsbrjef, 105—106.
 Slysatrygging sjómanna, reikningur, 234—235.
 Sommerschild, Job Thode, heiðursmerki, 327.
 Spítalasjóðurinn Vinamíning, Eyrarbakka, reikningur, 240—241.

Staðarprestakall, sóknarprestur skipaður, 322.

Stafholtstungnahreppur, girðingarfelag fyrir nokkrar jarðir, samþykkt, 171—172.

Stephensen, Hannes B. póstafgreiðslumaður, lausn, 326.

Stjórnarráðsbrjef: Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups, um skifting Kirkjubæjarsóknar í Norður-Múlaprófastsdæmi í tvær sóknir, Kirkjubæjarsókn og Sleðbrjótssókn, 105—106; brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups, um skifting Ísafjarðarsóknar í tvær sóknir, Ísafjarðarsókn og Hnífsdalssókn, 106—107; brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu, um flutning þingstaðar, 107; brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Skagfjarðarsýslu, um flutning þingstaðar 111; brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, um endurgreiðslu sveitarstyrks, 154; brjef fjármálaráðuneytisins til sýslumanna og bæjarfógeta, um tollmerki á tóbaksvörur 155. Stokkseyri, notkun rafmagns, reglugjörð, 9—12; gjaldskrá, 13.

Strandasýsla, refaeyðing og tófueldi, reglugjörð, breyting, 111.

Struckmann, Erich, heiðursmerki, 328.

Stykkishólmur: Framfarasjóður, reikningur, 240; hundahald, reglugjörð, 163.

Styrktar- og sjúkrasjóður vitavarða Íslands, reikningur, 238—239.

Styrktarsjóðir, reikningar: Hannesar Árnasonar, 212; Kristjáns Jónssonar lækni, 213—214; verðugra og þurfsandi þjóðjarðalandseta, 222; Kristjáns konungs X. og Alexandrinar drottningar, 222—223; Páls Jónssonar, 224; Kristjáns konungs IX., 224—225;

Fríðriks konungs VIII., 225—226; Gísla Jóns Nikulássonar, 226—227 V. Gígas's, 227; Þórarins Tuliniusar, 228—229; þeirra sem biða tjón af jarðeldum, 230—231; Þorvaldarminningar, 231; Hjálmars kaupmanns Jónssonar, 233—234; verkamanna og sjómanna felaganna, 239.

Styrkveitingar, 329.

Stöðvarprestakall, sóknarprestur, lausn, 323.

Sveitarstyrkur, endurgreiðsla, stjórnarráðsbrjef, 154.

Sýsluvegasjóður Gullbringusýslu, samþykkt, 126—127.

Sæmundur Helgason, póstafgreiðslumaður, 326.

Söfnunarsjóður Íslands, reikningur, 243—244.

T.

Thorkillii-barnaskólasjóður, reikningur, 210.

Thoroddsen, Guðmundur, prófessor, 322.

Tóbaksvörur, tollmerki, stjórnarráðsbrjef, 155

Tófueldi og refaeyðing í Strandasýslu, reglugjörð, breyting, 111.

Torp-Pedersen, Emil, heiðursmerki, 327.

Tulinius, Þórarinn, styrktarsjóður, reikningur, 228—229.

U. U.

Umboðsmaður Arnarstapa- og Skógarstrandarumboðs og Hallbjarnareyrar, lausn og skipun, 325.

Útkomin lög m.m., auglýsing, 1, 103—105.

V. W.

Vallanesprestakall, sóknarprestur, lausn, 323, skipun 325

Vallholtslegat, reikningur, 108.

Varningur, erlendur: Bann gegn innflutningi, reglugjörð, breyting, 9; innkaupsreikningar, reglugjörð, 190.

Vatnsfjörður, flutningur þingstaðar, stjórnarráðsbrjef, 107.
 Vennola, Juho Heikki, heiðursmerki, 327.
 Verðlagsskrár, 64—101.
 Verðugra og þurfandi þjóðjarðalandsseta, styrktarsjóður, reikningur, 222.
 Verkamanna- og sjómannaþjelögin, styrktarsjóður, reikningur, 239.
 West, Richard, heiðursmerki, 327.
 Vestmannaeyjar: Fuglaveiðar, samþykkt, 158; heilbrigðissamþykkt, 192—201; fiskiveiðasamþykkt, 202—204; hjerads-læknir skipaður, 323.
 Vestur Skaftafellsprófastsdæmi, ekkna-sjóður, reikningur, 241—242.
 Victoria, Marie, heiðursmerki, 328.
 Viðvíkurhreppur, flutningur þingstaðar, stjórnarráðsbrjef 111.
 Wiehe, Holger, heiðursmerki, 327.
 Vigdísarminning, styrktarsjóður, skipu-lagsskrá, 7—8.
 Vík í Mýrdal, meðferð skepna, samþykkt, 122.
 Vinaminning, spítalasjóður, reikningur, 240—241.
 Vitaverðir Íslands, styrktar- og sjúkra-sjóður, reikningur, 238—239.
 Vörumerkjaauglýsingar, 299—321.
 Vörutollur, 5.

Y.

Yfirkjörstjórn við alþingiskosningar, oddviti, lausn og skipun, 323.

Z.

Zoëga, Geir, kaupmaðnr og frú Helga Zoëga, Landspítalasjóður, reikningur, 213.

P.

Þingstaðir, flutningur, stjórnarráðsbrjef, í Reykjarfjarðarhreppi, 107; í Viðvíkurhreppi, 111.

Þjóðjarðalandsetar, styrktarsjóður, reikningur, 222.

Þórarinn Björnsson, póstaðstoðarmaður, 326.

Þormar, Þorvarður, sóknarprestur, 324, Þorsteinn Jóhannesson, sóknarprestur, 322.

Þorvaldarminning, styrktarsjóður, reikningur, 231.

Æ.

Æfinleg erfingjarenta Sigríðar Melsteð, reikningur, 220.

Ættarnöfn, skrá, 322.

O.

Ögurþingaprestakall, sóknarprestur skipaður, 324.

ÚTKOMIÐ Í A-DEILD STJÓRNARTÍÐINDANNA 1924.

Konungleg auglýsing um, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 21. júní 1924.

Konungleg auglýsing um, að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn, undirskrifuð af konungi 30. júní 1924.

Tilskipun um breyting á og viðauka við tilskipun nr. 84, 30. nóv. 1921, um ákvörðun tekjuskatts og eignarskatts í Reykjavík, undirskrifuð af konungi 4. ágúst 1924.

Bráðabirgðalög um breytingu á lögum nr. 19, 4. júní 1924, um nauðasamninga, undirskrifuð af konungi 14. okt. 1924.

Tilskipun um lyf og læknishjálp í íslenskum skipum, undirskrifuð af konungi 1. des. 1924.

Opið brjef, er stefnir Alþingi saman til reglulegs fundar 7. febrúar 1925, undirskrifað af konungi 15. des. 1924.

Konungsbrjef um setning Alþingis, undirskrifað af konungi sama dag.

Auglýsing um ákvæði, sem sett hafa verið milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Svíaríkis, um gagnkvæma vernd fyrir vörumerki, undirskrifuð af forsætisráðherra 30. des. 1924.

Auglýsing um samning milli konungsríkisins Íslands og hins sameinaða konungsríkis Bretlands hins mikla og Írlands, um endurnýjun á sáttmála, er undirritaður var í London 25. október 1905, um gerðardóm í nokkrum málum, undirskrifuð af forsætisráðherra sama dag.

Auglýsing um ákvæði, er stjórn Íslands og sambandsstjórn Austurríkis hafa orðið ásáttar um að gilda skuli um verslunarviðskifti milli landanna, undirskrifuð af forsætisráðherra sama dag.

Auglýsing um ákvæði, er stjórn Íslands og stjórn Portúgals hafa orðið ásáttar um, að gilda skuli um verslunarviðskifti milli landanna, undirskrifuð af forsætisráðherra sama dag.

Auglýsing um verslunarsamning milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Spánar, undirskrifuð af forsætisráðherra sama dag.

Auglýsing um skipun og skifting starfa ráðherra o. fl., undirskrifuð af ráðherra sama dag.

REGLUGJÖRD

um

hundahald í Keflavíkarkauptúni.

1. gr.

Í kaupúninu Keflavík mega 5 íbúar kaupúnsins, er hafa grasnyt og fjenað, hafa, að fengnu leyfi hreppsnefndarinnar, 1 hund hver.

1
19. jan.

1 Skyldur er hver hundeigandi að hlýta ákvæðum reglugjörðar fyrir
19. jan. Gullbringu- og Kjósarsýslu um lækningu hunda af bandormum o. fl. frá 30.
júni 1901.

2. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 100—1000 krónur, og
er hver hundur rjettdræpur, sem fyrirfinst á kaптúnslóðinni, nema hann
fylgi manni utan kaптúnsins.

3. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 30. janúar 1925 og skal fyrir þann dag
fá leyfi hreppsnefndar fyrir ofantalda 5 hunda.

Reglugjörð þessi staðfestist hjermeð samkvæmt lögum nr. 8, 4. júní
1924 og birtist til leiðbeiningar öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. jan. 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

2 STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Girðingarsjóð Run-
26. jan. ólfs Halldórssonar á Rauðalæk, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum, af
dóms- og kirkjumálaráðherranum, 26. janúar 1925. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Girðingarsjóð Runólfs Halldórssonar á Rauðalæk.

1. gr.

Stofnfje sjóðsins er 120 krónur, sem er andvirði fyrir litla landspildu,
er gekk undan Efri-Rauðalæk 1923.

2. gr.

Girðingarsjóðinn skal ávaxta í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands.

3. gr.

Í næstu 200 — tvö hundruð — ár skulu allir vextir af Girðingarsjóð-
um árlega leggjast við höfuðstólinn.

4. gr.

2

Að nefndum tvö hundruð árum liðnum falla allir ársvextir árlega til útborgunar, að undantekinni einni krónu, sem jafnan legst við höfuðstólinn. 26. jan.

5. gr.

Vöxtum þeim af sjóðnum, er koma til útborgunar að 200 árum liðnum, skal verja til girðinga í Holtahreppi Rangárvallasýslu, einkum til landamerkjagirðinga.

6. gr.

Sýslunefnd Rangárvallasýslu hefir umsjón með Girðingarsjóðnum, geymir viðskiftabók hans við Söfnunarsjóðinn og tekur á sínum tíma þá vexti Girðingarsjóðsins, er útborgast eiga. Hún ákveður einnig eftir tillögum hreppsnefndarinnar í Holtahreppi, hvernig vöxtum sjóðsins skuli verja til girðinga, hvar og hvernig, og með hverju girða skuli. Hún semur enn fremur ársreikninga hans.

7. gr.

Ef sá tími kemur, að ekki þarf lengur á öllum vöxtum sjóðsins að halda til að auka eða bæta girðingarnar í Holtahreppi, enda sje þá landareign hverrar jarðar í hreppnum fullgirt, þá má verja vöxtum sjóðsins til annara búnaðarbóta í Holtahreppi.

Syðri-Rauðalæk, 23. des. 1924.

Runólfur Halldórsson.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Gullbrúðkaupssjóð hjónanna Runólfs Halldórssonar og Guðnýjar Bjarnadóttur á Rauðalæk, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum, af dóms- og kirkjumálaráðherra, 26. janúar 1925. Skipulagsskráin er þannig: 3 26. jan.

SKIPULAGSSKRÁ

Gullbrúðkaupssjóðs hjónanna Runólfs Halldórssonar og Guðnýjar Bjarnadóttur á Rauðalæk.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Gullbrúðkaupssjóður hjónanna Runólfs Halldórssonar og Guðnýjar Bjarnadóttur á Rauðalæk.

3

26. jan.

2. gr.

Stofnfje sjóðsins er 3000 — þrjú þúsund — krónur, er nefnd hjón gefa, og skal sjóðurinn ávaxtaður í Söfnunarsjóði Íslands, aðaldeild.

3. gr.

Vextir leggjast fyrst um sinn allir við höfuðstólinn, en árið 1950 og fimta hvert ár eftir það, þegar ártalið endar á 5 eða 0, skulu allir vextir fyrir hið næstliðna ár, að undantekinni einni krónu, falla til útborgunar. Þeir vextir, sem ekki falla til útborgunar, leggjast árlega við höfuðstólinn.

4. gr.

Á 100 ára afmæli Runólfs Halldórssonar, 23. nóv. 1950, og eftir það í hvert skifti, sem ártalið endar á 5 eða 0, skal verja vöxtum þeim, er það ár hafa fallið til útborgunar úr Söfnunarsjóðnum, til verðlauna fyrir framúrskarandi framkvæmdir og umgengni (snýrtimensku) í búnaði, utan húss og innan, þar með talin meðferð og umbætur á búfjenaði.

5. gr.

Starfsvið sjóðsins er Holtamannahreppur hinn forni og skulu verðlaunin í hvert sinn veitt einum manni (karli eða konu), sem á heima á því svæði. Þegar ársvextir af sjóðnum fara að nema meiru en 10.000 — tíu þúsund — krónum, má þó veita fleirum verðlaun, þó svo, að engin verðlaun sjeu þá minni en 5000 — fimm þúsund — krónur. Enginn má á hverjum 20 — tuttugu — ára fresti fá verðlaun oftari en einu sinni, nema hann á þeim tíma hafi flutt sig á aðra jörð og gjört þar svo miklar umbætur, að það þyki verðlauna vert. Verðlaunin veitast í Holtahreppi þegar ártalið endar á 0, en í Ásahreppi, þegar ártalið endar á 5.

6. gr.

Hreppsnefndir Holtahrepps og Ásahrepps kjósa hvor um sig einn karlmann og eina konu í stjórnarnefnd sjóðsins, ennfremur kýs sýslunefnd Rangárvallasýslu einn mann í nefndina og ræður hver sje formaður hennar. Stjórnarnefndarmennirnir eiga sæti í nefndinni æfilangt, nema þeir segi sig úr henni eða flytji burt úr nefndum hreppum.

7. gr.

Stjórnarnefnd sjóðsins hefir umsjón með honum, geymir viðskiftabók hans við Söfnunarsjóðinn og semur ársreikninga hans, tekur vexti þá, sem falla til útborgunar og úthlutar verðlaunum. Í hvert skifti, sem vextir hafa fallið til útborgunar, skal hún gera sýslunefnd Rangárvallasýslu skil fyrir sjóðnum.

Syðri-Rauðalæk, 23. des. 1924.

Runólfur Halldórsson.

Guðný Bjarnadóttir.

VÖRUTOLLUR.

4

10. febr.

Samkvæmt heimild í 3. gr. laga um vörutoll nr. 38, 27. júní 1921, hefir vörutollur á eftirgreindum vörutegundum verið færður niður þannig:

7. júlí '22: Bötnvörpurúllur (Bobbins)	færðar í 2. fl. úr 7. fl.
15. mars '23: Trjesúlur (Bustesöjler)	— - 7. — — 6. —
11. september '23: Mómysna	— - 2. — — 7. —
19. september '23: Botnvörpuhlerar	— - 2. — — 7. —
9. október '23: Glaubersalt	— - 2. — — 7. —
8. apríl '24: Vírgirðinganet	— - 2. — — 7. —
27. ágúst '24: Bátsuglur (Davider)	— - 2. — — 7. —
18. október '24: Blýsökku	— - 2. — — 7. —
18. október '24: Hleraskór	— - 2. — — 7. —
18. október '24: Hlerajárn	— - 2. — — 7. —
14. nóvember '24: Terrazzoskærver	— - 2. — — 7. —
26. nóvember '24: Skipaskrúfur (úr járni)	— - 2. — — 7. —

Fjármálaráðuneytið, 10. febr. 1925.

REGLUGJÖRÐ

5

12. febr.

um

skemtanaskatt í Keflavíkurkaupþúni.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 34 frá 22. nóvember 1918, sbr. lög nr. 30, 19. júní 1922, skal greiða skatt af skemtunum, sem haldnar eru í Keflavík, og aðgangur er seldur að.

2. gr.

Skattskyldar samkomur eru: Hljómleikar og söngskemtanir allskonar, fyrirlestrar, upplestur, sjónleikir, myndasýningar allskonar, íþróttasýningar sem aðrir en áhugamenn taka þátt í, eftirhermur, sjónhverfingar, skrautsýningar, dansleikir, bögglauppboð, hlutaveltur og annað, sem til skemtunar er notað, og er í eðli sínu samskonar og nú er talið.

3. gr.

Skatturinn er hundraðsgjald af inngöngueyri „brúttó“, og greiðist af hverri tegund skemtana þannig:

- 5** a. Af fyrirlestrum, upplestri og íþróttasýningum greiðist 5%.
12. febr. b. Af hljómleikum, myndasýningum og söngskemtunum 10%.
 c. Af eftirhermum, sjónhverfingum, skrautsýningum og sjónleikum 15%.
 d. Af dansleikjum, bögglauppboðum og hlutaveltum 20%.

Þegar skemtanir koma fyrir, sem hjer eru ekki taldar, en sem skattskyldar eru samkvæmt 2. gr., skal greiða sama skatt af þeim, og þeim skemtunum, sem þeim eru svipaðastar, af þeim, sem hjer hafa verið taldar.

Þegar fleiri en ein skemtun er höfð á sömu samkomu, skal skatturinn reiknaður fyrir þá skemtun, sem lengstan tíma tekur af samkomunni.

4. gr.

Hreppsnefnd Keflavíkurhrepps hefir eftirlit með því, að reglugjörð þessari sje fylgt, og sjer um innheimtu skattsins. Ræður hún sjerstakan mann til þess fyrir sína hönd, og nefnist hann eftirlitsmaður skemtana.

Eftirlitsmaður innheimtir skattinn, og hefir eftirlit með skemtunum, ef þurfa þykir.

5. gr.

Aðgöngumiðar á allar skattskyldar skemtanir skulu þannig gerðir, að á aðra hlið þeirra sje skráð það, sem samkomunni viðkemur, en á hinni hliðinni sje aðeins innsigli eftirlitsmanns. Eftirlitsmaður skal ávalt hafa til nægar birgðir af stimpluðum aðgöngumiðum. Kostnaðurinn við seðlana greiðist af skatttekjunum.

6. gr.

Hver sá, sem vill halda skattskylda samkomu samkv. 2. gr., skal tilkynna það eftirlitsmanni skemtana. Eftirlitsmaður skal láta honum í tje eins marga aðgöngumiða og hann óskar. Þegar samkomunni er lokið, skal sá, er fyrir henni stóð, afhenda eftirlitsmanni alla ónotaða aðgöngumiða, og greiða um leið skatt, samkv. 3. gr., af öllum þeim miðum, sem hann tók á móti, að fráðregnum þeim ónotuðu.

Þó má draga frá miða, sem varið hefir verið handa starfsmönnum samkomunnar.

7. gr.

Skatttekjum þessum skal varið til líknarstarfsemi í hreppnum. Meðferð og úthlutun fjárens annast þriggja manna nefnd, kosin af hreppsþúum til tveggja ára í senn, á almennum borgarafundi. Í þeirri nefnd má enginn hreppsnefndarmaður eiga sæti.

8. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að semja til eins árs í senn um ákveðna skattgreiðslu fyrir hverja sýningu, eða í eitt skifti fyrir öll, við þann eða þá, sem

halda uppi stöðugum skattskyldum samkomum, til dæmis kvikmyndaþjelög, leikþjelög o. s. frv. Einnig er hreppsnefnd heimilt að veita undanþágu frá skattgreiðslu, í eitt skifti í senn, fyrir skemtanir eða samkomur, sem haldnar eru í sjerstöku góðgerða- eða fræðsluskyni. 5

9. gr.

Brot á reglugjörð þessari varða sektum frá 100—1000 krónur. Mál, sem rísa útaf brotum á reglugjörðinni, skal farið með sem almenn lögreglumál.

10. gr.

Reglugjörð þessi er samin af hreppsnefnd Keflavíkurhrepps, og öðlast gildi þegar dómsmálaráðherra hefir staðfest hana.

Reglugjörð þessi, sem hreppsnefnd Keflavíkurhrepps hefir samþykkt, er hjermeð staðfest samkvæmt lögum nr. 34, 22. nóvember 1918, sbr. lög nr. 30, 19. júní 1922, til að öðlast gildi 1. mars 1925, og birtist til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 12. febrúar 1925.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Sigfús M. Johnsen.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Styrtarsjóðinn Vigdísarminning, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkju-
málaráðherra 21. febrúar 1925. Skipulagsskráin er þannig: 6

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Styrtarsjóðinn Vigdísarminning.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Vigdísarminning, og er stofnaður af samskotum til minningar um Vigdísí Jónsdóttur húsfreyju frá Deildartungu, sem fæddist þar 24. mars 1843, og þó þar 15. júlí 1914. Sjóðurinn er eign Reykholtisdals-hrepps.

6

2. gr.

21. febr.

Sjóðurinn, sem nú er 343 kr. 57 aurar, með sparisjóðsvöxtum í Landsbankanum til 31. des. 1921, skal ávaxtast í Söfnunarsjóði Íslands. Leggjast allir vextir við höfuðstól, uns hann er orðinn 800 krónur. Eftir það má verja $\frac{1}{4}$ árlegra vaxta til styrktar fátækum börnum í Reykholtshreppi. Styrk má veita barni til fullra 14 ára aldurs. Fyrst um sinn skal styrkurinn helst vera í fatnaði. En síðan, er fjeð eykst, skal styrk veita til hverskonar andlegs eða líkamlegs viðgangs og menningar barnanna, og eins til uppfósturs þeim að nokkru eða öllu. Þá má og verja styrknum meðfram á einn eða annan hátt til góðs fyrir unglinga til tvítugs. Úr því að ársvextir alls ná 100 krónum, skal leggja $\frac{1}{4}$ hluta vaxta árlega við höfuðstól, en verja hinu samkvæmt tilgangi sjóðsins. Styrk skal úthluta á fæðingardag Vigdísar Jónsdóttur, 24. mars, og við þann dag miðast reikningsár sjóðsins.

3. gr.

Prestskonan í Reykholti skal geyma viðskiftabók Vigdísarminningar við Söfnunarsjóðinn, þar til minningarsjóðurinn getur tekið til starfa. Þá gengst hún fyrir, að konur í hreppnum tvítugar og eldri, kjósi á fundi þrjár úr sínum hópi til að stjórna sjóðnum og úthluta styrk úr honum 3 ár í senn. Ein kona skal ganga úr stjórn á hverju ári, eftir hlutkesti tvö fyrstu árin. Stjórnin skiftir með sjer formanns-, ritara- og gjaldkerastörfum eftir samkomulagi. Hún starfar þóknunarlaust, en taka má af árstekjum útlagðan kostnað. Fund til kosninga skal halda í maí eða júní árlega. Þá skal leggja fram reikning liðins reikningsárs, endurskoðaðan af kosnum endurskoðara, og ræða málefni, er sjóðnum geta komið við.

4. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Gert í Reykholti í febrúar 1922.

Ástríður Pálsdóttir (handsalað).

Snjáfríður Pjetursdóttir.

Jóhanna Eggertsdóttir.

REGLUGJÖRÐ

7

25. febr.

um

breyting á reglugjörð 7. maí 1924, um bann gegn innflutningi á
óþörfum varningi.

Þær vörur, sem taldar eru í b-lið 1. gr. reglugjörðar 7. maí 1924, um
bann gegn innflutningi á óþörfum varningi, er frá þessum degi, og þar til
öðruvísi kynni að verða ákveðið, frjálst að flytja til landsins.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 25. febrúar 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGJÖRÐ

8

28. febr.

um

meðferð og notkun rafmagns á Stokkseyri.

1. gr.

Rafveitan á Stokkseyri selur öllum rafmagn innan þess svæðis, sem
hjer segir: Að vestan frá Bræðraborg, um Grund, Brekkur, Bræðratungu, Vatns-
dal og að Eystri Rauðarhól og alt kaupúnið innan þessara takmarka, að svo
miklu leyti, sem afl stöðvarinnar nægir, samkvæmt reglugjörð þessari.

2. gr.

Rafmagnið er eingöngu ætlað til lýsingar; þó má rafveitunefnd, með
ráði stöðvarstjóra, selja til annara afnota afl það, sem stöðin gæti framleitt
umfram það, sem til ljósa þarf, ef það á engan hátt truflar rekstur stöðv-
arinnar til ljósa.

3. gr.

Reksturstími stöðvarinnar til ljósaframleiðslu er frá 1. september til

8 1. maí, fyrst um sinn, og má ekki taka strauminn af, nema brýna nauðsyn beri 28. febr. til, og svo stuttan tíma sem unt er.

4. gr.

Aðalálmur og húsálmur leggur rafveitan á sinn kostnað. Aðalkerfi rafveitunnar má ekki stækka, nema með leyfi hreppsnefndar.

5. gr.

Hver, sem óskar að fá hús sitt raflagt, eða breytt eldri raflagningu, skal senda stöðvarstjóra skriflega beiðni um það, með upplýsingum um, hve mikið rafmagn hann óskar að fá, ásamt öðrum upplýsingum nauðsynlegum fyrir raflagninguna. Stöðvarstjóri sendir umsóknina með athugasemdum sínum til rafveitunefndar, og nefndin ákveður því næst, hvort lagningin eða breytingin skuli leyfð. Umsækjanda sje tilkynntur úrskurður nefndarinnar, og skal sú tilkynning vera komin til hans ekki seinna en þrem vikum eftir að stöðvarstjóri fjekk umsóknina.

6. gr.

Húsveitur skal gjöra á kostnað húseiganda af löggiltum rafvirkja. Enginn, nema sá eða þeir, sem hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar og stöðvarstjóra hefir löggilt til þess, má framkvæma slík verk eða breyta neinu, er rafveitunni tilheyrir, innanhúss eða utan.

7. gr.

Nú hefir hús verið raflagt, áhöld sett í hús, eða breytt eldri raflagningu, og má þá ekki taka húsveituna til afnota fyrr en stöðvarstjóri hefir skoðað og prófað hana og vottað, að hún sje fullnægjandi.

8. gr.

Allir rafmagnsnotendur skulu hafa straummælir, er rafveitan selur eða útvegar; þó getur rafveitunefnd selt ljós án straummæla, og greiðist gjald fyrir það eftir gjaldskrá rafveitunnar.

9. gr.

Enginn má án leyfis rafveitunefndar taka rafmagn úr taugakerfi rafveitunnar, nje aðhafast neitt það, er valdið geti skemdum á raftaugum eða öðrum raftækjum, sem notuð eru í sambandi við taugarnar, hvort heldur er í húsi hans eða utan þess. Brjóti nokkur gegn ákvæði þessu, skal hann greiða fullar skaðabætur og sæta sektum, sje verkið ekki þannig vaxið, að þyngri refsing liggi við, samkvæmt hegningarlögunum.

10. gr.

8

Hver rafmagnsnotandi er skyldur að sjá um, svo sem honum er unt, að innleiðsla hans sje jafnan í góðu lagi; komi ólag á raftaugar eða tæki í húsi þannig, að skemduð geti valdið á taugum eða áhöldum, t. d. að öryggi hrökkvi í sundur, eða bilun sjáist á einangrun á leiðslum, svo að leiðslur haldi ekki rafmagnsstraumnum og orsaki jarðsamband, þá skal húsráðandi tafarlaust tjá það stöðvarstjóra. Varast skal að taka í sundur ljóstækin, straumsnerlana, tengihylkin o. s. frv.

11. gr.

Rafveitunefndinni er heimilt að banna að nota í sambandi við rafveituna gamla lampa og önnur áhöld, sem eftir áliti hennar og stöðvarstjóra eru ótrygg eða til tálmunar á góðum rekstri.

12. gr.

Stöðvarstjóri og rafveitunefnd skulu ætíð hafa frjálsan aðgang þar, sem eru taugar eða áhöld, sem standa í sambandi við aðaltaugar stöðvarinnar, til þess að ganga úr skugga um, að alt sje í góðu lagi.

13. gr.

Vanræki rafmagnsnotandi skyldur þær, sem á honum hvíla, samkvæmt reglugjörð þessari, eða virðir að vettugi fyrirskipanir rafveitunefndar, skal stöðvarstjóra heimilt að slíta sambandinu við hann til bráðabirgða og að fullu með samþykki rafveitunefndar. Notandi ber fulla ábyrgð á öllum afleiðingum, sem af vanrækslunni kunna að stafa.

14. gr.

Þegar sjerstaklega stendur á, er hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugjörðar. Rísi ágreiningur útaf einstökum ákvæðum, sker hreppsnefndin úr, en úrskurði hennar má áfrýja til atvinnumálaráðuneytisins.

15. gr.

Hreppsnefndin hefir á hendi yfirstjórn rafveitunnar. Hún kýs 3 menn í rafveitunefnd til þriggja ára í senn. Gengur einn maður úr nefndinni árlega og skipar hreppsnefnd mann í hans stað. Stjórnin kýs sjer formann og fjehirði og ræður stöðvarstjóra, sem á að sitja fundi nefndarinnar og hefir atkvæðisrjett í öllum málum, sem ekki snerta hann persónulega. Stöðvarstjóra ber að fylgja í öllu fyrirmælum rafveitunefndar.

16. gr.

Rafveitunefnd skal hafa nákvæmt eftirlit með rekstri stöðvarinnar,

8 sjá um, að jafnan sje til nægilegt efni til reksturs o. s. frv. Hún skal halda
28. febr. glögga bók yfir tekjur og gjöld rafveitunnar, svo og eignir og skuldir. Árs-
reikning skal hún semja fyrir 1. mars ár hvert og afhenda hann hreppsnefnd-
inni, sem kys tvo menn til að endurskoða reikninginn, og úrskurðar hann síðan.

17. gr.

Hrökkvi tekjur rafveitustöðvarinnar ekki fyrir kostnaði, má greiða það.
sem á vantar, úr sveitarsjóði.

18. gr.

Hreppsnefndin semur í samráði við rafveitunefnd gjaldskrá fyrir
notkun rafmagnsins og leitar samþykkis atvinnumálaráðuneytisins á henni.

19. gr.

Reglugjörð þessari og einnig gjaldskránni má breyta með samþykki
stjórnarráðsins.

20. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 200 kr., nema þyngri
hegning liggi við og skal fara með mál út af þeim sem almenn lögreglumál.
Sektir renna í sveitarsjóð Stokkseyrarhrepps.

Reglugjörð þessi, sem er hjermeð sett samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20.
júní 1923, öðlast gildi 15. mars 1925, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem
hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. febrúar 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

GJALDSKRÁ

fyrir

rafveitu Stokkseyrarhrepps.**9**
28. febr.**1. gr.**

Hver húseigandi (húseigendur og þeir, sem sjerstakt herbergi hafa á leigu) greiði á ári fyrir 1 lampastæði kr. 20.00 og felst í því gjaldi greiðsla á alt að 20 kílowattastunda eyðslu um árið. Fyrir hvert lampastæði um fram greiðist á ári kr. 6.00 og felst í því gjaldi greiðsla á alt að því 5 kílowattstunda eyðsla um árið á hvert þeirra. Fyrir hverja kílowattstund, sem eytt er á ári hverju fram yfir það, sem áður er sagt að felst í gjöldum af lampastæðum, greiðist 75 aurar.

Gjald þetta má hækka eða lækka eftir því sem rafstöðin ber sig, alt að 25%.

2. gr.

Föstu rafmagnsgjöldin sem miðuð eru við lampastæði greiðist 4 sinnum á ári. 1. nóv., 30. des., 1. mars, og 15. maí, $\frac{1}{4}$ hluti þeirra í hvert sinn, og gjaldið fyrir það, sem eytt er fram yfir það, sem felst í gjöldum af lampastæðum greiðist í einu lagi með gjöldunum 15. maí.

Gjöldin til rafveitunnar má taka lögtaki.

Gjaldskrá þessi, sem er hjer með sett samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923, öðlast gildi 15. mars 1925, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. febrúar 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

10
28. febr

REGLUGJÖRÐ

fyrir

búnaðarlánadeild við Landsbanka Íslands, sem stofnuð er samkvæmt lögum nr. 38, 4. júní 1924.

1. gr.

Búnaðarlánadeildin er stofnuð í þeim tilgangi að veita löng og hagkvæm lán til eflingar landbúnaðinum, gegn veði í fasteignum og gegn ábyrgð bæjar-, sýslu- og sveitarfjelaga og gegn veði í afgangi af eignum, með forgangsretti fyrir öllum veðskuldum, sem opinberir skattar væru.

2. gr.

Starfsfje deildarinnar er fje það, er Landsbankinn leggur henni til samkvæmt ákvæðum 2. og 10. gr. laga nr. 38, 4. júní 1924.

3. gr.

Þar til öðruvísi verður ákveðið, greiðist 6% á ári í vexti af lánum deildarinnar.

4. gr.

Búnaðarlánadeildin er, eins og Landsbankinn, undanþegin útsvari, stimpilgjaldi og öllum opinberum sköttum og skyldum.

Búnaðarlánadeildin hefir heimild til þess að fá ókeypis eigna- og veðbókarvottorð til afnota handa sjer.

5. gr.

Lánin skulu veitt til eigi skemri tíma en 25 ára og eru afborgunarlaus fyrstu fimm árin. Heimilt er lántakanda hvenær sem er að greiða lán sitt upp að fullu eða þá hluta af því.

6. gr.

Fje deildarinnar má lána til jarðabóta gegn veði í fasteignum, þar með talin erfðafestulönd, og til jarðabóta, stofnunar nýbýla, mjólkurbúa, til smjörso og ostagjörðar, gegn ábyrgð bæjar-, sýslu- eða sveitarfjelaga, og enn fremur má veita lán til jarðabóta löggiltum fjelögum fasteignaeigenda (sbr. 17. gr. laga nr. 64, 1921, um stofnun Ríkisveðbanka Íslands), er hafa með höndum samvinnumannvirki til jarðabóta, t. d. áveita á engi, samgirðingar eða önnur álíka mannvirki, og sjeu lánin trygð með veði í afgangi af eignunum,

með samskonar forgangsrjetti fyrir öllum veðskuldum, sem opinberir skattar væru, og loks má veita lán úr deildinni til varanlegra húsbóta í sveitum. 10
28. febr.

7. gr.

Ekkert lán skal veita úr deildinni, er sje hærra en 20000 kr. og eigi má lána út á neina fasteign meira en $\frac{3}{4}$ hluta af virðingarverði hennar, og sjeu húseignir með í veðinu, þó aldrei hærra en helming af virðingarverði fasteignanna.

8. gr.

Nú hefir deildin minna fje en svo til umráða, að hún geti sint öllum lánbeiðnum, þótt tryggingar sjeu nægar, og skulu þá þær lánbeiðnir, er Búnaðarfélag Íslands álítur nauðsynlegastar, sitja í fyrirrúmi, ef tryggingar fyrir þeim lánum eru nægilegar, að áliti bankastjórnarinnar, þó að því undanskildu, að fasteignaveðslán skulu ganga fyrir öllum öðrum lánum.

9. gr.

Hús og önnur mannvirki, sem eldur getur grandað, skulu því aðeins gild sem veð, að þau sjeu váttrygð í váttryggingarstofnun, er bankastjórnin telur góða og gilda. Heimilt er bankanum, á kostnað lántakanda, að váttryggja eignina, ef eigandi lætur það fyrirfarast.

10. gr.

Búnaðarlánadeildin lánar að jafnaði aðeins gegn fyrsta veðrjetti í fasteignum, en heimilt er bankastjórninni að lána gegn síðari veðrjettum, ef veðrjettirnir samanlagðir fara ekki fram úr upphæðum þeim, er greinir í 7. gr. reglugjörðar þessarar.

11. gr.

Eignir þær, er deildin tekur að veði, skulu virtar af tveim óvilhöllum mönnum, eða tveim mönnum tilnefndum af hlutaðeigandi lögreglustjóra, er nauðsynlega þekkingu hafa á slíku og skal virðingin framkvæmd á kostnað lánþega, þó getur stjórn Landsbankans, ef henni þykir ástæða til, sjálf tilnefnt menn þá, er virða skulu. Ennfremur getur hún krafist þess, að hreppsnefnd sú eða bæjarstjórn, er í hlut á, segi álit sitt um virðinguna. Eignirnar skal meta til þess verðs, er þær hafa, eftir bestu vitund virðingarmanna, í kaupum og sölum og skal virða þær með kvöðum þeim, er á þeim hvíla, hvort heldur eru skattar eða gjöld. Í virðingargjörðunum skal eignunum ítarlega og greinilega lýst og skal virða jarðarhúsin og öll önnur hús og mannvirki sjer og jörðina sjálfa sjer í lagi.

Tilgreina skal dýrleika jarðarinnar, hve mörg kúgildi fylgi henni, upp-

10 hæð afgjaldsins, hlunnindi hennar og kvaðir þær, er á henni kunna að hvíla.
28. febr. Ennfremur skal taka fram alt það, er lýtur að ásigkomulagi jarðarinnar í heild sinni, ræktunarástandi hennar, hvernig viðhaldi bygginga á jörðinni sje varið, svo og allar aðrar upplýsingar, er hljóta að hafa áhrif á verðmæti jarðarinnar, svo sem hvort að hún liggur undir skemdum af vatnagangi, sjávargangi, skriðum, sandfoki eða fl.

Þegar hús eru virt, skal nákvæmlega lýsa hverri einstakri byggingu, tilgreina stærð hennar, hve mörg herbergi sjeu í henni, telja til alt múr- og naglfast, er henni fylgir, svo og ofna, járneldstór o. fl. Sje um hlöður að ræða, fjárhús, fjós eða hesthús, skal nákvæmlega lýst stærð hvers fyrir sig, úr hvaða efni það sje bygt og hve marga heyhesta, kindur, kýr og hesta hvert um sig taki. Svo skal og nákvæmlega lýst öllum öðrum mannvirkjum á eigninni, og sje um erfðafestuland að ræða, skal einnig tilgreind stærð erfðafestulandsins. Getið skal í virðingargjörðinni, með hvaða verði eignin hafi síðast gengið kaupum og sölum. Þó er bankanum heimilt að krefjast ekki sjerstakrar virðingar á fasteign, ef lánbeiðnin fer ekki fram úr helming af fasteignamatsvirðingunni frá 1916 og engar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi um nýja virðingu, svo sem að bankanum sje kunnugt um, að eignin hafi rýrnað í verði síðan fasteignamatið fór fram, af völdum náttúrunnar eða af því, að jörðin hafi ekki verið í ábúð, eða af öðrum slíkum ástæðum.

12. gr.

Ef lán það, sem sótt er um, er ætlað til umbóta á þeirri fasteign sjálfri, er setja á sem tryggingu fyrir láninu og umbótin hefir í för með sjer varanlega verðhækkun eignarinnar, má við virðingargjörð meta þá verðhækkun sjerstaklega og telja hana með í virðingarverði eignarinnar við ákvörðun veðhæfis hennar samkvæmt 7. gr. Skal þá, áður en lánið er veitt, vera fyrir hendi lýsing á mannvirkinu, kostnaðaráætlun og áætlun um arð af endurbótinni, eða verðhækkun vegna hennar. Þegar þannig stendur á, má þó aldrei borga meira út af láninu fyrirfram eða meðan verkið stendur yfir, en svo, að eignin, eins og endurbótinni er komið á hverjum tíma, sje nægilegt veð samkvæmt ákvæðum 7. gr. fyrir hinum útborgaða hluta af láninu.

13. gr.

Lántakandi skal að minsta kosti á hverjum þriggja ára fresti láta bankanum í tje skilríki fyrir því, að veðið hafi ekki rýrnað verulega í verði og auk þess getur bankinn hvenær sem er heimtað slík skilríki. Láti lántakandi farast fyrir að senda slíkt skilríki, samkvæmt kröfu bankans, eða hafi bankinn orðið þess var, að veðsett eign hafi rýrnað í verði, getur hann látið fara fram skoðun eða nýja virðingu á kostnað lántakanda.

14. gr.

10

Til þess að geta fengið lán úr búnaðarlánadeildinni, verður að full- 28. febr.
nægja eftirfarandi skilyrðum:

1. Sje að ræða um lán gegn veði í fasteign, sbr. 3. gr. laga nr. 38, 4. júní 1924, 1. og 4. lið.
 - a. Útvega virðingargjörð, samkvæmt því er segir í 11. gr.
 - b. Útvega vottorð frá hlutaðeigandi embættismanni úr afsals- og veðmála-bókum embættisins um, hvort nokkrar veðskuldir eða önnur eignar-bönd hvíla á eigninni, og hver þau sjeu, svo að það sjáist, að þau sjeu ekki því til fyrirstöðu, að eignin geti orðið veðsett deildinni.
 - c. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt embættisbók-um hans um, að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eign-inni, eða sje það eigi unt, þá vottorð um, að eignin sje vitanleg eign hans.
 - d. Útvega skilríki, er bankastjórnin tekur gild, fyrir því, að lántakandi leggi fram sem svarar að minsta kosti $\frac{1}{3}$ kostnaðar við búnaðar-framkvæmd þá, sem lánið er ætlað til.
 - e. Útvega áætlun um kostnað við búnaðarframkvæmd þá, sem lánið er tekið til. Skal sú áætlun gerð af manni, sem Búnaðarfélag Íslands tekur gildan.
 - f. Ennfremur útvega áætlun um væntanlegan arð af endurbótinni, eða verðhækkun hennar vegna, gerða af sama manni.
 - g. Ennfremur skal fylgja umsókninni um húsabótalán í sveitum áætlun um kostnað frá byggingarfróðum manni, sem Búnaðarfélag Íslands tekur gildan og umsögn hans um það, að byggingarnar hafi verið fram-kvæmdar eftir fyrirsögn og undir eftirliti hans.
 - h. Loks skal fylgja umsókninni umsögn og meðmæli frá stjórn Búnaðar-fjelags Íslands um lánið.
2. Sje að ræða um lán úr deildinni gegn ábyrgð bæjar-, sýslu- eða sveitar-fjelaga, sbr. 3. gr. laga nr. 38, 4. júní 1924, 2. lið, skal fylgja láns-umsókninni:
 - a. Samþykki hlutaðeigandi stjórnarvalda, þar með talið samþykki stjórn-arráðsins, fyrir ábyrgðinni fyrir láninu, og skýrsla um efnahag hlut-aðeigandi bæjar-, sýslu- eða sveitarfélags (fjárhagsreikning).
 - b. Útskrift úr fundarbók hlutaðeiganda, er sýni, að löglega hafi verið samþykkt að takast á hendur ábyrgðina, og sje útskriftin staðfest af hlutaðeigandi yfirvaldi.
 - c. Vottorð yfirvaldsins um, hverjir sjeu í sveitarstjórn, sýslunefnd eða bæjarstjórn þeirri, er takast ætlar á hendur ábyrgðina.
 - d. Umsögn hlutaðeigandi bæjarstjórnar, sýslufélags eða hreppsnefndar um lánið.
 - e. Og loks gögn þau, er um ræðir hjer að framan undir lið 1, staflið d—h.

10
28. febr.

3. Sje að ræða um lán samkvæmt 3. gr. laga nr. 38, 4. júní 1924, 3. lið, skal leggja fram gögn þau, er um ræðir undir lið 1 hjer að framan, staflið d—h, auk þess, sem fyrir er mælt í 17. gr. laga nr. 64, 27. júní 1921, um stofnun Ríkisveðbanka Íslands, og mega afgjaldskröfur þær, er bankinn fær að tryggingu, ekki vera hærri á neinni fasteign í fjelaginu, en nema mundi lánsupphæð þeirri, er bankinn gæti veitt gegn veði í eigninni, samkvæmt ríkisveðbankalögunum og öðrum útlánsreglum þess banka.

15. gr.

Aðeins má lána úr Búnaðarlánadeildinni til framkvæmda, sem gjörðar hafa verið eftir 1. júlí 1924.

16. gr.

Lánin veitast ekki aðeins til þeirra framkvæmda, sem þegar er lokið, heldur einnig til þeirra, sem verið er að vinna að, ef öll skilríki eru önnur fyrir hendi, sem lög nr. 38, 4. júní 1924, heimta og krafist er í reglugjörð þessari. Þó má ekki borga út meira af láninu strax en alt að helming, en afganginn er verkinu er lokið og skoðun hefir farið fram á því, á kostnað lán-takanda, framkvæmd af manni, sem Búnaðarfelag Íslands tekur gildan.

Sje að ræða um stærri fyrirtæki, má þó greiða lánið í fleirum hlutum, jafnóðum og verkinu miðar áfram, eftir tillögum Búnaðarfelags Íslands, og önnur skilríki eru fyrir hendi, samkvæmt reglugjörð þessari.

17. gr.

Þar eð Búnaðarfelag Íslands á að gefa hverju láni umsögn sína og meðmæli, ber að senda lánsskjölin beint til þess, sem svo kemur þeim áleiðis til bankans.

18. gr.

Verði eigandaskifti á veðum búnaðarlánadeildarinnar, skal hinn nýi eigandi þegar í stað leita samþykkis bankastjórnarinnar um, að hann megi taka að sjer lán það, er hvílir á veðinu til deildarinnar. Vanræki hann að taka lánið að sjer, ber að líta svo á, að lánið sje alt þegar í stað fallið í gjalddaga og getur bankinn þá krafist, að það verði greitt tafarlaust. Samþykki hann, að hinn nýi eigandi taki að sje lánið, skal hann innan sex mánaða frá því hann keypti hina veðsettu eign, sanna eignarrjett sinn fyrir bankastjórninni og taka að sjer lánið.

19. gr.

Lánum þeim, er deildin veitir, má bankinn ekki segja upp meðan lánþegi gegnir öllum skyldum þeim, er hann hefir undirgengist; þó er bankastjórninni heimilt að telja eftirstöðvar lánsins komnar í gjalddaga undir eins án uppsagnar, ef eigi er fullnægt einhverju atriði skilmálanna, t. d.:

- a. ef ákvæðisgjöld eru eigi greidd á rjettum gjalddaga,
 b. ef veðið gengur svo úr sjer, að það er eigi lengur fullnægjandi trygg- 10
28. febr.
 ing, að áliti bankans,
 c. ef ef skuldunautur heldur ekki vátrygðum húsum, sem að veði eru, eða vanrækir að senda deildinni kvittun hlutaðeigandi vátryggingarfjelaga fyrir iðgjaldinu í tæka tíð,
 d. ef falla á veðið eftirstöðvar af sköttum eða gjöldum, er ganga fyrir kröfum deildarinnar,
 e. ef ábyrgð fyrir lánunum rýrnar verulega.

Bankinn getur hvenær sem er krafði bæjar-, sýslu- og sveitarfjelög, sem standa í ábyrgð fyrir lánum í búnaðarlánadeildinni, um skýrslur um eignir þeirra og efnahag og upplýsingar um alt það, er máli getur skift um trygging lána.

20. gr.

Sjerhver skuldunautur, sem ekki stendur í skilum með greiðslu á afborgunum og vöxtum af láni sínu á rjettum gjalddaga, skal greiða 1% í dráttarvexti.

21. gr.

Pegar lán er komið í gjalddaga, hefir deildin heimild til þess að ganga að veðinu, eftir þeim reglum, sem gilda um eignir, sem veðsettar eru bankanum.

22. gr.

Sjerstakan reikning skal bankinn halda um búnaðarlánadeildina, en þó skal deildin jafnframt vera talin með í aðalreikningi bankans.

23. gr.

Pegar lög um Ríkisveðbanka Íslands nr. 64, 27. júlí 1921, komast til framkvæmda, skal leggja búnaðarlánadeildina niður og hverfur hún þá inn í hann með þeim hætti, sem nánara verður ákveðið milli stjórnarráðsins og stjórnar Landsbankans, og fær bankinn þá jafnframt um leið greitt að fullu það, sem hann kann að hafa lánað úr deildinni.

Framanskráð reglugjörð er hjermeð útgefin sem viðauki við endurskoðaða reglugjörð fyrir Landsbankann í Reykjavík frá 18. okt. 1911, samkvæmt lögum nr. 14, 18. sept. 1885 um stofnun landsbanka og lögum nr. 38, 4. júní 1924, um stofnun búnaðarlánadeildar við Landsbanka Íslands.

Fjármálaráðuneytið, 28. febr. 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

11 STADFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Ræktunarsjóð Búnaðar-
16. mars aðarfjelags Garða- og Bessastaðahrepps, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 16. mars 1925. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Ræktunarsjóð Búnaðarfjelags Garða- og Bessastaðahrepps.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: „Ræktunarsjóður Garða- og Bessastaðahrepps.“

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður 27. febrúar 1924 af Búnaðarfjelagi Garða- og Bessastaðahrepps, með kr. 3300.00 — þrjú þúsund og þrjú hundruð krónum — og skulu vextirnir af því fje jafnan leggjast við höfuðstólinn, þar til hann nemur kr. 15000.00 — fimtán þúsund krónum —. Úr því má verja hálfum vöxtum árlega til verðlauna og styrktar bændum, sem eru í Búnaðarfjelagi Garða- og Bessastaðahrepps, til búnaðarframkvæmda. Þegar höfuðstóll sjóðsins nemur kr. 20000.00 — tuttugu þúsund krónum —, eða meira má verja alt að þrem fjórðu ársvöxtum árlega í þessum tilgangi, en afgangurinn legst við höfuðstólinn.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er auk þess að veita mönnum, sem eru í Búnaðarfjelagi Garða- og Bessastaðahrepps, lán til jarðræktar eða annara framfara í búnaði, svo sem áburðarkaupa og með 1% — eitt prócent — lægri vöxtum en útlánsvextir bankanna í Reykjavík eru á hverjum tíma. Stjórn sjóðsins ákveður til hve langs tíma lánin skuli veita og á hvern endurgreiðslu lánanna skuli fyrirkomið. Verði ágreiningur um lánveitingar ber að taka tillit til þess að sjóðurinn er stofnaður að $\frac{3}{5}$ af Garðahreppi og $\frac{2}{5}$ af Bessastaðahreppi. Ekkert einstakt lán má fara fram úr $\frac{1}{5}$ hluta sjóðsins.

4. gr.

Skilyrði fyrir því að geta fengið lán úr sjóðnum, eru meðal annars þau, að lánbeiðandi hafi ábyrgð hreppsnefndar eða einstakra manna, sem stjórn sjóðsins telur full örugga. Umsóknir um lán úr sjóðnum skulu vera komnar til stjórnar sjóðsins fyrir aðalfund Búnaðarfjelags Garða- og Bessastaðahrepps ár hvert. Stjórnendur sjóðsins hafa ekki atkvæðisrjett um lánveitingar til þeirra

sjálfra. Það af fje sjóðsins, sem ekki er í útlánum, skal stjórnin ávaxta í banka eða sparisjóði.

11
16. mars

5. gr.

Stjórn sjóðsins skipa jafnan sömu menn og eru í stjórn Búnaðarfjeldags Garða- og Bessastaðahrepps. Endurskoðendur reikninga sjóðsins skulu vera hinir sömu og kosnir eru til að endurskoða reikninga Búnaðarfjeldagsins. Fari svo að Búnaðarfjeldagið sje lagt niður, skipa hreppsnefndir Garða- og Bessastaðahrepps sjóðstjórnina eða þeir menn er kunna að koma í stað hreppsnefndanna, sje núverandi sveitarstjórnarfyrikomulagi breytt. Endurskoðendur hreppsreikninga verða þá endurskoðendur reikninga sjóðsins.

6. gr.

Sjóðstjórnin skal leita konungsstaðfestingar á þessari skipulagsskrá.

7. gr.

Skipulagsskrá þessari má aldrei breyta.

Jóh. J. Reykdal. Jón H. Þorbergsson. Bjarni Bjarnason.

SAMÞYKT

um

12
16. mars

viðauka við áveitusamþykt frá 30. apríl 1918, fyrir Flóaáveitufjeldagið.

Flóaáveitufjeldagið hefir samkvæmt lögum nr. 68, 14. nóv. 1917, gert eftirfarandi samþykt:

1. gr.

Á eftir 18. gr. Flóaáveitusamþyktarinnar 30. apríl 1918 komi ný grein svo hljóðandi:

Áveitufjeldagið brúar á sinn kostnað skurði áveitunnar, þar sem þeir liggja gegnum lögvegi og á öðrum þeim stöðum, þar sem framkvæmdarstjóri telur nauðsynlegt að brúa. Viðhald allra brúa annast hlutaðeigandi aðili.

2. gr.

Greinatala áveitusamþyktarinnar breytist samkvæmt þessu.

Samþykt þessi staðfestist hjermeð samkvæmt framangreindum lögum og öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. mars 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

13
25. mars

REGLUGJÖRÐ

um

notkun pósta.

I. kafli.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Pósthúsin og starfssvið þeirra.

Á pósthúsum skal tekið á móti alls konar póstsendingum, og þær afhentar, svo lengi sem hægt er og þörf er á, frá kl. 10 árdegis til kl. 6 síðdegis.

Það er skylda póstmanna, þegar þess er krafist, að leiðbeina mönnum um notkun póstanna, ef því verður við komið, án þess að raska eða seinka um of fyrir öðrum póststörfum.

Í kaupstöðum og kaupsýslum skal póstkassi hengdur upp við innganginn á pósthúsunum.

Á póststofum og póstafréttastöðum skal sá hluti pósthússins, sem hafður er til að afgreiða póstinn, vera aðgreindur frá þeim hluta, sem er ætlaður almenningi, með skilrími, diskum eða á annan hátt. Þar skal eitt eintak af póstlögum og reglugjörð þessari vera til sýnis, yfirlit yfir komandi og farandi pósta og annað, sem samkvæmt reglugjörð þessari og öðrum ákvæðum ber að auglýsa þar.

2. gr.

Hvenær póstsendingum skal skilað, og hvenær pósthúsin eru opin.

Póststjórnin ákveður, hvenær pósthúsin skuli vera opin, eftir því sem hagar til á hverjum stað, og eftir póstgöngunum.

Á sunnudögum og helgidögum þurfa pósthúsin ekki að vera opin, nema um póstgöngur.

Til þess að sendingar fari með fyrsta pósti, skal þeim í síðasta

lagi skilað svo löngu áður en hann, eftir áætluninni, á að fara frá pósthúsinu sem hjer segir:

13
25. mars

Peningabrjefum, böggjum, póstávísunum, ábyrgðarbrjefum

og blöðum, sem send eru samkvæmt 11. gr. g. í

póstlögunum 1 klst.

Öðrum sendingum 1/2 —

Fari póstur að morgni fyrir kl. 10, skal sendingum öllum, sem á að afhenda á pósthúsinu, skilað kvöldinu fyrir.

Verði póstur eða póstskip hálfum eða heilum degi eftir áætluninni verður að setja nýja áætlun eftir þeim gögnum, sem eru fyrir hendi.

Brjefakassa á pósthúsum skal ætíð tæma 10 mínútum áður en póstur leggur af stað frá pósthúsinu.

Þetta skal auglýst á pósthúsum og hvenær megi seinast afhenda sendingar til þess þær komist með fyrsta pósti.

3. gr.

Flutningur á póstsendingum.

Til þess að flytja póstsendingar milli pósthúsanna skal nota:

1. Landpóstana, sem ríkissjóður kostar;
2. Skip þau, sem styrks njóta af ríkissjóði;
3. Reglubundnar flutningaferðir á landi, sem einstakir menn kosta, og skip einstakra manna. (Póstl. 8. og 9. gr.).

Þegar sjerstaklega stendur á, getur póststjórnin látið flytja póstsendingar á þann hátt, sem hún álitur best við eiga.

Með flutningaferðum einstakra manna á landi og með skipum einstakra manna skal venjulega aðeins senda brjef, póstávísanir, póstkröfur, krossbandssendingar og blöð og tímarit. — Með hinum öðrum reglubundnu flutningaferðum skal venjulega senda alls konar sendingar.

Póststjórnin auglýsir, hvenær póstar eigi að koma og fara frá pósthúsum og allar breytingar, sem kunna að verða gjörðar á því.

Sömuleiðis auglýsir hún tækifæris-póstflutninga, og hvað þá er tekið til flutnings.

Þegar farartími pósta er auglýstur, er ætíð átt við þann tíma, þegar póstur má leggja af stað í fyrsta lagi, en póststjórnin getur látið póstinn leggja af stað síðar, meðal annars til þess, að bíða eftir öðrum póstum.

Þegar ísár eru eða mjög mikil ófærð á vetrum, getur póststjórnin ákveðið, að böggjar, blöð og krossbandssendingar skuli bíða betri tíma.

Skil á póstsendingum.

Póststjórnin tekst á hendur, að koma póstsendingum til þeirra pósthúsa, sem vísað er til, og afhenda þær þar þeim, sem við á að taka, en þeir skulu sjálfir sjá um að sendingarnar sjeu sóttar.

Að svo miklu leyti, sem því verður við komið, án kostnaðar fyrir póstsjóð, skulu póstmenn láta móttakendur vita, þegar sendingar eru komnar til þeirra, og koma þeim til þeirra, á þeirra kostnað, ef þeir óska þess.

Brjef, sem eiga að berast með hraðboða, skal senda til móttakanda bæði á virkum dögum og helgidögum, á hvaða tíma dags sem er.

Í Reykjavík og Akureyri eru almenn brjef, krossbönd, fylgibrjef og póstávísanir bornar til manna, sem eigi hafa leigt pósthólf, tvisvar á virkum dögum og einu sinni á helgum dögum.

Þar er móttakendum einnig tilkynt, þegar aðrar sendingar koma til þeirra, þeim að kostnaðarlausu.

Í Reykjavík og Akureyri eru almennu brjef, krossbönd, fylgibrjef og póstávísanir til þeirra, er leigt hafa pósthólf, látin í hólfin svo fljótt sem unt er og ennfremur tilkynningar um aðrar sendingar.

II. kafli.

Brjefasendingar, peningabrjef, bögglar, póstávísanir, póstkröfur og póstinnheimtur. Útbúningur þessara sendinga.

Brjefasendingar.

a. *Almenn brjef* skulu vera flöt að lögun og eigi yfir 40 sentimetra á lengd, 30 sentimetra á breidd og 3 sentimetra á pykt. — Þau mega eigi vera þyngri en 2000 grömm og hvorki má skrifa á þau verð eða að aðrir munir fylgi þeim. Munir þeir, sem eigi fullnægja þeim skilyrðum, skulu fluttir, ef á annað borð má flytja þá með póstum, eftir þeim reglum, sem gilda fyrir þær sendingar, sem þeir eftir eðli sínu verða að teljast til, þótt þeir hafi verið settir á póst sem almenn brjef.

b. *Brjefspjöld* gefur póststjórnin út bæði einföld og tvöföld og einstakir menn geta gjört það líka.

Einföld brjefspjöld, sem póststjórnin gefur út skulu vera með

áprentuðu frimerki á framhliðinni og orðinu »Brjefspjald«. Tvöföld brjefspjöld útgefin af pósthjórninni skulu vera brotin saman hvort að öðru 25. mars 13
án þess að hægt sje að loka þeim. Hvort um sig skal uppfylla þau skilyrði, sem sett eru um einföld brjefspjöld, með þeim mismun að á þau skal prentað merki þess, að annað þeirra sje ætlað til svars.

Brjefspjöld þau, sem einstakir menn gefa út, verða bæði að lögun og efni að vera eins og brjefspjöld þau, sem pósthjórnin gefur út eða því sem næst. Frimerki má þó eigi prenta á þau.

Brjefspjöld þessi mega eigi vera lengri en 14 sm. og eigi breiðari en 9 sm. Þau mega eigi vera styttri en 10 sm. og eigi mjórrri en 7 sm.

Brjefspjöld skulu send opin eða án krossbands eða umslags.

Hægri helmingur framhliðar að minsta kosti skal geymdur utanáskrift viðtakanda og upplýsingum í þarfir pósthjórnarinnar. Sendandi hefir ráð yfir bakhlið brjefspjaldsins og vinstra helming framhliðar.

Fyrir utan frimerkin má eigi líma eða festa nokkurn hlut við brjefspjaldið, þó má festa við það ljósmyndir og allskonar merki með þeim skilyrðum, að þau sjeu úr mjög þunnum pappír og algjörlega áfastir við brjefspjaldið. Að undanteknum utanáskriftarmiða og frimerki má eigi líma þessa hluti annarstaðar á brjefspjaldið en á bakhliðina eða vinstra helming framhliðar.

Brjefspjöld, sem ekki uppfylla sett skilyrði, skal fara með sem brjef.

c. *Prentað mál.* Þar undir má telja: Alt sem prentað er á pappír, skinn eða pappa, hvort sem lettrið eða myndirnar, sem prentað er með, eru úr steini, málmí eða trje; auk þess má senda sem prentað mál annað, sem fjölrítað er með vjelum, og auðvelt er að ákveða, hvernig er gjört, þó ekki það, sem ritað er með endurritvjel, skrifvjel eða gegnumskrift; það sem ritað er með hektógraf, eða typógraf, má þó senda sem prentað mál, ef minst 20 samhljóða sendingar af því eru afhentar í einu á pósthúsið, enda sje í hverri nákvæmlega eins útlítandi eintök.

Sem dæmi uppá prentað mál má nefna: Blöð og tímarit, bækur, nótur, nafnseðla, prófarkir, upphleypt prent fyrir blindar, myndir, landa-brjef, áskriftartilboð, auglýsingar o. s. frv.

Til þess að munir þeir, sem að framan eru nefndir, verði teknir til meðferðar með póstum sem prentað mál, verða þeir að fullnægja eftirfylgjandi skilyrðum:

1. Fyrir utan utanáskriftina má eigi skrifa á þá neitt annað en það, er hjer segir:

Nafn sendanda og stöðu, staðinn, sem það er sent frá, mánaðar-dag, verðið á verðskrár og áskriftartilboð. Á bókum stutt tileinkun frá höfundinum. Með prentuðu máli mega fylgja reikningar, sem snerta það. Með próförk má fylgja tilheyrandi handrit og mega í próf-

13
25. mars

örkinni vera leiðrjettingar á prentvillum, breytingar og viðbót, sem sem lýtur að texta ritsins, og athugasemd um, hvort ný próförk sje nauðsynleg eða ekki, en engin orðsending til prófarkalesarans.

Sömu leiðis má setja þar strik, tölur og merki, en eigi má setja þau þannig, að þar með sje móttakanda gefin vísbending um eitthvað.

2. Prentað mál verður að vera þannig útbúið, að auðvelt sje að rannsaka innihaldið, og skal í því efni þetta tekið fram: Prentað mál, sem aðeins er einföld eða samanlögð spjaldblöð, seðlar eða því um líkt, má senda umbúðalaust, en sjeu munir þessir lagðir saman, má þeim eigi vera lokað með lakki, oflátu eða á líkan hátt.

Annað prentað mál verður að vera í umbúðum annaðhvort sam-
anbundið, þó svo, að hægt sje að leysa utan af því eða í umslagi,
sem auðvelt er að taka af og láta á aftur. Utanáskriftarmegin á
prentuðu máli skal ætíð standa: *prent*.

3. Eigi mega vera í því munir til ýmissa eða frá ýmsum, nema um blöð sje að ræða, sem flutt eru samkvæmt 11. gr. g. í póstlögunum.

Útilokuð frá að sendast sem prentað mál eru frimerki, bæði inn-
lend og útlend, hvort sem þau eru stimpluð eða ekki, brjefspjöld og
allir aðrir munir prentaðir, sem eru notaðir til að tákna verð. Sama
gildir einnig um eiginlegar pappírsendingar, þegar það er augljóst,
að textinn er eigi höfuðeinkenni sendingarinnar.

4. Prentsendingar eiga að vera þannig lagaðar að þær sjeu hentugar til flutnings með öðrum sendingum. Stærð þeirra má eigi fara fram úr 50 sm. á lengd, 30 sm. á breidd og 10 sm. á pykt. Á tímabilinu frá 15. apríl til 14. október má þyngd hverrar sendingar eigi fara fram úr 2 kílógrömmum, en frá 15. október til 14 apríl eigi fram úr $\frac{3}{4}$ kg.

d. *Sýnishorn af vöru og snið* (uppdrættir).

Til þess að munir þeir, sem eftir eðli sínu má telja undir sýnis-
horn af vöru og snið, sem þó mega eigi vera handteiknuð, verði teknir
til flutnings með póstum, skulu þeir fullnægja eftirfylgjandi skilyrðum:

1. Fyrir utan utanáskriftina má eigi skrifa á þá annað en nafn send-
anda, eða merki, tölu, verð, þyngd, mál, stærð og hve mikið sje til
sölu af vörunni.
2. Þeir skulu vera í umbúðum þannig, að auðvelt sje að rannsaka þá,
bæði að opna umbúðirnar og loka þeim.
3. Þeir mega eigi hafa verð til verslunar þannig, að hægt sje að selja
þá út af fyrir sig.
4. Þeir mega eigi innihalda hluti frá ýmsum eða til ýmissa. Útilokað
frá að flytjast með póstum sem sýnishorn af vöru og snið, eru frí-
merki, bæði innlend og útlend, hvort sem þau eru ónýtt eða ekki,
brjefspjöld og allir aðrir prentaðir munir, sem eru notaðir til að
tákna verð.

5. Hver sending sýnishornanna má eigi vera yfir 30 sm. á lengd, 20 sm. á breidd og 10 sm. á þykkt og ekki vera þyngri en 250 gr. 13
25. mars

Ef prentað mál, sýnishorn af varningi og snið, fullnægja ekki skilyrðum þeim, sem talin eru í c. 1—2 og 4 og d. 1—2 og 5, fer um muni þessa sem almenn brjef, sjeu þeir ekki hver um sig þyngri en 250 grömm; annars skal eigi flytja þá með pósti.

Ef skilyrðum í c. 3 og d. 4 eigi er fullnægt, skal hver einstakur hlutur í sendingunni skoðaður sem sending út af fyrir sig, og með hann farið þar eftir.

Hafi sýnishorn af vöru eða snið verslunarverð, skal með þesskonar sendingar farið sem brjef eða böggul.

Reglur þær, er nú skal greina, gilda um allar brjefasendingar (almenn brjef, brjefspjöld, prentað mál, sýnishorn og snið) sameiginlega.

Til þess að geta komist hjá drætti, skulu þær hafa nákvæma utanáskrift, sem segi til um nafn móttakanda, heimili og nafnið á pósthúsi því, þar sem sendingin á að afhendast. Auk þess er ráðlegt að tilfæra á umslagið eða umbúðirnar nafn sendanda og heimili, til þess að sendingunni verði fyrir skilað aftur, ef eigi er hægt að koma henni til móttakanda.

Til þess að brjef til Reykjavíkur og Akureyrar verði borin út í fyrstu ferð brjefberanna eftir að þau koma á pósthúsið, verður götunafn og húsnúmer að standa á brjefunum, og til þess að þeim verði raðað í pósthólf við fyrstu röðun, skal pósthólfs númer sett á þau.

Æski sá, sem sendir brjefasending, að hún sje flutt með ábyrgð, verður utanáskriftarmegin greinilega að skrifa *NB*, eða *mælt með* eða *recommanderað*. Krefjist sendandi ábyrgðarsendingar kvittunar móttakanda fyrir henni, skal skrifað framan á brjefið: »kvittunar er æskt fyrir móttökuna« eða A. R.

Með því að skrifa framan á brjefasendingar undir staðarnafnið »poste restante« eða »verður sótt«, getur sendandi ákveðið, að þær geymist á pósthúsinu þangað til þær verða sóttar, þó ekki fram yfir 3 mánuði frá því þær komu á poststaðinn. Þegar brjefasendingar eru eigi með ábyrgð, má í staðinn fyrir nafn móttakanda tilfæra bókstafi, tölur eða merki, en þá ábyrgist póststjórnin ekki að sendingin komist í rjettar hendur.

Ef þess er óskað, að brjef sje borið út með hraðboða, verður ósk um það að vera skrifuð utanáskriftarmegin á brjefið.

6. gr.

Peningabrjef.

Til þess að sending verði tekin til flutnings sem peningabrjef, verður hún að fullnægja skilyrðum þeim, sem sett eru í 5 gr. um almenn

13 brjef, að því er snertir lögum, stærð, þykt og þyngd; auk þess verða í
 25. mars henni að vera peningar eða verðbrjef og á hana skrifað ákveðið verð.
 Eigi má rita á hana athugasemd um að nokkur annar hlutur fylgi henni. Þegar sjerstaklega stendur á, má þyktin þó vera lítið eitt yfir 3 sentimetra.

Af mótuðum peningum má ekki í nokkru peningabrjefi vera meira en
 50 kr. í gulli,
 9 — í ein- eða tvíkrónum,
 90 aurar í smásilfri,
 9 — í kopar.

Yfir höfuð eru engin takmörk fyrir verðupphæð peningabrjefa.

Verðupphæð skal tiltekin í íslenskum peningum, og má hún ekki vera yfirstrikuð eða henni breytt, nema sendandi hafi á umslaginu endurtekið hina rjettu upphæð með bókstöfum, og skrifað nafn sitt undir.

Þegar sagt er til verðupphæðar á peningabrjefum, skal það orðað þannig: Innlagðar N. N. kr, eða á líkan hátt.

Aftur á móti verður eigi álitíð, að sagt sje til verðs á peningabrjefi, þótt skrifað sje á sending, sem skuldabrjef með nafni eða slík brjef eru í: Innlögð skuldabrjef að upphæð N. N. kr., innlögð ávísun að upphæð N. N. kr.

Þegar telja skal í peningabrjefi, sem inniheldur útlenda peninga, sem eigi eru gjaldgengir hjer á landi, og talning getur farið fram, af því að hlutaðeigandi póstmaður getur staðfest innihaldið samkvæmt því, sem sagt er til um verðið, verður að framkvæma hana þannig, að upplýsing sje gefin um, hve mikið sje í innlendum og hve mikið í útlendum peningum, t. d.: Innlagt N. N. kr. í íslenskum seðlum og N. N. frankar í frönskum seðlum. Verð N. N. kr.

Þar að auki skal búa um peningabrjef og lakka, svo sem hjer segir:

Umbúðir.

Áður en umslagið er látið utan um peningana eða verðbrjefin, skulu þeir vera sveiptir inn í umbúðapappír eða annað jafnstærkt, og skal þessu vera komið svo fyrir, að það haldi fast að innihaldinu á allar hliðar, svo að það færast eigi til að mun á leiðinni; sjer í lagi verður að gæta þess, að mótaðir peningar eigi geti skrölt lausir í umslaginu. Það er því ráðlegt, þegar í peningabrjefi eru mótaðir peningar, að innsigla hinar innri umbúðir líka.

Umslagið.

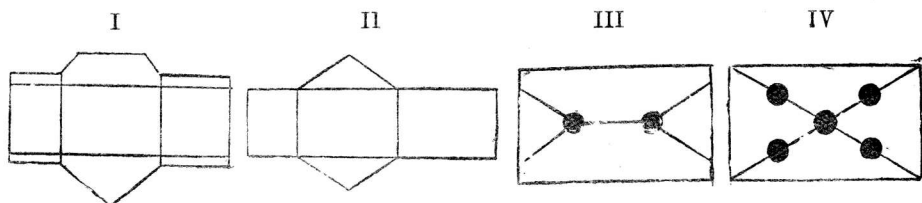
Umslög um peningabrjef eiga að vera úr sterkum umbúðapappír, þau eiga að vera í lögum, áður en þau eru brotin saman, eins og uppdættirnir I og II sýna.

Þó má nota venjuleg brjefaumslög um seðla, en eigi fleiri en 4 13
í hverju brjefi (mótaða peninga má eigi senda í slíkum umslögum). 25. mars

Auk þess verður að innsigla þau eftir sjerstökum reglum, er sið-
ar verður getið.

Innsiglan.

Þegar sendandi notar umslagið I og krefst eigi tölu í peninga-
brjefinu, á hann að lakka það með tveim lökkum þannig, að innsiglið
þeki hornin á umslagslokinu og snerti það af umslaginu, sem liggur undir,

eins og mynd III sýnir; þó getur pósthúsið heimitað, að fleiri lökk sjeu
á brjefinu, þegar stærð umslagsins gefur tilefni til þess.

Sje umslagið að lögun eins og myndin II sýnir, eða sjeu pen-
ingar sendir í venjulegum umslögum, þá skal lakka peningabrjefið með
5 lökkum eins og mynd IV sýnir.

Sje talið í peningabrjefi með umslagi I, skal setja á það tvö
póstinnsigli eins og mynd III, og innsigli sendanda á milli þeirra.

Ef öðruvísi umslög eru notuð, eiga tvö af fimm innsiglium að vera
póstinnsigli.

Til innsiglanarinnar ber að nota haldgott lakk og reglulegt sig-
net, en mótaða peninga, hnappa eða því um líkt má ekki nota í þess
stað. Sendandi verður að viðhafa sama signetið á öllum lökkum, sem
hann setur á sama peningabrjefið. Nafn og heimili móttakanda skal skrif-
að með bleki á hvert peningabrjef, og eigi það að fara út fyrir umdæmi
þess pósthúss, þar sem það er afhent, skal og skrifa nafn þess pósthúss,
sem ætlast er til að afhendi brjefið.

Sendandi getur heimitað, að brjefið liggi á pósthúsi því, sem það
er sent til, þangað til móttakandi sækir það, með því að skrifa á brjefið
»poste restante« eða »verður sótt«, þó eigi yfir 3 mánuði eftir að það
kom þangað.

Óski sendandi að fá kvittun móttakanda fyrir því, skal hann
rita athugasemd um það á brjefið utanáskriftarmegin.

Böggulsendingar.

Munir þeir, sem að einhverju leyti fara út fyrir takmörk þau, sem sett eru um brjefasendingar og peningabrief, að því er snertir lög- un, stærð og vigt, skulu teljast undir böggulsendingar.

Fyrir flutning böggulsendinga með póstum gilda reglur þær, sem nú skal greina:

U m m á l.

Böggulsendingar, sem eiga að fara með landpóstum, mega eigi vera yfir 46 sentimetra á lengd og 24 sentimetra á breidd og þykt, auk þess verða sendingar, sem eiga að flytjast með gangandi póstum, að vera þannig lagaðar, að hægt sje að flytja þær í burðartöskum. Böggulsendingar, sem að eins á að senda með skipum, mega vera alt að 1 metri á hvern veg. Hvort leyft sje, þegar sjerstaklega stendur á, að farið sje fram yfir nefnd takmörk, ákveður pósthúsið, þó því að eins, að stærð sendingarinnar eigi gjöri nauðsynlegar sjerstakar ráðstafanir við flutning hennar.

Viktin má eigi fara fram yfir:

5 kílógrömm með skipum,

2½ kílógramm með landpóstum.

Mótaðir peningar mega vega 8 kílógrömm með skipum og 5 kílógrömm með landpóstum.

Móttökupósthúsið getur þó, þegar sjerstaklega stendur á, leyft að þyngd böggla fari lítið eitt fram úr því, sem hjer er sagt.

U m b ú ð i r.

Um allar böggulsendingar skal vera vel og vandlega búið, og verða umbúðirnar að loka um innihald sendingarinnar fulltryggilega. Þær verða að eiga vel við eðli þess hlutar, sem sendur er, og því laga sig eftir innihaldi sendingarinnar, vikt, stærð, árstíma og vegalengd, og eftir því, hvort sendingin er flutt á sjó eða landi.

Auk þess skal þess gætt, að um sendingar sje bundið fast og rammlega, nema þær sjeu mjög litlar og ljettar.

Lagarkendar vörur, eða vörur, sem væta getur komið úr, svo sem epli, smjör og önnur feiti, skulu vera í sterkum, þjettum ílátum, og brothættir hlutir, eins og gler og þesskonar, skulu sendir í kössum úr trje, pjátri eða líku efni.

Verði vörur þessar fluttar í öðrum umbúðum af því að póststjórninni var eigi kunnugt um eðli innihaldsins eða umbúðanna, skal sendandi bæta allan skaða, sem af því hlýst.

Án umbúða má senda trje eða járnvöru og líka hluti, ef eigi er hætt við að munir þessir skaddist eða skemmi aðrar sendingar. 13
25. mars

Lagarkendum vörum og vörum, sem væta getur komið úr, svo og peningaböggjum, sem síðar skal getið, skal eigi veitt mottaka, nema umbúðirnar sjeu eins og fyrir er mælt; aðrar sendingar getur sendandi heimitað að sendar sjeu á hans ábyrgð, þótt eigi sje um þær búið, eins og segir í reglugjörð þessari, þegar hann eða umboðsmaður hans undirskrifar eftirfylgjandi áteiknun á fylgibrjefið »á ábyrgð sendanda« og pósthúsið álitur, að aðrar sendingar þurfi eigi að skemmast, þótt umbúðirnar á þessari sendingu sjeu í ólagi.

Merki.

Á hverri böggulsendingu skal vera greinilegt merki.

Þetta merki á ætið að tilfæra fulla utanáskrift móttakanda og þar að auki nafn pósthússins sem sendingin á að fara til, ef hún á að fara út fyrir umdæmi móttökupósthússins.

Á hvern böggul skal setja: *poste restante* eða *verður sótt*, sje um þess konar sendingar að ræða. Sje um verðsending að ræða, skal verðupphæðin sett hjá utanáskriftinni.

Merkið skal vera skrifað með bleki, svertu eða öðru haldgóðu efni (en ekki með krit, ritblýi, blekblýant, eða því líku) og, ef unt er, á sjálfa sendinguna eða umbúðirnar eða þá á pappa eða brjefspjald eða þess konar, sem bundið er við böggulinn. Pappírsmarki ætti aldrei að nota og verða aðeins tekin gild, þegar þau eru saumuð, limd eða negld á sjálfan hlutinn eða umbúðirnar. Eldri merki mega ekki vera á sendingunni nje leyfar af þeim.

Fylgibrjef.

Hverjum böggli skal fylgja fylgibrjef, sem póststjórnin gefur út eyðublöð undir. Þau skulu vera til sölu á öllum pósthúsum.

Hverjum verðböggli skal fylgja sjerstakt fylgibrjef, aftur á móti má senda 3 verðlausu böggla með sama fylgibrjefi, frá sama sendanda til sama móttakanda.

Fylgibrjefið skal tilgreina nafn móttakanda, heimili eða bústað, og nafn pósthúss þess, sem sendingin á að fara til, ef hún á að fara út fyrir umdæmi móttökupósthússins.

Á fylgibrjefinu skal þess getið, að sendingin fylgi, og skal þess vandlega gætt, að nefna hana því nafni, sem hún venjulega hefir, svo sem böggul, kassa, körfu, poka o. s. frv.

Óski sá, er sendir böggul, að hann geymist á pósthúsi því, sem hann er sendur til, þangað til móttakandi sækir hann, verður hann að skrifa á fylgibrjefið »*poste restante*« eða »*verður sótt*«, og geymist hann

13 þá á pósthúsinu alt að 3 mánuðum frá því hann kom þangað. Sendandi
 25. mars verður að geta þess á fylgibrjefinu, ef hann óskar þess að gefin sje út móttökukvittun, til þess að fá viðurkenning móttakanda fyrir að hafa fengið sendinguna með skilum.

Reglur þær, sem að framan eru settar, gilda fyrir alla almenna böggla, hvort sem verð er tilgreint eða ekki, aftur á móti skal búa um eiginlegar peningasendingar, sem verða að teljast böggulsendingar og loka þeim svo sem hjer segir:

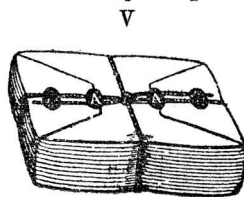
Peningabögglar (seðlabögglar).

Það eru bögglar með tilgreindu verði, sem hafa inni að halda brjefpeninga eða handhafa skuldabrief. Mótaða peninga má leggja inn í peningaböggla, en eigi meir af þeim en fyr er sagt um peningabrief.

Fyrst skal sveipa um sendingar þessar sterkum pappír, sem á allar hliðar lykur fast um innihaldið, síðan skal láta utan um þær sterkan umbúðapappír og brjóta þannig, að pappírinn leggist saman aftan á bögglinum.

Böggulinn skal reyra með sterku snæri eða bandi, sem ekki er hnýtt saman, og skal því brugðið í hnút á miðjum bögglinum, fyrst utanáskriftarmegin og svo aftan á bögglinum; skal hafa endana svo langa, að sett verði á þá innsigli. Þegar ekki er talið í bögglinum, skulu innsiglin vera að minsta kosti 2 og þannig fyrir komið, að þau festi bandið, sem reyrt er utanum böggulinn, og endana á því og brotið á pappírsumbúðunum við sjálfar umbúðirnar. Alíti póstpjónn sá, sem tekur á móti sendingunni, að nauðsynlegt sje, til þess að henni sje vel lokað, að fleiri lökk sjeu sett á hana, skal það gjört.

Sje þess krafist, að talið sje í peningaböggli, skal þar að auki setja á sendinguna 2 póst-innsigli, þannig að bandið og endar þess sjeu með þeim festir við það, sem brotið er upp á, af pappírsumbúðunum á

bakhliðinni, eins og sýnt er á þessari mynd (V), þar sem sendandi á að setja á peningaböggul, sem talið er í, þau tvö innsigli, sem eru í miðjunni.

Myntsendingar.

Það eru bögglar með ákveðnu verði, sem innihalda mótaða peninga, eða gull og silfur í stöngum; pappírspeninga og verðbrjef má einnig láta í þessar sendingar. Þessar sendingar skal búa um í bögglum, strönglum eða pokum.

Myntströnglar eða bögglar.

Í hverjum böggli eða ströngli má ekki vera meir af mótuðum peningum en að hann vegi 8 kílógrömm. Fyrst skal hlaða peningunum

fast saman, sveipa um þá á alla vegu sterkum pappír og reyra svo um. **13**
 Umbúðirnar um böggla eða strönglana að utan skulu vera úr leðri, **25. mars**
 skinni, vaxdúki eða sterku ljerefti, sem að minsta kosti er vafið tvisvar
 um; skal brotið saman við endana og alstaðar saumað fyrir. Auk þess
 skal böggullinn eða ströngullinn vera reyrdur snæri, sem ekki er hnýtt
 saman, og skal því að minsta kosti á tveim stöðum vera brugðið í kross;
 skal festa endana á snærinu með innsigli sendanda við böggulinn, þar
 sem brotnir eru saman endarnir á umbúðunum. Ef póstmaður telur pen-
 ingana, er þeim er skilað, skal þar að auki láta tvö póstinnsigli á böggulinn.

M y n t p o k a r .

Í hverjum poka má eigi vera meir af mótuðum peningum en svo
 að hann vegi 8 kílógrömm. Peningapokarnir skulu vera úr leðri, skinni
 eða tvöföldu ljerefti, eða hafðir 2 pokar hvor utanum annan á þann hátt,
 að saumarnir á þeim liggi eigi saman. Saumar á peningapokum skulu
 ætíð snúa inn, og skal vera fast bundið fyrir þá, rjett fyrir ofan það,
 sem í þeim er, með sterku snæri, sem eigi er hnýtt saman, og skal festa
 endana rjett hjá hnútnum við pokann sjálfan með innsigli þess, sem
 sendir. Ef póstmaður telur peningana, er þeim er skilað, skal þar að
 auki setja 1 póstinnsigli á pokann.

Það gildir um peningaböggla alla og verðböggla, þegar þeir eru
 lakkaðir, eins og segir um peningabréf, að lakk það, sem notað er, á
 að vera haldgott og það verður að viðhafa reglulegt signet, en ekki pen-
 inga, hnappa eða því líkt. Sendandi verður að nota sama signetið á öll
 lökkinn á sama böggli.

Verð á bögglum skal talið í innlendum peningum, og skal það
 skrifað bæði á fylgibrjefið, þar sem því er ætlað rúm, og á merki send-
 ingarinnar eða umbúðirnar.

Tölurnar í verðupphæðinni má hvorki strika yfir nje breyta þeim,
 nema sendandi eða sendimaður hans, með eiginhandar undirskrift, end-
 urtaki hina rjettu upphæð bæði á fylgibrjefinu og á sendingunni.

Fylgibrjefið segir sjálft til, hvernig eigi að skrifa verðupphæð-
 ina, og á almennum verðbögglum skal það gjört eins, en á peningasend-
 ingum skal verðupphæð tilgreind eins og á peningabréfum (6. gr.) t. d.:
 Innlagt N. N. krónur.

Það er ekki hægt að heimta, að talið sje í almennum verð-
 böggli, en þegar beiðst er, að talið sje í peningaböggli og hann hefir
 inni að halda útlenda peninga, sem eigi eru gjaldgengir hjer á landi,
 skal verðið tilgreint eins og segir um peningabréf, þegar eins er
 ástatt (6. gr.).

Það eru ávisanir á peningaupphæðir sem eru borgaðar inn á einu pósthúsi, en eiga að borgast út eftir ráðstöfun póststjórnarinnar. Póststofur og allar póstafgreiðslur gefa út og borga út póstávisanir, en brjefhirðingarstaðir mega gefa út póstávisanir.

Upphæð póstávisana til kaupstaðanna má vera allt að 5000 kr. til annara póstafgreiðslustaða að eins 1000 kr.

Undir póstávisanir má að eins nota eyðublöð þau, sem póststjórnin gefur út, og eru þau til sölu á pósthúsunum. Á brjefhirðingastöðum er þó eigi hægt að fá keypt nema eitt og eitt eyðublað í einu, nema þau sjeu pöntuð fyrir fram. Eyðublaðið skal útfylla með bleki (þó má nafn og heimili viðtakanda vera prentað) og skal það gjört nákvæmlega eftir því, sem það sjálft gefur leiðbeining um.

Nafn viðtakanda og heimili og pósthús það, sem á að borga ávisunina, verður að vera greinlega tiltekið á henni; upphæðin á að vera í innlendum peningum og skrifuð bæði með tölum og bókstöfum, er sje nákvæmlega samhljóða og komi heim við upphæðina á afklippingi eyðublaðsins. Engar ústrikanir eða leiðrjettingar mega eiga sjer stað að því, er upphæðina snertir.

Með því að skrifa »poste restante« eða »verður sótt« utan á póstávisunina hjá pósthúsnafninu, getur sendandi ráðið því, að ávisunin sje geymd á pósthúsinu, þangað til hún er sótt, þó ekki yfir mánuð frá því hún kom þangað.

Sendandi getur einnig, með því að skrifa athugasemd um það á póstávisunina, krafist þess, að móttökukvittun sje gefin út, til þess að fá viðurkenning viðtakanda fyrir því, að hann hafi tekið á móti upphæðinni.

Afklippinginn má klippa frá og afhenda viðtakanda; sendandi getur skrifað á hann eða prentað á hann orðsendingar og fest á hann prentaðan miða, sem þó eigi má vera stærri en afklippingurinn, enda verður að falla alveg saman við hann, svo meðferð póstávisunarinnar verði engu erfiðari. Það er eigi skylda að skrifa upphæðina á afklippinginn, en sje það gjört, verður hún að vera samhljóða upphæð ávisunarinnar, það er heldur eigi skylda að skrifa nafn og heimili sendanda á afklippinginn, en það er ráðlegt, til þess að geta fengið ávisunina endursenda, ef hún kemst eigi til skila.

Símapóstávisanir má senda milli sömu pósthúsa og aðrar póstávisanir.

Pósthús það, sem tekur á móti símapóstávisun, skal fyrir venjulega borgun útbúa hana að öllu leyti fyrir sendanda, og nota til þess eyðublöð, sem til þess eru ætluð. Sendandi verður skriflega eða munnlega að

skýra nákvæmlega frá nafni viðtakanda, stöðu og heimili, upphæð ávísunarinnar og nafninu á pósthúsi því, sem á að borga hana. 13

25. mars

Þegar símapóstávisunin er skrifuð og frimerkt, skal leggja hana í umslag og loka því með innsigli póstafgreiðslunnar, og skrifa utan á til símastöðvarinnar þar á staðnum eða þeirrar, sem sendandi óskar, en hann flytur umslagið til símastöðvarinnar og greiðir símagjaldið, sem er 2 kr. án tillits til orðafjölda.

Símastöð, sem tekur á móti símapóstávisun, getur afhent símskeytið næsta pósthúsi, og eigi það að fara lengra, skal pósthúsið senda það ákvörðunarpósthúsinu, eins og þjónustusending, sem mælt er með.

9. gr.

Póstkröfur.

Póstkröfur eru kröfur um innheimtu á peningaupphæð alt að 1000 kr., sem póststjórnin annast. Innheimtu á póstkröfum hafa póststofur, póstafgreiðslur og brjefhirðingar.

Póstkröfur mega fylgja almennum brjefum, meðmælingarbrjefum, peningabrjefum og böggjum, og má þá eigi afhenda muni þessa, nema að upphæð póstkröfunnar sje að fullu borguð.

Þegar póstkröfur eru lagðar á blöð og tímarit, sem flutt eru samkvæmt 11. gr. g. póstlaganna, skal sending sú, sem póstkrafan fylgir, afhent á póst sjerstaklega.

Póstkröfur má einnig innheimta þó engin sending fylgi, aðeins samkvæmt póstkröfublaði.

Póstkröfur er eigi hægt að leggja á fylgibrjef, nema böggjarnir fylgi.

Póststjórnin gefur út eyðublöð undir póstkröfur og ákveður verðið á þeim.

Póstkröfur má afhenda á pósthúsunum. Eigi má nota undir þær önnur eyðiblöð, en þau sem póststjórnin gefur út.

Finnist póstkröfusending í póstbrjefakassa, og sje hún löglega útbúin, má afgreiða hana sem slíka, en póststjórnin hefir enga ábyrgð á, þótt henni sje eigi veitt eftirtekt.

Hafi brjefhirðing tekið á móti póstkröfusendingu, sem eigi er löglega útbúin af hálfu sendanda, má gjöra hana afturreka.

Nafn viðtakanda og heimili og pósthús það, sem á að innheimta póstkröfuna, verður að vera greinilega tiltekið á henni; upphæðin á að vera í innlendum peningum og skrifuð bæði með tölum og bókstöfum, er sje nákvæmlega samhljóða og komi heim við upphæðina á afklippingi eyðublaðsins.

Engar ústrikanir eða leiðrjettingar mega eiga sjer stað að því er upphæðina snertir.

13

25. mars Því sem eyðiblaðið segir til, annaðhvort prentað eða skrifað. Afklipping-
inn á fremri helming eyðublaðsins má sendandi nota, eins og hann sjálf-
ur gefur leiðbeining um, og má klippa hann frá þegar upphæðin er
útborguð. Póstkröfur skulu innleystar innan hálfsmánaðar frá því þær
komu á ákvörðunarpósthúsið; þó getur sendandi ákveðið sjerstakan frest
fyrir útborguninni, alt að 30 dögum, en eyðublaðið verður þá að hafa
greinilega áteiknun um það.

Á póstkröfueyðublaðið má skrifa »poste restante« eða »verður sótt«
og skal þá geyma póstkröfuna í mánuð, áður en hún er endursend.
Þegar póstkrafa fylgir sendingu, má eigi nota þann dálk eyðublaðsins,
sem ætlaður er fyrir frímerki, heldur aðeins þegar póstkrafan fylgir eyðu-
blaðinu einu. Aftari helming eyðublaðsins skal ætíð klippa frá og afhenda
viðtakenda, þegar póstkrafan er borguð. Sendandi má nota aftari helm-
ing alveg eins og afklipping á póstávísun.

Sendingar, sem póstkröfur hvila á, skulu vera útbúnar eftir
venjulegum reglum, og auk þess verður að skrifa á þær, að póstkrafa
hvili á þeim, og upphæð póstkröfunnar. Engar ústrikanir eða leið-
rjettingar mega eiga sjer stað, að því er upphæðina snertir. Áteiknun
þessi skal, þegar um böggla er að ræða, skrifuð bæði á fylgibrjefið og
böggulinn, við hliðina á utanáskriftinni.

10 gr.

Póstinnheimtur.

Póstinnheimtur nefnast þau störf póststjórnarinnar, þegar póst-
maður samkvæmt umboði eða ósk kröfuhafa tilkynnir eða sýnir skuldu-
naut skuldakröfu, tekur á móti borgun á henni og kemur fjenu til
eigandans.

Póstinnheimtu má nota við allar kröfur, sem eiga að greiðast án
kostnaðar, svo sem kvittanir, víxla, tjeikka, vaxtamiða, arðmiða o fl.
Stimpilskyld skjöl eiga að vera stimpluð.

Póststjórnin annast ekki afsagnir á kröfum, er eigi eru borgaðar,
eða nauðsynlega málssókn, en afhendir skjölin öðrum manni sje þess
óskað, t. d. málafærslumanni.

Póststofur og póstafgreiðslur annast póstinnheimtur alt að 1000
kr. að fjárhæð, en sá, sem vill fá kröfur innheimtar af póststjórninni,
verður sjálfur að senda þær í ábyrgðarbrjefi til pósthúss þess, sem á að
innheimta þær.

Utan á umslagið skal skrifað greinilega orðið »Innheimta«
og nafn og heimili sendanda fyrir utan nafn pósthússins, sem á að
innheimta.

Finnist slík brjef í brjefakassa óbörguð eða ónóg borguð, skulu þau eigi flutt með pósti, heldur afhent sendanda.

13
25. mars

Í innheimtubrjefið má leggja fleiri kröfur frá sama sendanda eða kröfuhafa, sem innheimtast eiga á sama stað hjá sama eða alt að 5 mismunandi skuldunautum og sem allar eru fallnar í gjalddaga eða falla í gjalddaga sama daginn.

Skuldakröfur í einu brjefi mega eigi nema meiru samtals en 1000 krónum.

Kröfurnar skulu skrifaðar á innheimtuskrá eftir fyrirmælum póststjórnarinnar.

Hver krafa skal borguð að fullu, en póstmaður má eigi taka á móti afborgun á henni.

Um innheimtubrjef gilda sömu reglur og um önnur brjef hvað snertir stærð, þyngd og burðargjald.

Þegar krafan eða kröfurnar eru greiddar, skal fjárhæðin send kröfuhafa eða skuldareiganda í póstávisun að frádregnum öllum kostnaði, sem er burðargjald undir póstávisunina, póstinnheimtugjaldið og stimpilgjald, ef það á að greiðast og hafi það eigi verið greitt.

Burðargjaldið er venjulegt póstávisunargjald. Innheimtugjaldið er 25 aurar fyrir hverja innheimta kröfu, 15 aurar fyrir hverja óinnheimta kröfu.

Efst á innheimtuávisunina skal greinilega skrifað »Innheimta« og frímerki límd á hana, bæði fyrir burðargjaldinu og innheimtugjaldinu, en stimpilgjaldið skal límt á hverja kröfu lögum samkvæmt.

Sjeu kröfurnar eigi greiddar innan 14 daga skulu þær endursendar upprunapósthúsinu í ábyrgðarbrjefi ófrímerkту árituðu »Innheimta«, sem skilar þeim aftur kröfuhafa gegn kvittun á aftari helming innheimtuskrárinnar.

11. gr.

Hlutir, sem eigi má flytja með pósti.

Hvaða hlutir það eru, sem bannað er að breiða út og sem að ytra álitu bera með sjer eitthvað ólögmætt, ósæmilegt eða móðgandi, er komið undir hinum gildandi lögum, en hverjir hinir aðrir hlutir eru, sem samkvæmt 5. gr. póstaganna má eigi flytja með pósti, verður oft að vera komið undir álitu og sjerstökum atvikum. Hjer skulu tilfærð nokkur dæmi upp á hluti, sem hætta er búin af að flytja.

Sprenghattir hlutir: Púður, skotbaðmull, nitroglycerin, dynamit, hvellsilfur og þess konar, og allir hlutir, sem þessi efni eru í, eins og skoðhylki, hvellhettur, efni til flugelda, hlaðin skotvopn o. fl., þó má flytja fjárskot með pósti, þegar búið hefir verið um þau svo sem hjer segir:

13

25. mars svo þjett að skothylkin geti eigi runnið til, þar utan yfir skal vafið tveggja sentimetra þykku lagi af trjeull eða öðru samskonar efni, þá skal aftur koma þykt pappalag svo þjett vafið að innihaldinu að það hristist ekki eða skrölti innan í, en yzt skal notaður sterkur umbúðapappir með utanáskrift viðtakanda og greinilegri áletrun »Fjárskot. Varlega«. Böggullinn skal krossreyrður með sterku snæri eða bandi og endunum á því hnýtt fast saman.

Eldfimir hlutir: Fosfór, nafta, steinolia, eter, klórsúr sölt og slíkt, ennfremur allir þeir hlutir og samsetningar, sem þessi efni eru í, eins og eldspítur, bensín, ljósvökvi o. fl.

Etandi hlutir: Saltsýra, saltþjetursýra, skeiðvatn, brennisteinsýra, vitriololia og þess konar.

Lifandi dýr má eigi flytja með póstum.

Póstþjónar geta krafist þess, að sendandi gefi skriflega skýrslu um innihald sendingar og opni hana, ef ástæða þykir til, svo að sannað verði, að engin hættu sje búin af að flytja hana. Neiti sendandi þessu, er pósthúsinu heimilt að færast undan að taka sendinguna til flutnings.

Hafi hlutir þeir, sem eigi má flytja með póstum, verið teknir til flutnings, getur póststjórnin krafist þess, að sendandi sækji þá þegar í stað, ef eigi ber nauðsyn til að eyða þeim þá þegar. Verði sendandi eigi fundinn, eða leiði hann hjá sjer að verða við áskorun póststjórnarinnar um að sækja hlutina, skal annaðhvort selja þá eða eyða þeim. Þegar svo er ástatt, er sendandi skyldur til að greiða fullt burðargjald fyrir sendinguna að svo miklu leyti, sem andvirði það, sem fæst fyrir hlutina við söluna, eigi hrekkur til.

Ákvæði um burðargjald og aðrar póstgreiðslur.

12. gr.

Burðargjald fyrir utansveitar og utanbæjarsendingar.

Burðargjald fyrir sendingar þær, sem fara um fleiri en eitt pósthús, er ákveðið í 11. gr. póstlaganna og sama burðargjald gildir fyrir brjefasendingar, sem settar eru í brjefakassa á skipum og vögnum.

13. gr.

Burðargjald fyrir innansveitar og innanbæjarsendingar.

Það eru sendingar, sem látnar eru á pósthús, til þess að þeim verði skilað þar móttökumönnum, sem eiga heima í sjálfu umdæmi þess pósthúss og sem sækja þangað.

Burðargjaldið fyrir þær er sem hjer segir:

13
25. mars

I. Brjefasendingar:

- a. almenn brjef, alt að 500 grömm á þyngd þegar borgað
 er undir fyrir fram alt að 125 grömm 10 aurar
 yfir 125 grömm að 250 grömm 20 —
 yfir 250 grömm að 500 grömm 40 —
 Burðargjald undir þyngri brjef er helmingur venjulegs burðargjalds.
 Brot úr eyri telst sem heill eyrir.
- b. brjefspjald 8 aurar
 brjefspjald með borguðu svari 16 —
 Sjeu frimerki eigi viðhöfð eða eigi næg frimerki, skal auk hins
 ógreidda burðargjalds taka 10 aura fyrir hverja sendingu, þó ekki
 meira en burðargjaldið tvöfalt.
- c. prent og sýnishorn af vöru fyrir hver 50 grömm 4 aurar
 Ábyrgðargjald fyrir sendingar þær, sem nefndar eru undir a., b.,
 og c. er 30 aurar.

II. Brjefasendingar án utanáskriftar.

1. Pósthúsin geta tekið á móti brjefasendingum til útbýtingar innan umdæmis síns, það er að segja innan umdæmis viðtökupósthússins, þótt sendingarnar hafi eigi utanáskrift til neins ákveðins viðtakanda, svo sem umburðarbrjef eða þesskonar.

Sendingarnar verða að vera allmargar afhentar í einu til alment þektra flokka viðtakenda, t. d. til allra húsráðenda í umdæmi viðtökupósthússins eða húsmæðra eða þá verslana o. s. frv.

2. Utan á sendingunum skal sjást til hvaða flokka viðtakenda sendingarnar eiga að fara, og þær verða að vera þannig lagaðar að hægt sje að setja þær í brjefakassa viðtakenda.

3. Sendingar þessar skal afhenda á pósthúsinu samkvæmt undanfarinni skriflegri tilkynningu, sem segi til um tölu þeirra, og skal burðargjaldið greitt um leið.

Burðargjaldið er eins og segir undir a.—c. að fráðregnum 10%. Sendingarnar eru eigi frimerktar sjálfar, en sendandi fær kvittun fyrir greiðslu burðargjaldsins og skal á hana líma frimerki fyrir því, en frímerkin stimplast áður en kvittunin er afhent.

Samkvæmt umtali milli sendanda og útbýtingarpósthússins má hann senda því sendingarnar í fullfrímerkum böggli eða brjefi, þegar burðargjaldið fylgir t. d. í póstaðvísun.

4. Eintök, sem eru umfram, skulu eigi send sendanda, en skulu geymd í 14 daga frá því þau eru sett á póst. Sjeu eintökin eigi sótt innan þessa frests, skal ónýta þau.

13

25. mars

III. Penningabréf.

Burðargjald eins og fyrir almenn bréf.

Ábyrgðargjald og gjald fyrir talning, eins og segir í 11. gr. í póstlögunum.

IV. Böggla.

50 aurar fyrir hvern böggul.

Ábyrgðargjald og gjald fyrir talningu er hið sama og fyrir peningabréf.

Undir fylgibréf skal nota eyðublöð þau, sem póststjórnin gefur út.

Að öðru leyti skulu reglur þær, sem póstlögin og reglugjörð þessi setja, einnig gilda um sendingar þessar, þar sem eigi er annars getið.

14. gr.

Reglur um notkun á aukaburðargjaldi.

Aukaburðargjald það, sem 11. gr. í póstlögunum síðasta lið tiltekur, um peningabréf og böggla, skal tekið:

Þegar munir þessir eru endursendir, af því að þeim verður ekki komið til skila.

Þegar þeir endursendast eða sendast lengri veg, af því að sendandi óskar þess, áður en þeir eru afhentir móttakanda.

Þegar þeir eru sendir lengri veg, af því að hlutaðeigendur á hinum fyrsta ákvörðunarstað óska þess, og bæta við utanáskriftina nafni á öðru pósthúsi.

Þegar þeir, eftir að vera endursendir og áður en þeir eru fengnir sendanda í hendur, eru sendir að nýju samkvæmt ósk hans.

Aukaburðargjald legst á peningabréf og böggla, þegar breytingin á utanáskriftinni er einungis í því fölginn, að annað pósthús er gjört að ákvörðunarstað, aftur á móti er eigi hægt að senda böggla og peningabréf lengri veg með aukaburðargjaldi, þegar breytt er um móttakanda.

Aukaburðargjald skal heimta í hvert skifti, sem böggull eða peningabréf er endursent eða sent lengri veg.

Brjefasendingar, sem endursendast eða afgreiðast til annars staðar, eru eigi aukaburðargjaldi undirorpna. Til þess að geta notið þessara hlunninda, verður að skila sendingum þessum aftur á hlutaðeigandi pósthús, hafi þær verið afhentar, en það má ekki kasta þeim í póstbrjefakassa, og sje það gjört, skal skoða þær sem settar á pósthús að nýju.

Þegar brjefasendingar, peningabréf og böggla eru afgreiddir á ný og fara yfir svæði þar sem hærra burðargjald skal taka en á því

svæði, sem sendingunni upphaflega var ætlað að fara um, skal telja **13** burðargjaldið, jafnt mismuninum, þar á milli og því bætt við aukaburð- **25. mars** argjaldið, ef sendingin er þess eðlis (peningabryf eða böggull), að það á að leggjast á hana. Þessari reglu skal beitt þannig, að þegar borgað hefir verið undir sendinguna að fullu fyrirfram fyrir það svæði, sem hún upphaflega átti að fara um, skal heimta mismuninn á milli þess burðargjalds, sem þegar hefir verið borgað og þess burðargjalds, sem á að borga fyrir fyrirframborgaðar sendingar frá móttökupósthúsinu til hins nýja pósthúss, sem hún síðar er send til. Hafi sendingin upprunalega verið send óborguð eða ónóg borguð, þá skal heimta burðargjaldið, eins og fyrir óborgaðar sendingar milli þessara staða, auðvitað að frádregnu andvirði þeirra frimerkja, sem notuð hafa verið.

Bæði þetta burðargjald og aukaburðargjaldið, þegar sendingin er send á nýjan ákvörðunarstað, skal heimtað af móttakanda, hafi það ekki verið borgað fyrirfram af þeim, sem óskaði að sendingin væri afgreidd á annan stað.

15. gr.

Borgun á burðargjaldi.

Sendingar þær, sem samkvæmt 12. gr. póstaganna skal borgað undir fyrirfram, má eigi taka til flutnings með póstum, nema það sje gjört. Hafi slíkar sendingar komist í hendur póststjórnarinnar, skal með þær farið sem sendingar, sem eigi hafa komist til skila (22. gr.)

Hafi sending verið afhent á einhverju pósthúsi og hún er eigi nægilega frimerkt, af því að póstpjónn sá, sem tekið hefir á móti henni, hefir reiknað burðargjaldið skakt, þá má eigi heimta það, er á vantar, af móttakanda.

Ákvæðið í 12. gr. póstaganna um að bryf, sem eitthvað er ritað að utan á, svo að móttakandinn geti ályktað af því, hvað þau hafa að innihalda, skuli borga undir fyrirfram, skal beitt þannig, að sjerhver áteiknun, fram yfir kveðjuna, nafn sendanda, stöðu og bústað, skal álitid ritað, svo að móttakandi geti ályktað af því, hvað þau hafa inni að halda.

Skyldan til að borga eftirá ógoldna póstpeninga, er getur um í 12. gr. póstaganna síðasta lið, hvílir á öllum öðrum en konungi og konungsættingjum, stjórnarvöldum og sveitarstjórnnum þeim, sem getur um í 1. og 8 gr. í reglugjörð um meðferð á sendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnnum.

Skylda þessi kemur til greina, þegar sendingin hefir eigi komist til skila og er endursend óskemd að utanverðu, og sendanda er gefinn kostur á að taka við henni aftur.

Hann getur ekki komist hjá borgunarskyldunni með því að breyta um utanáskrift á sendingunni, og póststjórnin er heldur ekki skyldug til að selja sendinguna, til að taka borgunina af andvirðinu.

13

25. mars

16. gr.

Frimerki.

Fyrir flutning með póstum á munum þeim, sem ræðir um í þessum kafla, er einungis hægt að borga fyrirfram með frimerkjum eða brjefspjöldum, sem pósthjórinn gefur út, en eigi með dönskum eða útlendum frimerkjum.

Allar aðrar pósthgreiðslur, sem 11. gr. í pósthöggunum ræðir um, nema vanborgað burðargjald, skal borga í peningum. Hin gildandi frimerki eiga að vera til sölu á pósthstofum og pósthafgreiðslustöðum öllum, bæði einstök og í hundruðum.

Á brjefhirdingarstöðum eiga að vera til sölu að minsta kosti 1, 5, 10 og 20 aura frimerki; brjefhirdingamenn eru og skyldir til, þegar þess er krafist og borgað er fyrirfram, að útvega með fyrsta pósti frimerki þau, sem þeir hafa ekki til, annaðhvort hjá pósthstofu eða pósthafgreiðslustað.

Það, sem goldið hefir verið fyrir frimerki, borgar pósthjórinn ekki aftur gegn því, að frimerkjum sje skilað aftur; en ef frimerkin hafa ekki verið notuð og þau eru ósködduð og alveg hrein, má heimta, að höfð sjeu skifti á þeim og öðrum frimerkjum, sem hafa sama verð. Fyrir slík skifti skal borga 5% af verði frimerkjanna; brot úr eyri telst sem heill eyrir.

Frimerki verða ekki tekin gild, ef þau eru óhrein eða líta út, eins og þau hafi verið brúkuð.

Sá, sem vill fá skift óbrúkuðum en óhreinum eða skemddum frimerkjum, verður að sækja um það til pósthjórinnar.

Frimerki má klippa út úr spjaldbrjefum og nota eins og önnur frimerki, sömuleiðis má líma frimerki á spjaldbrjef, til þess að borga undir þau meira, en þau upphaflega hafa verið gefin út fyrir.

Pósthjórinn greiðir ekkert endurgjald fyrir frimerki, sem um of eru límd á sendingu, en verði því viðkomið skal eigi ónýta þau.

Frimerki skal setja á brjefasendingar að framanverðu (utanáskriftar megin) í efra hornið hægra megin; samt verða þau frimerki tekin gild, sem sett eru annarsstaðar á sendingarnar að framanverðu. Einstöku sinnum má þó breyta út af þessu, ef rúm vantar á framhliðina, og taka einnig gild frimerki, sem límd eru á bakhlið sendingarinnar, þegar pósthmaður sá, sem sendir hana á stað, tekur eftir þeim, þó eigi sjeu þau límd á afklippinga á pósthávísunum eða línur þær, sem pósthmenn eiga að skrifa í, og sama gildir um pósthkröfueyðublöðin; auk þess skal það sjerstaklega athugað, að frimerki má alls ekki líma á pósthkröfueyðublöð þegar sending fylgir þeim, heldur á sendinguna eftir venjulegum reglum, sbr. 9. gr.

Póstmenn skulu segja almenningi til um notkun frimerkjanna og **13** um það hvernig þeim skuli koma fyrir, en eigi eru þeir skyldir til að **25. mars** líma frimerki á sendinguna fyrir þá, sem senda.

17. gr.

Ýmsar póstgreiðslur.

Póstkvittanir.

Pósthúsin fá eyðublöð undir þær og fylla þau út nákvæmlega með bleki eins og þau sjálf gefa leiðbeining um. Samkvæmt því á að taka fram á kvittuninni nafn móttakanda og ákvörðunarstað, tegund sendingarinnar og verðið, ef um verðsending er að ræða, viktina (þó aðeins á böggjum og peningabryfum), hvort í peningasending hafi verið talið, verð álimdra frimerkja, það sem borgað er í peningum, og daginn, sem kvittunin er útgefin. Auk þess skal tilfæra nafn sendanda á kvittunina ef hann óskar þess.

Sje óskað eftir kvittun í póstkvittanabækur, sem 15. gr. póstlaganna getur um að póststjórnin fyrirskipi, á sendandi að skrifa í dálkana fyrir hverja einstaka sendingu, eins og leiðarvísir í bókunum sjálfum mælir fyrir, þannig að á upphæðinni sjeu engar breytingar gjörðar.

Hafi þetta eigi verið gjört, skal póstþjónn sá, er veitir sendingunni móttöku, bæta úr því, sem á vantar, og má þá heimta venjulegt póstkvittunargjald fyrir hverja sendingu, nema sendandi vilji gjöra það sjálfur. Póstkvittanabækur gegnumdregnar og innsiglaðar eiga að vera til sölu á póststofum og póstafgreiðslustöðum.

Brjefhirðar eiga að útvega þessar bækur frá næstu póstafgreiðslu, ef þess er óskað.

Póstkvittanabækur, sem gefnar eru út af einstökum mönnum eða í útlöndum, verða eigi teknar gildar.

Pósthúsin eru skyld til að gefa póstkvittanir á eyðublöð þau, sem til þess eru ætluð, gegn því, að gjald það, sem ákveðið er í 15. gr. póstlaganna sje borgað fyrirfram. Þau eru og skyld til að gefa út fleiri samrit af kvittunum þessum sje þess óskað, gegn ákveðinni borgun fyrir hvert.

Póstkvittanir má heimta fyrir sendingar, sem hafa verið afhentar áður, en þá verður sendandi að gefa fullnægjandi upplýsingar um sendinguna og utanáskriftina, og um það, hvenær sendingin var afhent til flutnings.

Pósthúsin geta gefið kvittanir fyrir fleiru, svo sem frimerkja-kaupum og öðru gegn 5 aura gjaldi fyrir hverja.

- 13** Ýmislegt, sem pósthúsin gjöra til þess að sendingar, sem afhentar eru til
25. mars flutnings með póstum, verði svo útbúnar, sem fyrirskipað er.

Til þess má einkum telja það, sem hjer segir:

að skrifa utan á póstsendingar að nokkru eða öllu leyti,
að leggja til lakk, sem þarf, til þess að setja á böggla og peningabrjef
fyrirskipuð innsigli,
að slá utan um peningabrjef og skal þar með talið að skrifa utan á það
og setja lökkinn fyrir, en umslag borgar sendandi þar að auki, ef hann
ekki leggur það til sjálfur.

Þetta, sem hjer er talið, skulu póstpjónar því að eins gjöra, að
sendandi óski þess.

Borgunin skal talin fyrir hverja sendingu og fyrir lakk undir
hvert innsigli (sbr. póstlög 15. gr.) og skal greidd fyrirfram í peningum,
en má þó heimta eftir á af móttakanda fyrir sendingar þær, sem finnast
í brjefakössum eða sem þurfa lagfæringar við á leiðinni. Breyting sú
á utanáskriftinni, sem verður nauðsynleg, þegar sending skal senda lengra,
skal gjörð ókeypis.

Staðfesting á innihaldi póstsendinga.

Sendandi meðmælingarbrjefs eða verðbrjefs getur um leið og
sending er afhent á póst, annaðhvort póststofu eða póstafgreiðslu, krafist
þess að eftirrit af eða útdráttur úr skjali, sem óskast sent innani send-
ingunni, sje af viðtökupósthúsinu útbúið með staðfesting um að samhljóða
skjal eða sje um útdrátt að ræða, þá skjal, sem þetta sje rjettur útdráttur
úr, hafi verið sent viðtakanda í umræddri sendingu.

Bæði skjalið og eftirritið verður þó að vera á því máli og með
þesskonar lettri að pósthúsið eða póstmennirnir geti fengið fullvissu um
samræmið milli hvorutveggja.

Borgun fyrir staðfestinguna, sem skal greiðast fyrirfram, er 10
aurar fyrir hverjar 10 línur af skjalinu eða þeim hluta skjalsins, sem
útdrátturinn nær yfir, þó aldrei minni en 25 aurar.

Borgun þessa skal líma á eftirritið eða útdráttinn í frímerkjum,
sem eiga að stimplast af viðtökupósthúsinu.

Útburður brjefa með hraðboða.

Á þeim stöðum þar sem daglegum útburði á brjefum hefir verið
komið á fót fást sendingar bornar út til viðtakenda með hraðboða, gegn
50 aura gjaldi fyrir hverja. Á öðrum póstafgreiðslustöðum fást send-
ingar bornar til viðtakenda með hraðboða, ef eigi þarf yfir vötn að
fara, gegn 60 aura gjaldi fyrir hvern kílómetra frá pósthúsinu að telja.

Borgunin gengur til þess pósthúss, sem sendir hraðboðann. Borg- **13**
un þessa má greiða í frímerkjum. Þegar pósthús, sem tekur við hrað- 25. mars
boðabrjefi, getur ekki ákveðið upphæðina, má það heimta trygging af
sendanda fyrir greiðslu hennar.

Ýmislegt annað, er pósthúsin geta tekið að sjer að gjöra.

Má þar á meðal telja:

- að búa um böggla og leggja til efni í umbúðirnar;
- að breyta böggulsendingum í krossbandssendingar;
- að leggja mönnum til pósthólf og raða póstsendingum í þau;
- að setja póstsendingar í sjerstakar töskur, sem hlutaðeigandi leggur til,
og taka þær úr þeim og geyma lykil að töskunum;
- að senda brjef til móttakanda á kostnað hans;
- að lána frímerki, óborgað burðargjald á sendingum og aðrar póstgreiðslur
og halda reikning yfir það.

Borgun fyrir þessi störf og hin nánari skilyrði fyrir framkvæmd
þeirra, er komin undir samningum milli pósthússins og hlutaðeigenda.

Meðferð þeirra póstsendinga, sem taldar eru í þessum kafla,
meðan þær eru í vörslum póststjórnarinnar.

18. gr.

Hvernig póstsendingum skal koma á póst.

Brjefasendingar.

Munum þeim, sem teljast undir laus brjef, má koma á póst með
því, að afhenda þá á pósthús og setja þá í póstrjefakassa.

Frá þessari reglu eru þó tvær undantekningar.

1. Brjefasendingar, sem hafa verið afhentar, en síðar eiga annaðhvort
að endursendast eða afgreiðast á annan stað, skal afhenda á póst-
húsum, til þess að þær verði fluttar ókeypis. Finnist slíkar send-
ingar í póstrjefakassa, skal með þær farið, eins og þær hafi verið
sendar með pósti að nýju (14. gr.)
2. Endurrit gjörð með hektógraf, trypógraf og á líkan hátt, skulu afhent
á pósthúsum, 20 samhljóða sendingar í einu minst, til þess að þau
verði flutt sem prentað mál (5. gr.)

Brjefasendingar, sem á að flytja með ábyrgð eða bera út með hrað-
boða skal afhenda á pósthúsi á löglegan hátt. Finnist brjefasendingar í
póstrjefakössum með meðmælingaráteiknun, án þess að vera með nógum
frímerkjum, skal eigi taka neitt tillit til áteiknunarinnar, heldur skal

13 með þær farið sem almenn brjef laus; sjeu brjef þessi nægilega frimerkt
 25. mars verður farið með þau sem ábyrgðarbrjef, ef þeim er veitt eftirtekt, annars leggst engin ábyrgð á póststjórnina, þótt þær verði fluttar, eins og almenn brjef.

Brjef með hraðboðaáteiknun (express), sem finst í póstbrjefakassa, skal farið með sem alment brjef, ef það er eigi nægilega frimerkt til að borga lægsta stig af hraðboðagjaldi, 50 aura og 60 aura.

Annars skal senda það sem hraðboðabrjef til ákvörðunarpósthússins sem sker úr, hvort brjefið sje nægilega frimerkt, til þess að það sje flutt með hraðboða, og sje það ekki, skal með það farið sem alment brjef.

Peningabrjef og bögglar.

Þessar sendingar skal ætíð afhenda á pósthúsi.

Finnist peningabrjef í póstbrjefakassa og sje í því ástandi, að það verði flutt með póstum, skal með það farið sem peningabrjef. Sje því að einhverju leiti ábótavant, t. d. að utanáskrift og innsigln, skulu póstþjónar bæta úr því, en borgun fyrir það skal heimta af móttakanda. Póststjórnin ábyrgist ekki, að sendingar, sem eru þannig ólöglega afgreiddar af sendanda, verði fluttar með póstum eftir sömu reglum og peningabrjef.

Finnist smábögglar í póstbrjefakössum nægilega frimerktir, skal flytja þá sem böggulsendingar, og að öðru leyti gilda um þá sömu reglur og fyr er sagt um peningabrjef. Sjeu þeir aftur á móti ófrimerktir eða ónóg frimerktir, skulu þeir eigi fluttir með pósti, heldur farið með þá eins og sendingar, sem eigi verður komið til skila.

Hafi bögglar verið ranglega afgreiddir sem brjef, skal það pósthús, sem fyrst tekur þá til meðferðar sem böggla, gefa út fylgibrjef o. s. frv., en móttakandi borgar.

Hið sama gildir um ábyrgð póstsjóðs á böggllum, sem komast í hendur póststjórnarinnar á þennan hátt, eins og segir um peningabrjef, sem finnast í póstkössum.

Hvenær peningabrjef og bögglar skulu afhentir, skal skírskotað til þess sem segir í I. kafla.

Í 6. og 7. gr. í þessum kafla er það tekið fram, hvernig böggla og peningabrjef skulu úr garði gjörð, til þess að þau verði flutt með pósti; þar er þess og getið, að böggla megi flytja á ábyrgð sendanda, þótt eigi fullnægi þeir settum skilyrðum; það gildir þó eigi um peningasendingar.

Því skal hjer bætt við, að þótt brjefhirðingarstaður hafi tekið við peningabrjefi eða böggli, geta póststofur eða póstaafgreiðslur gjört hvorttveggja afturreka, sje það eigi afgreitt af sendanda hálfu, svo sem fyrirskipað er.

Talning sú á innihaldi í peningabrjefum og verðböggjum, sem 13
 11. gr. b. og c. í póstlögunum ræðir um, verður því að eins heimtuð, að 25. mars
 innihaldið sje í íslenskum peningum eða peningaígildi o. fl. og sendandi
 hafi tilfært fulla upphæð innihaldsins á peningabrjefið eða böggulinn
 og fylgibrjefið. Hafi sendingin inni að halda útlenda peninga, og pen-
 ingaígildi eða verðbrjef, sem hljóða á útlenda peninga, eru póstpjónar
 eigi skyldugir að telja, en mega gjöra það, ef þeir geta dæmt um, að
 hið tilgreinda verð sje samhljóða innihaldinu.

Hvernig verðið skuli tilfært, þegar svo stendur á, skal skirskotað
 til þess, sem sagt er í 6. og 7. gr. í þessum kafla.

Sá, sem heimtar talið í peningabrjefi eða böggli, þegar hann af-
 hendir það, getur heimtað, að talningin fari fram á þann hátt, að hann
 geti sjeð alt, sem gjört er við sendinguna, þó getur enginn heimtað, að
 honum sje hleypt inn í sjálft afgreiðsluherbergið eða inn fyrir disk í því.

Póstávisunum verður að skila á pósthúsi, og verða þær alls eigi
 fluttar með póstum, þegar þær finnast í póstbrjefakassa. Hvenær póst-
 ávisunum skal skilað, visast til þess, sem sagt er í 2. gr., en í 8. gr. er
 sagt, hvernig þær skuli úr garði gjörðar.

Í 9. gr. er skýrt frá, hvernig póströfum skal koma á póst.

Allar sendingar, sem taldar eru í þessum kafla, skulu, sje þeim
 skilað á pósthúsi, afhentar í herbergi því, sem sjerstaklega er ætlað til
 afgreiðslunnar, í hendur einhvers póstpjóna þeirra, sem viðstaddir eru.
 Sje beðið um kvittun fyrir sending, sem afhent er á póst, má sendandi
 krefjast þess, að honum sje gefin upplýsing um heimild póstpjónsins til
 að undirskrifa kvittunina.

19. gr.

Hvernig póstsendingum skal leiðbeint.

Póstsendingar skal flytja frá þeim stað, þar sem þeim er skilað
 til flutnings, með fyrsta pósti (á landi eða sjó), sem hægt er, samkvæmt
 reglum þeim, sem settar eru um það, hvenær þeim skuli skilað í síðasta
 lagi og hvenær póstbrjefakassar eru tæmdir og eftir því, hverskonar
 sendingar má senda með þeim pósti.

Þegar nefndur er fyrsti póstur, skal taka tillit til þess, með hvaða
 pósti sendingar koma fyrst til pósthúss þess, sem þær eiga að fara til.

Hið sama gildir venjulega einnig um sendingar, sem koma
 frá öðrum pósthúsum, að þær eiga að fara með fyrsta pósti eða sama
 pósti áleiðis.

Út af reglum þessum verður þó að bregða um sumar tegundir
 sendinga, þegar ísár eru og ófærð á vörum (3. gr.).

Póstsendingar skal flytja þá leið, sem póstjórnin leggur pósthús-

13 unum fyrir, nema því að eins að sá, sem sendir, riti á sendinguna, að
25. mars hún skuli fara aðra leið, og skal þá þessu fylgt, svo sem unt er.

Bögglar, sem eigi eru nægilega frímerktir, til að sendast með landpósti, verða fluttir með póstskipum á næsta viðkomustað við heimili móttakanda, en ekkert með landpóstum, þó á fylgibrjefinu og bögglinum standi: *landveg*.

20. gr.

Breytingar á því, sem sendandi hefir ákveðið um flutning póstsendinga.

Meðan sending, sem skilað er til flutnings, er í vörslum póststjórnarinnar, getur sendandi gjört breytingar á því, sem hann hefir áður ákveðið um hana. Hann getur fengið sendinguna aftur, eða látið flytja hana á annan stað og til annars manns, en tiltekið var í upphafi, ef þessu verður við komið, án þess það verði afgreiðslu póstsins til fyrirstöðu og hann geti helgað sjer sendinguna.

Pósthúsið getur þar að auki heimtað kvittun fyrir því, að sendingunni sje skilað aftur, nema því að eins, að þess þurfi eigi við fyrir þá sök, að kvittun þeirri, sem póststjórnin hefir áður gefið, verði skilað aftur.

Ef sendingunni er skilað aftur, áður en hún er komin á stað frá pósthúsi því, þar sem hún var afhent, skal aðeins endurgoldið það, sem borgað var fyrir frímerki, og því að eins að ekki sje búið að setja frímerki á sendinguna fyrir sama verð. Frímerki, sem búið er líma á, en eigi þegar eru ónýtt, skal ekki ónýta, þegar sendingunni er skilað aftur. Þegar það annars kemur fyrir, að sendingu sje skilað aftur, skal sá, sem sendir, greiða fult burðargjald.

21. gr.

Afhending póstsendinga til móttökumanna.

Sendingar þær, sem póststjórnin hefir tekið til ráðstöfunar, skal hún láta flytja til þess pósthúss, sem vísað er til, og skal skila þeim móttökumanni eða umboðsmanni hans. Póstmenn mega afhenda póstsendingar á öðru pósthúsi en á ákvörðunarpósthúsinu, samkvæmt ósk móttökumanns eða umboðsmanns hans.

Sömuleiðis mega þeir láta bera sendingar heim til móttökumanna, og afhenda þær eða leggja ábyrgðarlausar sendingar niður í brjefakassa á bústað hans.

Hverjum skal skila póstsendingum.

13

25. mars

Yfir höfuð skal skila póstsendingum eftir því, sem utanáskriftin segir til. Þó má skila þeim öðrum samkvæmt 24. gr. póstlaganna, og skal ætíð gjört, þegar dómsúrskurður leggur svo fyrir. Að öðru leyti gildir það, sem hjer segir um afhending póstsendinga.

Ef vísað er á sendingunni til fleiri, má skila henni hverjum þeirra sem vera skal.

Sendingar, sem eftir utanáskriftinni vísa til fjelaga, stofnana, stjórna, embætta o. s. frv., skal afhenda aðalforstöðumanni, nema hann gagnvart póststjórninni hafi óskað annars.

Sje enginn aðalforstöðumaður en fleiri jafnir, má afhenda sendingarnar hverjum þeirra sem vera skal, nema að annars hafi verið krafist.

Almennar »poste restante« brjefasendingar, þar sem utanáskriftin er að eins bókstafir, tölur eða merki, má afhenda þeim, sem getur sagt nákvæmlega um merki sendingarinnar og hvaðan hún hefir verið send. Sje það efasamt til hvers sendingin á að fara, af því að fleiri eru með sama nafni, má hlutaðeigandi pósthús láta einhvern af þeim, sem haldið er að vísað sje til, opna sendinguna í viðurvist póstpjóns, til þess að reyna af staðsetningu, dagsetningu eða undirskrift að fá vissu fyrir, hver sje rjettur móttakandi.

Ef póstmaður þekkir eigi móttakanda, getur hann krafist þess, að hann færi sönnur á það með vottorði áreiðanlegs manns, sem póstpjónninn þekkir annaðhvort munnlega eða skriflega, að hann sje hinn rjetti móttakandi, en póstmenn mega láta sjer nægja að hlutaðeigandi sýni brjef eða nafnmiða, sem beri með sjer, að hann sje sá, er hann segir eða færi líkur að því á annan hátt.

Skilríkisspjald er fullgild heimild til að fá afhentar póstsendingar á pósthús. Skilríkisspjald getur hver maður fengið á póststofum og póstafgreiðslum, en til þess þarf póstmaður, sem lætur af hendi skilríkisspjald, að þekkja manninn eða fá fulla trygging fyrir að hann sje sá, sem hann segir. Hlutaðeigandi karl eða kona, verður að hafa með sjer ljósmynd vel líka til að líma á skilríkisspjaldið og skal skrifa nafn sitt á það. Skilríkisspjaldið gildir í þrjú ár og kostar 80 aura, sem límast á það í frimerkjum og stimplast. Eigandi skilríkisspjalds ber alla ábyrgð á því tjóni, sem kann að hljótask af því, ef óviðkomandi maður nær í skilríkisspjald og notar það á sviksamlegan hátt.

1. Póststjórnin er ekki skyld að skila ábyrgðarbrjefum, peningabrjefum og böggulsendingum fyr en hún hefir fengið kvittun hins rjetta móttökumanns eða umboðsmanns hans.

Kvittun þessa má heimta annaðhvort með því móti, að móttökumaður riti nafn sitt með bleki í bækur póststjórnarinnar á þeim stað,

13

25. mars

sem til þess er ætlaður, eða þannig að móttökumaður sjálfur gefi lausa kvittun.

Ef ekki er skrifað undir í auglýsingu þess póstmanns, er lætur sendinguna af hendi, má heimta að tveir vitundarvottar staðfesti undirskriftina.

Þegar móttakandi krefst þess, er póstmaður sá, er afhendir póstsendingu, skyldur til að vera viðstaddur, meðan verið er að rannsaka hið ytra ásigkomulag sendingarinnar. Sjeu umbúðirnar skaddaðar eða beri þær þess merki, að innihaldið hafi skaddast, getur móttakandi krafist þess, að póstmaður sje viðstaddur, meðan sendingin er opnuð og innihaldið rannsakað, en það verður að gjörast á sjálfu pósthúsinu. Sjáist engar skemdir á sendingunni, má póstmaður eigi vera við, þegar hún er opnuð og innihaldið rannsakað.

Þegar talið hefir verið í peningasending af póstmanni, getur móttakandi þó heimtað, að póstpjónn sá, sem afhendir sendinguna, sje viðstaddur, meðan talið er í henni, sem skal gjört á sjálfu pósthúsinu.

2. Póstávisanir skal afhenda móttakanda sjálfum eða koma til hans tilkynning um þær.

Póstávisanir geta menn fengið útborgaðar á póststofum og öllum póstaðgreiðslum, þó eigi á þeim tíma, þegar verið er að taka á móti pósti eða afgreiða póst.

Útborgun má þó því aðeins fara fram, að móttakandi skili aftur póstávisunareyðublaðinu með löglegri kvittun, sem skal skrifuð með bleki á bakhlið ávísunarinnar. Póstávisanir má ekki framselja öðrum og póstmaður sá, sem borgar út póstávisun, getur heimtað, að sannað sje, að kvittunin sje gefin af rjettum manni.

Upphæðir póstávisana skulu sóttar svo fljótt, sem því verður við komið, og í síðasta lagi innan mánaðar frá því, að þær komu á ákvörðunarpósthúsið. Hafi móttakandi ekki innan þess tíma sótt peningana, þótt á hann hafi verið skorað, skal endurborga sendanda ávísunina.

Póstávisanir með árituðu »poste restante« skal endursenda, eins og þeim hafi eigi orðið skilað, ef upphæð þeirra er eigi sótt innan mánaðar frá því þær komu á pósthúsið. Hafi móttakandi glatað póstávisun verður hann að biðja ákvörðunarpósthúsið um að útvega eftirrit af þeirri upprunalegu póstávisun og borga um leið einfalt brjefburðargjald, en eftirritið skal flutt með póstum án kostnaðar fyrir sendanda eða móttakanda.

Útborgunarpósthúsið skal áður en það borgar út samkv. slíku eftirriti, rannsaka nákvæmlega hvort frumritið hefir verið borgað út áður eða áframsent á annað pósthús til útborgunar þar. Sje svo má ekki borga út samkvæmt eftirritinu, heldur skal senda það til póststjórnarinnar með nauðsynlegum skýringum. Sjerhvert eftirrit af

póstávisun verður að hafa greinilega áletrun um, að það sje *eftirrit*, 13
og er það á ábyrgð innborgunarpósthússins að svo sje«. 25. mars

Hafi viðtakandi glatað símapóstávisun, getur hann fengið eftirrit af henni hjá símastöðinni, ef útborgunarpósthúsið biður um það skriflega og setur innsigli sitt undir.

Póstávisun má ekki útborga hafi frímerki verið rífn af henni, nema viðtakandi skili þeim aftur ásamt ávísuninni, eða limi á hana íslensk frímerki jafnmikils virði og þau, sem hafa verið tekin af henni.

Ef aðkomin póstávisun ber þess merki, að frímerki hafi dottið af henni, eða verið rífið af, má ekki afhenda viðtakanda ávísunina fyrir en hlutaðeigandi póstaður hefir skrifað á hana: »Hingað komin með vantandi frímerki«, og sett nafn sitt og póststimpilinn undir.

3. Áður en upphæð póströfu er borguð, má sending sú, sem fylgir henni, alls eigi afhendast, og viðtakandi má ekki opna hana nje á neinn hátt fá að vita, hvað í henni er. Póströfueyðublað má sýna viðtakanda, hvort sem sending fylgir eða ekki, svo að hann geti fengið að vita, hvaðan sendingin er komin og frá hverjum, en hann má hvorki fá eyðublaðið sjálft eða aftari helming þess, fyrir en hann hefir borgað póströfuna að fullu. Þegar viðtakandi borgar skal bæði afhenda honum sendinguna og aftari helming eyðublaðsins.

Að öðru leyti gilda sömu reglur um skil á póströfusendingum eins og öðrum sendingum, þannig að kvittun skal taka af viðtakanda fyrir ábyrgðarbrjefum, peningabrjefum og böggjum, en ekki fyrir almennum brjefum, þótt póstkrafa hvíli á þeim.

Viðtakendum skulu tilkynntar póströfur og frá hverjum þær sjeu, en hafi þeir eigi greitt þær innan hálfsmánaðar (mánaðar þegar um poste restante sendingar er að ræða) frá því þær komu á pósthúsið, skulu þær endursendar. Annars getur sendandi ákveðið borgunar frest á póströfu skemmri eða lengri, þó ekki lengri en 30 daga frá því hún kemur á ákvörðunarpósthúsið; en hann verður þá að skrifa athugasemd um það á póströfueyðublaðið.

Þegar póströfur eru borgaðar, skal farið með eyðublaðið eða fremri helming þess og útborgun á upphæðinni til sendanda alveg eins og með póstávisanir.

4. Sendingar með óborguðu burðargjaldi eða ógreiddri borgun fyrir umbúðir o. fl. eru póstmenn eigi skyldir til að afhenda, fyrir en búið er að borga þessi gjöld, sem skulu vera skrifuð með tölustöfum og tiltekin í krónum og aurum framan á sendingunni (á fylgibrjefi þegar um böggul er að ræða). Óborgað burðargjald skal greitt í peningum eða frímerkjum. Póstmenn þeir, er taka í móti slíkri borgum, líma aftan á sendinguna eða fylgibrjefið frímerki fyrir gjaldinu og stimpla þau áður en sendingin er afhent. Hin önnur gjöld skulu greidd í

13
25. mars

peningum. Kærum yfir því að of mikið sje heimtað skal fylgja umslagið eða sú hlið af brjefinu, sem kveðjan er skrifuð á.

Póstsendingum, sem ranglega eru afhentar, má skila aftur á hvert pósthús, sem vera skal.

Pósthúsið borgar aftur það gjald, sem viðtakandi hefir greitt fyrir sendingar, sem það tekur við aftur.

22. gr.

Um meðferð á sendingum, sem eigi verður komið til skila.

Svo má álita að póstsendingu verði ekki komið til skila:

- a. Þegar sá, sem vísað er til, skorast undan að taka við henni;
- b. þegar póststjórnin hefir ekki getað spurt þann upp, sem vísað er til;
- c. þegar sendingar hafa legið 3 mánuði, án þess að vera sóttar.

Þegar um ábyrgðarbrjef, peningabryef, böggla eða póstávisanir og póströfur er að ræða til móttakanda, sem verður eigi spurður upp, skal ákvörðunarpósthúsið láta móttökuhúsið spyrja sendanda um það, hvort hann geti gefið nánari upplýsingar um móttakandann. Geti sendandi gjört það, og vilji hann láta póststjórnina taka til greina upplýsingar hans, verður hann að frímerkja fyrirspurnina með 20 aurum, sem þá skal send ákvörðunarpósthúsinu með fyrsta pósti. Annars skal skoða sendingarnar sem óskilasendingar.

Jafnskjótt og það er álitð, að póstsendingu verði eigi komið til skila, skal hún send aftur á það pósthús, þar sem henni var skilað til flutnings, og skal þess jafnframt getið, á sjálfri sendingunni, hversvegna henni hafi ekki verið skilað.

Óski sendandi óskilasendingar, að hún sje afhent öðrum manni eða send aftur til viðtakanda eða til annars manns, verður hann að borga undir hana aftur eins og nýja sendingu eða eins og hún hafi verið sett á póst að nýju.

Þegar móttakandi neitar að taka á móti sendingu, getur hann skrifað það á sendinguna sjálfur, en engar aðrar athugasemdir má hann skrifa á sendinguna. Hafi hann gjört það, skal pósthúsið strika þær út, svo að þær verði ólæsilegar. Þegar móttakandi skrifar eigi sjálfur á sendinguna, að hann neiti móttöku, skal hlutaðeigandi póstmaður gjöra það.

Það er skylda pósthússins á þeim stað, þar sem sendingu er skilað til flutnings, að sjá um að bæði þær sendingar, sem getið var um, og aðrar sendingar, sem af einhverjum öðrum ástæðum hefir eigi orðið komið til skila þar á staðnum, eða hafa ekki orðið sendar þaðan, verði fengnar aftur þeim, er sendu, svo fljótt sem unt er, ef komist verður að því, hverjir sent hafa, án þess að opna sendingarnar. Þegar þeim er skilað aftur, skal farið eftir hinum almennu reglum um afhending póstsendinga, þannig að þann er sendi, skal álita sem móttökumann.

Verði sendingum hvorki komið til viðtakanda nje sendanda, skal 13
 senda þær til pósthöfnunna í Reykjavík. Þar skulu tveir eiðsvarnir pósthöfnunna 25. mars
 menn, sem pósthöfnunna sjerstaklega kveður til þess, opna þær og rann-
 saka, til þess að leitast við að finna viðtakanda eða sendanda af undir-
 skrift brjefa eða innihaldi. Takist það, skal senda öðrum hvorum þeirra
 sendinguna, eftir því sem þykir við eiga, undir innsigli pósthöfnunarinnar,
 með óborguðu burðargjaldi hafi það hvílt á henni; annars skulu sending-
 arnar liggja á pósthöfnunni í Reykjavík, að minsta kosti 3 mánuði, og
 hafi þær eigi verið sóttar á þeim tíma, skal selja þær pósthöfði í hag
 samkvæmt 26. gr. í pósthöfnunum eða eyða þeim. Skal það gert einu
 sinni á ári hverju undir umsjón þeirra manna, sem til þess eru settir og
 nefndir eru að framan. Sje hægt að spyrja upp sendanda, en hann neit-
 ar að taka við sendingunni, skal senda hana til pósthöfnunarinnar, sem
 sker úr því, hvort gjöld þau, sem kunna að hvíla á sendingunni, skuli
 innheimta hjá honum með lögsókn.

22. gr.

Um skaðabætur.

Fyrir meðmælingarbrjefssendingu skal greiða skaðabætur, ef hún
 glatast í vörslum pósthöfnunarinnar, en eigi, þótt eitthvað vanti í hana, nema
 því aðeins að sendandi hafi innsiglað sendinguna samkvæmt gildandi fyr-
 irmælum um verðbrjef, en þá hefur hann rjett til, þegar innihald send-
 ingunnar er horfið að nokkru eða öllu leyti eða hefur orðið fyrir skemd-
 um á annan hátt, meðan það var í vörslum pósthöfnunarinnar, að fá
 greiddar skaðabætur, sem samsvari tjóni því, er hlotist hefur af áverk-
 anum eða skemdunum, nema þá að yfirsjón eða skeytingarleysi sendanda
 sje um að kenna eða ásigkomulagi sendingarinnar.

Skaðabæturnar mega þó aldrei nema meiru en 36 krónum.

Um skaðabótaskyldu pósthöfðs fyrir það að peningabrjef, verð-
 brjef eða böggjar tinast eða skemmast í vörslum hennar fer eins og segir
 í löggjöfnni um skaðabótaskyldu manna yfir höfuð, þó að því at-
 huguðu sem segir í 16. og 17. gr. pósthöfnanna og því, sem fyrir skipað
 er um það, hvernig sendingar þessar skuli úr garði gerðar af send-
 anda hálfu.

Samkvæmt pósthöfnunum 7. maí 1921 16. gr. c, ber pósthöfður ekki
 ábyrgð á skaða þeim á pósthöfnunum, sem stafar af ofurefli (vis major),
 en eftir heimild þeirra, sem lögin veita til þess að gjöra breyting á þessu,
 skal pósthöfður, einnig þótt skaðinn stafi af ofurefli, hafa ábyrgð á pósthöfnunum
 þeim, er nú skal greina: Ábyrgðarbrjefum, peninga- og verð-
 brjefum og böggjum, sem hafa að innihalda verðmæt skjöl, arðmiða, vaxta-
 miða, brjefpeninga, mótað og ómótað gull, silfur og platinu, gimsteina og

13 og ekta perlur, enda sje greinilega skrifað á böggla og fylgibrjefin að
25. mars svo sje, svo og öðrum sendingum, sem póstsjóður kann að bera ábyrgð á samkvæmt samningum við önnur lönd.

Það verður því undir ýmsum atvikum komið, hvort skaðabætur verða greiddar í hvert einstakt skifti, og verður eigi farið nánar út í það hjer, en þó skal tekið fram, að þegar peningabrjef og bögglar koma með skemdum umbúðum, þá er nauðsynlegt, til þess að skaðabætur fáið, að skaðinn sje rannsakaður í viðurvist póstmanns þess, sem afhendir sendingarnar, og yfir höfuð verða eigi teknar til greina skaðabótakröfur, sem koma fram, eftir að móttakandi hefir tekið við sendingunni mótmælalaust.

Þegar póstmaður hefir talið í peningasendingu, verður krafa um skaðabætur fyrir að vantað hafi í sendinguna því að eins tekin til greina, að það hafi sannast í viðurvist póstmanns þess, sem afhenti hana. Þegar heimtaðar eru skaðabætur getur póststjórnin heimtað, að hlutaðeigandi færi sönnur á það, sem hann hefir sagt um skaðann.

Póststjórnin ábyrgist, að póstávisanir sjeu borgaðar út og endurborgaðar rjettum hlutaðeigendum, en hún greiðir engar bætur fyrir drátt, sem kann að verða á því, annaðhvort vegna þess, að ávisunin hefir verið send skakkt, eða af því að pósthúsið, sem á að borga hana, hefir eigi nóg fje í sjóði, svo að borgunin verður að bíða, þangað til það getur fengið viðbót, en þá á að láta hlutaðeigandi vita um það.

Þegar búið er að skýra skaðabótamálið þannig, að póststjórnin geti ákveðið upphæð bótanna, skal hún svo fljótt sem unt er, goldin á því pósthúsi, sem næst er heimili hlutaðeiganda, eða sem hann sjerstaklega hefir tekið til; þá skal og borga honum aftur frímerki þau, eða burðargjald það, sem greitt hefir verið, ef sendingin er glötuð með öllu. Póststjórnin greiðir aldrei vöxtu af því fje, sem henni þannig ber að borga.

Ef póststjórnin hefir goldið skaðabætur sökum þess að sending eða nokkur hluti hennar hefir glatast, en það finst aftur, sem goldið var fyrir, skal póststjórnin bjóða hlutaðeiganda hlutinn, gegn því að hann borgi aftur skaðabæturnar og það endurgjald, sem honum kann að vera greitt fyrir burðargjald.

III. kafli.

Blöð og tímarit, sem send eru samkvæmt 11. gr. g.
í póstlögunum.

23. gr.

Samkvæmt 2. gr. g. í póstlögunum skal telja undir blöð og tímarit sjerhvert blað eða rit, sem menn skrifa sig fyrir og er prentað eða

margfaldað á líkan hátt, þegar það á að koma út einu sinni eða oftár á 13 ári í heftum, sem hafa sameiginlegan titil og hvert fyrir sig vegur eigi 25. mars yfir 125 grömm.

Til þess að blöð og tímarit verði flutt með póstum, samkvæmt 11. gr. g. í póstlögunum, skulu þau prentuð og gefin út hjer á landi og vera seld fyrir ákveðið verð. Hver sending verður að vera þannig brotin saman, að hún sje eigi yfir 39 sentimetra á lengd og 24 á breidd og þykt, og þyngd á hverri sendingu má eigi vera yfir $2\frac{1}{2}$ kilogram, þegar hún á að flytjast með landpósti, annars 5 kilogrömm.

Efst á fyrstu síðu blaðsins eða ritsins skal prentað fult nafn þess og ártalið, efst á hinum blaðsíðunum skal og prentað nafnið fult eða stytth. Ekkert fylgiblað má senda með ritinu, en fylgiblað skal talið allt sem eigi er beinlínis áframhald af blaðinu eða ritinu eða samanhangandi hluti þess, t. d. sjerprentanir úr blöðum, sjerprentaðar auglýsingar og rit, þótt á sje prentað eða stimplað nafn blaðsins eða ritsins. Alþingistiðindi og stjórnmartiðindi eru þó undanþegin þessum skilyrðum.

Utan á umbúðunum, sem skulu vera þannig lagaðar, að hægt sje að kanna hvað í þeim sje, án þess að skemma þær, skal standa nafn ritsins eða blaðsins, og hvaða árgangur, bindi, tölublað eða hefti sje í sendingunni, en að öðru leyti má ekkert vera skrifað eða prentað á umbúðirnar annað en nafn móttakanda, heimili og pósthöð.

Ekkert blað eða rit má senda á þennan hátt fyr en það hefir verið innritað hjá pósthjórnninni, en til þess að það verði gjört þarf útgefandi eða þeir, sem ábyrgð skulu bera gagnvart pósthjórnninni, að skýra henni frá:

1. Ósk sinni um, að blaðið eða ritið verði flutt samkvæmt 11. gr. g. í póstlögunum.
2. Nafni blaðsins eða tímaritsins.
3. Hve oft blaðið eða ritið komi út.
4. Á hvaða pósthúsi blaðinu verði skilað til flutnings.
5. Þyngd hvers eintaks.

Innritunargjald fyrir blöð og tímarit er 3 kr. ár hvert og greiðist pósthúsinu, þar sem blaðinu eða ritinu er skilað til flutnings í fyrsta skifti, þegar blaðið er innritað, svo í byrjun janúar ár hvert.

Þegar blaði eða tímariti er skilað til flutnings á þennan hátt, skal borga burðargjaldið í peningum og taka kvittun fyrir í kvittanabók, sem pósthjórnnin gefur út og selur. Skal tilfæra nafn blaðsins eða ritsins, árgang, tölublað eða hefti, dag og stund þegar ritið er afhent, vikt og burðargjald. Skal afgreiðslumaður blaðsins hafa fyrirfram ritað í bókina nafn blaðsins eða ritsins, árgang, tölublað eða hefti, sem afhent eru í einu, og skal kvittað fyrir það í einu lagi, þegar búid er að tilfæra dag og stund, vikt og burðargjald í kvittunarbókina og borga það í pen-

13 ingum. Alt hið sama, sem skrifað er í kvittunarbókina, skal pósthúsið
25. mars skrifa í bók á pósthúsinu, þar sem blaðið eða ritið er afhent. Í sömu sendingu má aðeins senda blöð eða rit með sama nafni.

Blöð og tímarit, sem þannig hefir verið borgað fyrir, skulu flutt með póstum ófrimerkt, en mótökupósthúsið setur á þau merki um, að burðargjaldið sje borgað.

Eigi mega önnur pósthús taka við blöðum eða tímaritum til flutnings með póstum á þennan hátt, en það pósthús, sem útgefandi hefir tiltekið að því yrði skilað á. Sje brotið út af reglum þeim, sem hjer eru settar, skal eigi flytja blaðið eða ritið með póstum, og hafi það verið sent af stað, skal endursenda það sem böggulsending á kostnað útgefanda. Auk þess skal blaðið eða ritið missa rjett sinn um alt að 6 mánaða tímabil til að sendast frimerkjalaust fyrir hið lága burðargjald samkvæmt 11. gr. g. póstlaganna.

Blöð og rit, sem eigi eru afhent svo löngu áður en póstur á að fara frá pósthúsinu, sem til er tekið í 2. gr., skulu eigi send með fyrstu pósthúsið, nema þau sjeu frimerkt sem prentað mál.

Að öðru leyti gilda um sendingar þessar sömu reglur og um krossbandssendingar.

IV. kafli.

Hvenær reglugjörð þessi öðlast gildi og afnám eldri ákvæða.

24. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júní 1925 og frá sama tíma fellur úr gildi reglugjörð um notkun pósta 7. mars 1908 og reglugjörðir um breyting á þeirri reglugjörð.

Atvinnu- og samgöngumálaráðgjafi, Reykjavík 25. mars 1925.

Magnús Guðmundsson.

S. Briem,

REIKNINGUR

14

yfir

tekjur og gjöld Bjargráðasjóðs Íslands árið 1923.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári:		
a. Bjargráðasjóður sveitafjelaga	kr.	234775 00
b. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður .	—	237294 56
	kr.	472069 56
2. Bjargráðasjóðsgjöld sveitafjelaga	—	23226 80
3. Tillag ríkissjóðs	—	24123 50
4. Vextir:		
a. Af Bjargráðasjóðum sveitafjelaga ..	kr.	10324 45
b. Af hinum sameiginl. Bjargráðasjóði	—	10408 41
	—	20732 86
	Kr.	540152 72

Gjöld:

1. Kostnaður við sjóðinn	kr.	470 50
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Bjargráðasjóður sveitafjelaga	kr.	268326 25
b. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður .	—	271355 97
	—	539682 22
	Kr.	540152 72

Reykjavík, 5. júlí 1924.

F. h. bjargráðastjórnarinnar.

Oddur Hermannsson,

15

REIKNINGUR

yfir

tekjur og gjöld hins Almenna Kirkjusjóðs árið 1924.

T e k j u r :

1. Sjóður frá f. á. (Sbr. Stj.tíð. 1923 B. bls. 12)	kr.	246048	53
2. Lagt inn í sjóðinn á árinu	—	18240	19
3. A. Greiddir vextir:			
a. Af lánum kirkna	kr.	4292	96
b. — inneign í landsbanka	—	3584	56
c. — bankavaxtabrjefum	—	2317	50
	Kr.	10195	02
B. Ógreiddir vextir	—	144	08
	—	10339	10
4. Endurborgað af lánum	—	6015	54
5. Gróði á brjefaskiftum	—	220	00
6. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—	17260	00
7. Til jafnaðar við gjaldlið 4	—	1681	23
	Kr.	299804	59

G j ö l d :

1. Tekið út af inneign kirkna	kr.	16678	58
2. Ný lán veitt á árinu	—	17260	00
3. Kostnaður	—	155	00
4. Vaxtaafgangur	—	1681	23
5. Til jafnaðar við tekjulið 4	—	6015	54
6. Til jafnaðar við tekjulið 3 B	—	144	08
7. Sjóður í árslok 1924:			
a. Í lánum	kr.	119699	67
b. — Landsbanka	—	84847	37
c. — sparisjóði Hafnarf.	—	500	00
d. — bankavaxtabrjefum	—	51900	00
e. Hjá reikningshaldara	—	923	12
	—	257870	16
	Kr.	299804	59

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 7. janúar 1925.

Jón Helgason.

SKÝRSLA

15

um

eign kirkna í hinum Almenna Kirkjusjóði árið 1924.

Kirkjur:	Eign við árslok 1923.		Lagt inn á árinu.		Tekið út á árinu.		Vextir á árinu.		Eign við árslok 1924.	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
<i>N.-Múlaprófastsdæmi.</i>										
1. Skeggjastaðakirkja . . .	2667	69	» »		» »		106	70	2774	39
2. Hofteigskirkja	3247	57	» »		» »		129	90	3377	47
3. Kirkjubæjarkirkja . . .	14841	11	» »		15	28	593	00	15418	83
4. Hjaltastaðarkirkja . . .	2584	43	» »		» »		103	37	2687	80
5. Eiðakirkja	955	99	» »		300	00	33	24	689	23
6. Ásskirkja	3090	05	» »		» »		123	60	3213	65
7. Valþjófsstaðarkirkja . .	2123	38	» »		» »		84	93	2208	81
8. Hofskirkja í Vopnaf. . .	1240	95	» »		200	00	46	34	1087	29
<i>S.-Múlaprófastsdæmi.</i>										
9. Vallanesskirkja	10866	02	200	00	» »		440	64	11506	66
10. Þingmúlakirkja	126	46	300	00	» »		14	05	440	51
11. Klippstaðarkirkja	314	02	» »		» »		12	56	326	58
12. Vestdalseyrarkirkja . . .	107	06	» »		» »		4	28	111	34
13. Mjóafjarðarkirkja	63	44	» »		» »		2	53	65	97
14. Neskirkja í Norðfirði . .	35	17	» »		» »		1	40	36	57
15. Kolfreyjustaðarkirkja . .	69	58	» »		12	80	2	47	59	25
16. Stöðvarkirkja	2466	28	» »		» »		98	65	2564	93
17. Eydalakirkja	5997	47	» »		520	60	229	75	5706	62
18. Hofskirkja í Álftaf. . .	1633	11	100	00	» »		65	32	1798	43
<i>A.-Skaftafellsprófastsdæmi.</i>										
19. Sandfellskirkja	1296	84	» »		» »		51	87	1348	71
20. Stafafellskirkja	1690	34	» »		» »		67	61	1757	95
21. Einholtskirkja	0	87	» »		» »		0	03	0	90
22. Kálafellsstaðarkirkja . .	997	07	350	00	» »		46	38	1393	45
23. Hofskirkja í Öræfum . . .	2040	09	91	30	» »		84	34	2215	73
<i>V.-Skaftafellsprófastsdæmi.</i>										
24. Prestsbakkakirkja	5288	52	» »		» »		211	54	5500	06
25. Reyniskirkja	233	12	» »		» »		9	32	242	44
26. Grafarkirkja	1226	87	» »		» »		49	07	1275	94
27. Kálafellskirkja	» »		200	00	» »		4	00	204	00
Flyt . . .	65203	50	1241	30	1048	68	2616	89	68013	01

15

Kirkjur:	Eign við árslok 1923.		Lagt inn á árinu.		Tekið út á árinu.		Vextir á árinu.		Eign við árslok 1924.	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt . . .	65203	50	1241	30	1048	68	2616	89	68013	01
<i>Rangárvallaprófastsdæmi</i>										
28. Stórolfshvolskirkja . . .	474	78	»	»	»	»	18	99	493	77
29. Oddakirkja	5069	52	103	02	5000	00	96	47	269	01
30. Kálfholtskirkja	2293	72	»	»	2294	00	51	64	51	36
31. Krosskirkja	5546	58	»	»	»	»	221	86	5768	44
32. Ásólfskálakirkja	104	95	»	»	»	»	4	19	109	14
33. Eyvindarhólakirkja . .	2090	89	235	00	500	00	79	09	1904	98
34. Breiðabólstaðarkirkja .	9	14	»	»	»	»	0	36	9	50
35. Skarðskirkja	4909	92	131	26	»	»	199	01	5240	19
<i>Arnessprófastsdæmi.</i>										
36. Mosfellskirkja	1659	21	»	»	»	»	65	37	1724	58
37. Þingvallakirkja	561	23	»	»	»	»	22	44	583	67
38. Strandarkirkja	9955	40	2500	75	12	00	415	36	12859	51
39. Gaulverjabæjarkirkja .	152	59	»	»	12	00	5	80	146	39
40. Haukadalskirkja	74	25	»	»	»	»	2	97	77	22
41. Stokkseyrarkirkja . . .	1354	70	»	»	»	»	54	18	1408	88
42. Ólafsvallakirkja	306	64	»	»	»	»	12	26	318	90
43. Miðdalskirkja	201	64	80	00	»	»	9	66	291	30
44. Eyrarbakkakirkja . . .	1315	15	»	»	»	»	52	60	1367	75
<i>Kjálarnessprófastsdæmi.</i>										
45. Grindavíkurkirkja . . .	369	99	100	00	475	00	13	10	8	09
46. Brautarholtskirkja . . .	262	21	»	»	»	»	10	48	272	69
47. Reynivallakirkja	4256	55	»	»	»	»	170	26	4426	81
48. Lágafellskirkja	992	98	»	»	»	»	39	69	1032	67
49. Njarðvíkurkirkja	26	77	»	»	»	»	1	07	27	84
<i>Borgarfjarðarprófastsdæmi.</i>										
50. Saurbæjarkirkja	1033	28	»	»	»	»	41	32	1074	60
51. Hallgrímskirkjan	7833	85	1634	00	»	»	315	00	9782	85
52. Stóra-Áskirkja	35	76	«	«	»	»	1	43	37	19
53. Reykholtskirkja	1626	75	200	00	»	»	65	73	1892	48
54. Lundarkirkja	532	65	100	00	»	»	22	30	654	95
55. Bæjarkirkja	195	21	»	»	»	»	7	80	203	01
<i>Mýraprófastsdæmi.</i>										
56. Stafholtskirkja	4197	33	»	»	»	»	167	89	4365	22
57. Síðumúlakirkja	2980	74	»	»	»	»	119	23	3099	97
58. Hvammskirkja	845	94	»	»	»	»	33	83	879	77
59. Borgarkirkja	1456	26	»	»	»	»	58	25	1514	51
Flyt . . .	127930	08	6325	33	9341	68	4996	52	129910	25

Kirkjur:	Eign við árslok 1923.		Lagt inn á árinu.		Tekið út á árinu.		Vextir á árinu.		Eign við árslok 1924.	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt . . .	127930	08	6325	33	9341	68	4996	52	129910	25
<i>Snæfellsnessprófastsdæmi.</i>										
60. Breiðabólstaðarkirkja .	656	71	150	00	» »		31	27	837	98
61. Miklaholtskirkja	1866	15	1965	00	» »		105	71	3936	86
62. Narfeyrarkirkja	227	00	» »		» »		9	08	236	08
63. Ytri-Rauðamelskirkja .	644	41	» »		» »		25	77	670	18
64. Kolbeinsstaðarkirkja . .	» »		2122	10	» »		9	90	2132	00
<i>Dalaprófastsdæmi.</i>										
65. Stóra-Vatnshornskirkja	796	80	» »		» »		31	89	828	69
66. Snóksdalskirkja	2935	37	» »		150	00	112	91	2898	28
67. Garpsdalskirkja	3436	87	50	00	» »		137	95	3624	82
68. Sauðafellskirkja	65	60	» »		» »		2	62	68	22
69. Hvammskirkja	223	27	» »		» »		8	93	232	20
<i>Barðastrandarprófastsdæmi.</i>										
70. Selárdalskirkja	549	31	» »		12	00	21	53	558	84
71. Sauðlauksdalskirkja . .	1573	38	» »		» »		62	93	1636	31
72. Flateyjarkirkja	» »		5069	52	» »		246	10	5315	62
<i>V.-Isafjarðarprófastsdæmi.</i>										
73. Holtskirkja	6036	10	» »		» »		241	44	6277	54
74. Mýrakirkja	408	71	100	00	» »		19	65	528	36
75. Sæbólaskirkja	2258	75	» »		» »		90	35	2349	10
76. Staðarkirkja í Súgf. . .	671	35	» »		» »		26	85	698	20
77. Hraunskirkja	414	41	» »		» »		16	57	430	98
<i>N.-Isafjarðarprófastsdæmi.</i>										
78. Staðarkirkja í Grv. . .	841	68	» »		» »		33	66	875	34
<i>Strandaprófastsdæmi.</i>										
79. Staðarkirkja í Stgrf. . .	2520	11	113	00	» »		103	06	2736	17
80. Prestbakkakirkja í Hrf.	1387	91	» »		» »		55	51	1443	42
81. Staðarkirkja í Hrf. . . .	1057	80	» »		242	40	42	29	857	69
82. Árnesskirkja	2891	54	232	00	» »		118	76	3242	30
83. Öspakseyrarkirkja . . .	734	79	» »		» »		29	39	764	18
<i>Húnavatnsprófastsdæmi.</i>										
84. Staðarbakkakirkja . . .	970	05	» »		» »		38	80	1008	85
85. Melstaðarkirkja	2228	86	» »		» »		89	15	2318	01
86. Hofskirkja á Skgstr. . .	1022	54	» »		» »		40	90	1063	44
Flyt. . .	164349	55	16126	95	9746	08	6749	49	177479	91

15

Kirkjur:	Eign við árslok 1923.		Lagt inn á árinu.		Tekið út á árinu.		Vextir á árinu.		Eign við árslok 1924.	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt . . .	164349	55	16126	95	9746	08	6749	49	177479	91
87. Bergstaðakirkja	467	10	»	»	»	»	18	68	485	78
88. Höskuldstaðakirkja . .	1254	81	»	»	»	»	50	19	1305	00
89. Efránúpskirkja	307	06	»	»	»	»	12	28	319	34
90. Tjarnarkirkja á Vnesi .	890	02	»	»	»	»	35	60	925	62
91. Spákonufellskirkja . .	1441	96	500	00	»	»	67	68	2009	64
<i>Skagafjarðarprófastsdæmi.</i>										
92. Sauðárkróskirkja . .	»	»	100	00	»	»	0	17	100	17
93. Rípurkirkja	3655	72	»	»	3650	00	0	23	5	95
94. Glaumbæjarkirkja . .	5120	82	289	42	»	»	209	06	5619	30
95. Mælifellskirkja	995	21	»	»	1000	00	13	26	8	47
96. Barðskirkja	1385	86	»	»	18	00	55	43	1423	29
97. Fellskirkja í Slhl. . . .	165	78	»	»	»	»	6	63	172	41
98. Goðdalakirkja	457	46	»	»	»	»	18	30	475	76
99. Miklabæjarkirkja . . .	856	96	»	»	»	»	34	25	891	21
100. Flugumýrarkirkja . .	»	»	200	00	»	»	0	33	200	33
101. Ketukirkja	522	04	»	»	»	»	20	88	542	92
102. Viðvíkurkirkja	843	38	»	»	»	»	33	73	877	11
103. Hofskirkja á H.str. . .	70	06	»	»	»	»	2	80	72	86
<i>Eyjafjarðarprófastsdæmi.</i>										
104. Grimseyjarkirkja . . .	2274	06	»	»	»	»	90	96	2365	02
105. Glæsibæjarkirkja . . .	2485	22	»	»	»	»	99	40	2584	62
106. Kaupangskirkja	83	47	»	»	80	00	1	66	5	13
107. Saurbæjarkirkja	2946	76	»	»	»	»	117	87	3064	63
108. Munkapverárkirkja . .	9112	33	»	»	»	»	364	49	9476	82
109. Lögmannshlíðarkirkja	473	61	»	»	»	»	18	94	492	55
110. Akureyrarkirkja	12252	82	»	»	»	»	490	11	12742	93
111. Bægisárkirkja	1815	91	»	»	»	»	72	61	1888	52
112. Vallakirkja	22	61	»	»	»	»	0	90	23	51
113. Tjarnarkirkja	12	03	»	»	12	00	0	24	0	27
114. Stærri-Arskógskirkja .	401	60	»	»	»	»	16	06	417	66
<i>S.-Þingeyjarprófastsdæmi.</i>										
115. Laufáskirkja	1498	19	163	82	»	»	63	18	1725	19
116. Hálskirkja	1809	28	»	»	702	50	58	33	1165	11
117. Þóróddstaðarkirkja . .	138	25	»	»	»	»	5	53	143	78
118. Skútustaðakirkja	1871	45	»	»	»	»	74	86	1946	31
119. Brettingsstaðakirkja . .	936	22	»	»	»	»	37	45	973	67
120. Illugastaðakirkja	1142	94	»	»	»	»	45	69	1188	63
121. Grenjadarstaðarkirkja	3850	21	»	»	»	»	154	00	4004	21
Flyt . . .	225910	75	17380	19	15208	58	9041	27	237123	63

Kirkjur:	Eign við árslok 1923.		Lagt inn á árinu.		Tekið út á árinu.		Vextir á árinu.		Eign við árslok 1924.	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt . . .	225910	75	17380	19	15208	58	9041	27	237123	63
122. Grenivíkurkirkja . . .	556	94	» »		» »		22	27	579	21
123. Draflastaðakirkja . . .	4263	71	60	00	» »		171	75	4495	46
124. Þönglabakkakirkja . .	1472	40	» »		» »		58	89	1531	29
125. Nesskirkja í Aðaldal .	169	34	100	00	» »		8	77	278	11
<i>N.-Þingeyjarprófastsdæmi.</i>										
126. Skinnastaðakirkja . . .	1746	88	» »		» »		69	87	1816	75
127. Presthólakirkja	2862	26	150	00	» »		118	99	3131	25
128. Ásmundarstaðakirkja .	2152	58	250	00	» »		88	60	2491	18
129. Svalbarðskirkja	3118	43	100	00	» »		125	39	3343	82
130. Viðihólskirkja	1469	69	» »		1470	00	58	78	58	47
131. Sauðanesskirkja	902	66	200	00	» »		37	10	1139	76
Samtals	244625	64	18240	19	16678	58	9801	68	255988	93

Aths.: Að meðtöldum 200 kr. í skuldabréfi, tilheyrandi Glæsibæjarkirkju og vaxtaafgangi 1681,23 kr. verður eign sjóðsins í árslok, eins og í reikningnum segir, kr. 257870,16.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 7. janúar 1925.

Jón Helgason.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16.máimánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	360	42	360	42	300
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	50	83	304	98	254
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	52	44	314	64	262
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	46	44	371	52	310
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	37	78	453	36	378
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	44	67	357	36	298
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	33	08	330	80	276
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	290	45	290	45	242
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	254	44	339	25	283
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	81	337	20	281
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	75	210	00	175
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	07	248	40	207
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	03	123	60	103
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	41	02	246	12	205
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	5	73	85 95 72
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nauts-skinns	10	pund á	30	12	120 48 100
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	25	67	154 02 128
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	20	87	125 22 104
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	12	25	98 00 82
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	9	60	115 20 96
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á		0	90	216 00 180
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á		24	00	144 00 120
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		8	67	» » 173
43.	— 1 lambsfóður	á		11	17	» » 223
Meðalverð á hverju hundraði af hverri alin í fyröldum landaaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				346	97	289
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				229	80	191
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				246	12	205
Eftir E. eða í lýsi				85	95	72
Eftir F. eða í skinnavöru				138	15	115
En meðalverð allra landaura samantalið				1046	99	872
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				209	40	174

Skrifstofu Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaup-taðar, 6. febr. 1925.

Ari Arnalds.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 3. mars 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Suður-Múlasýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	339	33	339	33	283
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	46	00	276	00	230
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	48	90	293	40	244
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	40	86	326	88	272
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	31	86	382	32	319
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	41	07	328	56	274
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	29	97	299	70	250
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. .. á	278	93	278	93	232
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	252	50	326	67	281
<i>B. Ull, smjör og tólq.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	2	47	296	40	247
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	70	204	00	170
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	89	226	80	189
13.	— 120 pd. af tólq, vel bræddri pd. á	1	40	124	80	104
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs .. 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, .. vættin á	44	67	268	02	223
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, .. vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	40	55	162 20 135
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	35	73	214 38 179
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	27	90	167 40 139
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	25	33	202 64 169
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	21	00	252 00 210
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	»	75	180 00 150
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,		pundið á	29	62	177 72 148
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	23	94	287 28 239
41.	— 480 pd. af fjallagrös	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	9	67	» » 193
43.	— 1 lambsfóður		á	10	93	» » 219
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				317	98	265
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				213	00	177
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				268	02	223
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				196	44	164
En meðalverð allra landaura samantalið				995	44	829
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				248	86	207

Skrifstofu Suður-Múlasýslu 20. febrúar 1925.

Magnús Gíslason,

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 23. mars 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Austur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Handrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	283	00	283	00	236
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	30	60	183	60	153
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	31	80	190	80	159
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	25	00	200	00	167
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	20	00	240	00	200
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	23	60	188	80	157
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	18	30	183	00	152
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	224	00	224	00	187
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	154	00	205	33	171
<i>B. Ull, smjör og tólq.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	06	247	20	206
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	27	152	40	127
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	62	194	40	162
13.	— 120 pd. af tólq, vel bræddri pd. á	»	87	104	40	87
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlálýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	13	50	54	00	45
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	9	50	57	00	47
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	5	95	35	70	30
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	4	30	34	40	29
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	3	05	36	60	30
36.	— 6 fjórðungar selskinns	5	13	30	78	26
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	»	69	165	60	138
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	22	50	135	00	112
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	7	10	»	»	142
43.	— 1 lambsfóður	7	40	»	»	148
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				210	95	176
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				174	60	145
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				59	15	49
En meðalverð allra landaura samantalið				444	70	370
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				148	23	123

Skrifstofu Skaftafellssýslu 29. janúar 1925.

Gisli Sveinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármáladæuneytið, 14. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gisli Ísleifsson

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Fríður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	345	00	345	00	287
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	35	29	211	74	176
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	42	57	255	42	213
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	30	71	245	68	205
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	24	00	288	00	240
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	30	00	240	00	200
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	18	43	184	30	154
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	276	67	276	67	231
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	171	67	228	89	191
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	06	247	20	206
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	06	127	20	106
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	03	243	60	203
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	96	115	20	96
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	27	17	108 68 91
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	19	67	118 02 98
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	13	67	82 02 68
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	13	50	108 00 90
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	7	70	92 40 77
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	83	199	20 166
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . .	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . .	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	8 61	»	»	172
43.	— 1 lambsfóður	á	11 14	»	»	223
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				252	85	211
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				183	30	153
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				118	05	98
En meðalverð allra landaura samantalið				554	20	462
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				184	73	154

Skrifstofu Skaftafellssýslu 29. janúar 1925.

Gísli Sveinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 14. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjar

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	»	»	»	»	»
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	»	»	»	»	»
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	70	50	423	00	352
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	40	00	320	00	267
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	42	00	336	00	280
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	»	»	»	»	»
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	400	00	400	00	333
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssa, á sama aldri hver á	230	00	306	67	256
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	00	240	00	200
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	50	180	00	150
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	50	300	00	250
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	10	132	00	110
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	2	75	495	00	412
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	40	00	240	00	200
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	38	00	228	00	190
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	5	28	79
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	20	00	240
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	13	00	»	»
43.	— 1 lambsfóður	á	»	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				357	13	298
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				213	00	177
Eftir C. eða í ullartóvöru				495	00	412
Eftir D. eða í fiski				234	00	195
Eftir E. eða í lýsi				79	20	66
Eftir F. eða í skinnavöru				»	»	»
En meðalverð allra landaura samantalið				1378	33	1148
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				275	67	230

Skrifstofu Vestmannaeyja 3 febrúar 1925.

Kr. Linnet.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 16. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gíslí Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	392	50	392	50	327
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	32	70	196	20	163
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	40	15	240	90	201
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	31	95	255	60	213
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	25	60	307	20	256
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	30	85	246	80	206
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	18	90	189	00	157
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	281	50	281	50	235
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	176	00	234	67	196
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	09	250	80	209
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	31	157	20	131
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	17	260	40	217
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	96	115	20	96
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnisokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	17	00	68 00 57
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	12	78	76 68 64
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	8	83	52 98 44
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	7	67	61 36 51
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	4	50	54 00 45
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	0	61	146 40 122
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..		pundið á	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	9	42	» » 188
43.	— 1 lambsfóður		á	10	02	» » 200
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				260	49	217
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				195	90	163
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				76	57	64
En meðalverð allra landaura samantalið				532	96	444
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				177	65	148

Skrifstofu Rangárvallasýslu 20. janúar 1925.

Björgvin Vigfússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 13. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Fríður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	437	81	437	81	365
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	41	69	250	14	208
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	52	56	315	36	263
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	42	12	336	96	281
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	31	81	381	72	318
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	39	44	315	52	263
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	26	50	265	00	221
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	295	94	295	94	247
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	197	06	262	75	219
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	35	282	00	235
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	46	175	20	146
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	43	291	60	243
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	01	121	20	101
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	67	200	60	250
18.	— 20 eingirnispesjur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesjur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	43	75	262	50	219
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlálýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	29	70	118 80 99
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	24	91	149 46 125
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	20	50	123 00 102
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	15	89	127 12 106
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	10	78	129 36 108
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	57	136	80 114
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösnum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	10	64	»	» 213
43.	— 1 lambsfóður	á	11	56	»	» 231
Meðalverð á hverju hundraði af hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				317	91	265
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				217	50	181
Eftir C. eða í ullartóvöru				300	60	250
Eftir D. eða í fiski				262	50	219
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				130	76	109
En meðalverð allra landaura samantalið				1229	27	1024
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				245	85	205

Skrifstofu Árnessýslu 22. janúar 1925.

Magnús Torfason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 11. mars 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	460	36	460	36	384
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	44	00	264	00	220
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	56	54	339	24	283
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	45	50	364	00	303
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	35	43	425	16	354
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	43	71	349	68	291
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	27	36	273	60	228
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	290	71	290	71	242
9.	— 1¼ hryssa, á sama aldri hver á	206	79	275	72	230
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	36	283	20	236
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	82	218	40	182
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	63	315	60	263
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	33	159	60	133
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	2	22	399	60	333
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	45	86	275	16	229
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	74	29	445	74	371
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	50	75	304	50	254
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	64	00	384	00	320
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	7	65	114 75 96
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	39	70	158 80 132
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	32	80	196 80 164
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	27	60	165 60 138
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	26	20	209 60 175
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	20	36	244 32 204
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	»	»	»
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	29	22	175	32 146
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	20	60	247 20 206
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	11	14	»	» 223
43.	— 1 lambsfóður	á	15	79	»	» 316
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				338	05	282
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				244	20	204
Eftir C. eða í ullartóvöru				399	60	333
Eftir D. eða í fiski				352	35	294
Eftir E. eða í lýsi				114	75	96
Eftir F. eða í skinnavöru				195	02	163
En meðalverð allra landaura samantalið				1643	97	1372
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				274	00	229

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu og Hafnarfjarðar 5. mars 1925.

Magnús Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 9. mars 1925.

Jón Þorláksson.

Gíslí Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	400	50	400	50	334
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	44	55	267	30	223
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	40	10	320	80	267
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	28	20	282	00	235
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	289	00	289	00	241
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	176	00	234	67	196
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	62	314	40	262
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	66	199	20	166
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	08	249	60	208
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	91	109	20	91
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	51	271	80	226
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	27	07	108 28 90
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	21	87	131 22 109
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	15	91	95 46 80
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	14	05	112 40 94
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	11	85	142 20 118
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	67	160	80 134
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	10 50	»	»	210
43.	— 1 lambsfóður	á	15 7	»	»	301
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				299	04	249
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				218	10	182
Eftir C. eða í ullartóvöru				271	80	226
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				125	06	104
En meðalverð allra landaura samantalið				914	00	761
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				228	50	190

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu 9. febrúar 1925.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 13. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	365	62	365	62	305
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	50	00	300	00	250
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	61	00	366	00	305
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	38	75	465	00	387
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	45	86	366	88	306
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	31	62	316	20	263
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	285	00	285	00	237
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssa, á sama aldri hver á	178	75	238	33	199
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	67	320	40	267
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	66	199	20	166
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	31	277	20	231
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	01	121	20	101
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	4	10	123	00	102
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	47	264	60	220
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	4	88	73 20 61
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	21	43	85 72 71
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	19	36	116 16 97
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	13	86	83 16 69
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	74	177	60 148
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	29	33	175	98 147
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	29	17	350 04 292
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	10	44	»	» 209
43.	— 1 lambsfóð	á	12	25	»	» 245
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				337	88	282
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				229	50	191
Eftir C. eða í ullartóvöru				193	80	161
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				73	20	61
Eftir F. eða í skinnavöru				115	66	96
En meðalverð allra landaura samantalið				950	04	791
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				190	01	158

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu 9. febrúar 1925.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármðlaráðuneytið, 13. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum októ- ber til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	323	33	323	33	269
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	42	92	257	52	215
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	49	67	298	02	248
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	41	17	329	36	274
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	33	00	396	00	330
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	39	67	317	36	264
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	28	00	280	00	233
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	237	50	237	50	198
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	156	67	208	89	174
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	31	277	20	231
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	42	170	40	142
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	72	206	40	172
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	12	134	40	112
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	28	87	173	22	144
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	39	50	237	00	197
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	39	12	234	72	196
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlálýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	4	29	64 35 54
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskins	10	pund á	26	00	104 00 87
32.	— 6 fjórðungar kýrskins	10	pund á	27	55	165 30 138
33.	— 6 fjórðungar hrossskins	10	pund á	20	67	124 02 103
34.	— 8 fjórð. sauðskins, af tvæv. og eldri	10	pund á	13	75	110 00 92
35.	— 12 fjórð. sauðskins, af veturg. og ám,	10	pund á	13	68	164 16 137
36.	— 6 fjórðungar selskins	10	pund á	70	00	420 00 350
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	»	72	172 80 144
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,		pundið á	25	50	153 00 127
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,		pundið á	»	»	» » »
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	16	43	197 16 164
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	» » »
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	7	27	» » 145
43.	— 1 lambsfóður		á	8	90	» » 178
Meðalverð á hverju hundraði af hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				294	22	245
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				197	10	164
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				214	98	179
Eftir E. eða í lýsi				64	35	54
Eftir F. eða í skinnavöru				180	04	150
En meðalverð allra landaúra samantalið				950	69	792
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				190	14	158

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu 27. janúar 1925.

P. V. Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármðlaráðuneytið, 6. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	291	67	291	67	243
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	49	00	294	00	245
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	40	33	322	64	269
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	33	11	331	10	276
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	273	78	273	78	228
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	170	55	227	40	189
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	48	297	60	248
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	36	163	20	136
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	73	207	60	173
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	88	105	60	88
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	4	00	60
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	31	22	124
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	22	22	133
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	16	00	96
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	10	06	120
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	87	00	522
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	76	182	40
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	25	75	154	50
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösnum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	7	67	»	»
43.	— 1 lambsfóður	á	10	89	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				290	11	242
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				193	50	161
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				60	00	50
Eftir F. eða í skinnavöru				196	55	164
En meðalverð allra landaura samantalið				710	16	617
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				185	04	154

Skrifstofu Dalasýslu, 27. desember 1924.

Þorst. Þorsteinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 10. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gíslí Ísleifsson

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	333	64	333	64	278
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	48	95	293	70	245
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	35	86	430	32	359
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	42	18	337	44	281
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	31	09	310	90	259
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. .. á	246	50	246	50	205
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	193	00	257	33	214
<i>B. Ull, smjör og tólq.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	2	20	264	00	220
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	37	164	40	137
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	85	222	00	185
13.	— 120 pd. af tólq, vel bræddri pd. á	1	10	132	00	110
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	23	221	40	184
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs .. 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, .. vættin á	36	50	219	00	182
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, .. vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, .. vættin á	29	30	175	80	146
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlálýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	4	62	69 30 58
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	40	80	163 20 136
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	34	80	208 80 174
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	28	71	172 26 144
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	23	25	186 00 155
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	19	00	228 00 190
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	47	20	283 20 236
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á		0	94	225 60 188
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á		24	33	145 98 122
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	20	00	240 00 200
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á		7	27	» 145
43.	— 1 lambsfóður	á		12	23	» 245
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				315	69	263
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				195	60	163
Eftir C. eða í ullartövöru				221	40	184
Eftir D. eða í fiski				197	40	164
Eftir E. eða í lýsi				69	30	58
Eftir F. eða í skinnavöru				209	58	175
En meðalverð allra landaura samantalið				1208	97	1007
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				201	49	168

Skrifstofu Barðastrandarsýslu 27. janúar 1925

Einar M. Jónasson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 12. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	335	31	335	31	279
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	49	47	296	82	247
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	56	60	339	60	283
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	46	40	371	20	309
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	37	61	451	32	376
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	45	38	363	04	303
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	31	29	312	90	261
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	261	63	261	63	218
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	224	29	299	05	249
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	36	283	20	236
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	63	195	60	163
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	07	248	40	207
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	17	140	40	117
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	60	288	00	240
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	44	62	267	72	223
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	5	31	79 65 66
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	34	46	137 84 115
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	31	93	191 58 160
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	24	33	145 98 122
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	20	88	167 04 139
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	17	50	210 00 175
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..		pundið á	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri		10 pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum		10 pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	8	72	» » 174
43.	— 1 lambsfóður		á	17	91	» » 358
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				336	76	281
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólge				216	90	181
Eftir C. eða í ullartövöru				288	00	240
Eftir D. eða í fiski				267	72	223
Eftir E. eða í lýsi				79	65	66
Eftir F. eða í skinnavöru				170	49	142
En meðalverð allra landaura samantalið				1359	52	1133
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				226	59	189

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu 9. mars 1925.

Oddur Gíslason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjér með.

Fjármálaráðuneytið, 23. mars 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Isleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	309	29	309	29	258
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	50	29	301	74	25
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	34	33	274	64	229
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	32	60	391	20	326
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	39	17	313	36	261
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	27	43	274	30	229
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	214	29	214	29	179
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	164	29	219	05	183
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	39	286	80	239
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	27	152	40	127
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	93	231	60	193
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	86	103	20	86
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	2	33	69	90	58
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	78	140	40	117
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	20	00	120	00	100
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	34	00	204	00	170

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis 8 pottar á	3	50	52	50	44
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	3	07	46	05	38
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis 8 pottar á	2	67	40	05	33
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	26	50	106	00	88
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	21	14	126	84	106
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	14	50	87	00	72
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	14	00	112	00	93
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám, 10 pund á	11	24	134	88	112
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	53	83	322	98	269
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	0	87	208	80	174
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, .. pundið á	22	33	133	98	112
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	7	57	»	»	152
43.	— 1 lambsfóður á	15	00	»	»	300
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				287	23	239
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				193	50	161
Eftir C. eða í ullartóvöru				105	15	88
Eftir D. eða í fiski				162	00	135
Eftir E. eða í lýsi				46	20	38
Eftir F. eða í skinnavöru				156	93	131
En meðalverð allra landaura samantalið				951	01	792
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				158	50	132

Skrifstofu Strandasýslu 28. janúar 1924.

H. Kr. Júlíusson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 7. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gisti Ísleifsson

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Fríður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	318	57	318	57	265
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	51	36	308	16	257
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	33	27	399	24	333
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	40	00	320	00	267
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	32	50	325	00	271
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	276	07	276	07	230
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	167	86	223	81	187
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	58	309	60	258
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	74	208	80	174
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	58	189	60	158
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	92	110	40	92
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	26	29	157	74	131
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlálýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	3	51	52 65 44
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	31	43	125 72 105
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	26	57	159 42 133
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	18	61	111 66 93
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	1	30	312 00	260
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	9	38	»	188
43.	— 1 lambsfóður	á	10	46	»	209
Meðalverð á hverju hundraði af hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				310	12	259
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				204	60	170
Eftir C. eða í ullartövoru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				157	74	131
Eftir E. eða í lýsi				52	65	44
Eftir F. eða í skinnavöru				177	20	148
En meðalverð allra landaura samantalið				902	31	752
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				180	46	150

Skrifstofu Húnavatnssýslu 26. febr. 1925.

B. Brynjólfsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 10. mars 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson,

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	313	57	313	57	261
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	50	00	300	00	250
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	55	00	330	00	275
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	46	30	370	40	309
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	36	86	442	32	369
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	46	14	369	12	308
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	33	29	332	90	277
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	274	64	274	64	229
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	173	21	230	95	192
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	2	73	327	60	273
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	80	216	00	180
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	59	190	80	159
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	06	127	20	106
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	92	165	60	138
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	44	00	264	00	220
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	41	00	264	00	205
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	4	19	62 85 52
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskins	10	pund á	33	08	132 32 110
32.	— 6 fjórðungar kýrskins	10	pund á	27	69	166 14 138
33.	— 6 fjórðungar hrossskins	16	pund á	20	65	123 90 103
34.	— 8 fjórð. sauðskins, af tvæv. og eldri	10	pund á	15	43	123 44 103
35.	— 12 fjórð. sauðskins, af veturg. og ám,	10	pund á	16	46	197 52 165
36.	— 6 fjórðungar selskins	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	80	192	00 160
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	27	29	163	74 136
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	15	13	181 56 151
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	8	61	»	» 172
43.	— 1 lambsfóður	á	12	61	»	» 252
Meðalverð á hverju hundraði af hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				329	32	274
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgr				215	40	180
Eftir C. eða í ullartóvöru				165	60	138
Eftir D. eða í fiski				255	00	213
Eftir E. eða í lýsi				62	85	52
Eftir F. eða í skinnavöru				155	89	130
En meðalverð allra landaura samantalið				1184	06	987
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				197	34	165

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu 15. janúar 1925.

Sigurður Sigurðsson.

Framanritað verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 9. febrúar 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	356	00	356	00	297
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	46	04	276	24	230
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	36	79	441	48	368
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	46	23	369	84	308
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	33	01	330	10	275
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	300	00	300	00	250
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	252	92	337	23	281
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni pd. á	2	65	318	00	265
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	2	00	240	00	200
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	76	211	20	176
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	05	126	00	105
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnisokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	1	70	51	00	042
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	75	135	00	112
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	46	66	279	96	233
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	42	86	257	16	214

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis 8 pottar á	4	65	69	75	058
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	27	83	111	32	093
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	24	36	146	16	122
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	18	45	110	70	092
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám, 10 pund á	20	00	240	00	200
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	1	11	266	40	222
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösom 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	10	25	»	»	205
43.	— 1 lambsfóður á	15	50	»	»	310
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				334	41	287
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólga				223	80	186
Eftir C. eða í ullartóvöru				93	00	077
Eftir D. eða í fiski				268	56	223
Eftir E. eða í lýsi				69	75	058
Eftir F. eða í skinnavöru				174	91	146
En meðalverð allra landaura samantalið				1174	43	977
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				195	74	163

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu og Akureyrar 14. mars 1925.

Steingrímur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 24. mars 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Isleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu

frá 16. maímánaðar 1925 til jafnlengdar 1926.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	322	94	322	94	269
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	50	53	303	18	253
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	57	00	342	00	285
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	49	90	399	20	333
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	36	06	432	72	361
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	45	47	363	76	303
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	27	65	276	50	230
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	277	35	277	35	231
9.	— 1½ hryssa, á sama aldri hver á	249	17	332	23	277
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	2	51	301	20	251
11.	— 120 pd. af misltri ullu, vel þveginni pd. á	1	68	201	60	168
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	76	211	20	176
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	»	87	104	40	087
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver hespa 44 þræði, pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	1	61	48	30	040
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	04	187	20	156
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	33	18	199	08	166
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	31	17	187	02	156

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis 8 pottar á	3	25	48	75	41
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis 8 pottar á	3	04	45	60	38
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis 8 pottar á	3	39	50	85	42
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	32	58	130	32	109
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	26	93	161	58	135
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	22	29	133	74	111
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	18	42	147	36	123
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám, 10 pund á	15	42	185	04	154
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	24	79	148	74	124
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	1	04	249	60	208
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, .. pundið á	25	20	151	20	126
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	8	62	»	»	172
43.	— 1 lambsfóður á	13	47	»	»	269
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				338	87	282
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				204	60	170
Eftir C. eða í ullartóvöru				117	75	98
Eftir D. eða í fiski				193	5	161
Eftir E. eða í lýsi				48	40	040
Eftir F. eða í skinnavöru				165	20	138
En meðalverð allra landaura samantalið				1067	87	889
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				177	98	148

Skrifstofu Þingeyjarsýslu 7. febrúar 1925.

Július Havsteen.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 9. mars 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

35

REIKNINGUR

yfir

tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar árið 1924.

Tekjur:

Eftirstöðvar frá fyrra ári:

Hlutabréf í Íslandsbanka, nafnverð	kr.	10000 00	
Peningar í innlánsbók í Íslandsbanka	—	2737 69	
			kr. 12737 69

Vextir:

Af hlutabréfum í Íslandsbanka	kr.	500 00	
Af innlögum í Íslandsbanka	—	147 21	
			647 21

Kr. 13384 90

Gjöld:

Styrkur veittur:

Birni Björnssyni	kr.	200 00	
Margrjetí Ásgeirsdóttur	—	100 00	
Gunnari Þorsteinssyni	—	150 00	
			kr. 450 00

Eftirstöðvar til næsta árs:

Hlutabréf í Íslandsbanka, nafnverð	kr.	10000 00	
Peningar í innlánsbók í Íslandsbanka	—	2934 90	
			12934 90

Kr. 13384 90

Reykjavík, 27. janúar 1925.

Jón Helgason. Sigurjón Jónsson. Sig. Magnússon.

ÚTKOMIÐ Í A-DEILD STJÓRNARTÍÐINDANNA 1925.

Tilskipun um mælitæki og vogaráhöld, undirskrifuð af konungi 13. mars 1925.

Lög um breytingu á lögum nr. 19, 4. júní 1924, um nauðasamninga, undirskrifuð af konungi 27. mars 1925.

Lög um breytingu á póstlögum 7. maí 1921, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um viðauka við lög nr. 33, 19. júní 1922, um fiskiveiðar í landhelgi, undirskrifuð af konungi 4. maí 1925.

Lög um fiskifulltrúa á Spáni og Ítalíu, undirskrifuð af konungi sama dag.

Konungsbrjef um þingsuppsögn, undirskrifað af konungi 11. maí 1925.

Lög um breytingar á og viðauka við lög nr. 74, 27. júní 1921, um tekju-skatt og eignarskatt, undirskrifuð af konungi 16. maí 1925.

Lög um framlenging á gildi laga nr. 48, 4. júní 1924, um gengisskráning og gjaldeyrisverslun og breyting á þeim lögum, undirskrifuð af konungi 27. maí 1925.

Lög um framlenging á gildi laga nr. 3, 1. apríl 1924, um bráðabirgðaverðtoll á nokkrum vörutegundum, og breyting á þeim lögum, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breytingar á og viðauka við lög nr. 7, 4. maí 1922 (Seðlaútgáfa), undirskrifuð af konungi 29. maí 1925.

Lög um breyting á lögum nr. 70, 27. júní 1921, um útflutningsgjald o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um að veita síra Friðriki Hallgrímssyni ríkisborgararjett, undirskrifuð af konungi 8. júní 1925.

Lög um sektir, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 91, 14. nóv. 1917, um aðflutningsbann á áfengi, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um aðflutningsbann á áfengi, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breytingu á 33. gr. laga nr. 71, 28. nóv. 1919, um laun embættismanna, undirskrifuð af konungi 13. júní 1925.

Lög um Ræktunarsjóð Íslands, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um eignarnám á landspildu á Grund í Ytri-Reistarárlandi, undirskrifuð af konungi 27. júní 1925.

Lög um innlenda skiftimynt, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um heimild til að veita lán úr Bjargráðasjóði, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 86, 14. nóv. 1917, um fiskiveiðasamþyktir og lendingarsjóði, undirskrifuð af konungi sama dag.

Fjáráukalög fyrir árið 1924, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um löggilding verslunarstaðar á Hellnum í Breiðuvíkurbreppi, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 62, 28. nóv. 1919, um brúargerðir, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á tilskipun um veiði á Íslandi, 20. júní 1849, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um aflaskýrslur, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um að Landhelgisgissjóður Íslands skuli taka til starfa, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 38, 20. júní 1923, um verslun með smjörliki og líkar iðnaðarvörur, tilbúning þeirra m. m., undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um skráning skipa, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um selaskot á Breiðafirði og uppdráp, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um einkenning fiskiskipa, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 38, 27. júní 1921, um vörutoll, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um viðauka við lög nr. 22, 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breytingu á lögum nr. 34, 6. nóv. 1902 (Sóttvarnalög), undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um styrkveiting til handa íslenskum stúdentum við erlenda háskóla, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um skiftingu Ísafjarðarprestakalls í tvö prestaköll, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 2, 27. mars 1924, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að innheimta ýmsa tolla og gjöld með 25% gengisviðauka, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 54, 27. júní 1921, um sölu á prestsmötu, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um heimild fyrir bæjar- og sveitarstjórnir til að skylda unglinga til sundnáms, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um stofnun dócentsembættis við heimspekisdeild Háskóla Íslands, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 51, 27. júní 1921, um lífeyrissjóð embættismanna og ekkna þeirra, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um samþykkt á landsreikningnum 1923, undirskrifuð af konungi sama dag.

Fjáráukalög fyrir árið 1923, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um slysatryggingar, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um afnám laga nr. 30, 20. júní 1923, um breyting á lögum nr. 56, 10. nóv. 1913 (Herpinótaveiði), undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um vatnsorkusjerleifyi, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um innheimtu gjalda af erlendum fiskiskipum, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 41, 27. júní 1921, um breytingu á 1. gr. tollaga nr. 54, 11. júlí 1911, og viðauka við þau lög, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 40, 19. júní 1922, um atvinnu við siglingar, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 28, 3. nóv. 1915, um kosningar til Alþingis, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um sjerleifyi til þess að reka útvarp (broadcasting) á Íslandi, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um verslunaratvinnu, undirskrifuð af konungi sama dag.

Fjárlög fyrir árið 1926, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um mannanöfn, undirskrifuð af konungi sama dag.

Lög um sáttatilaunir í vinnudeilum, undirskrifuð af konungi sama dag.

Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups um 36 skifting Kirkjubæjarsóknar í Norður-Múlaprófastsdæmi í tvær 17. apríl sóknir, Kirkjubæjarsókn og Sleðbrjótssókn.

Eftir ósk hlutaðeigandi sóknarnefndar og ályktun hjeraðsfundarins í Norður-Múlaprófastsdæmi, veitir ráðuneytið hjermeð samkvæmt tillögum yðar, háæruverðugi herra, í brjefi dags. 10. f. m., og með skírskotun til 4. gr. laga nr. 45, 16. nóvember 1907, um skipun prestakalla, leyfi til þess að núverandi Kirkjubæjarsókn í Norður-Múlaprófastdæmi skiftist í 2 sóknir, Kirkjubæjarsókn og Sleðbrjótssókn, með þessum nánari ákvæðum:

1. Að Jökulsá ráði sóknarmörkum.
2. Að skifting þessi fari fram þá er kirkja er byggð á Sleðbrjót.
3. Að þá er byrjað verður á framkvæmdum kirkjubyggingarinnar á Sleðbrjót, skuli sjóði Kirkjubæjarkirkju skift á milli hinna væntanlegu sókna hlutfallslega eftir tölu gjaldskyldra manna síðastliðin 5 — fimm — ár.
4. Að báðum söfnuðum skuli skylt að halda kirkjugörðum þeim, sem nú eru notaðir, í gildu standi, meðan þeir eru notaðir til að griptra í þeim, þó skal væntanlegum Sleðbrjótssöfnuði eigi skylt að taka þátt í því viðhaldi

36 lengur en 15 — fimtán — ár frá því að safnaðarmenn hafa komið upp kirkju-
17. apríl garði hjá sjer.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

37 Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups um
27. apríl skifting Ísafjarðarsóknar í 2 sóknir, Ísafjarðarsókn og Hnífsdalssókn.

Eftir ósk hlutaðeigandi sóknarnefndar og ályktun hjeraðsfundar Norður-Ísafjarðarprófastsdæmis veitir ráðuneytið hjermeð samkvæmt tillögum yðar, háæruverðugi herra, í brjefi, dags. 10. f. m., og með skírskotun til 4. gr. í lögum nr. 45, 16. nóvbr. 1907, um skipun prestakalla, leyfi til þess að núverandi Ísafjarðarsókn í Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi skiftist í 2 sóknir, Ísafjarðarsókn og Hnífsdalssókn, með þeim ákvæðum:

A ð væntanleg Hnífsdalssókn nái yfir þann hluta Eyrarhrepps, sem telst til bygðarinnar Hnífsdals.

A ð sóknarskiftingin fari fram þá er sjerstakur prestur hefir verið skipaður í hið væntanlega nýja Bolungarvíkurprestakall.

A ð sjerstök kirkja verði reist fyrir hina nýju Hnífsdalssókn jafnskjótt og því verður viðkomið, og verði hún þriðjungakirkja frá Ísafirði, en þangað til skuli, frá því er sóknarskiftingin hefir farið fram, messur fluttar í skólahúsinu úti þar þriðja hvern helgan dag.

A ð sjerstakur sóknargrafreitur verði tekinn upp úti í dalnum og frá honum gengið svo sem lög mæla fyrir, en væntanlegur Hnífsdalssöfnuður beri allan kostnað af upptöku hans og sje hinsvegar frá sama tíma laus við allar skyldur til hluttöku í kostnaðinum af viðhaldi hins gamla grafreits Ísafjarðarsóknar, og loks

A ð þá er byrjað verður á kirkjusmíði í Hnífsdal, skuli sjóði Ísafjarðarkirkju skift milli sóknanna hlutfallslega eftir tölu gjaldskyldra manna næstliðin 5 ár, enda geri sóknarnefnd væntanlegrar Hnífsdalssóknar engar frekari kröfur til eigna Ísafjarðarkirkju.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumanns- **38**
ins í Ísafjarðarsýslu um flutning þingstaðar. 19. maí

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi dags. 14. þ. m., og beiðni hreppsnefndar Reykjarfjarðarhrepps veitir ráðuneytið hjermeð samþykki sitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Reykjarfirði í Vatnsfjörð, enda annist hreppsnefndin um það, að jafnan verði til á hinum nýja stað hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

REIKNINGUR

39

yfir

tekjur og gjöld Prestsekknasjóðsins árið 1924.

T e k j u r:

1. Eign í árslok 1923 (sbr. Stjórn.tíð. B. 1924, bls. 18)	kr.	42991 74
2. Vextir á árinu:		
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	769 50
b. — veðskuldabrjefum	—	120 00
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	1220 82
d. — innstæðu í sparisjóði	—	135 45
		2245 77
3. Gjafir og tillög	—	444 00
	Kr.	45681 51

G j ö l d:

1. Úthlutað á synodus	kr.	1200 00
2. Ofreiknaður brjefagróði á f. á.	—	84 00
3. Eign í árslok:		
a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	17000 00
b. — veðskuldabrjefum	—	2400 00
c. — Söfnunarsjóði	—	21483 06
d. — sparisjóði Landsbankans	—	3160 19
e. — Hjá reikningshaldara	—	354 26
		44397 51
	Kr.	45681 51

Biskupinn yfir Íslandi,
 Reykjavík, 14. maí 1925.

Jón Helgason.

40

REIKNINGUR

yfir

tekjur og gjöld Vallholtslegats árið 1924.

Tekjur:

1. Eign í árslok 1923:			
a. Jörðin Ytra-Vallholt (metin)	kr.	6100 00	
b. Bankavaxtabrjef	—	1500 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	2175 69	
d. Innstæða í sparisjóði	—	110 96	
			kr. 9886 15
2. Eftirgjald jarðeignarinnar	—		350 00
3. Vextir á árinu:			
a. Af bankavaxtabrjefi	kr.	127 93	
b. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	67 50	
c. — innstæðu í sparisjóði	—	11 75	
			— 207 18
			Kr. 10443 33

Gjöld:

1. Úthlutað ekkjum í Hegranesþingi	kr.	350 00	
2. Eign í árslok:			
a. Jörðin Ytra-Vallholt	kr.	6100 00	
b. Bankavaxtabrjef	—	1500 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	2207 67	
d. Innstæða í sparisjóði	—	285 66	
			— 10093 33
			Kr. 10443 33

Biskupinn yfir Íslandi,

Reykjavík, 19. mars 1925.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

41

yfir

tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar 1924.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Bankavaxtabrjef		kr. 17500 00	
b. Í sparisjóði		— 614 28	
c. Hjá reikningshaldara		— 362 25	
			kr. 18476 53
2. Vextir á árinu:			
a. Af bankavaxtabrjefum		kr. 787 50	
b. — sparisjóðsinnstæðu		— 53 08	
			— 840 58
			Kr. 19317 11

Gjöld:

1. Styrkur veittur á árinu		kr. 400 00	
2. Greiðsla til Hvanneyrar-prests		— 140 00	
3. Auglýsing í Lögbirtingablaði		— 9 00	
4. Eign í árslok 1924:			
a. Bankavaxtabrjef		kr. 17500 00	
b. Innstæða í sparisjóði		— 914 86	
c. Hjá reikningshaldara		— 353 25	
			— 18768 11
			Kr. 19317 11

Biskupinn yfir Íslandi,

Reykjavík, 19. mars 1925.

Jón Helgason.

42

REIKNINGUR

yfir

tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs árið 1924.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun 1924:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	2000 00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	83 98	
			kr. 2083 98
2. Vextir á árinu:			
a. Af bankavaxtabrjefi	kr.	90 00	
b. — innstæðu í sparisjóði	—	5 28	
			— 95 28
			Kr. 2179 26

Gjöld:

1. Úthlutað á synodus	kr.	90 00	
2. Eign í árslok:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	2000 00	
b. Í sparisjóði	—	89 26	
			— 2089 26
			Kr. 2179 26

Biskupinn yfir Íslandi,

Reykjavík, 19. mars 1925.

Jón Helgason.

Brjef dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumanns- ins í Skagafjarðarsýslu, um flutning þingstaðar.

43
4. júní

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi dags. 23. f. m., og beiðni hreppsnefndar Viðvíkurhrepps, veitir ráðuneytið hjermeð samþykki sitt til þess, að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Viðvík að Læk, enda annist hreppsnefndin um, að jafnan verði til á hinum nýja stað hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

REGLUGJÖRÐ

44
20. mars

um

breyting á reglugjörð fyrir Strandasýslu, um refaeyðingar og tófueldi, frá 9. ágúst 1920.

1. gr.

3. málsg. 3. gr. orðist þannig:

Alla yrðlinga, sem skotmaður nær á greni, á hann að hálfu til móts við hlutaðeigandi hreppsfljag, og afhendir hann þá hreppsnefnd þar, þegar að grenavinslu lokinni. Heimilt er honum að selja tófueldismönnum yrðlingana að sínum hluta, eða ala þá sjálfur samkvæmt fyrirmælum reglugjörðar þessarar. Standi tala yrðlinga á stöku, skal skift andvirði hins staka dýrs milli aðilja, þegar eftir að sala hefir farið fram.

4. málsg. sömu greinar orðist þannig:

Náist yrðlingar, einn eða fleiri, á grenjum eða á víðavangi, þar sem skotmaður er frá genginn, skal fara með þá eftir sömu reglu og greinir í næstu málsgrein hjer á undan.

2. gr.

Ákvæði 4. gr. um eitrun á grenjum falli burt.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Strandasýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 48, 28. nóv. 1919, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. apríl 1925.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 20. mars 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

45
26. mars

SAMÞYKT

um

hagagirðingu í Fljótshlíðarhreppi.

Hreppsnefndin í Fljótshlíðarhreppi í Rangárvallasýslu hefir samkvæmt girðingalögum nr. 66, 22. nóv. 1913 gjört eftirfylgjandi samþykkt um hagagirðingu í Fljótshlíðarhreppi.

1. gr.

Í Fljótshlíðarhreppi skal vera girðing úr vírneti frá túngirðingu á Núpi í mörkum milli Hvollhrepps og Fljótshlíðar að Vörðholti og þaðan þar sem ákveðið verður inn haga hreppsins alt að Bleiksá.

2. gr.

Kostnað við að leggja girðingu þessa og viðhald hennar ber að greiða af ábúendum jarða þeirra í hreppnum er liggja fyrir sunnan girðingu þessa og beitoland* eiga innan hennar, enda ber þeim, ef þeir flytja burt af jörð, endurgjald frá aðfaranda fyrir það er þeir hafa greitt af girðingarkostnaði að frádreginni fyrningu og vöxtum af girðingarláni eftir mati úttektarmanna; ber að jafna kostnaðinum niður að hálfu á jarðarhundrað og að hálfu á fjenaðartölu á hverri jörð, og skal miða við fjenað þann sem á fódri er næst á undan aðalfundi, sem haldin skal inna girðingarfjelagsins ár hvert og skal þar styðjast við skýrslu böðunareftirlitsmanna hvað fje snertir, en hvað stórgripi snertir skal hver ábúandi skýra frá á aðalfundi hversu marga hann ætlar sjer að hafa í girðingunni; af hverjum stórgrip sem beitt er að staðaldri í girðinguna skal vera sama gjald og af 4 kindum.

3. gr.

Engin má taka göngufjenað í girðinguna nema með leyfi sambeitar-
manna sinna, og skal gjaldast af slíkum fjenaði eigi minna gjald en þeim fjenaði sem innan girðingarinnar er frá ábúendum eða þeirra heimilismönnum.

4. gr.

Eftirlit með girðingunni og viðhald, niðurbjörgun kostnaðarins og innheimta skal falin þriggja manna stjórn, er kosin sje af þáttakendum á aðalfundi er haldin skal í maímánuði ár hvert og boðað skal til við kirkju með minst tveggja vikna fyrirvara. Niðurbjörgun þessi og reikningsskil leggist til úrskurðar fyrir aðalfund þátttakenda og ræður einfaldur meirihluti úrslitum aðalfundar nema um samþyktarbreytingar sje að ræða,

5. gr.

45

26. mars

Verði einhver uppvís að því að spilla girðingunni af ásettu ráði eða óaf- sakanlegri vangá skal hann bæta spjöllin. Þeir er fara um hlið á girðingunni eru skyldir til að loka þeim vandlegaog gæta þess að fjenaður fari hvorki út eða inn í girðinguna við umferð þeirra.

6. gr.

Hreppsnefndin skal á vori hverju ákveða hvenær fje skal rekið til fjalls úr girðingunni, en í girðingunni skal ekki eftir þann tíma vera nema hross og málnytupeningur.

7. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 2—20 krónum er renna í sveitarsjóð.

Samþykkt þessi er hjermeð staðfest til að öðlast gildi 1. apríl 1925, og birtist til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. mars 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

REGLUGJÖRÐ

fyrir

rafveitu **Eskifjarðarhrepps.**

46

8. apríl

1. gr.

Rafveita Eskifjarðarhrepps selur rafmagn innan þess svæðis, sem taugar hennar ná yfir, að svo miklu leyti, sem afl hennar nægir, samkvæmt eftirfylgjandi skilmálum.

2. gr.

Stjórn rafveitunnar hefir á hendi fimm manna nefnd, sem hreppsnefndin kys til þriggja ára í senn.

Nefndin kys sjer formann og fjehirði. Rafveitunefndin ræður stöðvar-

46 stjóra og aðra starfsmenn við rafveituna, og hefir eftirlit með störfum þeirra.
 8. apríl Hún hefir á hendi allar fjárreiður rafveitunnar og reikningsfærslu, pantar efni og áhöld í samráði við stöðvarstjóra, og sjer um allar framkvæmdir rafveitunnar. Breytingar á rafveitunni og aðrar stærri framkvæmdir getur hún ekki gjört nema í samráði við hreppsnefndina.

Rafveitunefnd skal gjöra ársreikninga yfir tekjur og gjöld rafveitunnar, og efnahag, og afhenda þá hreppsnefnd eigi síðar en mánuði eftir lok hvers reikningsárs, skulu þeir endurskoðaðir af tveim mönnum, sem hreppsnefnd kys til þess, til eins árs í senn. Reikningsár rafveitunnar skal vera hið sama og hreppsins.

3. gr.

Rafmagnið er einkum ætlað til lýsingar. Þó má rafveitunefnd selja til annara afnota afl það sem rafveitan hefir umfram það, sem til ljósa þarf, ef það á engan hátt hindrar rekstur hennar til ljósa.

4. gr.

Reksturstími rafveitunnar til ljósa er frá 1. ágúst til 30. maí ár hvert eftir nánari reglum sem rafveitunefnd setur.

5. gr.

Á þeim tíma sem vjelar rafveitunnar eiga að vera í gangi má því aðeins stöðva þær eða taka strauminn af, að brýn nauðsyn beri til sökum viðgerðar eða annarra tálmana, og skal þá jafnan aftur hleypa straumnum í þræðina eins fljótt og unt er.

Rafmagnsnotendum þeim, sem nota strauntakmarkara, ber ekki að greiða gjald hlutfallslega fyrir þann tíma, sem stöðin starfar ekki af ofangreindum ástæðum; sje það lengur en tveir sólarhringar í senn. Að öðru leyti ber rafveitan enga ábyrgð gagnvart straumnotendum á stöðvun sem stafar af ófyrirsjáanlegum atvikum.

6. gr.

Hver sá er óskar að fá nýja rafleiðslu til notkunar, eða láta breyta eldri leiðslu, skal senda um það skriflega beiðni til formanns rafveitunefndar, með nákvæmum upplýsingum um það hve mikið afl hann vill fá til ljósa eða annara notkunar. Formaður leitar álits stöðvarstjóra um umsóknina og leggur hana síðan fyrir rafveitunefnd, sem ákveður hvort rafleiðslan eða breytingin skuli leyfð eða ekki. Formaður tilkynnir umsækjanda úrskurð nefndarinnar ekki síðar en þrem vikum eftir að umsóknin kom honum í hendur. Áður en byrjað er á verkinu, skal umsækjandi skuldbinda sig til að fylgja fyrirmælum þessarar reglugjörðar og þeim breytingum sem á henni kunna að verða. Pöntun á rafmagni sje bindandi að minsta kosti fyrir eitt ár; hafi þá eigi verið sagt upp með mánaðar fyrirvara skoðast pöntunin gildandi fyrir næsta ár,

7. gr.

46

8. apríl

Húsálmur leggur rafveitan á sinn kostnað frá aðalálmunum alt að 35 metrum, það sem fram yfir er kostar húseigandi. Sjeu sjerstakir örðugleikar við lagningu húsálmu, getur rafveitan krafist endurgreiðslu á þeim kostnaði, sem af þeim leiðir, en ef svo stendur á, skal gjöra hlutaðeiganda aðvart um það fyrirfram. Rafleiðslur á bryggjur og aðra staði þar sem leiðslunum er hætt við skemdum verða eigi lagðar nema á kostnað hlutaðeigenda

8. gr.

Rafveitan leggur til mæla, takmarkara og öryggi utanhúss án sjerstakrar leigu. Þó geta þeir, sem þess óska fengið mælana eða takmarkarana keypta. Ekki ber rafveitunni skylda til að setja upp mæla í sjóhúsum og útihúsum og ekki fyrir íbúðarhús með minna en 100 kerta ljósnotkun.

9. gr.

Innanhússtaugar, lampa og önnur áhöld sem setja á í samband við rafveituna, skal setja upp á kostnað hlutaðeiganda af þeim mönnum sem rafveitunefndin skipar til þess, engir aðrir mega fást við slík störf. Rafmagnsáhöld, nýjar innleiðslur og breytingar á eldri leiðslum, má engin taka til notkunar, fyr en stöðvarstjóri hefir athugað og vottað að fullnægjandi sjeu.

10. gr.

Enginn má án leyfis rafveitunefndar taka afl úr rafveitunni, eða aðhafast neitt það er valdið getur skemdum á tækjum hennar, hvort heldur er í húsi hans eða utan þess.

Brjóti nokkur gegn ákvæðum þessum skal hann greiða fullar skaðabætur samkvæmt dómi óvilhallra manna, sem sýslumaður Suður-Múlasýslu útnefnir.

11. gr.

Hverjum rafmagnsnotanda ber skylda til þess að sjá um það eftir nætti að rafmagnstæki hans sjeu atíð í góðu lagi; komi ólag á þau skal hann tafarlaust tilkynna stöðvarstjóra það. Verði rafmagn notað til suðu eða hitunar ber að gæta þess að eldshætta stafi ekki af áhöldunum.

12. gr.

Rafveitunefndinni er heimilt að banna að nota í sambandi við rafveituna áhöld, sem að áliti hennar eða stöðvarstjóra eru ótrygg eða til tálmunar góðum rekstri rafveitunnar.

13. gr.

Rafveitan áskilur sjer einkasölu á öllum áhöldum og efni, sem notað er

46 í sambandi við rafveituna. Þó getur rafveitunefnd veitt undanþágu frá þessu 8. apríl ákvæði, ef sjerstakar ástæður eru til þess.

14. gr.

Stöðvarstjóri, rafveitunefnd og einstakir menn úr nefndinni skulu ætíð hafa frjálsan aðgang að rafleiðslum og áhöldum, sem eru í sambandi við rafveituna til þess að rannsaka hvort alt sje í góðu lagi.

15. gr.

Vanræki rafmagsnotandi skyldur þær, sem hann hefir samkvæmt reglugjörð þessari; eða virði að vettugi fyrirskipanir rafmagnsnefndar, skal stöðvarstjóra heimilt að slíta sambandi við hann til bráðabirgða, og að fullu með samþykki rafveitunefndar.

Notandi ber fulla ábyrgð á afleiðingum þeim, sem af vanrækslu hans kunna að stafa.

16. gr.

Hreppsnefnd semur í samráði við rafveitunefnd gjaldskrá yfir notkun rafmagnsins og leitar samþykkis stjórnarráðsins á henni.

17. gr.

Rísi ágreiningur út af einstökum ákvæðum reglugjörðar þessarar, sker hreppsnefndin úr, en úrskurði hennar má vísa til stjórnarráðsins.

18. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 1000 krónum, nema þyngri hegning liggi við, og skal fara með mál út af þeim, sem almenn lögreglu-mál. Sektirnar renna í sveitarsjóð Eskifjarðarhrepps.

19. gr.

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi reglugjörð um notkun og meðferð rafmagnsstraums í Eskifjarðarhreppi frá 15. mars 1916.

Reglugjörð þessi, sem hreppsnefnd Eskifjarðarhrepps hefir samið og samþykkt, staðfestist hjer með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 til að öðlast gildi 1. maí 1925, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. apríl 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

GJALDSKRÁ**fyrir****rafveitu Eskifjarðarhrepps.****47****8. apríl****1. gr.**

Verð á rafmagni til ljósa:

I. Eftir mæli:

0,70 króna fyrir hverja kílówattstund.

II. Án mælis:

1. Í íbúðarhúsum 50 aurar fyrir hvert watt

2. Í geymsluhúsum, sjóhúsum, öðrum útihúsum

og á bátabryggjum 20 — — — —

3. Á hafskipabryggjum 30 — — — —

fyrir hvert ljósár.

Ofanskráð verðlag er rafveitunefnd í samráði við hreppsnefnd heimilt að hækka eða lækka um 10%.

Verði rafmagn selt til suðu, hitunar eða vjelreksturs, ákveður rafveitunefndin gjald fyrir það í samráði við hreppsnefndina.

2. gr.

Rafmagnsgjöld eftir mæli ber að greiða þegar þau eru krafín, rafmagnsgjöld án mælis skal greiða fyrir 1. október ár hvert, fyrir það ljósár, sem þá er byrjað.

3. gr.

Hafi gjaldið eigi verið greitt hálfum mánuði eftir gjalddaga má slíta sambandi við hlutaðeigandi notanda eftir skriflega tilkynningu til húseiganda, sem ber ábyrgð á því að gjaldið sje greitt í tæka tíð. Taka má gjaldið lögtaki.

4. gr.

Með gjaldskrá þessari er numín úr gildi gjaldskrá fyrir notkun rafmagnsveitu í Eskifjarðarhreppi frá 15. mars 1916.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Eskifjarðarhrepps hefir samið og samþykkt staðfestist hjer með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 til að öðlast gildi 1. maí 1925 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. apríl 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

48
15. apríl

REGLUGJÖRÐ

um

gjöld til holræsa og gangstjetta á Akureyri.

1. gr.

Þarsem bæjarstjórnin hefir lagt holræsi í götu á kostnað bæjarsjóðs, er hverjum húseiganda skylt að gera á sinn kostnað ræsi, er flytji alt skolp frá húsi hans út í göturæsið. Skulu þau ræsi ekki vera af lakari gerð en göturæsin, og gjörð undir umsjón og fyrirsögn veganeftndar, eða þess manns, sem hún eða bæjarstjórnin felur umsjónina. Vanræki nokkur að gjöra þetta innan hæfilegs frests, sem bæjarstjórnin setur, getur bæjarstjórnin látið vinna verkið á kostnað húseiganda.

2. gr.

Kostnað við holræsagjörð í götum bæjarins greiðist sumpart úr bæjarsjóði og sumpart af lóðarhöfum.

Lóðarhafar skulu greiða:

- a. 4% af skattvirðingarverði húseigna, sem standa á lóðum þeirra. Sama gjald skal greiða af húsnum þeim, er síðar verða bygð við götu, sem holræsi er þegar lagt í, og sje eldra hús rífið niður, greiðist gjaldið af mismun virðingarverðs húsanna.
- b. 1 króna fyrir hvern meter af lengd lóða þeirra meðfram götu (þó því aðeins að lóðin nái fram að götu). Gjaldið greiðist þegar búið er að gjöra holræsi í þá götu, sem lóðin telst til.

3. gr.

Steinlímdar, hellulagðar og aðrar jafnvandaðar gangstjettir skulu kostaðar að $\frac{2}{3}$ úr bæjarsjóði, en að $\frac{1}{3}$ af þeim, sem lóðarrjett hafa að götum, þeim megin, sem gangstjett liggur.

Kostnaði þeim, sem lóðarhöfum ber að greiða, skal jafnað niður fyrir götu hverja eða þann hluta götunnar, sem gangstjett hefir verið lögð í, eftir lengd lóðarinnar meðfram götunni.

4. gr.

Fyrir öllum kröfum, sem bæjarstjórnin öðlast á hendur húseigendum og lóðarhöfum samkvæmt framanskráðum greinum, hefir bæjarsjóðurinn lögveð í húsinu eða lóðinni næstu 2 ár eftir gjalddaga, og gengur sá veðrjettur fyrir öllum veðskuldum eftir samningi. Bæjarstjórnin getur veitt alt að 10 ára gjaldfrest á kröfum þessum, enda greiði skuldunautur þá alt að 6% í ársvexti.

5. gr.

Lögtaksrjettur fylgir öllum kröfum samkvæmt reglugjörð þessari.

48

15. apríl

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Akureyrar hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 66, 14. nóv. 1917, sbr. 155. gr. vatnalaga nr. 15, 20. júní 1923, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. maí 1925, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 15. apríl 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

REGLUGJÖRÐ

um

hundahald í Akraneskaupþúni.

49

20. apríl

1. gr.

Alt hundahald í Akraneskaupþúni er bannað að öðru leyti en 2. gr. heimilar

2. gr.

Á grasbýlunum Jaðri og Presthúsum skal heimilt að hafa sinn hundinn á hvorum stað.

3. gr.

Brot á reglugjörð þessari varða sektum alt að 200 krónum, er renna í sveitarsjóð Ytri-Akraneshrepps. Skal farið með mál út af slíkum brotum sem almenn lögreglumál.

4. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júní 1925.

49 Reglugjörð þessi, sem hreppsnefnd Ytri-Akranesshrepps hefir samið og
20. apríl samþykkt, staðfestist hjemeð samkvæmt lögum nr. 8, 4. júní 1924 og birtist til
 eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 20. apríl 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

50
21. apríl

SAMÞYKT

um

**samgirðingu fyrir vesturhluta Áshrepps, sunnan Kornsár og utan
 Saurbæjar.**

Hreppsnefndin í Áshreppi í Austur-Húnavatnssýslu hefir samkvæmt
 girðingalögum frá 22. nóvember 1913 gert eftirfarandi samþykkt um samgirð-
 ingu fyrir jarðirnar Undirfell, Snæringssstaði, Brúsastaði og Ás.

1. gr.

Girða skal frá norðurhorni Berjahvammis út og vestur að Skínanda,
 þaðan upp undir Svartagilsendann nyrðri, og svo beina línu, sem næst
 Kornsá, suður að merkjum milli Áss og Saurbæjar, og þaðan sem næst merkj-
 um milli Saurbæjar og Áss niður í Vatnsdalsá.

Girðing þessi skal vera 5 þætt gaddavírsgirðing eða net, og að öðru
 leyti eins fullkomin og Búnaðarfélag Íslands telur nægilegt.

2. gr.

Kostnaði öllum við lagningu girðingarinnar, svo og árlegum viðhalds-
 kostnaði, vöxtum og afborgunum af láni því, er til girðingarinnar verður
 tekið, skal jafnað niður á alla þá, er fasteign eiga á svæðinu og lausafje
 tíunda, þannig: að helmingur árlegrar greiðslu skal greiðast af landeigend-
 um á svæðinu eftir fasteignamati á landi hverrar jarðar, í rjettum hlut-
 föllum við matsverð jarðanna. Hinn helmingurinn skal greiðast af þeim, er
 fje og hross tíunda á áðurnefndu fjelagssvæði, þannig: að 1 hross 1 vetra
 og eldra skal teljast á móti 5 kindum 1 vetra og eldri.

Gjöld þessi má taka lögtaki.

3. gr.

50

Fjelagsmenn eru allir þeir, sem gjald greiða til girðingarinnar og 21. apríl hafa allir jafnan atkvæðisrjett um þau mál, er girðinguna varða.

4. gr.

Fjelagið kys sjer þriggja manna stjórn til þriggja ára í senn. Stjórnin skal hafa allar framkvæmdir á hendi fyrir fjelagið. Sjá um lagningu girðingarinnar, viðhald hennar, innheimtu, boða til aðalfunda, annast öll reikningsskil o. s. frv.

Stjórnin kys sjer sjálf formann úr sínum hóp og skiftir að öllu leyti með sjer verkum.

5. gr.

Einn aðalfund skal halda ár hvert, ekki seinna en í febrúar. Reikningsár fjelagsins er almanaksárið og öll gjöld hvers árs fallin í gjalddaga í lok þess árs. Á aðalfundi leggur stjórnin fram reikninga fyrir liðna árið til samþyktar, og skýrir að öðru leyti frá störfum sínum.

6. gr.

Taki ábúandi einhverrar umræddra jarða fjenað til geymslu á samgirðingarsvæðinu, skal af þeim fjenaði greiða tvöfalt girðingargjald í fjelagssjóð, hvort sem fjenaðurinn er lengur eða skemur í girðingunni.

7. gr.

Reka skal fjenað allan, sem til afrjettar má rekast, svo fljótt sem unt er að vorinu, og engum er heimilt að hafa stóð, annað en söluhross, innan girðingarinnar, eftir að stjórn fjelagsins telur fært að reka það til heiða.

8. gr.

Girði einhver af þeim jörðum, sem taldar eru á fjelagssvæðinu, land sitt af, þá skal ábúandi þeirrar jarðar laus við öll gjöld til fjelagsgirðingarinnar nema af þeim hluta hennar, sem liggur fyrir hans landi.

9. gr.

Samþykt þessari má breyta á aðalfundi, ef $\frac{2}{3}$ allra atkvæðisbærri fjelagsmanna samþykkja, og breytinganna sje getið í fundarboðinu.

Samþykt þessi er hjermeð sett samkvæmt lögum nr. 66, 22. nóvember 1913 til að öðlast gildi 1. júní 1925 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 21. apríl 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

51 AUGLÝSING um staðfestingu dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á 27. apríl samþykkt um meðferð skepna í kaптúninu Vík í Mýrdal.

Samkvæmt lögum nr. 32 frá 1924, um lögreglusamþyktir í löggiltum verslunarstöðum, er hjermeð staðfest eftirfarandi

SAMÞYKKT

um

meðferð skepna í kaптúninu Vík í Mýrdal í Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Á tímabilinu frá 1. maí til 10. september mega alifuglar (svo sem hænsn og endur) ekki ganga óhindraðir eða gæslulausir í Víkur-kaптúni, svo að þeir geti farið í matjurtagarða, tún eða afgirtar lóðir, sem ræktaðar eru sem tún eða gróðrarstöðvar, og skulu því eigendur þeirra og aðrir þeir, er alifugla hafa, skyldir til að hafa þá í velheldum girðingum eða annari öruggri vörslu þennan tíma árs.

2. gr.

Hross mega ekki ganga laus í Víkur-kaптúni á neinum tíma árs, en undir umsjón má hleypa út gjafahestum lausum eina klukkustund á dag, eða frá kl. 11 til 12 árdegis.

3. gr.

Brot gegn ákvæðum þessarar samþyktar varða sektum, frá 2—100 krónum, er renna í sveitarsjóð Hvammshrepps (eða Víkurhrepps, ef kaup-túnið yrði sjerstakur hreppur).

4. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál.

5. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. maí 1925 og er þar með úr gildi numin samþykkt um meðferð hænsna í kaптúninu Vík, frá 13. maí 1919.

Samþykkt þessi, sem er samin og samþykkt samkvæmt lögum nr. 32 frá 4. júní 1924, er hjermeð staðfest til að öðlast gildi 1. maí 1925.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 27. apríl 1925.

Jón Magnússon.

St. Gunnlaugsson.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir minningarsjóð **52**
 hjónanna Ólafs Þórðarsonar og Guðlaugar Þórðardóttur, er bjuggu á Sum- ^{30. apríl}
 arliðabæ 1862—1896, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og
 kirkjumálaráðherra 30. apríl 1925. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

minningarsjóðs hjónanna Ólafs Þórðarsonar og Guðlaugar Þórðardóttur,
 er bjuggu á Sumarliðabæ 1862—1896.

1. gr.

Stofnfje sjóðsins er 10000 — tíu þúsund — krónur í veðdeildarbrjef-
 um Landsbankans, og kr. 500 — fimm hundruð — á ári frá stofnendunum
 í næstu fimm ár, talið frá 1. jan. 1925.

2. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Vextina óskerta skal leggja við
 höfuðstólinn til 30. júní 1929, ásamt árstillagi stofnendanna, samkvæmt 1. gr.

Upp frá því skal aldrei leggja minna en hálfa ársvextina við höfuð-
 stólinn, þar til sjóðurinn er orðinn 50000 kr., en úr því má aldrei leggja
 minna en $\frac{1}{4}$ hluta vaxtanna, hversu mikill sem sjóðurinn verður.

3. gr.

Vextir þeir, sem árlega eru lagðir við höfuðstólinn samkvæmt 2. gr.,
 skulu lagðir í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands og sömuleiðis það, sem sjóðn-
 um bætist á annan hátt.

Jafnóðum og hvert veðdeildarbrjef sjóðsins er útdregið, skal and-
 virði þess einnig leggjast í aðaldeild Söfnunarsjóðsins.

4. gr.

Veðdeildarbrjef sjóðsins skulu geymd í Landsbankanum í Reykja-
 vík, þar til þau eru útdregin.

Hvert veðdeildarbrjef sjóðsins skal nafnskrá í bókum bankans, og á þau
 ritað, að eigi sje leyft að afhenda neitt þeirra nje kvitta, nema með vitund og
 samþykki allrar stjórnar sjóðsins.

5. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja efnalitla bændur í hinum forna Holta-
 mannahreppi innan Rangárvallasýslu, sem nú er skift í tvent: Ása- og
 Holtahrepp, til þess að eignast ábýlisjarðir sínar, og til þess að gera jarða-

52 eða húsabætur á slíkum jörðum, alt eftir þeim nánari reglum, sem settar eru 30. apríl í skipulagsskrá þessari.

6. gr.

Vöxtum þeim, sem til útborgunar koma hvert ár, skal fyrst og fremst varið til styrktar efnalitlum bændum í fyrnefndum hreppum, þeim, er eignast vilja ábýlisjarðir sínar.

Fjölskyldumenn ganga jafnan fyrir, að öðru jöfnu, við allar styrkveitingar úr sjóðnum, en tillit er þó rjett að taka til þess, að hve miklu gagni styrkurinn getur orðið þeim, er hans nýtur, og má að nokkru leyti hafa það til hliðsjónar við styrkveitingar.

Eftir sömu reglu og á sama hátt má styrkja efnalitla sjálfseignarbændur til jarða- eða húsabóta, ef ekki þykir ástæða til að veita styrk til jarðakaupa, samkvæmt fyrstu málsgrein þessarar greinar.

Ennfremur má, ef engin ástæða er til að veita styrk til jarðakaupa, jarðabóta eða húsabóta, veita efnalitlum bændum verðlaun fyrir frábærlega vel unnar jarða- eða húsabætur.

7. gr.

Sjóðurinn tekur til starfa 20. ágúst 1929 á aldarafmælisdegi Ólafs Þórðarsonar, föður stofnenda sjóðsins.

8. gr.

Fyrst um sinn, meðan sjóðurinn hefir ekki fullar 600 kr. árstekjur, er til útborgunar koma samkvæmt áður sögðu, nýtur einn bóndi í senn styrks úr sjóðnum í 5 ár í röð, 300 kr. á ári.

Afgangur teknanna, ef nokkur verður, skal lagður við höfuðstólinn. Þá er sjóðurinn getur greitt 600 kr. árlega eða meira, skulu tveir njóta styrksins; þá er sjóðurinn getur veitt 900 kr. eða meira á ári, má bæta þriðja styrkþeganum við, og svo áfram eftir sömu reglum eftir því, sem geta sjóðsins leyfir.

Þegar styrkþegar eru orðnir 4 eða fleiri, getur stjórn sjóðsins, ef henni þykir ástæða til, í stað þess að fjölga styrkþegum, veitt einum eða fleirum hærri ársstyrk en 300 krónur.

9. gr.

Enginn nýtur styrks úr sjóðnum lengur en 5 ár í senn, nema alveg sjerstakar ástæður mæli með því.

En eftir að fimm ár eru liðin frá því búandi fjekkk styrkinn, má aftur veita honum styrk, ef eigi eru verðugri nýir umsækjendur, og nýtur hann þá styrksins í önnur fimm ár.

Það, sem hjer er sagt um bændur, nær til ekkna engu síður, eða þeirra kvenna, er jörð hafa til ábúðar. 52
30. apríl

10. gr.

Stjórn sjóðsins skipa hreppsnefndaroddvitar Ása- og Holtahrepps ásamt sóknarpresti Kálfholtssóknar, sem er formaður nefndarinnar.

11. gr.

Endurskoðunarmenn ber að kjósa einn úr hvorum hreppi árlega á hreppskilabingi, til eins árs í senn.

Endurkosning má eiga sjer stað. Skulu þeir gæta þess vandlega, að fyrirmælum skipulagsskrár þessarar sje fylgt og vanda um, ef útaf er brugðið.

12. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skulu reikningar hans uppgerðir árlega fyrir janúarmánaðarlok og þá komnir til endurskoðenda, en þeim ber að hafa endursent reikningana til stjórnarinnar, með athugasemdum sínum fyrir febrúarmánaðarlok, eða svo tímanlega, að stjórnin geti aftur sent hann frá sjer til sýslunefndar Rangárvallasýslu fyrir aðalfund hennar ár hvert.

13. gr.

Sýslunefnd Rangárvallasýslu hefir yfirumsjón með sjóðnum og úrskurðavald um reikninga hans, á sama hátt, sem um hreppareikninga sýslunnar.

14. gr.

Þegar farið er að veita styrk úr sjóðnum, skal stjórn hans, þegar um nýja styrkþega er að ræða, árlega í ágústmánuði auglýsa styrkinn til umsóknar, með eigi minna en mánaðar fyrirvara og á þann hátt, að öllum búandi mönnum í hinum forna Holtamannahreppi verði auglýsingin kunn í tæka tíð.

Skal þess getið í auglýsingunni, hve margir geti komið til greina. Sá eða þeir, sem hafa hlotið styrkinn, halda honum í fimm ár, samkv. 8. gr., án þess að um hann sje sótt árlega.

15. gr.

Nú vill einhver eða einhverjir sækja um styrk úr sjóðnum og skal hann eða þeir senda stjórnarnefndinni umsókn sína með nákvæmri lýsingu á því, til hvers hann ætli að verja honum.

Stjórnarnefndin getur krafist sannana um þau efni, ef henni sýnist,

52

30. apríl

16. gr.

Sannist það á einhvern, að styrknum sje varið í verulegum atriðum gagnstætt fyrirmælum skipulagsskrár þessarar, missir sá hinn sami rjett til styrksins framvegis.

Hið sama gildir um þann, er kynni að vilja selja þá jörð, er hann hefir fengið styrk til að kaupa.

Styrkveitingin fer fram árlega í lok septembermánaðar.

17. gr.

Stjórnarnefnd sjóðsins og endurskoðendur fá enga þóknun fyrir starfa sinn.

53

2. maí

SAMÞYKT

um

sýsluvegasjóð Gullbringusýslu.

1. gr.

Sýsluvegir eru þessir:

1. *Selskarðsvegur*, frá Engidal innan við Hafnarfjarðarhraun að Selskarði yfir Lamhúsagranda að Bessastaðahliði.
2. *Garðavegur*, frá Balahrauni, eða frá mörkum Hafnarfjarðarlands, yfir Garðaholt á Selskarðsveginn.
3. *Grindavíkurvegur*, frá vegamótum þjóðvegarins á Vogastapa, yfir Grindavíkurheiði að Járngerðarstöðum í Grindavík.
4. *Hafnavegur*, frá vegamótum þjóðvegarins á Njarðvíkurfitjum yfir Hafnaheiði að Kirkjuvogi í Höfnum.
5. *Gerða- og Sandgerðisvegur*, frá Keflavík fram hjá Garði til Sandgerðis.

2. gr.

Allur kostnaður við lagningu sýsluvega, svo og við umbætur þeirra og viðhald greiðist úr sýsluvegasjóði.

3. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum fasteignum í sýslu.

unni, að undanskildum húsum, sem talin eru í 6. gr. nefndra laga. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi af ábúanda hverrar jarðar, en af eiganda hverrar lóðar eða húseignar í kaптúnunum. Allir hreppar sýslunnar taka hlutfallslega þátt í vegaskattinum. 53
2. maí

4. gr.

Sýslunefndin ákveður á aðalfundi sínum ár hvert, hve hár vegaskatturinn skuli vera fyrir það yfirstandandi ár, en hann skal vera minst $1\frac{1}{2}$ af þúsundi af virðingarverði allra skattskyldra fasteigna í sýslunni samkvæmt fasteignamati, en má eigi, án samþykkis atvinnumálaráðherra, vera hærri en 6 af þúsundi fyrir hvert ár í senn.

5. gr.

Skatturinn miðast við áætluð gjöld til vegabóta, að viðbætti eyðslu umfram áætlun undanfarið ár, svo og við árlegar afborganir og vexti af lánum, er tekin hafa verið undanfarin ár til vegabóta eingöngu, með samþykki stjórnarráðsins.

6. gr.

Verði eitthvað af kaптúnunum sýslunnar talið hreppsþjelag út af fyrir sig, skal hálfur vegaskattur þess renna í sveitarsjóð samkvæmt ákvæðum 4. gr. laga um samþyktir um sýsluvegasjóði.

7. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sama sýslufundi og sýslusjóðsreikningurinn, en sýslunefnd semur áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðsins yfirstandandi ár.

8. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 200 krónum, er renna í sýsluvegasjóð, og fer um mál út af slíkum brotum sem um almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Gullbringusýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. júní 1925 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 2. maí 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

54
5. maí

AUGLÝSING

um

staðfesting stjórnarráðsins á lögreglusamþykkt fyrir Neskaup­tún í Norðfirði í Suður-Múlasýslu.

Samkvæmt lögum nr. 18, 20. október 1905, sbr. lög nr. 7, 18. maí 1920, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, er hjermeð staðfest eftirrituð lögreglusamþykkt fyrir Neskaup­tún í Norðfirði.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir

Neskaup­tún í Norðfirði í Suður-Múlasýslu.

I. KAFLI.

Um reglu og velsæmi á almannafari.

1. gr.

Mannsöfnuður eða uppþot, sem tálmar umferð á götu, vegi eða svæði, sem almenningur fer um, má ekki eiga sjer stað.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á götu, vegi, torgi, bryggju, við kirkjudyrr, samkomuhúsdýr eða annarsstaðar, þar sem almenningur fer um, þá skulu menn haga sjer eftir fyrirmælum lögregluvaldsins til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á alfaravegi eða annarsstaðar, þar sem almenningur fer um í kaup­túninu, má ekki fljúgast á, blístra, kalla, syngja hátt eða hafa í frammi annan hávaða eða óstjórnlegt og móðgandi háttalag, sem raskar friði og allsherjar reglu eða ónáðar á einhvern hátt þá, sem um fara eða í nánd búa.

4. gr.

Enginn má að ástæðulausu berja á dyr, glugga eða utan húsveggi, hringja dyrabjöllu eða aðhafast neitt það, er ónáðar eða móðgar húsþúendur,

5. gr.

54

5. maí

Enginn má skjóta úr byssu, riffli eða skammybyssu, af boga eða öðrum skotvopnum, yfir götu eða á götu nje á svæði, sem almenningur fer um eða ætlað er til almennings nota, nje heldur kveikja í púðri, olíu, bensíni eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum, og ekki kasta frá sjer steinum, glerbrotum, snjókögglum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara. Nauðsynlegar sprengingar má aðeins gera, við götur, torg eða á almannafæri, með leyfi lögreglustjóra, og skal atíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina hver framkvæmi verkið, enda er á þess manns ábyrgð, að allrar varúðar sje gætt.

6. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sje á leið til eða frá grímudansleik eða álfadans, ekki heldur í búningi, sem misbýður velsæmi eða raskar almenmri reglu.

Einnig er bannað að sýna af sjer hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gegna þarfinda sinna á hneykslanlegan hátt.

7. gr.

Druknum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga, eða eru með óspektir á almannafæri, skal ráðstafa á tryggilegan hátt þar til þeir koma til sjálfs sín aftur. Þeim mönnum, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafað á sama hátt þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá ennfremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjarfriði og reglu, er þeir kunna að hafa valdið með drykkjuskap sínum og ólátum.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða fjörur verslunarlóðarinnar eða svo nærri henni, að hneyksli veti valdið, eigi heldur nærri skipum, er á höfninni liggja, ef það getur hneyksli valdið. Enginn má heldur baða sig í lækjum þeim, sem notaðir eru sem vatnsból manna; ofan við slík vatnsból má heldur ekki þvo fatnað eða neitt annað, sem spillir vatnsbólínu.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er utan dyra á hinu löggilta verslunarsvæði kaup-túnins, er skyldur til að segja til nafns síns og heimilis, ef lögregluvaldið krefst þess.

10. gr.

Lögregluvaldið getur, að viðlögðum sektum, krafið sjer til aðstoðar sjerhvern fulltíða karlmann, sem nærstaddur er, ef þarf að afstýra óspektum eða

- 54** annari óreglu á almannafæri, eða til að hadsama þá, sem óspektum valda og
 5. maí eru allir skyldir að hlýða því boði, en heimting eiga slíkir menn á fullum bót-
 um úr hreppssjóði fyrir tjón, er þeir verða fyrir á fatnaði við slík tækifæri,
 en hreppssjóður á heimtingu á endurgreiðslu frá hinum seka.

II. KAFLI.

Ákvæði um að gera umferðina greiða.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur rjála neitt við opinberar eignir í hreppnum.

12. gr.

Án leyfis lögreglunnar má enginn setjast að á götu eða almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu.

Enginn má án leyfis hlutaðeigandi umráðamanns láta fyrirberast á umgirtu svæði eða öðrum stöðum þar sem gengið er inn í hús eða garða, nje fara inn í hús manna í óleyfi.

13. gr.

Á almannafæri má enginn leggja, hengja upp nje setja neitt, sem tálmar umferð manna, hvort heldur það eru vörur eða annað. Þó mega þeir, sem flytja vörur eða aðrar nauðsynjar heim til sín og ekki geta lagt þær á eigin lóð, leggja þesskonar frá sjer meðan á flutningnum stendur, en þeim ber að gæta þess að gera öðrum sem minstan farartálma. Vagnar og önnur flutningatæki mega aldrei standa á götu eða stræti lengur en á meðan þau eru fyllt eða losuð og aldrei mega slík tæki standa þvert yfir götu, heldur skal altaf þess gætt að þau standi langs eftir götu og sem næst götubrún.

14. gr.

Á götu eða annarsstaðar á almannafæri, má ekki vinna neina vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjótt, telgja trje, járna hesta eða því um líkt. Bannað er að hrista gólfábreiður, viðra sængurföt, eða hengja til þerris á götu, torgi eða öðru almannafæri þvott eða annað.

15. gr.

Engum, sem ekki er fullra 14 ára að aldri má trúá fyrir sleða, vagní eða kerru, sem hestur dregur, eða flutningstækjum, sem knúð eru með vjelaafli.

16. gr.

Þeir, sem ríða eða aka um götur eða stræti, skulu viðhafa alla varúð, og

er öllum bannað að ríða eða aka nema fót fyrir fót meðfram húsum og fyrir götuhorn eða út og inn um port eða garðshlið.

54
5. maí

Svo er og stranglega bannað að ríða harðara en hægt tölt á götum kaup-
túnsins, og eru þeir, sem ríða eða aka, skyldir til að gera fótgangandi fólki, sem
á undan þeim fara, viðvart í tæka tíð.

Fælna hesta má ekki nota fyrir vagna eða sleða. Auk þess mega hvorki
fælnir nje slægir hestar ganga lausir um göturnar.

Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á götu, vegi eða
almannafari í kaптúninu nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti
hestsins.

17. gr.

Menn, sem mætast á götu, hvort sem þeir eru gangandi, ríðandi, akandi
eða hjólandi, víki til vinstri handar hvor fyrir öðrum.

18. gr.

Hjólreiðamenn skulu fara hægt og gætilega um göturnar, svo og þeir er
aka fartækjum, sem knúð eru með vjelaafli, og skulu þeir ætíð hafa bjöllur eða
lúðra á fartækjum sínum og gæta þess að gera aðvart í tæka tíð þeim, sem á
undan fara, og ætíð hringja eða blása í lúður áður þeir fara fyrir götuhorn
eða framhjá dyrum, er liggja nærri götu.

Ennfremur er þeim skylt að hafa luktir á slíkum fartækjum og kveikja
á þeim, ef þeir eru á ferð frá því fer að skyggja á kvöldin og þar til orðið er
bjart að morgni.

19. gr.

Menn, sem bera orf og ljá um göturnar eða á öðru almannafari, skulu
hafa það sitt í hvoru lagi.

20. gr.

Lausa hesta skal jafnan reka hægt og gætilega um götur kaптúnsins og
aldrei má siga hundum á skepnur nærri götu.

Enginn má láta hans eða aðra alifugla gæslulausa svo að þeir geti gert
öðrum óskunda eða fari inn í umgirt svæði manna eða garða.

Hestar í kaптúninu, ef þeir eru þar staddir, skulu ætíð hýstir um nætur
á vetrin í vondum veðrum.

21. gr.

Naut, sem farið er með um göturnar, skulu ætíð leidd í nægilega traustu
bandi og að minsta kosti tveir menn fylgja hverju nauti ársögömlu eða eldra.
Ekki mega naut standa úti á götu eða stræti gæslulaust. Ef hreppsnefnd eða
lögreglustjóra þykir ástæða til, má banna að láta naut ganga laus með kúm
hreppsþúa.

54

5. maí

22. gr.

Engin má siga hundi á annan eða láta fyrirfarast að aftra þess, þegar hann verður var við að hundur ræðst á mann.

Hundar, sem ráðast á menn eða skepnur eða elta skepnur út um haga, eru rjettdræpir hvar sem þeir sjást úti. Hundar mega ekki vera lausir úti um nætur svo nokkru ónæði valdi íbúum kaupsinsins.

Flækingshunda, sem ekki eru í eign eða umsjá neins manns, getur lögreglustjóri látið handsama og auglýsa. Gefi enginn sig fram innan þriggja sólarhringa og borgi áfallinn kostnað, skal lóga slíkum hundum ef enginn vill taka þá að sjer.

23. gr.

Það er á ábyrgð eiganda að sauðfje, geitfje eða aðrir gripir þeirra geri engan skaða eða óskunda í kaupsinu, hvorki skemmi neitt eða fari inn í umgirt svæði, tún, matjurta eða skrudgarða, enda getur tjónþoli handsamað slíka gripi til bráðabirgða, en þá skal hann strax skýra lögreglustjóra frá handsömininni og öðrum málavöxtum.

Geitfje má ekki ganga laust innan takmarka Neshrepps yfir sumarmanuðina.

24. gr.

Ekkert það má hafa í gluggum við götu, er niður getur fallið og valdið skaða þeim, er um fara, ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús eða hafa laust á húsnum uppi er skaða getur valdið vegfarendum, enda bera eigendur og umráðamenn húsanna alla ábyrgð á skaða þeim er stafar af hirðuleysi þeirra í þessu efni.

25. gr.

Enginn má gera skurði í götur eða torg hreppsins nje raska þeim á nokkurn hátt nema hann hafi til þess leyfi veganeftndar og samþykki lögreglustjóra. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig að sem minstur farartálmi sje að og átið skal þess gætt að vegfarendur sjeu varaðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, frá því fer að skyggja á kvöldin og þar til albjart er að morgni, að öðru leyti gerir veganeftnd og lögreglustjóri þær ráðstafanir er þurfa þykir til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slík verk dragast úr hófi fram, getur veganeftnd eða lögreglustjóri eða bæði í sameiningu, látið ljúka verkinu eða sett götu eða torg í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma.

26. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur að götu, stræti eða svæði, sem

almenníngur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra frá áður en verkið byrjar **54**
og haga sjer eftir þeim fyriræmum, sem hann setur til þess að afstýra farar- **5. maí**
tálma eða hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur.

Verkfari eða verkefni má ekki leggja frá sjer á götu eða almannafæri, nema þar, sem lögreglustjóri leyfir og skal það aldrei látið liggja þar lengur en brýn nauðsyn krefur. Mold, möl, leyfar af verkefni og annað, er frá byggingunni stafar, skal eigandinn færa burt þegar húsgjörðinni er svo langt komið, eða verki því, sem unnið er að, að þessu verði við komið.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er flutt í burt án þess annað sje sett í staðinn, og er þá eiganda eða umboðsmanni hans skylt að ganga svo frá rústunum að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

27. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður við húsasmíðar eða viðgjörðir, eða önnur mannvirki skal gera nægilega traust. Heimilt er lögreglunni að gjöra ráðstafanir hjer að lútandi. Brot gegn ákvæðum þessum eða fyrirskipunum lögreglunnar, eru á ábyrgð þess, er verkið vinnur eða annast, eða ef hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

28. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem þau nota vera áreiðanlegir menn. Sama ábyrgð hvílir á eigendum, umráðamönnum og þeim er verkið framkvæmir og á brotum gegn 27. grein.

29. gr.

Sporbrautir, sem liggja eftir götu endilangt eða yfir, skulu því aðeins leyfðar, að þar að dómi veganeftndar sjeu taldar nauðsynlegar; skulu allar slíkar sporbrautir feldar niður í veginn þannig, að þar valdi ekki farartálma fyrir vegfarendur.

Þar sem sporbrautir liggja eftir götu eða yfir, skulu þeir, er með vagnana fara, gæta þess, að ekki hljótist tjón af, enda er slíkt á ábyrgð eigenda eða umráðamanna og þeirra, sem með fara þá er slys ber að höndum. Geti sá, er með vagninn fer, ekki bætt tjónið, ber eiganda eða umráðamanni að gera það.

30. gr.

Þakjárn, sem notað er yfir fiskistakka, skal bundið eða á annan hátt fest svo vel, að það fjúki ekki í stormi.

Bannað er að hafa þakjárn eða parta af þakjárn, laust úti og hafa eigendur ábyrgð á, að slíkt ekki fjúki öðrum til tjóns eða meiðsla. Sama gildir og

- 54 um spýtnarusl og annað þessháttar, sem meiðslum eða skemdum getur valdið, ef fýkur.

31. gr.

Báta eða annað má aldrei setja á vegi, stræti eða annan alfaraveg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir hann, og getur veganefnd og lögreglustjóri, eða hvort um sig, látið færa slíka muni burtu á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns, ef hann ekki gerir það sjálfur eftir að hafa verið aðvaraður.

III. KAFLI.

Um friðun almennings eigna.

32. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka eða á annan hátt spilla eignum kaupsins, hvort heldur það eru vegir, vatnsból manna, byggingar, rafáhöld, rafþræðir eða annað, sem ætlað er til almennings nota.

33. gr.

Enginn má rispa, mála, tjarga nje skrifa á hús manna eða girðingar neitt það, er hneyksli getur valdið, skemdum eða óþrýði á húsum manna eða mannvirkjum. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti eða tún; það er og bannað að klifra yfir þær eða fara í gegnum þær nema með leyfi eiganda.

Enginn má á nokkurn hátt vísvitandi spilla nokkrum eignum kaupsins; komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

34. gr.

Enginn má skemma, troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, matjurtagörðum eða skrudgörðum manna, hvort sem girt er eða ógirt; ekki má heldur skemma plöntur nje á nokkurn hátt spilla neinu í grafreit kaupsins eða saurga hann á nokkurn hátt.

IV. KAFLI.

Um reglu á veitingastöðum og almennum skemtistöðum.

35. gr.

Hverjum, sem hefir veitingasölu, hverju nafni sem nefnist, er skylt að gera alt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

36. gr.

54

5. maí

Á veitingastað má enginn sýna af sjer ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða nokkra ósæmilega hegðun.

37. gr.

Veitingahúsum, knattborðsstofum og öðrum slíkum skemtistöðum öllum skal lokað eigi síðar en kl. 11 að kvöldi og allir gestir farnir þaðan fyrir kl. 11½. Þó nær þetta ákvæði ekki til næturgesta á gisti húsum.

Fjelögum, sem lögreglustjóri þekkir, er með leyfi hans heimilt að hafa þar dansleika eða aðrar skemtanir, sem eigi eru bundnar við neinn vissan tíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en fjelagsmenn og gestir þeirra. Hið sama gildir og um samsæti einstakra tiltekinna manna.

38. gr.

Eigi má halda openbera sjónleiki, samsöngva, einsöngva, hljómleika hlutaveltur, myndasýningar, dansleiki fyrir almenning eða aðrar slíkar samkomur án leyfis lögreglustjóra. Sje slíkt leyfi veitt, skal það bundið því skilyrði að hlýtt sje fyrirætlum um skemtanaskatt samkvæmt þar að lútandi reglugjörð fyrir Neshrepp.

Leyfishafi skal auk þess skyldur að hlýða þeim fyrirætlum er lögreglan kann að setja til þess að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti.

Leyfishafa er og skylt að hlýða fyrirætlum heilbrigðisnefndar um ræsting og hreinlæti í húsrúminu, enda skal það ætíð nýræst þá er samkoma byrjar og nægileg hrákaflát til staðar.

39. gr.

Á opinberum samkomum mega áheyrendur eða áhorfendur ekki trufla samkomuna með ósæmilegu látbragði eða hávaða, þannig að aðrir geti ekki notið þess er fram fer.

40. gr.

Í húsum þeim, sem opinberar samkomur eru haldnar í svo sem myndasýningar, sjónleikir, hljómleikar eða samsöngur, eða annað þess háttar, skulu vera að minsta kosti tvennar dyr til útgöngu og skulu hurðirnar falla út.

41. gr.

Ef sýndar eru myndir, sem að dómi lögreglustjóra, eru siðspillandi, hvort sem það eru skuggamyndir eða „lífandi“ myndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær ef hann álitur þær koma í bága við velsæmistilfinningu manna.

Hann getur og bannað, ef honum sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

54

5. maí

Þá er samkoma stendur yfir fram á nótt, skulu þeir eða sá, sem fyrir henni stendur, láta gæta allrar varúðar við eldhættu, og ef enginn býr í húsinu skal fullvissa sig um, áður en skilið er við það, að ekki sje neinstaðar í því óslöktur eldur.

43. gr.

Sjerhverjum, sem sjúklinga hefir á heimili sínu, er heimilt að fá bannað að almennar samkomur, sem háreisti geta valdið, sjeu haldnar svo nærri húsi hans að hætta geti stafað af fyrir ónæði.

44. gr.

Auglýsingar má ekki festa á íbúðarhús manna án þeirra leyfis, ekki má heldur festa upp auglýsingar með járnnöglum eða öðrum nöglum á eignir manna nema með leyfi þeirra. Þeir er festa upp auglýsingar skulu ætíð taka þær niður þá er þær hafa náð tilgangi sínum. Opinberar auglýsingar má enginn taka niður í óleyfi, eða skemma.

V. KAFLI.

Um samgöngur við skip.

45. gr.

Lögreglustjóri hefir heimild til, ef hann álítur þess þörf, til tryggingar góðri reglu og velsæmi, að gefa út fyrirskipanir og bönn gegn samgöngum við skip er koma frá útlöndum eða eru útlend, en skýra skal hann þegar í stað stjórnarráðinu frá slíkum fyrirskipunum og bönnum.

VI. KAFLI.

Um börn á götum kaupþúsins.

46. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um að tilhlýðilegt eftirlit sje haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri síðar en kl. 8 á tímabilinu frá 14. september til 14. maí og ekki seinna en kl. 10 frá 14. maí til 14. september, nema þau sjeu í fylgd með fullorðnum.

VII. KAFLI.

Um alment hreinlæti og þrifnað.

47. gr.

Heilbrigðisnefndin hefir eftirlit með öllu því, sem að almennum þrifnaði

lýtur, eftir þeim ákvæðum, sem þar um eru sett eða kunna að verða sett með heilbrigðissamþykkt fyrir kaптúnið eða samkvæmt henni.

54
5. maí

48. gr.

Skepnum má ekki slátra á eða við götu eða öðru almannafæri, heldur skal það gert að húsabaki eða innan girðingar, og skal þess vandlega gætt að skepnur geti ekki sjeð blóðvöllinn.

Þá er slátrun er lokið, skal þrifa til á blóðvellingum og hann hreinsaður, alt flutt burt af honum er til óþrífnaðar er og gengið frá því svo að hvergi valdi óþrífnaði. Sulli og þessháttar skal brenna.

Búfje skal deytt á löglegan hátt.

49. gr.

Stampa, opnar tunnur, fót eða önnur slík ílát, með lifur, grút, slori eða þvílíku má ekki láta standa á almannafæri nje nokkuð annað, laust eða í ílátum, sem óðau leggur af eða óþrífnaði veldur.

Ekki má heldur pott- eða steinbræða lifur eða grút, nje setja upp nýjar lifrarbræðslur neinstaðar í kaптúninu utan við hús Friðriks Jónssonar á Strönd, svo nærri húsum að óðau geti lagt af að húsum manna eða alfaravegi.

50. gr.

Bannað er að hella skólpi, sem fiskur eða annað hefir verið þvegið úr, á götu eða almannafæri, ekki má heldur hella þar eða skilja eftir neitt það, er óþrífnaði veldur. Í ræsi og rennur meðfram vegi má ekki setja neitt það, er óþrífnaði getur valdið.

Ösku og öðru er frá húsum fellur skal komið fyrir þannig, að það ekki valdi skemdum eða óþrífnaði, og aldrei, hvorki sumar nje vetur, má skilja slíkt eftir nærri alfaravegum nje setja það á annars manns lóð.

For, slor og annað þvílíkt skal jafnan flytja í heldum ílátum eða vögnum um götur kaптúnsins, og skal sá, er flytur eða sá sem á, hreinsa upp ef niður á götuna fer og varðar sektum ef út af er brugðið.

51. gr.

Ekkert hús, eða herbergi í íbúðarhúsum í kaптúninu má vera svo sett af mönnum eða útbúið, að heilbrigði þeirra sje hætta búin, en hvort svo sje ákveður heilbrigðisnefnd.

52. gr.

Við öll íbúðarhús í kaптúninu skal vera salerni er sje svo tryggilega umbúið að ekki stafi óþrífnaður af, en hvort svo sje skal heilbrigðisnefnd skera úr. Sje misbrestur á þessu getur lögreglustjóri, að viðlögðum dagsektum, er eigi sjeu undir 2 krónum, þvingað menn til að setja salerni eða lagfæra salerni við hús sín.

VIII. KAFLI.

Um hreinsun reykháfa.

53. gr.

Húsráðendur skulu tvisvar á ári láta sótara kaupþúnsins hreinsa reykháfa í húsum sínum og skal það gert fyrir miðjan maí og miðjan nóvember.

IX. Kafli.

Um tryggingu fyrir hættum.

54. gr.

Vatnsból skulu vera vel byrgð eða svo traustlega að engum, hvorki mönnum nje skepnum stafi hættu af þó yfir þau sje farið. Brunnar skulu vera lokaðir með lás svo tryggilega að börn geti ekki opnað.

55. gr.

Safngryfjur skulu vera þaktar svo ekki geti stafað hættu af þeim.

56. gr.

Ístjarnir og aðrar tjarnir, sem eru inni í kaupþúninu eða svo nærri því að börn komist að, skulu vera tryggilega umgirtar svo börn komist ekki að þeim.

57. gr.

Mannvirki og annað, sem ótalið er í 54., 55. og 56. grein, en nokkur hættu getur stafað af mönnum eða dýrum, skal vera svo tryggilega umbúið að engin hættu geti af stafað að dómi hreppsnefndar og lögreglustjóra.

Ef eigandi eða umráðamaður lætur farast fyrir, eftir boði hreppsnefndar eða lögreglustjóra, að gera slík mannvirki og um ræðir í þessum kafla, svo tryggilega að hættulaus sjeu, má hreppsnefnd eða lögreglustjóri láta gera það á hans kostnað.

X. KAFLI.

Um staðgildi samþyktarinnar, hegningarákvæði o. fl.

58. gr.

Samþykkt þessi nær yfir Neshrepp í Norðfirði í Suður-Múlasýslu.

59. gr.

Brot gegn lögreglusamþykkt þessari varðar sektum allt að 500 krónum ef ekki liggur þyngri hegning við að lögum.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skorti á hæfilegri umsjón for-

eldra eða umráðamanna er ganga barninu í foreldrastað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina en ekki barninu.

54
5. maí

60. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykkt þessari, eða fyrirskipun lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið gera það. Kostnað við þetta, og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjóri gerir eða gera lætur til þess að hindra brot gegn því sem bannað er í samþykkt þessari, greiðist af þeim, sem brýtur. Ef hlutaðeigandi reynist ekki fær um að borga kostnaðinn, greiðist hann úr hreppssjóði.

61. gr.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari, og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr sveitarsjóði.

62. gr.

Mál, sem rísa út af samþykkt þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál, og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í hreppssjóð.

63. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1925.

Samþykkt þessi, sem er samin og samþykkt samkvæmt lögum nr. 18, 20. október 1905, sbr. lög nr. 7, 18. maí 1920, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. júní 1925.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 5. maí 1925.

Jón Magnússon.

St. Gunnlaugsson.

55
6. maí

REGLUGJÖRD

um

grenjaleitir og refaeyðing í Skagafjarðarsýslu.

I. KAFLI.

Um eyðing refa.

1. gr.

Sjerhver hreppsnefnd skal annast um grenjaleitir og grenjavinslu í heima- og afrjettarlöndum hrepps síns, og í tæka tíð á hverju ári útnefna svo marga kunnuga og áreiðanlega menn, sem þörf er á, til þess að grenjaleit geti orðið sem víðast sama dag. Hver innanhreppsmaður er skyldur til þess að starfa, ef forföll ekki banna, gegn sanngjarnri borgun.

2. gr.

Hreppsnefndin skal semja skrá yfir öll gren, sem eru í landeign hreppsins, hvar þau sjeu og hvernig á sig komin. Á skrá þessa skal bæta þeim grenjum, er síðar kynni að finnast, eða eru óþekt, þá er skráin fyrst var samin. Hver, sem til grenjaleitar er sendur, skal hafa seðil frá hreppsnefndinni um, á hvaða grenjum hann skal leita í hvert skifti. Fyrsta grenjaleit skal fara fram svo snemma, sem líkindi eru til, að refir sjeu lagstir á gren og síðan svo oft, sem þurfa þykir, eftir álit kunnugra manna og kringumstæðum, en þó aldrei sjaldnar en tvisvar sinnum. Jafnan skulu 2 menn vera saman í grenjaleit, og ef unt er skotmaður með þeim, að öllu útbúinn til grenjavinslu.

Finnist refur á greni, má ekki yfirgefa það fyr en skotmaður er kominn á það. Í afrjettar- og heimalöndum, sem saman liggja (þótt ekki sje í sama hreppi) skulu grenjaleitir í hvert skifti fara fram hinn sama dag.

3. gr.

Hreppsnefnd skal í tæka tíð ár hvert hafa ráðið áreiðanlega skotmenn til grenjavinslu í landeign hreppsins, og má enginn skotmaður innanhrepps skorast undan því verki án gilda orsaka. Einnig ræður hreppsnefndin vökumann, sem er vaxinn þeim starfa, og skotmaður tekur gildan. Enginn má hafa með sjer hund á gren, eða gjöra nokkuð það, er fælt geti refi frá þeim, eða á annan hátt spilt fyrir grenjavinslu.

4. gr.

Hreppsnefndin skal tilkynna hreppsbúum, áður en grenjaleitir byrja,

hverjir skotmenn sjeu ráðnir, og skal landráðandi, þegar gren finst og skotmaður ekki er í leitinni, senda tafarlaust eftir honum, sem skyldur sje að hafa útbúnað allan og skotfæri í gildu standi. Ef út af er brugðið, án þess gild forföll sjeu sönnuð, varðar það sektum. 55
6. maí

5. gr.

Ekki má skotmaður yfirgefa gren, eða fara heim af því, ef dýrin eru ekki bæði unnin, fyr en 4 sólarhringar eru liðnir frá því hann kom á það, nema sjerstakar orsakir sjeu til þess. Vanræki skotmaður eða vökumaður vísvitandi, að einhverju leyti, að vinna gren, og það verður vitnum fest, missa þeir kaup fyrir að hafa legið á greninu, og geta þess utan sætt sektum eftir málavöxtum.

6. grein.

Frjálst er hreppsnefndum, hvort þær láta eitra fyrir refi eða með hverri eiturtegund þær láta eitra, ef þær gjöra þetta.

7. gr.

Nú finst gren af ferðamönnum eða utansveitarmönnum, og skulu þeir þá tilkynna það þeim, sem landið tilheyrir, er grenið er í, og fer að öllu leyti með það gren eins og segir í 1. og 4. grein.

8. gr.

Hver sem vinnur fullorðið dýr á öðrum tímum en almennar grenja-leitir og grenjavinsla fer fram, skal fá fyrir það borgun úr sýslusjóði, 30 krónur fyrir dýrið, ef hann skilar skottinu. Hver sem slíka þóknun vill fá, skal skyldur að sanna fyrir sýslunefndinni að hann hafi unnið til hennar. Kostnað allan ber hann sjálfur. Komi dýrbítir fyrir í sveitinni, skal hreppsnefndin sjá um, að þau dýr vinnist, sem því valda, svo fljótt sem unt er.

9. gr.

Kostnað við eyðing refa í heimalöndum, á almenningum og afrjettum þeim, er sveitarfjelög eiga, skal greiða úr sveitarsjóði eða sveitarsjóðum, ef fleiri hreppar eiga afrjett saman.

10. gr.

Borgun til skotmanns, vökumanns og annar kostnaður, sem greiðast á úr sveitarsjóði, samkvæmt reglugjörðinni, fer eftir því, sem umsemst milli hreppsnefndar og hlutaðeigandi manna.

11. gr.

Hreppsnefndin skal hvetja unga menn, er með byssu fara, að temja

- 55 sjer skotfimi, einkum þá, er líklegir eru til að verða dýraskyttur, og stuðla
6. maí til þess, að þeir sjeu vökumenn með skotmönnum á grenjum.

12. gr.

Skylt skal hverri hreppsnefnd fyrir desemberlok ár hvert, að gefa sýslunefndinni skýrslu um grenjavinslu og eyðing refa á annan hátt, um eitrun fyrir refi og árangur af henni. Ennfremur sendi þær reikning yfir kostnað þann, er til refaeyðingar hefir gengið úr sveitarsjóði.

II. KAFLI.

Um refaeldi.

13. gr.

Hver sá, er óskar að ala upp yrðlinga, til þess að gjöra skinn þeirra að verslunarvöru, verður að fá leyfi til þess hjá sýslumanni á hverju ári, ekki síðar en á manntalsþingum.

Fyrstu leyfisbeiðni skal fylgja úttektargjörð sú, er getur um í 15. gr.

14. gr.

Yrðlingaeldi skal bannað nema í eyjum, er liggja nægilega langt frá landi, og í húsum með steinlímum eða járnvörðum veggjum innan, steinlögðu gólfi og öruggum umbúnaði um dyr og glugga.

Skal hlutaðeigandi hreppstjóri með lögskipuðum úttektarmanni taka hús þessi út og meta, hvort full tryggilega sje frá þeim gengið.

Sje þeim í nokkru áfátt að þeirra dómi, og bæti eigandi það eigi þegar, skal hreppstjóri tafarlaust kæra það fyrir sýslumanni. Úttektir þessar borgar refaeldismaður, eins og venja er til um aðrar úttektir.

15. gr.

Þeir, sem ala upp refi í eyjum, skulu jafnt sem aðrir skyldir að hafa hús útbúin samkvæmt 15. gr. til að ala í yrðlinga sína, þar til þeir eru fluttir í eyjarnar.

16. gr.

Hreppstjóri hefir eftirlit með refaeldi í sínum hreppi. Skal hann á hverju sumri, hið fyrsta eftir að refir eru komnir í eldi, fara til og telja hvolpana hjá hverjum refaeldismanni, og líta um leið eftir, að refaeldishúsum sje vel viðhaldið.

Þegar refadrápi er lokið, skal hreppstjóri gera aðra skoðun. Leggur refaeldismaður þá fram refabelgina til talningar. Vanti nokkuð á töluna, frá því um vorið, tilkynnir hreppstjóri það þegar sýslumanni, og skal refaeldismaður þá útlægur um sekt fyrir hvern hvolp, sem á vantar, eins og hann hefði

sloppið, nema honum kæmi full sönnun þess, að svo hefði ekki verið. Undan- 55
þegnir þessu sektarákvæði eru þó þeir, sem refi ala í eyjum, ef þeir færa 6. maí
fulla sönnun fyrir því, að enginn yrðlingur hafi sloppið — af þeim, er þeir
tóku til eldis — áður en þeir voru fluttir í eyjar.

Nú kemur hafs eða lagís leggur milli lands og eyja, áður en refa-
drápi var lokið, og er þá sama sönnunarskylda og sektarákvæði á þeim mönn-
um, sem í eyjum ala, eins og refaeldismönnum á landi.

Eftirlitsferðir hreppstjóra borgar refaeldismaður eftir reikningi, úr-
skurðuðum af sýslumanni, ef ágreiningur verður um greiðsluna.

17. gr.

Nú sleppur refur úr eldi og varðar það refaeldismann 100 kr. sekt fyrir
hvert dýr sem sleppur. Sektarákvæði þetta nær einnig til umboðsmanna refa-
eldismanna, er missa dýr úr geymslu.

18. gr.

Hafi hreppstjóri refaeldi með höndum, eða sje nákominn refaeldis-
manni í sínum hreppi, skipar sýslumaður annan mann í hans stað, til að
hafa á hendi eftirlit með refaeldi í hreppnum.

19. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10—500 kr., nema þar
sem öðruvísi er ákveðið hjer að framan. Renna sektirnar fyrir brot gegn
ákvæðum þeim sem sett eru í I. kafla reglugjörðarinnar í sveitarsjóð þess
hrepps, þar sem brotið er framið, en sektir fyrir brot gegn ákvæðum II.
kafla í sýslusjóð.

20. gr.

Með mál út af brotum á reglugjörð þessari skal farið sem almenn
lögreglumál.

21. gr.

Með reglugjörð þessari, er öðlast gildi 1. júní 1925, er úr gildi numin
reglugjörð um grenjaleitir og refaeyðing í Skagafjarðarsýslu frá 13. apríl
1921 og reglugjörðir um breyting á þeirri reglugjörð frá 7. apríl 1923 og 30.
júlí 1924.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Skagafjarðarsýslu hefir samið og
samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna 10. nóv. 1905 og lögum
nr. 48, 28. nóv. 1919, staðfestist hjer með til að öðlast gildi 1. júní 1925.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 6. maí 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

56
14. maí

AUGLÝSING

um

**breyting á gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Siglufjarðarkaupstað
frá 25. nóvember 1922.**

1. gr.

Verð á rafmagni til ljósa skal vera kr. 8,50 yfir tímabilið 1. ág. til 15. maí fyrir hvert 16 kerta ljós. Þó skulu þeir, sem aðeins nota rafmagnsstrauminn frá 1. ág. til 31. des. greiða 20% lægra gjald.

Þegar ljósmagn það, sem hver notandi vill fá, er talið saman í 16 kerta ljós, skal $\frac{1}{4}$ hluta ljóss slept, en $\frac{3}{4}$ ljóss reiknað sem heilt, $\frac{1}{2}$ ljós reiknuð sem $\frac{1}{2}$.

2. gr.

Rafveitunefnd getur með samþykki bæjarstjórnar krafist að hemill sje settur upp hjá hverjum rafnotanda og rafmagn aðeins selt um hemil. Þegar sjerstaklega stendur á, getur þó rafveitunefnd með samþykki bæjarstjórnar ákveðið, að selja rafmagn um mæli, fyrir 1 krónu kílówatttímann. Ársgjald fyrir hemil, sem rafveitunefnd leggur til, er 6 krónur.

3. gr.

Í stað 20% í 7. gr. gjaldskrár fyrir notkun rafmagns í Siglufjarðarkaupstað frá 25. nóv. 1922, komi 50%.

4. gr.

1. og 2. gr. nefndrar gjaldskrár er hjermeð feld úr gildi.

Gjaldskrárbreyting þessi er hjermeð gjörð samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 14. maí 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir „Framfarasjóð Mosfellshrepps“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkju- 57
málaráðherra 16. maí 1925. Skipulagsskráin er þannig: 16. maí

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Framfarasjóð Mosfellshrepps.

1. gr.

- Sjóðurinn heitir Framfarasjóður Mosfellshrepps. Stofnfje sjóðsins er:
- a. Skuldabréf útgefið af borgarstjóra Reykjavíkur 29. febr. 1924 fyrir hönd Reykjavíkurborg til Mosfellshrepps í Kjósarsýslu, sem nú er að eftirstöðvum kr. 35000.00 — þrjátíu og fimm þúsund krónur —. (Upphaflega var bréfið kr. 37000.00). —
 - b. Peningar kr. 3000.00 — þrjú þúsund krónur —.

2. gr.

Stofnfje sjóðsins skal leggja í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands. Skal ávalt leggja við höfuðstólinn $\frac{1}{2}$ vextina, en hinn helmingur vaxtanna falli til útborgunar til Mosfellshrepps. Jafnóðum og afborgað er af skuldabréfi Reykjavíkur, leggist sú afborgun öll í Söfnunarsjóðinn. Einnig leggjast í Söfnunarsjóðinn $\frac{1}{2}$ vextirnir af skuldabréfinu eins og þeir eru á hverjum tíma, en hinn helmingurinn fellur til Mosfellshrepps.

3. gr.

Sýslunefnd Kjósarsýslu hefir á hendi umsjón sjóðsins og skulu reikningar hans árlega lagðir fram á aðalfundi nefndarinnar og úrskurðaðir af henni. Oddviti sýslunefndar geymir skilríki sjóðsins, tekur við greiðslum hjá bæjarsjóði Reykjavíkur, borgar inn í Söfnunarsjóðinn og tekur við greiðslum úr honum. Ennfremur annast hann um allar greiðslur sjóðsins til Mosfellshrepps, og semur árlega reikning hans og leggur fyrir sýslunefnd með fylgiskjölum. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

4. gr.

Hreppsnefnd Mosfellshrepps má verja þeim hluta vaxtanna, sem árlega falla til útborgunar til árlegra útgjalda hreppsins; en heimilt er henni að safna vöxtunum saman í nokkur ár í þeim tilgangi, að koma fram þarflegum fyrirtækjum í sveitinni til almenningsheilla.

5. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita konungsstaðfestingar.

58 STADFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir „Lótussjóð Íslands-
 16. júní deildar Guðspekifjelagsins“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms-
 og kirkjumálaráðherra 16. júní 1925. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

„Lótussjóð Íslandsdeildar Guðspekifjelagsins“.

1. gr.

Stofnfje sjóðsins eru gjafir innan Íslandsdeildar Guðspekifjelagsins til minningar um andaða menn og er upphæð sjóðsins nú 842 kr. 12 au.

2. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða og skal leggja við hann árlega allar minningargjafir um andaða menn, sem gefnar eru í sjóðinn á því ári. Enn fremur skal við höfuðstólinn leggja helming allra vaxta meðan þeir nema ekki fullum 1000 kr. á ári, en þaðan í frá legst aðeins einn tíundi hluti vaxtanna við höfuðstólinn en níu tíundu hlutar útborgast.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins skal ávaxta í Söfnunarsjóði Íslands.

4. gr.

Sá hluti vaxtanna, er útborgast árlega samkvæmt 2. gr., greiðist forseta Íslandsdeildar Guðspekifjelagsins, er hefir á hendi stjórn sjóðsins og varðveitir eignir hans. Hann skal árlega semja reikning sjóðsins, er endurskoðunarmenn fjelagsdeildarinnar endurskoða, og skal reikningurinn úrskurðaður á aðalfundi deildarinnar ár hvert.

5. gr.

Forseti Íslandsdeildar Guðspekifjelagsins ákveður árlega, hvernig verja skuli þeim hluta vaxtanna, er útborgast úr Söfnunarsjóði samkvæmt 2. gr.,

nema aðalfundur deildarinnar hafi ákveðið öðruvísi. Heimilt er aðalfundi eða forseta að ákveða, að vextirnir fyrir eitt ár í senn skuli renna í hinn almenna deildarsjóð. 58

6. gr.

Nú hættir Íslandsdeild Guðspekifjelagsins að starfa um stundarsakir og skulu þá allir vextirnir leggjast við höfuðstólinn uns deildin tekur aftur til starfa og útborgun vaxta hefst á ný samkvæmt 2. gr.

REGLUGJÖRÐ

um

sölu áfengis til lækninga.

59

1. júlí

Reglugjörð þessi er með ráði landlæknis sett samkvæmt lögum 27. júní 1921, um einkasölu á áfengi, og lögum 8. júní 1925, um aðflutningsbann á áfengi.

1. gr.

1. Um innflutning lyfja, sem áfengi er í, fer eftir 1. gr. nefndra laga um einkasölu á áfengi.
2. Rjett er, að læknar, sem lyfsölurjett hafa, afli sjer allra löggiltra áfengis-lyfja frá áfengisverslun ríkisins eða einhverri lyfjabúð hjer á landi, og sendi þá jafnan skriflega, sundurliðaða kaupbeiðni. En seljandi skal geyma allar slíkar kaupbeiðnir.
3. Þá er smáskamtalæknum heimilt að kaupa áfeng smáskamtalyf og vínanda í lyfjabýnningar sínar í lyfjabúðum. En þeir skulu þá eins og hjeraðslæknar jafnan senda skriflega, sundurliðaða kaupbeiðni, og fylgi hverri slíkri kaupbeiðni meðmæli frá hlutaðeigandi lögreglustjóra og sóknarpresti. Má vínandaskamturinn samtals ekki fara fram úr 3 lítrum á ári, nema landlæknir gefi leyfi til þess. Þessar kaupbeiðnir skal seljandi geyma, sbr. 2. lið þessarar greinar.

2. gr.

Lyfsölum og læknum er ekki heimilt að selja ómengað áfengi (spiritus), hvorki óblandað nje blandað öðrum efnum, til neins annars en lækninga, sjúk-

59

1. júl

dómsrannsóknna og annara iðkana í læknavísindum, nema um sölu á vínanda til iðnþarfa sje að ræða samkvæmt áfengisbók, sbr. reglugjörð dags. 7. ágúst 1922, um sölu á iðnaðaráfengi, suðuvökva o. fl. Er læknum stranglega bannað að afhenda eða ávísá áfengi í þeim tilgangi, að það verði öðruvísi notað. Þetta gildir einnig um dýralækna og smáskamtalækna.

3. gr.

Ekkert ómengað áfengi (spiritus), óblandað eða vatnsblandað, nje heldur konjak (spir. vini gallici) eða vín, sem löggilt eru til lækninga, má láta út úr lyfjabúð, nema eftir löglegri beiðni sbr. 1. gr., eða lyfseðli frá lækni, þar með taldir dýralæknar, og ekki nema einu sinni eftir sama lyfseðli; skal honum haldið eftir í lyfjabúðinni.

Nú verður það uppvíst, að einhver önnur áfeng lyf eru höfð til neyslu og má þá ákveða, að sama regla skuli gilda um þau og taka fram, hversu miklu megi ávísá í einu.

Á ílát hvers áfengislyfs, sem látið er af hendi eftir lyfseðli, skal jafnan, auk nafns lyfjabúðarinnar og fyrirsagnar um notkunina, einnig rita sjálfa forskriftina.

4. gr.

Í hverri lyfjabúð skal hafa tvær bækur til vitnis um áfengissölu:

a. Vinnustofubók („Laboratoriumsjournal“).

Í hana skal rita öll þau lyf, sem búin eru til eða sett saman í lyfjabúðinni og áfengi er í. Skal þess getið við hvert lyf, hvenær það var búíð til, hve mikið af því og hve mikið áfengi (spir. conc.) fór í það. Lyfsölustjóri ræður annars fyrirkomulagi á þessari bók.

b. Eyðslubók.

Í hana skal lyfsali rita, í lok hvers mánaðar, hversu mikið hann hefir selt af áfengi og lyfjavínun, sbr. 3. gr. og a-lið þessarar greinar. Í þeirri bók skal þess greinilega getið, hversu mikið af áfengi og lyfjavínun hafi verið selt læknum, sem lyfsölurjett hafa, og tilfærð nöfn þeirra. Að öðru leyti ræður lyfsölustjóri tilhögun þessarar bókar. Í lok hvers mánaðar skal hver lyfsali senda lyfsölustjóra mánaðarafrit úr þessari bók sinni. Jafnframt skal hann senda alla þá lyfseðla, sem komið hafa til afgreiðslu þann mánuð, og heyra undir ákvæði 3. greinar, sbr. einnig 5. gr.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til hjeraðslækna, sem hafa rjett til

lyfjasölu, en þeir skulu samt skyldir til að halda eyðslubók um alt áfengi og öll vín, er þeir láta úti. Bókin skal færð jafnóðum og úti er látið.

59
1. júlí

5. gr.

Þegar lækni gefur út lyfseðla upp á áfengi, eða áfenga drykki eða áfeng lyf, sem ákveðið hefir verið að þartil skuli teljast, sbr. 3. gr., skal hann rita þá á sjerstök eyðublöð, sem landlækni lætur úti í heftum með 50 tvöföldum, tölusettum eyðublöðum í hverju hefti. Skal lækni skrifa á hvern seðil, auk nafns lyfsins og þyngdar, nákvæma fyrirsögn um notkun þess, útgáfudag seðilsins, nafn sitt og nafn og heimili sjúklingsins.

Lækni skal jafnan, er hann gefur út slíkan lyfseðil, skrifa fult afrit af honum á viðfesta blaðið í heftinu. Lækni fær því aðeins ný hefti, að hann sendi landlækni með beiðninni jafnmörg útnotuð hefti, með öllum afritunum í.

Hjæraðslæknar, sem sjálfir hafa lyfjaverslunina, eru, hver í sínu hjæraði, undanþegnir fyrirmælum þessarar greinar.

6. gr.

Ekki má lækni (mannalækni) ávísa neinum meira í einu, hvorki sjálfum sér né öðrum, en sem svarar 210 gr. af spiritus concentratus, eða $\frac{1}{2}$ flösku af konjaki, eða $\frac{1}{4}$ flösku af öðrum vínunum, sem löggilt eru til lækninga, sbr. einnig 2. málsgrein 3. greinar, og ekki aftur sama viðtakanda fyrir en liðnar eru 3 nætur frá því að kaupin gátu átt sér stað.

Heimilt er þó lækni að ávísa meira í einu en hjér er ákveðið, ef:

- a) Lög eða reglugjörðir mæla svo fyrir, t. d. til notkunar á skipum, sem fara í langferðir o. þvíl.
- b) Ef hann telur þess brýna þörf, t. d. handa sjúklingi, sem býr mjög langt frá læknum, og ef hann þekkir sjúklinginn að því, að hann muni ekki nota áfengið til nautnar. Skal þá jafnan stuttlega geta um ástæðuna á lyfseðlinum og afritinu.

7. gr.

Heilbrigðisstjórnin ákveður árlega, hversu mikið áfengi (spir. conc.), konjak og vín, sem löggilt eru til lækninga, hverri lyfjabúð og hverjum lækni, sem rjett hefir til lyfjasölu, verði mest látið í tje árlangt, og hversu miklu þeir lækna, sem ekki hafa rjett til lyfjasölu, megi ávísa í mesta lagi á ári.

Ákvæði þau, er ráðuneytið hefir áður sett í þessu efni, skulu vera óbreytt til 1. jan. 1926.

59

1. júlí

8. gr.

Um brot gegn þessum reglum fer eftir fyrirmælum laga um einkasölu á áfengi frá 27. júní 1921 og laga frá 8. júní 1925, um aðflutningsbann á áfengi.

9. gr.

Reglur þessar ganga í gildi þegar í stað.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 1. júlí 1925.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Sigfús M. Johnsen.

REIKNINGUR**60**

yfir

tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms próf. Þorsteinssonar fyrir árið 1924.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun 1924:

a. Bankavaxtabrjef	kr.	2400 00	
b. Veðskuldabrjef	—	1000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	5067 55	
d. ——— í sparisjóði	—	53 90	
e. Hjá reikningshaldara	—	130 30	
			kr. 8651 75

2. Vextir á árinu:

a. Af bankavaxtabrjefi	kr.	198 00	
b. — veðskuldabrjefi	—	45 00	
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	297 97	
d. — ——— í sparisjóði	—	6 63	
			— 457 60
			Kr. 9109 35

Gjöld:

1. Auglýsing í Lögbirtingablaði	kr.	14 00	
2. Eign í árslok:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	2400 00	
b. Veðskuldabrjef	—	1000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	5365 52	
d. ——— í sparisjóði	—	213 53	
e. Hjá reikningshaldara	—	116 30	
			— 9095 35
			Kr. 9109 35

Biskupinn yfir Íslandi,

Reykjavík, 19. mars 1925.

Jón Helgason.

61

REIKNINGUR

yfir

tekjur og gjöld gjafasjóðs frú Thoru Melsted árið 1924.

Tekjur:

Eign í ársbyrjun:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 512 27
2. Vextir á árinu	— 30 12

 Samtals kr. 542 39

Gjöld:

Eign í árslok 1924:

Innstæður í Söfnunarsjóði	kr. 542 39
---------------------------------	------------

 Samtals kr. 542 39

Biskupinn yfir Íslandi,

Reykjavík, 19. mars 1925.

Jón Helgason.

AUGLÝSING

um

62

28. nóvbr.

kosning alþingismanns fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu.

Með því að 1. þingmaður Gullbringu- og Kjósarsýslu, Augúst Flygenring, hefir afsalað sjer þingmennsku, er hjer með samkvæmt 53. gr. laga nr. 28 frá 3. nóvember 1915, um kosningar til Alþingis, fyrirskipað, að kosning skuli fara fram laugardaginn 9. janúar 1926 á alþingismanni fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu í stað herra Augústs Flygenring, fyrir þann tíma, er hann átti eftir.

Þetta er hjermeð birt öllum þeim, er hlut eiga að máli, og hefir verið lagt fyrir hlutaðeigandi yfirkjörstjórn að undirbúa kosning þessa og sjá um, að hún fari fram samkvæmt fyriræmum kosningalaganna.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 28. nóvember 1925.

Jón Magnússon.

St. Gunnlaugsson,

63
9. okt.

Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, um endurgreiðslu sveitarstyrks.

Borgarstjórinn í Reykjavík hefir skotið hingað úrskurði yðar, herra sýslumaður, dags. 20. ág. s. l., sem ákveður, að Helgafellssveit skuli vera laus við að endurgreiða kaupstaðnum $\frac{2}{3}$ hluta af 75 krónum, sem borgarstjórinn telur veittar sem sveitarstyrk stúlkunni Guðrúnu Karólínu Pálsdóttur, sveitlægri í Helgafellssveit.

Kvennmaður þessi, sem er fædd 1899, rjeðist sem hjú með umsömdu kaupi til Guðmundar nokkurs Guðmundssonar Norðdahl, sem skilinn er við konu sína að borði og sæng 1923 og sveitlægur í Reykjavík. Úr samveru þeirra Guðmundar og Guðrúnar Karólínu rættist þannig, að þau hafa gert með sjer fjelagsbú og heitið að styðja hvort annað eftir mætti, sbr. m. a. rjettarskýrslu tekna 18. og 19. f. m. Þau eiga ekki afkvæmi saman. Í febrúarmánuði þ. á. lagðist Guðmundur rúmfastur í brjósthimnubólgu og beiddist þá sveitarstyrks; var hann veittur þannig, að helmingur styrksins, 75 krónur, var talinn veittur Guðrúnu Karólínu og það bygt á framangreindum fjelagsskap þeirra.

Þar sem styrksþörfin stafar eingöngu af vanheilsu Guðmundar sjálfs, er ekki heimild til þess að telja styrkinn jafnframt veittan Guðrúnu Karólínu, sem er ófötluð, heilsugóð og fullvinnandi, enda styrkurinn ekki veittur vegna sameiginlegra framfæringa þeirra eða ómegðar, og er skírskotun borgarstjóra til stjórnarráðsúrskurða málsstað sínum til stuðnings, sbr. brjef hans til yðar, dags. 8. apríl þ. á., bygd á misskilningi hans.

Samkvæmt framansögðu á úrskurður yðar að niðurstöðu til að standa óhaggaður.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til frekari birtingar fyrir hreppsnefnd Helgafellssveitar.

Brjef fjármálaráðuneytisins til sýslumanna og bæjarfógeta, um tollmerki á tóbaksvörur. **64**
26. nóvbr.

Hjermeð eru yður, herra sýslumaður, sendar birgðir af tollmerkjum til álímingar á umbúðir allra tóbakstegunda samkvæmt 2. gr. laga nr. 48/1925, og ber yður samkvæmt fyrirmælum nefndrar lagagreinar að sjá um framkvæmd á ákvæðum hennar frá 1. jan. næstkomandi að telja.

Álímingu tollmerkjanna ber að haga eftir þessum reglum:

1. Tollmerkin skal líma á umbúðir hinna smæstu eininga, sem ætlaðar eru til afhendingar í smásölu, t. d. á hverja öskju af vindlingum, hvern vindlakassa, hvert stykki eða pakka af tóbaki. Tollmerkið skal eftir því sem unt er líma þannig á umbúðirnar, að það rifni eða skáddist, þegar umbúðirnar eru opnaðar. Ekki ber að líma tollmerki á einstaka vindla eða vindlinga, sem seldir eru í sölubúð úr tollmerktum kössum eða öskjum.

2. Allar tóbaksbirgðir, sem kaupmenn kunna að hafa fyrirbyggjandi hinn 1. janúar 1926, skal merkja með tollmerkjum á þann hátt, sem áður nefnd lög áskilja. Þó er heimilt, að þær tóbaksvörur, sem eru merktar „Landsverslun Íslands“ með þeim merkjum, er tóbakseinkasala ríkissjóðs hefir gera lát-ið, megi vera til sölu ótollmerktar til 1. júlí 1926.

3. Innflytjendur tóbaks og kaupmenn er selja tóbak, eru skyldir til án endurgjalds að láta lögreglustjórnum í tje sjerhverja aðstoð, sem óskað er eftir, við tollmerkingu á tóbaksvörum þeirra.

4. Nú getur lögreglustjóri eigi sjálfur eða fastir starfsmenn hans verið viðstaddir við tollmerkingu á tóbaksvörum og er honum þá heimilt að fela umsjón verksins trúverðugum manni á kostnað hlutaðeigandi verslunar, enda úrskurði lögreglustjóri reikning um slíkan kostnað ef til ágreinings kemur. Heimilt er lögreglustjóra einnig ef áreiðanlegt verشلunarhús sannar fyrir honum með innkaupsreikningi hve mörg tollmerki þurfi á tiltekna tóbakssendingu, er það fær, að afhenda firmanu rjetta tölu tollmerkja til álímingar gegn drengskaparheiti forstöðumanns um að tollmerkin verði öll notuð til álímingar á hina umræddu sendingu samkvæmt lögum og fyrirmælum hjer að framan, enda annist þá firmað sjálft álíminguna að öllu leyti.

Jafnframt vill ráðuneytið brýna fyrir yður að hafa nákvæmar gætur á því frá næstu áramótum hvort tóbaksvörur finnast, sem ekki eru merktar tollgreiðslumerki og að áminna hreppstjóra og lögreglumenn um að hafa einnig nákvæmar gætur á þessu og kæra tafarlaust fyrir yður ef vart verður við slíkt, til þess að hlutaðeigandi verði látinn sæta ábyrgð eftir því sem við á samkvæmt 3. gr. áður nefndra laga eða samkvæmt ákvæðum tolllaganna.

65 STADFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Elliheimilið „Grund“
 30. jan. í Reykjavík, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 30. janúar 1925. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Elliheimilið „Grund“ í Reykjavík.

Vjer undirritaðir stofnendur og núverandi stjórnendur Elliheimilisins „Grund“ við Kaplaskjólsvæg í Reykjavík gjörum hjermeð kunnugt:

Að elliheimili þetta, sem stofnað var með almennum samskotum hjer í bænum sumarið 1922, er

sjálfseignarstofnun.

Eignir stofnunarinnar eru: Steinhúsið „Grund“ við Kaplaskjólsvæg ásamt timburskemmu, erfðafestulandi og innanstokksmunum, en á þeim hvíla þær ógreiddar skuldir, sem stofnaðar hafa verið vegna heimilisins.

Samkvæmt framanskrifuðu, leyfum vjer oss nú að setja stofnun þessari eftirfylgjandi:

SKIPULAGSSKRÁ.

1. gr.

Tilgangur stofnunarinnar er og skal jafnan vera sá, að veita gamalmennum heimilisvist á Elliheimilinu og góða umönnun með svo vægum kjörum sem frekast er unt, eða jafnvel ókeypis, þegar þess er kostur.

Í þessu skyni veitir hún viðtöku gjöfum og hverskonar styrktarfje gömlu fólki til uppeldis.

2. gr.

Ekki má selja eða láta af hendi stofnunina eða eignir hennar fastar eða lausar nema andvirðinu sje beinlínis varið til að halda Elliheimili áfram hjer í bænum. Eigi má heldur binda fje hennar eða eignir nokkrum veðböndum eða skuldbindingum, sem óviðkomandi eru tilgangi stofnunarinnar.

3. gr.

Stjórn Elliheimilisins skipa nú undirritaðir 5 — fimm — menn og skal hún jafnan skipuð fimm mönnum búsettum í Reykjavík. Heimilt er stjórninni að kveðja sjer til aðstoðar tvo eða þrjá varamenn og fela þeim hlutdeild í stjórnarstörfum eftir því sem þörf krefur. Verði sæti nefndarmanns autt vegna

þess að hann óskar að ganga úr stjórninni eða vegna burtflutnings eða dauða, **65**
 fyllir nefndin sjálf skarðið með því að setja til bráðabrigða eða skipa til fulls **30. jan.**
 mann í sæti það, sem laust hefir orðið.

4. gr.

Stjórnin skiftir með sjer störfum og ræður starfsfólk til Elliheimilisins eftir þörfum. Hún veitir heimilisvistirnar og fer með öll fjármál og framkvæmdir. Ber henni yfirleitt að gera sjer alt far um að efla hag og heill stofnunarinnar í öllum greinum, og auka hana og stækka er þörf krefur og kringumstæður leyfa.

Stjórnin skal árlega gera reikning yfir rekstur og efnahag Elliheimilisins. Skal reikningurinn endurskoðaður af 2 mönnum, öðrum útnefndum af dóms- og kirkjumálaráðuneytinu og hinn af borgarstjóra Reykjavíkur. Stjórn heimilisins úrskurðar svo reikninginn og leggur hann fyrir bæjarstjórn Reykjavíkur til athugunar, en útdráttur úr honum skal birtur í opinberu blaði.

5. gr.

Peningar þeir, sem Elliheimilið kann að eiga eða eignast, skulu jafnóðum ávaxtaðir í Landsbanka Íslands.

6. gr.

Stjórnin setur heimilisreglur fyrir Elliheimilið. Hún gerir sjer far um, í samvinnu við starfsfólkið, að jafnan ríki á heimilinu kristilegur trúarblær, að húslestrum sje haldið þar uppi að staðaldri og að hlynt sje að öðrum góðum heimilissiðum. Á þessu ber henni að hafa vakandi auga við ráðningu starfsfólks og við mannaskifti í stjórninni.

7. gr.

Komi einhverntíma að því, að stjórnin sjái sjer ekki fært að reka Elliheimilið áfram, gefi hún bæjarstjórn Reykjavíkur kost á að taka að sjer heimilið og allan rekstur þess, en hafni hún því boði, fellur Elliheimilið með öllum eignum þess til aðalsjúkrahúss ríkisins — „Landsspítalans“ í Reykjavík.

8. gr.

Skipulagsskrá þessari getur stjórn Elliheimilisins ekki breytt nema með $\frac{4}{5}$ atkvæða, þó því aðeins, að bæjarstjórn Reykjavíkur fallist á breytingarnar og stjórnarráð Íslands staðfesti þær.

Reykjavík, 23. janúar 1925.

Sigurbjörn Á. Gíslason, (Ási). *Har. Sigurðsson* (Unnarstíg 1).
Júl. Árnason (Bankastræti 10). *Páll Jónsson* (Lækjargötu 6 A).
Flosi Sigurðsson (Lækjargötu 12 A).

66

6. júlí

SAMPYKT

um

breyting á samþykkt um ýms atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895.

Lunda má veiða með háf á heimalandi í sumar frá því 11 vikur eru af sumri þar til fullar 16 vikur eru af sumri.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórnin í Vestmannaeyjum hefir gjört samkvæmt lögum nr. 13, 13. apríl 1894, sbr. lög nr. 22, 9. júlí 1909, staðfestist hjermeð til að öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 6. júlí 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

67

30. júlí

AUGLÝSING

um

meðalmeðgjöf af hálfu barnsfeðra með óskilgetnum börnum til 14 maí 1928 eftir ákvæðum sýslunefnda og bæjarstjórna, samkvæmt 26. gr. laga nr. 46, 27. júní 1921.

1. Reykjavíkurborg.

Til fullra	4 ára aldurs		300 kr.
— —	9 — —		240 —
— —	14 — —		270 —
— —	16 — —		100 —

2. Hafnarfjarðarkaupstaður.

Til fullra	4 ára aldurs		300 kr.
— —	9 — —		200 —
— —	14 — —		250 —
— —	16 — —		120 —

3. *Gullbringusýsla.*

Til fullra	5 ára aldurs		300 kr.
— —	10 — —		200 —
— —	14 — —		250 —
— —	16 — —		100 —

4. *Kjósarsýsla.*

Til fullra	8 ára aldurs		300 kr.
— —	12 — —		250 —
— —	16 — —		150 —

5. *Borgarfjarðarsýsla.*

Til fullra	10 ára aldurs		250 kr.
— —	14 — —		180 —
— —	16 — —		25 —

6. *Mýrasýsla.*

Í Borgarneshreppi:

Til fullra	10 ára aldurs		250 kr.
— —	14 — —		200 —
— —	16 — —		20 —

Í öðrum hreppum sýslunnar:

Til fullra	10 ára aldurs		180 kr.
— —	14 — —		130 —
— —	16 — —		20 —

7. *Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.*

Til fullra	7 ára aldurs		220 kr.
— —	14 — —		150 —
— —	16 — —		50 —

8. *Dalasýsla.*

Til fullra	4 ára aldurs		250 kr.
— —	8 — —		200 —
— —	12 — —		175 —
— —	16 — —		100 —

9. *Austur-Barðastrandarsýsla.*

Til fullra	3 ára aldurs		225 kr.
— —	10 — —		175 —
— —	16 — —		75 —

67

30. júlí

10. *Vestur-Barðustrandarsýsla.*

Til fullra	3 ára	aldurs		225 kr.
— —	10 —	—		175 —
— —	16 —	—		80 —

11. *Norður-Ísafjarðarsýsla.*

Til fullra	5 ára	aldurs		250 kr.
— —	12 —	—		150 —
— —	16 —	—		100 —

12. *Vestur-Ísafjarðarsýsla.*

Til fullra	12 ára	aldurs		150 kr.
— —	16 —	—		120 —

13. *Ísafjarðarkaupstaður.*

Til fullra	5 ára	aldurs		360 kr.
— —	10 —	—		300 —
— —	14 —	—		250 —
— —	16 —	—		100 —

14. *Vestur-Húnavatnssýsla.*

Til fullra	4 ára	aldurs		150 kr.
— —	10 —	—		100 —
— —	16 —	—		60 —

15. *Austur-Húnavatnssýsla.*

Til fullra	4 ára	aldurs		200 kr.
— —	10 —	—		150 —
— —	16 —	—		100 —

16. *Skagafjarðarsýsla.*

Í Sauðárkrókshreppi:

Til fullra	5 ára	aldurs		160 kr.
— —	10 —	—		120 —
— —	14 —	—		80 —
— —	16 —	—		30 —

Í öðrum hreppum sýslunnar:

Til fullra	5 ára	aldurs		160 kr.
— —	10 —	—		110 —
— —	14 —	—		75 —
— —	16 —	—		25 —

17. *Eyjafjarðarsýsla.*

Til fullra	5 ára	aldurs		150 kr.
— —	10 —	—		125 —
— —	14 —	—		100 —
— —	16 —	—		40 —

18. *Akureyrarkaupstaður.*

Til fullra	5 ára	aldurs		225 kr.
— —	10 —	—		200 —
— —	14 —	—		225 —
— —	16 —	—		100 —

19. *Siglufjarðarkaupstaður.*

Til fullra	4 ára	aldurs		400 kr.
— —	9 —	—		350 —
— —	14 —	—		300 —
— —	16 —	—		120 —

20. *Norður Þingeyjarsýsla.*

Til fullra	4 ára	aldurs		225 kr.
— —	10 —	—		150 —
— —	16 —	—		100 —

21. *Suður-Þingeyjarsýsla.*

Til fullra	4 ára	aldurs		225 kr.
— —	10 —	—		150 —
— —	16 —	—		75 —

22. *Norður-Múlasýsla.*

Til fullra	5 ára	aldurs		365 kr.
— —	10 —	—		300 —
— —	16 —	—		150 —

23. *Seyðisfjarðarkaupstaður.*

Til fullra	5 ára	aldurs		350 kr.
— —	10 —	—		250 —
— —	16 —	—		150 —

24. *Suður-Múlasýsla.*

Til fullra	5 ára	aldurs		275 kr.
— —	10 —	—		225 —
— —	14 —	—		150 —
— —	16 —	—		50 —

67
30. júlí

67
30. júlí

25. <i>Austur-Skaftafellssýsla.</i>				
Til fullra	5 ára	aldurs		160 kr.
— —	10 —	—		130 —
— —	16 —	—		100 —

26. <i>Vestur-Skaftafellssýsla.</i>				
Til fullra	5 ára	aldurs		250 kr.
— —	10 —	—		200 —
— —	16 —	—		150 —

27. <i>Rangárvallasýsla.</i>				
Til fullra	10 ára	aldurs		200 kr.
— —	14 —	—		150 —
— —	16 —	—		50 —

28. <i>Vestmannaeyjakaupstaður.</i>				
Til fullra	4 ára	aldurs		320 kr.
— —	9 —	—		260 —
— —	14 —	—		300 —
— —	16 —	—		70 —

Í Árnessýslu og Strandasýslu hafa sýslunefndirnar engin meðalmeðlög ákveðið.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. júlí 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGJÖRÐ

um

hundahald í Stykkishólmskaupþúni.**68**

6. ágúst

1. gr.

Bannað er öllum íbúum Stykkishólmskaupþúns að halda hunda. Þó skulu undanskildir þessu banni ábúendur á grasbýlunum Vík, Viðvík, Nesi og Ási. Skal þeim leyfilegt að halda einn hund hverjum.

Skytt er hundaeigendum að hlíta ákvæðum reglugjörðar, fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, um lækningu hunda af bandormum o. fl., frá 15. júní 1918.

2. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 50—500 kr., og hver hundur rjettdræpur, sem fyrirfinst á kaupþúnslóðinni, nema hann fylgi aðkomumanni.

3. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 15. september 1925, og skulu hundaeigendur hafa komið hundum sínum úr kaupþúninu, eða drepið þá, fyrir þann dag.

Reglugjörð þessi, sem samín er af hreppsnefnd Stykkishólmshrepps samkv. lögum nr. 8, 4. júní 1924, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 15. september 1925.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 6. ágúst 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vígfús Einarsson,

69
6 ágúst

FJALLSKILAREGLUGJÖRÐ

fyrir

Norður-Ísafjarðarsýslu.

I. KAFLI.

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Sýslunefndin í Norður-Ísafjarðarsýslu hefir á hendi yfirstjórn allra fjallskilamála innan takmarka sýslunnar, eins þótt afrijettir eða fjenaður sje eign utansýslubúa. Hún sker úr ágreiningi og kærumálum er til hennar verður skotið samkvæmt reglugjörð þessari.

2. gr.

Málefni þau, sem nefnd eru í 1. gr. standa undir umsjón og framkvæmd hreppsnefndanna í Norður-Ísafjarðarsýslu, hverrar í sínum hreppi. Þær skulu gæta þess að reglugjörðinni sje hlýtt, og ef eitthvað er vanrækt, af því, sem hún ákveður eða brotið gegn fyrir mælum hennar, að fullar bætur komi fyrir. Hreppsnefndir, hver í sínum hreppi, gera allar nánari ákvarðanir um fjallskil og aðrar framkvæmdir samkvæmt reglugjörð þessari eftir þörfum. Þær hafa úrskurðarvald í öllum ágreinings og kærumálum innan hrepps. Úrskurðum þeirra má skjóta til sýslunefndar. Verði ágreiningur milli hreppsnefnda út af fjallskilamálum heyrir hann einnig undir úrskurð sýslunefndar og skal sá úrskurður hennar vera bindandi fyrir málsaðila.

II. KAFLI.

Um mörk og markaskrár.

3. gr.

Fjáreigandi hver skal hafa glöggð eyrnamark á fje sínu, geti hann það ekki skal hann brennimerkja það á hornum eða klaufum, en eigi hann kindur með vafamarki, skal hann lýsa skriflega fyrir hreppstjóra marki og auðkenni á þeim fyrir fyrstu leitir, ella fer um kindur þessar sem óskilafje.

4. gr.

Markaskrá sýslunnar skal endurprenta svo oft sem sýslunefndinni þykir þörf. Sýslunefndin skipar mann úr sínum flokki er sjer um útgáfu hennar og undirbúning til prentunar. Greiða skal markeigandi hver gjald það er sýslu-

nefndin ákveður fyrir innfærslu marksins í skrána. Gjald þetta rennur í sýslu- **69**
sjóð er kostar útgáfu markaskrárinnar, og skal afhent oddvita sýslunefndarinn- 6. ágúst
ar um leið og markaskrárhandritið úr hreppi hverjum. Hreppsnefnd annast um
undirbúning skrána í hreppi hverjum.

5. gr.

Nú flytur einhver inn í sýsluna, skal hann þá auglýsa mark sitt hrepps-
nefndum sýslunnar. Þeir sem vanrækja að láta prenta mark sitt í markaskrá
sýslunnar mega búast við að með fje þeirra verði farið sem óskilafje.

III. KAFLI.

Um fjársmalanir á vorum.

6. gr.

Hreppsnefnd skal skipa fyrir um fjársmalanir á vorum til fráfærna á
þeim tíma, sem hreppsbúar koma sjer saman um fráfærur og skulu hlutaðeig-
endur skyldir að hlýða fyrirskipunum hennar sem um venjulegar haustleitir
væri að ræða.

7. gr.

Hreppsbúar í þeim sveitum, sem nóg hafa afrjettarlönd, skulu skyldir
að reka þangað að vorinu alt geldfje sitt og ótamin hross, nema þeir, að álit
hreppsnefndar hafi nægilegt fjalllendi fyrir sitt geldfje.

IV. KAFLI.

Um fjallskil og leitir.

8. gr.

Í nyrðri hluta sýslunnar að Kaldalóni skulu fram fara þrennar fjárleitir
á hausti hverju, tvennar í hinum hluta sýslunnar. Hreppsnefndir hafa heimild
til að kalla menn til aukaleita er henni þykir þörf.

9. gr.

Í nyrðri hluta sýslunnar sbr. 8. gr. skal fyrsti leitardagurinn vera mánu-
dagurinn í 21. vikunni, en í hinum hlutanum mánudagurinn í 22. vikunni. Seinni
leitir fara eftir fyrirmælum hreppsnefndar.

10. gr.

Sjerhver fjáreigandi, sem ekki er hjú, og á 6 kindur á fjalli, skal fjall-
skil gera samkvæmt skipun hreppsnefndar. Nú vanrækir fjáreigandi að leggja

- 69** til menn í leitir, og skal hreppsnefnd sjá um, að hann greiði þau fjallskil, 6. ágúst sem gjörð eru á hans kostnað, sökum vanrækslu þessarar, helmingi herra verði en verðlagsskrár dagsverks N.-Ís. er árlega.

11. gr.

Hlutaðeigandi hreppsnefnd skal árlega í tæka tíð semja fjallskilaseðil, þar sem hún fyrirskipar, hvernig fjallgöngum og heimalandsgöngum skuli hagað. Skal hún útnefna einn eða fleiri leitarstjóra í hreppnum, eftir þörfum, sem stjórn göngum leitarmanna og annist um, að alt fari vel og skipulega fram.

12. gr.

Hver, sem fjallskil á að inna af hendi, skal vanda vel tillag sitt, svo sem með því að senda fullgilda og vel útbúna menn í leitir og annað því um líkt. Láti einhver farast fyrir að senda mann í leit, eða gjöra önnur þau fjallskil, er hann hefir verið kvaddur til samkvæmt fjallskilaseðli og eigi má fresta, skal hann borga þá vinnu, sem framkvæmd er á hans kostnað, samkvæmt 10. gr. Ef einhver sendir mann í leit, sem leitarforingi og helmingur leitarmanna á hans leitarsvæði, telur óhæfan sökum ófullkomleika eða ills útbúnaðar, skal vísa honum heim aftur, og er þá sá, er slíkan mann sendir, skyldur að borga eins og hann hefði engan sent. Sannist það eftir á, að einhver, sem fjallskil á að framkvæma, hafi vanrækt verk sitt, getur hreppsnefnd krafist uppbótar frá honum eða þeim, sem sendi hann, eftir því sem hæfa þykir.

13. gr.

Áður en leit byrjar skal leitarforingi gæta þess í hæfilegan tíma, hvort nokkrum manni verði vísað frá, hvort nokkurn vantar eða annað, er til leitarinnar þarf. Kaupir hann þá mann eða annað, er til leitarinnar þarf, sem vantar, ef þörf krefur, og nokkur kostur er á. Leitarforingi hefir á hendi alla stjórn á leitunum. Hann skipar fyrir hvernig hver leitarmaður hagar göngu sinni, gætir þess, að farið sje eftir fyrirskipunum hans, að úr sje bætt, ef eitthvað fer óskipulega fram, að ekki sje farið illa með skepnur, að fatlaðar kindur sjeu fluttar til bygða, að safnsins sje gætt vel þar til það er í rjett komið og rjettarstjóri tekur við stjórn, og yfir höfuð alls þess, er heyrir til góðu skipulagi í leitum.

14. gr.

Þar sem ekki er leitað til rjetta, skal búandi hver nákvæmlega láta leita heimaland sitt og reka til rjettar geldfjenað allan, er þar finst og hann og heimamenn hans ekki eiga.

15. gr.

Utansveitarmenn, sem geldfjenað reka í sveitina til hagagöngu, skulu sem innansveitarmenn skyldir til að hlýða öllum fyrirskipunum hreppsnefndar, er að fjallskilum lúta.

V. KAFLI.

69
6. ágúst*Um rjettir og rjettahöld.*

16. gr.

Í hreppi hverjum sje 1 eða 2 lögrjettir og smárjettir svo margar, sem hreppsnefnd þykir þörf á.

Bændur þeir, er til smárjetta sækja, skulu tafarlaust til lögrjettar reka allan þann fjenað úr smárjettum, er þeir eða nágrannar þeirra ekki eiga.

Lögrjettir skulu vera sem næst afrjett sem kostur er á.

Skilarjett fer fram í lögrjett hverri í seinustu reglulegum leitum.

17. gr.

Á vorhreppaskilum ákveður hreppsnefnd í samráði við bændur, hvar rjettir skuli vera í hreppnum. Hreppsnefnd sjer um byggingu rjetta og viðhald þeirra og jafnar niður byggingar- og viðhaldskostnaði þeirra, niður á hreppsþúa eftir sauðfjárframtali þeirra það ár, sem rjett er byggð.

Þó má hreppsnefnd láta framkvæma smáviðgjörðir á rjettum á kostnað sveitarsjóðs.

18. gr.

Valdi rjettarbygging grasnámi eða jarðusla, skal það bæta landeiganda, ef krafist er, eftir mati tveggja óvilhallra manna, er tilkvaddir sjeu af yfirvaldi eða dómkvaddir. Endurgjald til jarðeiganda sem og kostnaður af matsgjörðinni greiðist af hlutaðeigandi sveitarsjóði.

19. gr.

Við rjett hverja skulu vera svo margir dylkar, sem hreppsnefnd telur þörf, til þess að sundurdráttur fjárins geti farið greiðlega fram. Um byggingu dilka og viðhald þeirra fer eftir ákvæðum 17. gr.

20. gr.

Rjettarstæði má breyta eftir tillögu hreppsnefndar, hafi $\frac{2}{3}$ fjallskilaskyldra búenda í rjettarfjelagi samþykkt það. Sje rjettarstæði breytt, skal það auglýst í nærliggjandi hreppum. Eigi má synja um rjettarstæði þar sem hreppsnefnd ákveður, ef eigi er ræktað land.

21. gr.

Við rjett hverja skal hreppsnefnd skipa rjettarstjóra á sína ábyrgð. Rjettarstjóri skal sjá um, að innrekstur fjárins byrji svo tímanlega sem hægt er og sundurdráttur fjárins fari greiðlega fram. Eru leitarmenn og fjáreigendur skyldir að hlýða fyrirskipunum hans, meðan á sundurdrætti fjárins stendur. Heimilt er og rjettarstjóra að láta kanna fje í dilkum, ef honum

69 þykir þörf eða þess er krafist. Hann skal ráðstafa því fje, er ekki er tekið
 6. ágúst í rjettum og óskilafje, og yfir höfuð sjá um góða reglu í rjettum.

22. gr.

Rjettarstjóri sjer um, að allir markleysingar (ómarkaðir og eyrna-skemdir) er í safni finnast sjeu dregnir sjer í dilk, og skal þeim, er þess óska, gefinn kostur á að láta ær helga sjer lömb sín, sem og koma fram með sönnun fyrir eignarrjetti sínum á kindinni, með sjerstökum einkennum eða öðru, undir umsjón manns, sem hreppsnefnd hefir til þess skipað. Ber honum ásamt rjettarstjóra eða hreppstjóra að úrskurða um, hvort ær hafi helgað sjer markleysing eða aðrar sannanir fyrir eignarrjettinum sjeu teknar gildar.

23. gr.

Rjettarstjóra ber að annast um, að dreginn sje allur sá fjenaður, er sjeð verður hvar á heima, eftir markaskrá eða þekking áreiðanlegra manna og sem viðstaddir menn fást til að hirða og trúa má fyrir að koma til skila; má enginn, sem til þess er kvaddur, skorast undan aðstoð við þetta.

Við drátt fjenaðar gengur hornamark fyrir eyrnamarki, skrásett brenni-merki, ef eigi eiga fleiri hið sama, fyrir eyrna- og hornamarki, og greinilega áletrað spjald fyrir öðrum merkjum og mörkum. Þó er sá, sem forgangsmerkið á, skyldur að gera grein fyrir, ef þess er krafist, hvernig hann hefir eignast skepnuna, og svo hver annar eigandi merkja.

Enginn má marka kind eða merkja á rjett, nema undir umsjá rjettarstjóra.

24. gr.

Í hverri rjett sje við hendina markaskrá sýslunnar ásamt markaskránnar nærliggjandi sýslna, og annast hreppsnefnd um útvegum þeirra. Gamlar markaskrár falla úr gildi sem sönnunargagn fyrir eignarrjetti á sauðfje, jafnskjótt og nýjum markaskránnar hefir verið útbýtt.

25. gr.

Þeir, sem taka við rekstrum í rjettum, skulu reka þá þangað, er rjettarstjóri ákveður. Fjárrekstrar að haustlagi skulu ganga bæ frá bæ sem beinasta leið áleiðis, og er búandi hver skyldur að annast þá til næsta búanda. Skulu þeir látnir ganga svo greiðlega sem verða má. Sje illa farið með fje í rekstrum eða þeim týnt, varðar það sektum.

26. gr.

Eftir að aðalleitir eru afstaðnar getur hreppsnefnd, ef henni þykir ástæða til, látið gera enn eina leit á leitarsvæði þau, er hún á um að sjá. Til þeirrar leitar skulu fjáreigendur leggja menn til leitar, sem um venju-

legar haustleitir væri að ræða. Heimilt er einstökum mönnum að gjöra eftirleit, þó eigi fyr en hreppsnefnd hefir látið gera slíka leit, eða vissá er fyrir því, að leit verði ekki gjörð að ráðstöfun hreppsnefndar. Finni einstakir menn fjenað á afrjetti eftir 1. nóv., er þeim heimilt að taka fundarlaun; náist ekki samkomulag um þau við eiganda, metur hreppsnefnd fundarlaunin, en ekki mega þau hærri vera en $\frac{1}{4}$ af verði kindarinnar.

VI. KAFLI.

Um meðferð óskilafjenaðar.

27. gr.

Óskilafje er það fje, sem enginn finst eigandi að, svo og ómerkingar allir, sem ær ekki helga sjer, sbr. 22. gr. Óskilafje skal selt af hreppstjóra við opinbert uppboð í skilarjett. Andvirði þess innheimtir hreppstjóri, en hreppsnefnd geymir það til næstu fardaga á eftir. Hreppstjóri sendir oddvita sýslunefndar fyrir lok nóv., til birtingar í Lögbirtingablaðinu, lýsingu óskilafjár. Andvirði þess óskilafjár, sem enginn gefur sig fram sem eiganda að fyrir næstu fardaga, rennur í sveitarsjóð. Hreppsnefnd annast geymslu óskilafjár á milli leita. Hún ráðstafar fje úr öðrum hreppum og sýslum, sem óráðstafað er af eigendum í lögrjett hverri.

28. gr.

Finnist óskilafje eftir síðustu leitir, skal sá, er finnur, tafarlaust koma því til hreppstjóra, er selur það á opinberu uppboði, svo fljótt sem verða má, að undangenginni venjulegri uppboðsbirting. Hreppstjóri geymir óskilafje er þannig finst, til þess það er boðið upp. Geymslukostnaður á öllu óskilafje, og öðru fje er hreppsnefnd geymir, er 10 aurar á kind um sólarhringinn, þó ekki meira en kr. 2,00 alls af kindinni. Eigendur fjár, sem er í geymslu, skulu greiða geymslukostnað, ella má halda eftir af fjenu, því er geymslukostnaði nemur, og skal það selt á uppboði og eigendum skilað afgangi andvirðis hins þannig kyrsetta fjár, ef nokkur er.

29. gr.

Nú finnur landeigandi fje annars manns í landi sínu eftir síðustu leitir, og þegar farið er að taka fje að, og skal hann halda því til skila til eiganda, sje hann innanhrepps, en ella til hreppstjóra, er ráðstafar því samkv. 28. gr.

VII. KAFLI.

Almenn ákvæði.

30. gr.

Brot gegn reglugjörd þessari varða sektum frá 10 til 200 kr. eftir mála-vöxtum, og renna þær í sveitarsjóð þess hrepps, sem brotið er framið.

69

6. ágúst

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugjörð þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál.

32. gr.

Með reglugjörð þessari er úr gildi numin reglugjörð fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu um fjallskil o. fl. frá 25. júlí 1903.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hjermeð samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna til að öðlast gildi 1. september 1925 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 6. ágúst 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

70

17. ágúst

AUGLÝSING

Samkvæmt heimild í lögum nr. 3, 27. mars 1925 er burðargjaldstöxtum þeim, sem ræðir um í 11. gr. póstaganna nr. 5, 7. maí 1921, breytt í samræmi við texta milli landa alþjóðapóstfjelagsins að því leyti sem hjer segir:

Í staðinn fyrir „40“ í 11. gr. a. 1. línu að neðan; komi „35“. Í stað „10“ í 11. gr. a., fyrstu málsgrein, komi „7“.

Breyting þessi gildir frá 1. október 1925.

Atvinnu- og samgöngumálaráðherrann, Reykjavík, 17. ágúst 1925.

Magnús Guðmundsson.

S. Briem.

S A M Þ Y K T

71

26. ágúst

fyrir

girðingarfjelag jarðanna Stafholts, Svarfhóls, Melkots og Flóðatanga
í Stafholtstungnahreppi.

Hreppsnefndin í Stafholtstungnahreppi hefir samkvæmt girðingalögum nr. 66, 22. nóv. 1913, gjört eftirfarandi samþykkt fyrir girðingarfjelag jarðanna Stafholts, Svarfhóls, Melkots og Flóðatanga þar í hreppnum:

1. gr.

Fjelagið ákveður að byggja *aðalgirðingu* fjárhelda fyrir framan hið sameiginlega og óskifta beutiland þessara jarða á landamerkjum sameiginlega landsins og Hofstaðalands, milli Hvítár og Norðurár, og *girðingu*, er ver tún og engjar allra jarðanna, úr enda aðalgirðingarinnar nálægt Norðurá í efri enda Stafholtsvatns og úr Stafholtsvatni neðst í Bíldshamra við Hvítá.

2. gr.

Ábúendur allra jarðanna og heimilismenn þeirra bera kostnað af *aðalgirðingunni*, vöxtum og afborgunum af láni, sem fjelagið ætlar að taka til byggingar girðingarinnar, sbr. 9. gr., og árlegu viðhaldi hennar í hlutfalli við sauðfjáreign hvers um sig á fóðri hjá honum hvern vetur. Kostnaðinn við *tún- og engjagirðinguna* bera hinir sömu í hlutfalli við alla búfjáreign sína, þannig að hver stórgripur veturgamall og eldri ber fimmfalt gjald við eina sauðkind.

3. gr.

Fjelagið kýs til eins árs formann og varaformann.

4. gr.

Formaður boðar til funda þegar með þarf, að minsta kosti einu sinni á ári. Semur hann árlega niðurjöfnun um kostnað við girðingarnar það ár og innheimtir gjald hvers um sig svo snemma, að greiðsla fari fram á rjettum gjalddaga á vöxtum, afborgunum og endurbótum.

5. gr.

Formaður gjörir reikning fyrir öllum útgjöldum fjelagsins hvert fardagaár, hið fyrsta eftir fardaga. Niðurjöfnun og reikning má hvort heldur

71 er láta ganga á milli fjelagsmanna eða leggja þá fram á fundi. Varaformaður
26 ágúst endurskoðar hvorttveggja.

6. gr.

Formaður heldur bók, er hann ritar í niðurjöfnun og reikninga og fundargjörðir.

7. gr.

Hver fjelagsmaður er verður þess var, að girðingarnar þurfi aðgerðar við, tilkynni það formanni og skal hann hið allra fyrsta láta endurbæta girðinguna.

8. gr.

Fjelagsmönnum skal ávalt gefinn kostur á að vinna að endurbótum við girðinguna fyrir tillagi sínu. Gjald fyrir efni er jafnað niður til peningagjalds.

9. gr.

Fjelagið kaupir í upphafi í heild girðingarbúta þá, er einstakir fjelagsmenn hafa þegar gjört, eftir samkomulagi. Kaupverðið telst til byggingarkostnaðar girðingarinnar.

Samþykkt þessi er hjermeð staðfest til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atrinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. ágúst 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

REGLUGJÖRD**72**

19. sept.

fyrir

Ræktunarsjóð Íslands.**1. gr.**

Tilgangur Ræktunarsjóðs Íslands er að efla ræktun landsins og stuðla að bættum húsakynnum í sveitum. Í þessu skyni veitir hann lán með hagstæðum kjörum, til jarðræktar í sveitum og við kaптún og kaupstaði og til húsbóta í sveitum.

2. gr.

Starfsfje sjóðsins er höfuðstóll sá, er ríkið leggur honum til, samkv. 2. gr. sbr. 6. gr. laga nr. 17, 13. júní 1925, svo og það fje, er inn kemur fyrir seld jarðræktarbrjef.

3. gr.

Ræktunarsjóður gefur út vaxtabrjef, er nefnast jarðræktarbrjef. Þau skulu gefin út til handhafa, en heimilt er að nafnskrá þau í bókum sjóðsins. Brjefin eru því aðeins skuldbindandi fyrir sjóðinn, að þau sjeu undirrituð af fjármálaráðherra og 2 stjórnendum Ræktunarsjóðs.

Vaxtabrjefin skulu gefin út í flokkum. Ákveður stjórn sjóðsins, hvenær lokið skuli hverjum flokki, en það skal ætíð gert áður en liðin eru 8 ár frá því er flokkurinn var opnaður.

Aldrei má vera meira í umferð af vaxtabrjefum en nemur sexfaldri upphæð höfuðstóls Ræktunarsjóðs.

Ef meira er gefið út um stundarsakir af vaxtabrjefum en nemur þeirri fjárhæð, sem Ræktunarsjóður á í veðskuldabrjefum, er bera jafnháa vexti og vaxtabrjefin, þá skal geyma andvirði mismunarins í Landsbankanum, uns því verður varið til útlána samkvæmt tilgangi Ræktunarsjóðsins.

4. gr.

Upphæð jarðræktarbrjefa skal vera 100 kr., 500 kr., 1000 kr., 5000 kr. og 10,000 kr. og bera 100 kr. brjefin bókstafsmerkið „A“, 500 kr. brjefin bókstafsmerkið „B“ o. s. frv. Brjefin innan hvers bókstafsmerkis skulu merkt áframhaldandi tölum. Ásamt vaxtabrjefunum skal afhenda stofna með vaxtamiðum fyrir öll árin til þess, er innlausn brjefanna í þeim flokki á að vera lokið. Útdrátt úr reglugerð þessari skal prenta á brjefin.

72

19. sept.

5. gr.

Af jarðræktarbrjefunum skal á ári hverju svara vöxtum þeim, sem ákveðnir verða fyrir hvern flokk brjefanna sjerstaklega. Vextirnir eru greiddir tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí, með helming upphæðar í hvort skifti, gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjalddaga, skulu innleystir í afgreiðslu Ræktunarsjóðs, í Landsbanka Íslands og útbúum hans. Þeir skulu gjaldgengir til lúkningar sköttum og öðrum gjöldum til ríkissjóðs og einnig skulu gjaldheimtumenn ríkissjóðs innleysa þá, ef þeir hafa til þess nægjanlegt fje, sem greiða á í ríkissjóð.

Sjerstaka auglýsingu skal gefa út í Lögbirtingablaðinu um tilhögun vaxtagreiðslu í hvert skifti sem nýr flokkur vaxtabrjefa er opnaður.

6. gr.

Til kostnaðar við rekstur Ræktunarsjóðs leggur ríkissjóður 10 þús. kr. árlega í þrjú fyrstu árin, og úr því fer upphæðin minnkandi um 1000 kr. árlega, uns tillag þetta fellur burtu.

Ræktunarsjóður er undanþeginn öllum tekjuskatti, útsvari, stimpilgjaldi og öðrum sköttum til ríkis og sveitarfjelaga. Svo á hann og rjett á að fá ókeypis eigna- og veðbókavottorð fyrir sjálfan sig.

7. gr.

Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum sjóðsins, eftir að 3½% ársvextir af höfuðstólnum hafa verið lagðir við hann, þangað til varasjóðurinn er orðinn 15% af upphæð höfuðstóls. Þar eftir er stjórn sjóðsins skylt að leggja í varasjóð svo mikið af tekjuafganginum, sem þarf til þess að varasjóður haldi áfram að vera 15% af höfuðstólnum, en þann tekjuafgang, sem þar er fram yfir, má leggja við höfuðstólinn.

Fje varasjóðs má stjórn sjóðsins ekki nota til útlána, heldur skal það ávaxtað á innlánsskírteinum eða með sparisjóðskjörum í Landsbanka Íslands, eða í annari tryggri peningastofnun, ef ráðherra samþykkir.

Af varasjóði skal greiða tap, er Ræktunarsjóður kann að verða fyrir vegna útlána.

8. gr.

Til tryggingar vaxtabrjefum Ræktunarsjóðs er:

1. Skuldabrjef þau, er Ræktunarsjóður fær frá lántakendum og fje það, er hann kann að eiga í Landsbankanum, samkvæmt 3. gr.
2. Varasjóður Ræktunarsjóðs.
3. Höfuðstóll Ræktunarsjóðs.
4. Ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til trygginganna, skal það gert í þeirri röð, sem að fram-
an greinir...

9. gr.

72

Fje Ræktunarsjóðs má eingöngu lána til jarðræktar og til húsagerðar 19. sept. á býlum í sveit.

Þær jarðræktarframkvæmdir, sem lán verða sjerstaklega veitt til, eru þessar:

1. Áburðarhús og safnþrær.
2. Túnasljettun, túnaukning og framræsla til túngræðslu.
3. Matjurtagarðar og girðingar um þá.
4. Engjaáveitur og framræsla vegna þeirra.
5. Girðingar um tún, engi og haga.
6. Vegir til heimilisnotkunar, við yrkingu og nýtingu jarðargróða.
7. Vatnsveitur í bæjarhús og peningshús í sveitum, hvort sem veitt er heitu vatni eða köldu.
8. Rafmagnsstöðvar, er framleiði rafmagn úr vatnsafli eingöngu til heimilisnotkunar.

Til hinna tveggja síðastnefndu tegunda mannvirkja má ekki lán veita fyr en mannvirkinu er að fullu lokið og reynsla fengin fyrir að þau komi að tilætluðum notum, enda samsvari þau jörðinni að verði.

Lán til húsagerðar má veita til að gera íbúðarhús, peningshús, heyllöður og önnur geymsluhús úr varanlegu efni, er samsvara jörðinni sem bændabýli að stærð og verði, en venjulega verður þess krafist, að jarðabætur sjeu áður gerðar á býlinu, eftir því sem stjórn Ræktunarsjóðs telur hæfilegt.

Eigi verður lán veitt til jarðabóta eða húsabóta, sem eru eldri en frá 1924 og síðan ekki til eldri umbóta en þriggja ára.

10. gr.

Upphæð lána má nema alt að $\frac{3}{5}$ virðingarverðs þeirra jarðabóta og alt að helmingi virðingarverðs þeirra húsa og mannvirkja samkv. 7. og 8. lið 9. greinar, sem lánin eru veitt til. Ef styrkur er veittur af opinberu fje til mannvirkis, má upphæð lánsins að viðbættum styrknum eigi fara fram úr $\frac{2}{3}$ virðingarverðs mannvirkisins. Að jafnaði koma lán eigi til útborgunar fyrir en jarðabót eða hús, sem lánað er til, er fullgert.

Virðingarverð fullgerðra jarðabóta og húsa skal ákveða þannig:

- a. Jarðabætur, þar á meðal áburðarhús, safnþrær og girðingar, skulu mældar af þeim mönnum og á þann hátt, sem tiltekið er í reglugerð þeirri, er á hverjum tíma gildir um stjórn ræktunarmála og styrk úr ríkissjóði til jarðyrkju, og metnar til dagsverka á þann hátt, er þar segir. Stjórn Ræktunarsjóðs ákveður árlega einingarverð hvers jarðabótadagsverks að peningatali, og reiknar út virðingarverð jarðabótanna eftir dagsverkatalu og einingarverði dagsverka, sem þá er.

Stjórn Ræktunarsjóðs er þó heimilt að láta fram fara sjerstaka virðingargerð á hverri jarðabót, ef henni þykir ástæða til, af tveim innanhjer-

72
19. sept.

aðsmönnum, er hún kveður til þess, og að leggja þá virðingargerð til grundvallar við ákvörðun lánsupphæðarinnar.

- b. Hús og mannvirki, sem ekki eru talin í jarðabótaskýrslum, skulu virt til peningaverðs af tveim mönnum, sem stjórn Ræktunarsjóðs kveður til þess, eftir reglum, sem hún setur þar um.

Kostnað við virðingargerð samkvæmt a. og b. lið greiðir lántakandi.

11. gr.

Þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, má veita lán úr Ræktunarsjóði til útborgunar að nokkru eða öllu leyti meðan verkið stendur yfir, ef fullnægjandi veð eða trygging er sett fyrir láninu. Skal þá lánbeiðandi senda stjórn Ræktunarsjóðs, ásamt með lánbeiðni sinni, lýsingu á mannvirkinu, með uppdráttum til skýringar ef þörf þykir, kostnaðaráætlun og áætlun um arð af endurbót eða verðhækkun vegna hennar. Skylt er lántakanda þá að ljúka við mannvirkið innan þess tíma, er stjórn Ræktunarsjóðs tiltekur, og aldrei má lengri vera en 5 ár. Þegar þannig stendur á, skal sjóðstjórnin fela kunnugum og hæfum manni að hafa eftirlit með framkvæmd verksins og ber lántakanda að endurgreiða Ræktunarsjóði þann kostnað, sem eftirlitið hefir í för með sjer. Þegar mannvirkinu er lokið, fer fram mæling og virðing á því á þann hátt, sem segir í 10. gr.

Ef mannvirkinu er ekki lokið innan tiltekins tíma, eða það er ver af hendi leyst en til var skilið, er sjóðstjórninni heimilt að segja láninu upp fyrirvaralaust.

12. gr.

Lán má veita gegn þessum tryggingum:

- Gegn fasteignaveði. Heimilt er að lána alt að $\frac{3}{5}$ af virðingarverði veðsins gegn 1. veðrjetti. Lána má gegn síðari veðrjetti ef eigi hvíla veðskuldir til annara en banka eða opinberra sjóða á eigninni á undan veðrjetti þeim er Ræktunarsjóður fær, enda fari samanlögð upphæð lánsins úr Ræktunarsjóði og þeirra lána, er þannig hvíla á eigninni með veðrjetti á undan Ræktunarsjóði, eigi fram úr $\frac{3}{5}$ af virðingarverði veðsins.
- Gegn afgjaldskvöð á býlum leiguliða á þjóðjörðum, kirkjujörðum og öðrum jörðum ríkisins, svo og á jörðum sveitarfjelaga, enda hafi leiguliði lífstíðar- eða erfðaábúð og lánið sje honum veitt til umbóta á býlinu sjálfu.
- Gegn ábyrgð sýslufjelaga eða hreppsfjelaga, að áskildu lögmæltu samþykki æðri stjórnarvalda.

13. gr.

Veðhæfi fasteigna, sem settar eru að tryggingu fyrir lánnum úr Ræktunarsjóði, má miða við fasteignamat, enda fylgi þá lánbeiðninni vottorð frá

hlutaðeigandi hreppstjóra eða bæjarstjóra um að eignin liggi ekki undir skemdu eða hafi gengið úr sjer síðan fasteignamat síðast fór fram. Ef um-
bætur á fasteigninni, sem láns er beiðst til, eða áður hefir verið veitt lán til
úr Ræktunarsjóði, eru fullgjörðar og hafa verið framkvæmdar eftir að síð-
asta fasteignamat fór fram, og eigi komið til greina við fasteignamatið, þá
bætist virðingarverð þeirra samkvæmt 10. gr. við fasteignamatsupphæðina.

Nú eru meira en 3 ár liðin frá því er fasteignamat fór fram, og vill
annaðhvort lánbeiðandi eða stjórn Ræktunarsjóðs eigi una því að virðingar-
verð veðsins sje ákveðið sem að ofan segir, og skal þá fasteignin virt til
þeningaverðs af tveim mönnum, sem stjórn Ræktunarsjóðs kveður til, á kostn-
að lánbeiðanda og eftir þeim reglum, sem hún setur.

14. gr.

Þegar lán er veitt samkvæmt 11. gr. með útborgun að nokkru eða öllu
leyti, meðan verkið stendur yfir, til umbóta á hinni veðsettu fasteign, má
telja virðingarverð umbótarinnar til viðbótar við fasteignamatsverð, er ákveða
skal veðhæfi fasteignarinnar. Þegar þannig stendur á, má þó aldrei borga
meira út af láninu meðan verkið stendur yfir en svo, að eignin eins og endur-
bótinni er komið á hverjum tíma sje nægileg trygging fyrir skuldinni, sam-
kvæmt 12. gr.

15. gr.

Leiguliði hefir því aðeins rjett til að fá slíka afgjaldskvöð, sem um
ræðir í b-lið 12. gr., lagða á býli sitt, að hann hafi á býlinu sjálfu, gert vel
unnar og varanlegar umbætur, sem auka notagildi þess að ráði. Verðmæti um-
bótanna skal ákveða á þann hátt er segir í 10. gr. Nákvæm lýsing á umbótun-
um skal fylgja lánbeiðni. Ef sjerstök virðingargerð er framkvæmd samkv.
10. gr., þá skal í henni sjerstaklega greina hve mikla hækkun á afgjaldi eftir
býlið umbæturnar ættu að hafa í för með sjer og má afgjaldskvöðin eigi nema
meira en $\frac{3}{5}$ af áætlaðri hækkun á eftirgjaldinu. Afgjaldskvöðin skal samsvara
árgjaldinu af láninu og skal hún haldast uns lánið er að fullu greitt. Af-
gjaldskvöðin hefir samskonar forgangsrjett fyrir öllum veðskuldum, sem op-
inberir skattar, sem lagðir eru á fasteignir.

16. gr.

Ef leiguliði á býli, sem afgjaldskvöð hefir löglega verið lögð á, van-
rækir að greiða afgjaldið á rjettum gjalddaga, hefir hann fyrirvaralaust fyrir-
gert ábúðarrjetti sínum. Stjórn Ræktunarsjóðs skal innan tveggja mánaða
frá gjalddaga tilkynna landeiganda greiðsludráttinn og gefa honum kost á
að inna greiðsluna af hendi. Hafi landeigandi eigi innan þriggja mánaða frá
þeim tíma int greiðslu af hendi, er stjórn Ræktunarsjóðs heimilt að byggja
leiguliða út og leigja jörðina öðrum, þann tíma, sem afgjaldskvöðin varir.

72 Heimilt er þá án tryggingar að kyrsetja fjármuni fráfaranda til lúkningar
 19 sept ógreiddu afgjaldi. Við byggingu jarðarinnar af nýju ber stjórn Ræktunarsjóðs
 eða trúnaðarmanni hennar að gæta hagsmuna landsdrottins, og ef auðið er,
 að leigja hana fyrir svo hátt afgjald, að landsdrottinn tapi engu af eftir-
 gjaldi sínu.

17. gr.

Verð húsa á jörðum þeim, er Ræktunarsjóður tekur að veði, verður því
 aðeins talið til virðingarverðs jarðarinnar, að þau sjeu váttrygð í váttrygg-
 ingarstofnun, er stjórn Ræktunarsjóðs tekur gilda.

18. gr.

Lántakandi skal á hverjum 5 ára fresti eða oftár. ef stjórn Ræktunar-
 sjóðs krefst þess, sýna skilríki frá trúnaðarmanni Búnaðarfelags Íslands, eða
 öðrum þeim, er stjórn Ræktunarsjóðs tekur gilda, fyrir því, að jarðabót, bygg-
 ingu eða öðru mannvirki, sem lán hefir verið veitt til, hafi verið vel við
 haldið og að veðið hafi ekki gengið úr sjer. Ef slík skilríki eru eigi í tje lát-
 in þrátt fyrir kröfu Ræktunarsjóðs, eða það kemur í ljós, að mannvirki hefir
 verið illa við haldið eða veðið rýrnað að marki, er heimilt að segja láninu
 upp til greiðslu að nokkru eða öllu leyti.

19. gr.

Ræktunarsjóður veitir ekki lægri lán en kr. 300,00 og eigi hærri til ein-
 stakrar fasteignar en kr. 25,000,00. Gegn afgjaldskvöð á einstakri fasteign
 má eigi lána meira en kr. 10,000,00 nema sjerstakar ástæður sjeu fyrir hendi
 og landeigandi samþykki, og þá aldrei meira en kr. 25,000,00.

Lánstíminn má vera sem hjer segir:

- a. Til matjurtagarða 5 ár.
- b. Til girðinga, vega, veitugarða, vatnsveituskurða, framræslu vegna áveitu,
 vatnsveitu og rafmagnsstöðva, 10 ár.
- c. Til túnræktar og framræslu vegna hennar og til áburðarhúsa og safn-
 gryfja, 20 ár.
- d. Til íbúðarhúsa, peningshúsa og hlöðubygginga alt að 25 árum.

Af lánun samkvæmt staflíð a. og b. skal greiða afborganir frá upphafi,
 en lán samkvæmt staflíð c. og d. mega vera afborgunarlaus 4 fyrstu árin, ef
 stjórn Ræktunarsjóðs samþykkir.

Nú er lán veitt í einu lagi til mannvirkja, er falla undir mismunandi
 staflíði hjer að ofan, og ákveður þá stjórn sjóðsins lánstímann með hliðsjón
 af framangreindum ákvæðum.

20. gr.

Lán þau, er Ræktunarsjóðurinn veitir, má hann greiða í vaxtabrjefum
 sjóðsins eftir ákvæðisverði þeirra, en lánþegi hefir rjett til að heimta, að

Ræktunarsjóðurinn annist endurgjaldslaust um að koma þeim í peninga svo sem **72**
 þau ganga best, en borga verður hann kostnað þann, sem af því leiðir, svo og **19. sept.**
 afföll. Ræktunarsjóðurinn hefir þó jafnan rjett til að greiða lánið í pening-
 um með þeirri upphæð, sem hann getur fengið fyrir vaxtabrjefin, eða þau
 hafa verið seld fyrir, að frádregnum öllum beinum kostnaði.

21. gr.

Nú verða eigandaskifti að fasteign, sem er veðsett Ræktunarsjóði, eða sem afgjaldskvöð hvílir á, til tryggingar láni úr Ræktunarsjóði, er sjóðstjórninni heimilt að heimta lánið endurgreitt að meira eða minna leyti. Vilji hinn nýi eigandi taka lánið að sjer, skal hann leita samþykkis sjóðstjórnarinnar til þess, sanna henni eignarheimild sína og láta henni í tje þær upplýsingar, sem hún kann að krefjast í hvert sinn. Samþykki stjórnin skuldabryfjefin skal síðari eigandinn taka að sjer lánið með áritun á skuldabryfjefið sjálft eða með sjerstakri yfirlýsingu, sem þá varðveitist með lánskjölnum.

22. gr.

Lánum þeim, er Ræktunarsjóður veitir, má ekki segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu skyldum þeim, er hann hefir undirgengist. En ef ákvæðisgjöld hans verða eigi greidd á rjettum gjalddaga, eða ef veðið gengur úr sjer, svo að það er eigi lengur svo tryggjandi sem vera skal, eða haldi skuldunautur eigi vátrygðum húsum, sem að veði eru og talin eru með í matinu, eða falli á veðið skattar, gjöld eða veðkröfur, er ganga fyrir kröfum Ræktunarsjóðs, eða nýr eigandi eða ábúandi vanrækir að taka lánið að sjer, er stjórn Ræktunarsjóðsins heimilt að telja eftirstöðvar lánsins komnar í gjalddaga þegar án uppsagnar.

23. gr.

Skuldunautar Ræktunarsjóðs skulu greiða vexti, afborganir og tillag til að borga kostnað við sjóðinn, ef um það er að ræða, með jafnri upphæð samtals hvern gjalddaga, sbr. þó ákvæði 19. gr. um lán, sem mega vera afborgunarlaus fyrstu 4 árin. Gjaldþagi allra lána Ræktunarsjóðs skal vera 15. nóvember ár hvert. Lán, sem veitt eru á öðrum tíma árs en nefndum gjalddaga, teljast veitt á næsta gjalddaga á undan. Vextir og kostnaðargjald greiðist þó hlutfallslega aðeins fyrir þann tíma, sem líður frá því að lánið var útborgað til næsta gjalddaga. Dráttarvextir greiðast ekki, ef greiðsla er int af hendi fyrir 31. desember. Dragist greiðsla fram yfir þann tíma, ber skuldunaut að greiða í dráttarvexti 1% af árgjaldinu fyrir hvern mánuð frá gjalddaga til greiðsludags, og skal þá sá mánuður, sem komið er fram í, teljast sem heill.

Um þau lán, sem veitt hafa verið úr Ræktunarsjóði áður en reglugjörð þessi öðlast gildi, fer eftir ákvæðum skuldabryfjefanna fyrir þeim lánum.

72

24. gr.

19. sept.

Hver lántakandi skal greiða $\frac{1}{2}\%$ af lánsupphæð sinni í varasjóð, um leið og hann tekur lánið.

25. gr.

Árlegt tillag til að borga kostnað við sjóðinn og til varasjóðs, er $\frac{1}{2}\%$ á ári af upphæð lánsins eins og það var fyrir hvern gjalddaga. Gjald þetta fellur burtu, ef vextir þess flokks, sem lánið er veitt úr, eru 6% eða hærri; og ef vextirnir eru milli $5\frac{1}{2}\%$ og 6%, færast gjaldið niður hlutfallslega, svo að vextirnir að viðbættu gjaldinu fari ekki fram úr 6%. Á ákveðnum gjalddögum má hver lántakandi, án undangenginnar uppsagnar, greiða aukaafborganir af skuld sinni, þó eigi minna en 100 kr. í einu, eða endurborga hana að öllu leyti. Gjald þetta má hann greiða með vaxtabrjefum þess flokks Ræktunarsjóðsins, er lán hans var veitt úr, eftir ákvæðisverði þeirra. Á öðrum tímum árs má og borga lán að fullu, ef stjórn Ræktunarsjóðsins samþykkir, þó því aðeins, að það sje sjóðnum að skaðlausu.

26. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, sem greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, af lánum þeim, sem veitt hafa verið vegna sölu vaxtabrjefa, skal varið til að innleysa vaxtabrjef þau, er Ræktunarsjóður hefir gefið út, eftir hlutkesti, sem notarius publicus hefir umsjón með, og fer fram í febrúarmánuði næsta eftir gjalddagann, í viðurvist tveggja manna. Annan kveður fjármálaráðherra til þess, hinn stjórn sjóðsins. Útdráttur vaxtabrjefa fer fram í fyrsta sinn í febrúar 1927 og eftir það í febrúarmánuði ár hvert. Þá er hlutkesti hefir farið fram, skal auglýsa með 8 mánaða fyrirvara tölurnar á vaxtabrjefum þeim, er út hafa verið dregin til innlausnar, og að þau verði útborguð 2. jan. næsta eftir útdráttinn. Auglýsinguna skal birta tvisvar í Lögbirtingablaðinu svo og í erlendum blöðum, ef stjórn sjóðsins telur ástæðu til.

27. gr.

Handhafar eða eigendur vaxtabrjefa þeirra, er innleysa skal, geta, gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum þeim, er þeim fylgja, fengið útborgaðan höfuðstól þeirra á ákveðnum gjalddaga, og greiðast engir vextir af höfuðstólnum upp frá því. Útborgun fer fram einungis í afgreiðslu Ræktunarsjóðs, nema aðrar ráðstafanir sjeu sjerstaklega auglýstar.

28. gr.

Höfuðstóll og vaxtafje, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennar í varasjóð Ræktunarsjóðs, sje þess eigi vitjað innan 20 ára frá gjalddaga.

29. gr.

72

19. sept.

Lánbeiðni til Ræktunarsjóðs skulu fylgja þau skilríki, er hjer segir:

A. Sje að ræða um lán gegn veði í fasteign:

1. Eignar- og veðbókavottorð frá hlutaðeigandi valdsmanni.
2. Útskrift af síðustu fasteignamatsvirðingu á eigninni.
3. Vottorð hlutaðeigandi hreppstjóra eða bæjarstjóra um, að eign sú, er veðsetja á, liggi ekki undir skemdum eða hafi gengið úr sjer, síðan fasteignamat var framkvæmt.
4. Mæling þess trúnaðarmanns Búnaðarfjelags Íslands, sem löggiltur er til jarðabótamælinga á svæði lánbeiðanda og útreikningur hans á dags-verkatölu jarðabóta, sem láns er beiðst til.
5. Virðingargerð samkvæmt 10. gr. b. á húsum, sem láns er beiðst til, og virðingargerð samkvæmt 10. gr. a., ef stjórn Ræktunarsjóðs hefir krafist þess.
6. Sjerstök virðingargerð á veðinu, ef lánbeiðandi eða stjórn Ræktunarsjóðs hefir samkvæmt 13. gr. ákveðið að slík virðing fari fram.
7. Brunabótaskírteini, ef hús eru innifalin í veði.

Sje að ræða um lán til útborgunar meðan á framkvæmd stendur, skal í stað skjala þeirra, er talin voru í 4. og 5. lið, senda lýsingu þá ásamt uppdráttum, áætlun um kostnað og áætlun um arð, sem segir í 11. gr., alt gjört af hæfum og óvilhöllum manni.

B. Sje að ræða um lán gegn ábyrgð sýslu- eða sveitarfjelaga:

1. Útskrift úr fundabók hlutaðeiganda, er sýni, að löglega hafi verið frá ábyrgðinni gengið, og sje útskriftin staðfest af hlutaðeigandi yfirvaldi.
2. Vottorð yfirvalds um, hverjir sjeu í sveitarstjórn eða sýslunefnd þeirri, er hlut á að máli.
3. Samþykki hlutaðeigandi æðra stjórnarvalds fyrir ábyrgðinni.
4. Skýrslu um efnahag þess sýslu- eða sveitarfjelags, sem ábyrgðina tekst á hendur (fjárhagsreikningur).
5. Mælingar og virðingargerðir á endurbótinni, samkv. því, sem segir í A. 4. og 5.

C. Ef um er að ræða lán gegn afgjaldskvöð á jörð, sem er eign hins opinbera:

1. Eignarvottorð frá hlutaðeigandi yfirvaldi.
2. Vottorð hlutaðeigandi yfirvalds um, að lántakandi hafi erfða- eða lífstíðarábúð á býlinu.
3. Mælingar og virðingargerðir á endurbótinni, samkvæmt því, sem segir í 15. gr.
4. Samþykki landeiganda, ef lánsupphæð er hærri en 10,000 kr.

Loks skal lántakandi láta í tje þau nánari skilríki, sem stjórn Ræktunarsjóðs kann að krefjast í hvert sinn.

72

19. sept.

Ræktunarsjóður getur hvenær sem er krafist sýslu- eða sveitarfjelög, sem standa í ábyrgð fyrir lánum við sjóðinn, um skýrslu um eignir þeirra og efnahag og upplýsingar um alt það, er máli getur skift um tryggingu lána.

30. gr.

Í stjórn Ræktunarsjóðs eiga sæti 3 menn, framkvæmdarstjóri og 2 gæslustjórar. Framkvæmdarstjóri hefir á hendi allar aðalframkvæmdir sjóðsins, sjer um lánveitingar, annast sölu vaxtabrjefa, brjefaskriftir o. s. frv. Bera skal hann þó undir meðstjórnendur sína sjerhverja lánveitingu, svo og sölu vaxtabrjefa, ef um verulegar upphæðir er að ræða og yfirleitt gefa þeim kost á að fylgjast með í allri starfsemi sjóðsins. Gæslustjórar skulu líta eftir, að framkvæmdarstjóri fylgi í starfi sínu Ræktunarsjóðslögunum og reglugjörð þessari og gefa skýrslu til ráðherra, ef þeim þykir misbrestur á. Þeir skulu og án sjerstaks endurgjalds, eftir samkomulagi sín á milli, gegna störfum framkvæmdarstjóra í forföllum hans. nema um langvarandi forföll sje að ræða. Viðtalstími stjórnar skal ákveðinn í samráði við ráðherra og auglýstur eftir því sem þörf þykir.

31. gr.

Rísi ágreiningur innan stjórnar sjóðsins um eitthvert málefni, ræður atkvæðafjöldi. Þó má framkvæmdarstjóri, ef hann álitur að einhver ákvörðun gæslustjóranna sje þannig löguð, að sjóðurinn geti beðið tjón af, láta farast fyrir að framkvæma hana, en hann má aldrei framkvæma neitt það, er báðir gæslustjórnir hafa neitað að leggja samþykki sitt á.

32. gr.

Reikningsár Ræktunarsjóðs er almanaksárið. Svo fljótt sem verða má eftir áramót skulu reikningar sjóðsins gerðir upp. Stjórn Ræktunarsjóðs í heild sinni hefir ábyrgð á, að þeir sjeu rjettir. Meðan Landsbankinn hefir á hendi afgreiðslu Ræktunarsjóðs, skulu endurskoðendur Landsbankans einnig hafa á hendi endurskoðun reikninga Ræktunarsjóðs og fá þeir fyrir það 250 kr. aukapóknun hvor á ári. Endurskoðendur skulu hafa vakandi auga á, að lögum og reglugjörð Ræktunarsjóðs sje á allan hátt fylgt.

Ráðherra úrskurðar ársreikninga sjóðsins og skulu þeir birtir í B-deild Stjórnartíðindanna.

33. gr.

Ræktunarsjóður tekur til starfa eftir reglugjörð þessari 1. okt. 1925.

35. gr.

72

Um 1. flokk vaxtabrjefa Ræktunarsjóðs eru sett þessi ákvæði sjerstaklega: 19. sept.

Vextir brjefanna skulu vera $5\frac{1}{2}\%$.

Innlausn vaxtabrjefanna skal lokið í síðasta lagi árið 1955.

Vextir af skuldabrjefum til Ræktunarsjóðs skulu vera $5\frac{1}{2}\%$ meðan lán eru veitt vegna sölu vaxtabrjefa úr 1. flokki.

Fjármálaráðuneytið, 19. sept. 1924.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

REGLUGJÖRÐ

73

19. sept.

um

hundahald í Siglufjarðarkaupstað.

1. gr.

Á kaupstaðarlóð Siglufjarðarkaupstaðar er öllum bannað að hafa hunda, en annarsstaðar í lögsagnarumdæminu og ábúendum Hafnar og Hvanneyrar getur lögreglustjóri SiSglufjarðar leyft þarfahunda, og skal hver hundeigandi hlíta ákvæðum reglugjörðar um hreinsun hunda af bandormum í lögsagnarumdæmi Siglufjarðarkaupstaðar, frá 2. mars 1920.

2. gr.

Þeim, sem nú hafa hunda, má lögreglustjóri Siglufjarðar leyfa þá óþarfa hunda, sem nú eru.

3. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 100 til 1000 kr., og er hver hundur rjettdræpur, sem finst í lögsagnarumdæminu, ef ekki er fengin heimild fyrir hann, nema hann sje í fylgd ferðamanns.

4. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. janúar 1926 og skal leyfi lögreglustjóra fyrir þarfahunda fengið fyrir þann dag.

- 73**
19. sept. Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðar hefir samið og samþykkt, staðfestist hjermeð samkvæmt lögum nr. 8, 4. júní 1924 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. september 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

74
24. sept.

GJALDSKRÁ

fyrir

Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

Rafmagnsveita Reykjavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

- A. Þar sem orkan er aðallega notuð til ljósa verður hún seld um kilowattstundamælir fyrir 65 aura hver kwst. (kilowattstund).
- B. Þar sem orkan er notuð til lýsingar og auk þess hlutfallslega að verulegum mun til suðu, hitunar o. þ. h. má selja hana:
 1. Um hemil fyrir 600 kr. hvert kw. (kilowatt) um árið.
 2. Um sjerstakan mæli fyrir:
 - 24 aura kwst. mánuðina nóv., des., jan. og febr.
 - 16 aura kwst. mánuðina mars, apríl, sept. og okt.
 - 12 aura kwst. mánuðina maí, júní, júlí og ágúst.
 3. Um bæði hemil og mæli fyrir 300 kr. hvert kw. um árið og auk þess 10 aura hver kwst. mánuðina nóv., des., jan. og febr., 6 aura hver kwst. mánuðina mars, apríl, sept. og okt. og 4 aura hver kwst. mánuðina maí, júní, júlí og ágúst.
- C. Þar sem orkan er notuð til vjela, verður hún seld:
 1. Á 25 aura kwst. alt árið.
 2. Á 50 aura kwst. á ljósatíma, en 16 aura kwst. utan ljósatíma.

Ljósatími er talinn:

Í sept.	frá kl. 7	e.m. til kl. 12 e.m.
- okt.	— — 5½	— — — “ —
- nóv.	— — 4	— — — “ —
- des.	— — 3	— — — “ —

— jan. — — 4 — — — “ —
 — febr. — — 5½ — — — “ —
 — mars. — — 7 — — — “ —

74
 24 sept.

- D. Afgangsorku má selja til suðu og hitunar o. þ. h. fyrir 12 aura kwst. eða 25 kr. kw. um mánuðinn, ef jafnframt er gert að skilyrði, að orkan sje ekki notuð alt að 7 ljósfrekustu klukkustundir dagsins eða lengri tíma eftir nánari fyriræmum rafmagnsstjóra í hvert skifti.
- E. Þegar sjerstaklega stendur á, má rafmagnsstjóri selja orku eftir sjerstökum samningi í hvert skifti, þó ekki lengur en til eins árs í senn, nema til komi samþykki rafmagnsstjórnar.
- F. Verð fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórnin eftir tillögum rafmagnsstjórnar.

Bæjarstjórninni er heimilt, án frekari staðfestingar ráðuneytisins, að hækka eða lækka gjöld fyrir notkun raforku um alt að 20% frá því sem ákveðið er í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi öðlast gildi 1. nóvember 1925.

Gjaldskrá þessi er hjermeð sett samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. sept. 1925.

Magnús Guðmundsson.

Oddur Hermannsson.

AUGLÝSING

um

læknissetur í Reykhólahjæraði.

75
 25. sept.

Eftir að málið um læknissetur í Reykhólahjæraði hefir legið fyrir sýslunefndinni í Austur-Barðastrandarsýslu, og eftir að málinu síðan hefir verið skotið til ráðuneytisins, þá er hjermeð, samkvæmt heimild í lögum nr. 34 frá 1907 og eftir tillögum landlæknis, ákveðið, að læknissetrið í Reykhólahjæraði skuli vera fyrir botninum á Berufirði.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 25. septbr. 1925.

76 STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð Elínar
30. sept. Guðmundsdóttur húsfreyju á Brúnastöðum, útgefin á venjulegan hátt að
mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 30. september 1925. Skipulagsskrá-
in er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

styrktarsjóð Elínar Guðmundsdóttur húsfreyju á Brúnastöðum.

1. gr.

Sjóðurinn er gefinn af Elínu Guðmundsdóttur húsfreyju á Brúnastöð-
um í Skagafirði, konu Jóhanns P. Pjeturssonar dannebrogsmanns og riddara
af fálkaorðunni. Sjóðurinn er að upphæð 4000 — fjögur þúsund — krónur.

2. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtast á tryggan hátt. Höfuðstólinn má aldrei skerða.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja fátaka sjúklinga, sem heimili eiga í
Lýtingsstaðahreppi, til þess að leita sjer heilsubótar á sjúkrahúsi Sauðárkróks,
eða öðrum stöðum samkvæmt tillögum hjeraðslæknisins í læknisumdæmi því, er
Lýtingsstaðahreppur tilheyrir. Jafnan skulu þeir sitja í fyrirrúmi um styrk-
veitingu, sem ekki hafa notið sveitarstyrks.

$\frac{3}{4}$ — þrem fjórðu — hlutum af árlegum vöxtum sjóðsins skal jafnan
úthlutað í þessu augnamiði, en $\frac{1}{4}$ — fjórði hluti — vaxtanna leggist við höf-
uðstólinn þar til sjóðurinn er orðinn svo mikill, að ársvextir hans nægi til
líknar öllum sjúklingum Lýtingsstaðahrepps.

4. gr.

Nú skyldi eitthvert ár enginn styrkþurfi vera í hreppnum. Leggjast
þá allir vextirnir við höfuðstólinn, en verja má þó jafnmikilli upphæð og
hellingi þeirra nemur til styrkveitinga næsta ár, umfram þann hluta af vöxt-
um þess árs, sem ætlaður er til styrkveitinga.

5. gr.

Ef Lýtingsstaðahreppur skiftist, skal sjóður þessi tilheyra útpartinum
af núverandi hreppsvæði.

6. gr.

76

30. sept.

Málefnum sjóðsins skal stjórnað af hreppstjóra Lýtingsstaðahrepps. Hreppsnefnd skal kjósa 2 menn til þess að endurskoða ársreikninga hans. Aðalumsjón með stjórn sjóðsins hefir hjeraðslæknirinn í læknisumdæmi því, er Lýtingsstaðahreppur tilheyrir. Sker hann úr öllum ágreiningi er upp kann að koma útaf úthlutun styrks eða athugasemdum endurskoðenda. Kostnað við stjórn og reikningshald sjóðsins má taka af vöxtum hans.

7. gr.

Stjórnandi sjóðsins hefir á hendi alla framkvæmd styrkveitinga, og reikningshald sjóðsins, skal hann hafa bók, löggilta af sýslumanni, og innfæra í hana skipulagsskrá þessa, svo og styrkveitingar allar og reikninga, styrkbeiðnir og öll brjef er snerta rekstur sjóðsins.

Skal hjeraðslæknir árlega skoða bókfærslu og reikningshald og rita inn í bókina vottorð um samþykki sitt eða úrskurð á reikninga, ef þörf gerist.

8. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksár.

9. gr

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Brúnastöðum í Lýtingsstaðahreppi, 26. febr. 1924.

Elín Guðmundsdóttir
handsalað.

Vitundarvottar:

Sigurður Þórðarson.

Jón Kristjánsson.

Við undirritaðir, Jónas Kristjánsson hjeraðslæknir á Sauðárkróki og Sigurður Þórðarson hreppstjóri á Nautabúi í Lýtingsstaðahreppi, lýsum því hjermeð yfir, að við munum takast á hendur störf þau, sem framanrituð skipulagsskrá leggur okkur á herðar.

Þessu til staðfestu nöfn okkar.

Sauðárkróki, 7. des. 1924.

Sigurður Þórðarson.

Jónas Kristjánsson.

- 77** STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir sjóð Jóns Þorsteins-
8. okt. sonar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra
8. október 1925. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

sjóð Jóns Þorsteinssonar.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður samkvæmt arfleiðsluskrá Jóns skipstjóra Þorsteinssonar, Bíldudal, er andaðist 22. júlí 1921.

2. gr.

Höfuðstóll sjóðsins er 10000.00 — tíu þúsund — krónur, dánargjöf Jóns Þorsteinssonar til Suðurfjarðahrepps í Barðastrandarsýslu, og ber að ávaxta hann á tryggum stað (verðbrjefum eða bönkum).

3. gr.

Næstu 50 árin skal leggja alla vextina við sjóðinn, síðan má nota $\frac{1}{3}$ — einn þriðja — vaxta í þarfir hreppsins, en $\frac{2}{3}$ — tveir þriðju — leggist við sjóðinn, þar til hann er orðinn 150,000.00 — eitt hundrað og fimmtíu þúsund krónur —, þá má nota alla vextina úr því í þarfir hreppsins, en höfuðstólinn, eitt hundrað og fimmtíu þúsund krónur, má aldrei skerða.

4. gr.

Hreppsnefnd Suðurfjarðahrepps hefir stjórn sjóðsins á hendi, og gjörir árlega reikningsskil sýslunefnd Vestur-Barðastrandarsýslu, sem endurskoðar reikninginn og birtir. Nauðsynleg útgjöld við rekstur sjóðsins heyra undir ákvæði sýslunefndar.

5. gr.

Leita skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð P. W. Jacobsen & Sön, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 9. október 1925. Skipulagsskráin er þannig: 78
9. okt.

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

styrktarsjóð P. W. Jacobsen & Sön.

1. gr.

Sjóðurinn heitir styrktarsjóður P. W. Jacobsen & Sön.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með 5000 króna gjöf frá P. W. Jacobsen & Sön í Kaupmannahöfn í tilefni af 100 ára afmæli firmans 11. október 1924.

3. gr.

Þeim hluta vaxta, sem úthlutað verður, skal varið til styrktar fátækum sjúklingum í Reykjavík, er njóta þurfa spítalavistar við hinn vantanlega Landsspítala Íslands, og fer þar um á þessa leið:

Þegar Landsspítalinn tekur til starfa, má verja allt að $\frac{4}{5}$ hluta af vöxtum sjóðsins til fátækra sjúklinga úr Reykjavík, sem eru á spítalanum. Þeim hluta vaxta, sem ekki verður úthlutað, skal bætt við höfuðstólinn uns hann er orðinn að upphæð 10,000 kr. — tíu þúsund krónur —, og má hann aldrei skerða, en er sjóðurinn hefir náð þeirri upphæð, má verja allt að $\frac{5}{6}$ hlutum vaxtanna til hjálpar eins og áður segir.

4. gr.

Sjóðurinn skal vera undir umsjón Dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, sem sjái um tryggilega ávöxtun og varðveislu hans, og veitir styrk úr honum, eða felur öðrum að gera það.

5. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita konunglegrar staðfestingar.

79
21. okt.

REGLUGJÖRÐ

um

innkaupsreikninga fyrir erlendan varning.

1. gr.

Frá 1. febr. 1926 að telja, skal á sjerhverjum innkaupsreikningi yfir vörur, sem fluttar eru hingað til landsins, og sýna ber lögreglustjóra eða póstmanni vegna tollgreiðslu, vera tilgreind tegund umbúða, stykkjatala, merki á stykkjunum og þyngd stykkja fyrir vörusendingu þá, er reikningurinn hljóðar um. Á reikningnum skulu vera taldar allar þær vörur, sem sendar eru í stykkjum þeim, er tilgreind eru á honum og þær skulu allar taldar með fullu því verði, sem kaupanda eða móttakanda ber að greiða fyrir þær.

Á reikningum skal vera vottorð seljanda, undirritað af honum sjálfum eða af einhverjum þeim, er samkvæmt lögum í landi sendanda hefir rjett til að rita firma hans, um að stykki þau, er þar eru talin, hafi ekki aðrar eða meiri vörur inni að halda en þær, sem reikningurinn hljóðar um, og að allar vörur á reikningnum sjeu taldar með fullu því verði, sem kaupanda eða móttakanda ber að greiða fyrir þær.

2. gr.

Brot gegn ákvæðum þessarar reglugjörðar varðar móttakanda vörunnar sektum frá 10 til 1000 kr.

Reglugjörð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 3 frá 1. apr. 1924 um bráðabirgðaverðtoll á nokkrum vörutegundum, vegna framkvæmdar á þeim lögum, og birt til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 21. okt. 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

REGLUGJÖRÐ**80**
22. okt.

um

breyting á reglugjörð 16. júní 1920, um breyting á reglugjörð fyrir Austur-Húnavatnssýslu, um fjallskil o. fl., frá 2. nóv. 1917.

43. gr. fjallskilareglugjörðarinnar breytist þannig:

Í staðinn fyrir „til síðasta laugardags í sumri“ komi „til þriðjudags í 25. viku sumars.“

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. nóvember 1925.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. okt. 1925.

Jón Þorláksson.

Oddur Hermannsson.

81
28. okt.

AUGLÝSING

um

staðfesting dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á heilbrigðis- samþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 64, 10. nóvember 1905, um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjölög, er hjermeð staðfest eftirfarandi heilbrigðissamþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað, sem bæjarstjórnin hefir samið og samþykkt.

Heilbrigðissamþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Heilbrigðissamþykktin gildir fyrir alla kaupstaðarlóðina. Fyrir utan bæinn skal þó aðeins beitt þeim ákvæðum samþykktarinnar, sem við verður komið og heilbrigðisnefnd telur þörf á.

2. gr.

Bæjarfógetinn er formaður heilbrigðisnefndar. Auk hans eiga sæti í nefndinni hjeraðslæknir og einn maður, er bæjarstjórn kys jafnframt föstum nefndum og fyrir sama tíma.

Bæjarstjórn skipar heilbrigðisfulltrúa og setur honum erindisbrjef. Skal hann hafa á hendi framkvæmd heilbrigðismálanna samkvæmt ákvæðum heilbrigðissamþykktar og fyrirmælum heilbrigðisnefndar. Skytt er honum að sækja nefndarfundi.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þegar honum þykir þurfa eða einhver nefndarmanna óskar þess. Nefndin skal halda fundarbók yfir gerðir sínar.

Formaður skal annast um, að fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt.

4. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sje haldin og henni hlýtt í öllum greinum. Nefndinni er heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það, sem ræðir um í samþykkt þessari, eða mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almannaferi eða eign einstakra manna.

Einu sinni á ári skal nefndin skoða eða láta skoða öll mannvirki á því

svæði, sem samþykktin nær yfir. Er henni heimilt að skifta skoðuninni niður á nefndarmennina.

81
28. okt.

Heilbrigðisnefnd skal skrásetja í fundarbókina nákvæma skýrslu um þessa árlegu skoðun og taka sjerstaklega fram það, sem aðfinnsluvert er samkvæmt samþykkt þessari. Jafnframt skal hún fyrirskipa hlutaðeigendum skriflega að bæta úr því, sem að er, og sjá um, að það verði gjört. Skal það bókað í gjörðabókina, þegar þær umbætur hafa átt sjer stað.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsynlega einhverja þrífnaðarumbót eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr bæjarsjóði, þá skal hún leggja það mál fyrir bæjarstjórn, og fara fram á, að fje sje veitt.

Þó getur nefndin látið gjöra bráðnauðsynlegar þrífnaðarumbætur án samþykkis bæjarstjórnar, ef skjótar aðgerðir þurfa, svo sem ef hættuleg sótt kemur upp í bænum; þó skal svo fljótt sem verða má, leggja slík útgjöld undir samþykki bæjarstjórnar.

6. gr.

Nú býr eigandi ekki í húsi sínu og skal hann þá fela einhverjum fullveðja manni, sem býr í húsinu, að vera húsráðandi. Skal húsráðandi gegna öllum þeim skyldum, með tilliti til húseignarinnar, sem annars hvila á eiganda. Eigandi skal tilkynna heilbrigðisnefnd, hver sje húsráðandi. Ef þessu er ekki fylgt, hvílir ábyrgðin bæði á húseiganda og leigjendum, og getur nefndin haldið sig að hvorum, sem hún vill, eða báðum.

II. Um hreinlæti og þrífnað.

7. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa umsjón með hreinsun torga og óbygðra lóða. Enginn má fleygja sorpi, fiskúrgangi eða neinum öðrum óhreinindum á götur torg eða í sjóinn fyrir innan hafnargarða (innri höfn), eða á nokkurn þann stað, er af geti stafað óþrífnaður eða óhollusta. Þó getur bæjarstjórn breytt þessu ákvæði og samþykkt að leggja holræsi út í innri höfn, en jafnframt skal gerð ráðstöfun til þess að menn geti náð í hreinan sjó. Hver húseigandi er skyldur að láta hreinsa til kringum hús sitt og á lóð sinni.

Saur úr kömrum eða safnþróum má eigi flytja um bæinn, nema að nóttu til, frá kl. 8 að kvöldi til kl. 8 að morgni.

Allur óþverri, sem mikill ódaunn stafar af, svo sem saur eða skítur úr safnþróum og fiskúrgangur, skal ekið í lokuðum aktækjum. Ákveður heilbrigðisnefnd gerð aktækjanna og skal hvert þeirra löggilt með greinilegu merki. Þó getur heilbrigðisnefnd leyft að aka fiskúrgangi í opnum bifreiðum eða vögnum, ef tryggilega er frá því gengið, að ekki fari upp úr þeim.

81
28. okt. Skólpræsi meðfram götum mega ekki vera opin og í þau má aldrei láta annað en rennandi skólþ. Skulu þau jafnan hreinsuð áður en óðaun fer að leggja af þeim.

Ef slor er borið í garða inni í bænum eða nærri íbúðarhúsum, skal það grafið vandlega niður þegar í stað, ef frost hamlar ekki. Ef ástæða þykir til, getur heilbrigðisnefnd bannað algerlega að bera slor í garða inni í bænum.

8. gr.

Á hús og girðingar meðfram götum og torgum má hvorki hengja eða festa fiskiföng, fuglaspílur eða annað, sem óþrifnaður eða óþefur stafar af. Ekki má heldur hafa fisk á trönunum á almannafæri. Ekki má geyma fiskúrgang eða fiskafurðir þar, sem óþrifnaður er að eða svo lengi, að óðaun leggi af.

9. gr.

Einstakir menn eru skyldir að halda hreinum portum og annari óbygðri lóð kringum hús sín. Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns. Hver, sem það gjörir, er skyldur að flytja óhreinindin tafarlaust burtu á sinn kostnað.

Þar sem svo stendur á, að skólpi verður eigi veitt frá húsum, nema yfir lóð annars manns, skal húseigandinn veita því í steinlímdu, lokuðu ræsi yfir lóðina og annast hreinsun þess ræsis einn saman. Verði hlutaðeigendur eigi ásáttir um rennulagninguna, sker bæjarstjórn úr málinu.

Húseigendur skulu hreinsa ræsi, er ganga frá húsum þeirra og eiga að sjá um, að þau stíflist ekki.

10. gr.

Götur bæjarins og ræsi skal hreinsa á kostnað bæjarins svo oft, sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

III. Um fráfrensi.

11. gr.

Þar sem skólpi er hvorki helt í göturæsi nje svelgi, má eigi láta það síga í jörð svo nærri íbúðarhúsum, að til óþrifnaðar sje að dómi heilbrigðisnefndar. Öllu skólpi skal veita burt í lokuðum ræsum. Öll skólpræsi, hvort heldur eru eign einstakra manna eða bæjarins, skulu vera vatnsheld og svo víð og hallajöfn, að hvergi út úr flói eða hætta sje á að þau stíflist eða pollar myndist.

12. gr.

Þegar holræsi verða lögð í göturnar á opinberan kostnað, skulu þeir, sem hús eiga á lóðum meðfram götunni, skyldir að gera lokræsi hver frá sínu húsi, út í göturæsið, og skulu þau ræsi ekki lakari að gerð en göturæsið.

IV. *Um vatnsból.*

81

28. okt.

13. gr.

Öll vatnsból, sem úr er tekið neysluvatn, skulu varin hverskonar óhreinindum. Er bannað að láta í þau fara eða að þeim koma rensli úr skólp-ræsum, forum, salernum eða peningshúsum, og má ekki láta nærri þeim neinskonar saurindi, sorp, fisk eða hræ, og ekki þvo nærri þeim fatnað, fisk eða annað það, er óhollustu getur valdið.

14. gr.

Meðan ekki er vatnsleiðsla gjörð í bæinn, er skylda að hafa brunn við hvert íbúðarhús. Skal brunnurinn vera steinlímdu og að minsta kosti $\frac{1}{2}$ meter upp úr jörðinni, og alveg vatnsheldur og lokaður að ofan. Skal svo frá honum gengið, að tryggilegt sje, að engin óhreinindi geti komist niður í brunninn. Þannig skal gengið frá rennum, að þeim megi kippa frá þegar vill og ber þess jafnan að gæta, að láta vatnið af þökunum ekki renna í brunnana fyrst eftir þurka, þegar þökin eru rykug og skítug. Ekki mega brunnar standa svo nærri forum eða kömrum, að valdið geti óhollustu. Áður en brunnur er byggður, skal leita álits heilbrigðisfulltrúa um stað, stærð og frágang. Jafnan skal hafa op á brunnum og hlemm yfir, þar sem ná megi vatni að utan, þegar eldsvoða ber að höndum. Til þess að taka vatn úr brunnum, skal hafa dælur eða krana, en ekki fötur, sem sökt sje niður í vatnið.

15. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún álítur vatnið óheilmæmt. Reynist vatnið að vera skaðvænt og eigi hægt að fyrirbyggja, að svo geti orðið framvegis, skal heilbrigðisnefnd fyrirskipa að leggja brunninn niður og má þá eigi hafa vatnið til neyslu. Nefndin getur ennfreður látið fylla brunninn upp, ef henni sýnist þörf á.

V. *Peningshús, haugar og forir.*

16. gr.

Búpening má ekki hafa í íbúðarhúsum. Þar sem þetta á sjer stað nú, getur heilbrigðisnefnd þó veitt undanþágur. Ef einhver vill reisa peningshús eða gjöra for, haugstæði eða haughús, skal hann gjöra heilbrigðisnefnd viðvart áður en verkið er hafið. Skal hann gæta þess, að eftirfarandi fyrirmælum sje hlýtt. Ekkert peningshús má setja svo nærri vatnsbóli, að óhollusta eða óþrifnaður geti af stafað. Fjós má eigi setja nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum. Básgólf og flór skal gjöra úr steinsteypu og skal hann hallast og útbúið fullnægjandi ílát, er taki við. For má ekki gera og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum, og ekki nær vatnsbóli eða brunni en nemi 15 álnum.

81

Haugstæði eru algjörlega bönnuð í bænum.

28. okt.

Förir skulu jafnan vera þjettar og svo vel frá þeim gengið að ofan, að hvorki menn nje skepnur detti niður í. Þar, sem hús standa mjög þjett, getur heilbrigðisnefnd bannað forir, þó lengra sje frá íbúðarhúsi en 10 álnir.

Þegar sjerstaklega stendur á, getur heilbrigðisnefnd veitt undanþágu frá að fjós eða forir hafi fyrirskipaða fjarlægð frá íbúðarhúsum eða brunn-um. Skal það þó jafnan borið undir bæjarstjórn til samþyktar.

17. gr.

Ef peningshús, haugstæði eða forir, sem eldri eru, en samþykt þessi, valda miklum óþrifnaði, má heilbrigðisnefnd beita fyrirmælum undanfarandi greinar. Hlutaðeigendur geta þó skotið fyrirskipunum nefndarinnar undir úrskurð bæjarstjórnar.

VI. *Um salerni.*

18. gr.

Við hvert hús skal jafnan vera salerni, eitt eða fleiri, eftir stærð hússins og fjölda íbúða. Í hverju salerni skal vera bakþil, þó bygð sjeu upp að öðrum húsum. Skal svo gengið frá setunni, að auðvelt sje að komast að til hreinsunar. Saurilátið skal vera svo stórt, að það rúmi að minsta kosti 2—3 fötur, og ná fast upp að setunni. Hankar sjeu á hvorum enda, sem þoli að það sje borið.

19. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið, hvenær sem henni þykir þess þörf, að bæjarfjelagið taki að sjer hreinsun á sorpi og salernum á kostnað húseigenda. Skal bærinn hafa einkarjett til sorp- og salernahreinsunar, en bæjarstjórn ákveður gjald það, er borga skal fyrir hreinsunina. Hafa gjöld þessi lög-taksrjett.

Heilbrigðisnefnd skal segja til, hvar láta megi saur og sorp. Sje það látið annarsstaðar en heilbrigðisnefnd segir til, varðar það sektum.

20. gr.

Ef ekkert salerni fylgir húsi, sem eldra er en samþyktin, skal hús-ráðandi hafa komið upp salerni við húsið áður en ár er liðið frá því að samþykt þessi öðlast gildi. Ef salerni við hús, sem eldri eru en samþykt þessi, eru illa gerð, svo mikill óþrifnaður sje að, getur heilbrigðisnefnd heimtað, að húseigendur gjöri ný salerni, sem gengið sje frá viðunanlega. Vinnuveitendur, sem að jafnaði hafa menn í vinnu á sama stað, skulu skyldir að reisa salerni fyrir þá, sem hjá þeim vinna, til afnota meðan á vinnu stendur.

VII. *Um sorp og önnur óhreinindi.*81
28. okt.

21. gr.

Hverju íbúðarhúsi, sem ekki hefir for (safnþró), skal fylgja vatns-
heldur sorpkassi og skal hann gerður að fyrirsögn heilbrigðisfulltrúa. Í sorp-
kassa þessa skal safna öllu sorpi og ösku, er til fellur frá húsinu. Hús-
ráðendur bera ábyrgð á, að sorpinu sje safnað í kassana og það flutt burt,
uns bærinn tekur að sjer sorphreinsunina. Ef húseigendur hafa ekki útbúið
sorp-kassa við hús sín fyrir 1. janúar n. k., getur heilbrigðisnefnd látið gjöra
þá á þeirra kostnað.

Sjerhver er skyldur að láta hreinsa af sinni lóð alt rusl, sorp og fisk-
úrgang. Ef misbrestur verður á því, getur heilbrigðisnefnd látið framkvæma
verkið á kostnað þeirra, sem lóðarumráð hafa.

Öllum ofangreindum kröfum fylgir lögtaksrjettur.

VIII. *Um iðnað, sem að er óhollusta eða óþrifnaður.*

22. gr.

Í kaupstaðnum má engan þann iðnað reka, sem óhollusta eða óþrifn-
aður fylgir, svo sem lýsisbræðslu, fóður- eða áburðarverksmiðjur, reykhus,
brauðgerðarhús o. þ. l., nema heilbrigðisnefnd veiti leyfi til þess. Allur slíkur
iðnaður er háður eftirliti heilbrigðisnefndar, og fyrirmælum hennar um
hreinlæti, bæði utan húss og innan. Þyki heilbrigðisnefnd lýsisbræðsluhús þau,
sem nú eru hjer, of nærri bygðinni, og á þeim stað, að valdi óhollustu og
óþrifnaði, getur nefndin bannað þar lýsisbræðslu framvegis. Þó skal það borið
undir bæjarstjórn til samþýktar.

23. gr.

Verksmiðjur og vinnustofur skulu háðar eftirliti heilbrigðisnefndar, ef
vinnan er þess eðlis, að hún geti haft skaðleg áhrif á heilsu vinnufólksins.
Í slíkum húsum skal jafnan viðhaft fullkomið hreinlæti og loftræsting vera
í góðu lagi.

IX. *Um matvæli.*

24. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa eftirlit með því, að ekki sje höfð á boðstól-
um matvara, sem skemd er eða skaðleg fyrir heilsu manna.

Nú er það bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn hjeraðslæknis eða
annara, er vit hafa á, að einhver matvara er skemd eða svikin, og ekki nýti-
leg til manneldis. Skal þá lóga vörunni, eða á einhvern hátt gjöra hana
óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, sem vöruna hefir á boðstólum.

81 Heilbrigðisnefnd getur bannað matvælasölu, ef sölustaðurinn virðist með
28. okt. öllu óhæfur vegna óþrifnaðar, svo og ef næmur sjúkdómur kemur upp á sölu-
staðnum og hætt við, að veikin geti borist þaðan út.

X. Um sláturhús og kjötbúðir.

25. gr.

Heilbrigðisnefnd skal eftirlíta, að sláturhús sjeu vel þrifuð.

26. gr.

Heilbrigðisfulltrúi skal hafa strangar gætur á, að viðhaft sje full-
komið hreinlæti og þrifnaður við slátrun á sauðfje og yfirleitt við alla með-
ferð á kjöti, sem notað er til manneldis.

Alt kjöt, sem notað er til manneldis í bænum, skal skoðað af lækni og
stimplað eins og kjöt, sem flutt er út.

Það er skylda þess, er slátrar nautum, hestum eða sauðfje, að ráð-
færa sig við dýralækni eða hjeradslækni, þegar grunur leikur á, að einhver
sjúkdómur finnist í kjöti eða innýflum dýranna, sem óttast má, að valdi veik-
indum á mönnum, ef neytt er.

Enginn má hafa til matar kjöt eða slátur af sjálfdaudum skepnum eða
þeim er drepnar hafa verið vegna krankleika, nema læknir sje tilkvaddur og
dæmi það ósagnæmt.

27. gr.

Í öllum sölubúðum, sem hafa matvæli á boðstólum, skal viðhafa full-
komið hreinlæti, og á heilbrigðisnefnd að hafa gát á, að svo sje.

Ef einhverju er ábótavant, getur nefndin fyrirskipað það, sem þurfa
þykir til að fulls þrifnaðar sje gætt. Slíkum fyrirskipunum má einnig skjóta
til úrskurðar bæjarstjórnar.

XI. Um mjólkursölu.

28. gr.

Öll mjólkursala skal háð eftirliti heilbrigðisnefndar, og getur nefndin
bannað mjólkursölu á eða frá heimili, þar sem næmur sjúkdómur gengur eða
ástæða er til að ætla, eða vissa fyrir, að kýrnar sjeu veikar.

Heilbrigðisnefnd getur bannað mjólkursölu, ef óþrifalega er farið með
mjólkina, eða hreinlæti í fjósum og hirðing kúnna er í svo löku standi, að
mjólkinn óhreinkist. Heilbrigðisnefnd skal hafa sjerstakt eftirlit með mjólkur-
gæðum og láta rannsaka fitumagn hennar, þegar ástæða þykir til, eigi sjaldn-
ar en einu sinni á ári. Heilbrigðisnefnd er einnig heimilt að fyrirskipa berkla-
rannsókn á kúm.

XII. *Um brauðgerðahús.*

81

28. okt.

29. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á öllum brauðgerðahúsum og brauð-sölubúðum og eru bakarar skyldugir að hlýða fyrirmælum hennar um hrein-læti og þrifnað. Framvegis má enginn reisa brauðgerðahús eða setja bakara-ofn í hús og byrja bakaraiðn eða flytja núverandi brauðgerðahús, fyrir en hann hefir fengið leyfi heilbrigðisnefndar. Nefndin skal binda leyfið því skil-yrði, að útbúnaður sje fullkominn og reykháfurinn sje svo hár, að reykurinn skemmi ekki vatnið af þökunum í kring.

30. gr.

Í brauðgerðahúsum skal gæta alls þrifnaðar. Reyktóbaksnautn er þar bönnuð. Allar stofur og klefa skal hreinsa að minsta kosti einu sinni á dag. Veggj og loft skal mála eða kalka einu sinni á ári.

Enginn má sofa í stofum, sem hafðar eru til brauðgerðar. Brauðgerðar-menn skulu hafa yst klæða hvítar yfirhafnir og skulu þær jafnan vera hreinar.

Deig má ekki hnoða með fótunum.

Þeir mega ekki vinna við brauðgerð, sem hafa næman sjúkdóm eða opin sár, eða útbrot á höndum eða handleggjum.

XIII. *Um íbúðarhús o. fl.*

31. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gert eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðis-nefnd álítur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað að nota það til íbúðar eða einstök herbergi. Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega og færa rök fyrir því og skal þá fólk fara úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardegi, ef hús er ekki bætt á þeim tíma svo nefndinni líki.

32. gr.

Hús, sem notuð eru til þess að beita í fiskilínur (beituskúrar) og hús, sem notuð eru til netagerðar (netapláss) skulu þannig úr garði gerð, að drag-súgur sje fyrirbygður. Skal þess sjerstaklega gætt á járnskúrum, að veggir, loft og gólf sje að minsta kosti tvöfalt (pappalagt eða þiljað með trjebiljum). Skal gengið svo frá að ekki komist dragsúgur með gluggum og hurðum. Þó nægir að steinveggir sjeu einfaldir, ef þeir eru steinhúðaðir (pússaðir).

33. gr.

Ef kvartað er yfir því við heilbrigðisnefnd eða hún verður vör við að

81 herbergi í íbúðarhúsi sje svo fult af óþverra, slaga eða myglu, að sjúkdóms-
28. okt. hætta stafi af því, getur nefndin heimtað, að úr því sje bætt tafarlaust.

Nefndin getur bannað íbúð í kjöllum, ef þeir eru mjög rakir eða dimmir og þröngvir.

Í hvert skifti, sem maður leigir íbúð, skal hann tilkynna heilbrigðisnefnd það, svo að hún geti dæmt um, hvort íbúðin sje nothæf leigjendum.

XIV. *Um skóla.*

34. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða eða láta skoða öll skólahús, hvort heldur eru opinber eign eða einstakra manna, að minsta kosti í byrjun skólaársins.

Hver sá, er tekur til kenslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd og skólanefnd hvar hann ætli að kenna.

35. gr.

Hver kenslustofa handa börnum skal vera svo stór að 90 rúmfet komi á hvert barn að minsta kosti. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á hverjum degi, en ekki sópa.

36. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður vör við í skóla börn eða kennara, er hafa næman sjúkdóm, þá skal hún tilkynna hjeraðslækni nöfn og heimili þeirra, sem sjúkir eru. Ef heilbrigðisnefnd og lækni þykir ástæða til, má banna að kennarinn eða barnið komi í skólann, þar til sóthættu er lokið.

XV. *Um næma sjúkdóma.*

37. gr.

Ef upp kemur hættuleg farsótt í bænum eða annarsstaðar innanlands, þá er heilbrigðisnefnd heimilt að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utanhúss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv. Skulu þau fyrirmæli sett í samráði við hjeraðslækni.

XVI. *Um sektir o. fl.*

38. gr.

Mál, sem rís út af samþykkt þessari, skal farið með eins og almenn lög-reglumál.

39. gr.

81

Ef menn brjóta samþykkt þessa eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipun, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það alt að 200 króna sektum. 28. okt.

Ef heilbrigðisnefnd kýs heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt og má þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði, en síðan taka hann lögtaki hjá þeim, er sekur er.

Samþykkt þessi öðlast gildi 15. nóvember þ. á., og er þá úr gildi fallin heilbrigðissamþykkt fyrir Vestmannaeyjakauptún og sjóþorp frá 25. júní 1903.

Þetta er hjér með gert heyrum kunnugt.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 28. október 1925.

Jón Magnússon.

St. Gunnlaugsson.

REGLUGJÖRÐ

82

12. nóv.

um

breyting á reglugjörð um niðurfjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Siglu-
fjarðarkaupstað, frá 30. júní 1921.

1. gr.

2. gr. reglugjörðarinnar breytist þannig að

fyrir 6‰	komi 3‰
— 5‰	— 2½‰
— 4‰	— 2‰
— 3‰	— 1½‰
— 2‰	— 1‰

Lækkun þessi nær þó ekki til síldarverksmiðjuhúsa.

82

12. nóv.

2. gr.

7. gr. hljóði svo:

Af hverri saltaðri síldartunnu í Siglufirði greiðist 3 — þrír — aurar í vatnsgjald, af hverri kryddaðri tunnu síldar 6 aurar, af hverju skippundi fiskjar 25 aurar. Vatnsgjaldið greiðist þegar þess er krafist. Vatnsnotandi gefi formanni vatnsveitunefndar fyrir 1. sept. ár hvert skýrslu um hve mörg skippund fiskjar og hve margar tunnur síldar hann hafi saltað s.l. ár.

3. gr.

10. gr. hljóði svo:

Þeim, sem eyða vatni að óþörfu, að álitu vatnsveitunefndar, getur bæjarstjórnin neitað að selja vatn, nema um vatnsmæli, sem vatnsnotendur kosta. Slíkir vatnsnotendur greiði 3 kr. fyrir hverja smálest vatns, sem þeir nota.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðar hefir samið, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. janúar 1926 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 12. nóv. 1925.

Jón Þorláksson.

Oddur Hermannsson.

83

16 nóv.

FISKIVEIÐASAMÞYKT..

fyrir

Vestmannaeyjar.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Vestmannaeyjar og nær til allra báta, sem þar ganga til fiskjar yfir vetrarvertíð og eigi eru stærri en 30 smálestir.

2. gr.

Frá 1. degi janúarmánaðar til 31. mars, að báðum dögum meðtöldum, má eigi fara til fiskjar seinna að degi en kl. 4 e. h. og frá 1. apríl til loka þess mánaðar kl. 7 e. h.

Frá 1. til 31. janúar má eigi fara til fiskjar fyr en kl. 5 f. h. Frá 1. til 15. febrúar að báðum dögum meðtöldum kl. 4½ fyrir hádegi. Frá 15.

febrúar til loka sama mánaðar kl. 4 f. h. Frá 1. til 15. mars, að báðum dögum meðtöldum, kl. 3½ f. h. Frá 15. mars til loka þess mánaðar kl. 3 f. h. Frá 16. nóv. 1. til 15. apríl, að báðum dögum meðtöldum, kl. 2 f. h. og frá 15. apríl til loka sama mánaðar eigi fyr en kl. 12 á miðnætti. Þessi ákvæði gilda aðeins þegar róíð er með línu, en ekki þegar róíð er með net.

3. gr.

Nefnd sú, sem kosin er samkvæmt 4. gr. hjer á eftir, gefur merki (ljós) þegar tíminn er kominn að nóttu til, og fyr má enginn bátur fara af stað, nje sleppa niður festi. Þeir bátar, sem ekki fljóta á tímanum við hafnarfesti, mega flytja sig á meira dýpi á innrihöfn, en verða að leggjast þar fyrir festum.

4. gr.

Formenn skulu gæta þess að leggja ekki á Leiðina of nærri hver öðrum, heldur með hæfilegu millibili. Þegar Leiðin er athugaverð, má eigi leggja bátum á hana hverjum á móti öðrum, heldur skal beðið eftir þeim, bát, sem á Leiðina hefir lagt. Bátur, sem af sjó kemur, hefir forgangsrjett og fyrir vjelbát gengur róðrabátur. Þegar margir bátar fara saman út eða inn Leiðina, mega þeir ekki fara hraðar en með hálfri ferð.

5. gr.

Bæjarstjórn Vestmannaeyja kys ár hvert 5 formenn í nefnd, til þess að gæta, að fyrirmælum þessarar samþyktar sje fylgt og gefa merki, þegar burtfarartími samkv. 2. gr. er að næturlagi. Enginn formaður í bænum getur skorast undan kosningu. Ber gæslumönnum að kæra fyrir lögreglustjóra brot gegn samþyktinni þegar, er þeim verður kunnugt um þau.

6. gr.

Brot gegn samþykt þessari varða sektum frá 25 til 500 krónum, sem renna í bæjarsjóð. Brot á annari grein ferfaldast við hverja ítrekun upp í hámarkið.

7. gr.

Samþykt þessi öðlast gildi 1. janúar 1926 og er þá jafnframt úr gildi fallin samþykt um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum og þeim þiljuðum mótorbátum, sem ekki eru stærri en nemi 15 smálestum, í Vestmannaeyjum, frá 16. des. 1910, með breytingu frá 20. febr. 1917.

Samþykt þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefir samið og samþykt samkvæmt lögum nr. 86, 14. nóv. 1917, sbr. lög nr. 21, 27. júní 1925,

83 staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. janúar 1926 og birtist til eftirbreytni 16. nóv. öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. nóv. 1925.

Jón Þorláksson.

Oddur Hermannsson.

84 STADFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ár-
24 nóv. gerðisfólksins, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumála-
ráðherra 24. nóvember 1925. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð Árgerðisfólksins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Árgerðisfólksins.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Jóhanni bónda Friðfinnssyni í Árgerði, með gjafabréfi dags. 19. apríl 1921, til minningar um foreldra hans, Friðfinn Sigurðsson og Önnu Jóhannsdóttur, og systkini hans, Benedikt Friðfinnsson, Danheiði Ingibjörgu og Maríu Indíönu Friðfinnsdætur.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er sá, að styrkja gamalmenni í Saurbæjarhreppi, 60 ára eða eldri, sem ekki þiggja sveitarstyrk, en vegna fátæktar eða heilsuleysis ekki geta unnið fyrir sjer. Þó má í einstöku tilfellum veita yngri mönnum en 60 ára styrk, ef stjórn sjóðsins finnur gildar ástæður til þess.

4. gr.

Stofnfje sjóðsins er kr. 4498.87 — fjögur þúsund fjögur hundruð níutíu og átta krónur og áttatíu og sjö aurar.

Sjóðinn má lána út gegn tryggu fasteignaveði og skulu bændur í Saurbæjarhreppi hafa forgangsrjett að þeim lánum.

Það af sjóðnum, sem ekki er þannig lánað út, skal jafnan ávaxta í banka, **84**
 sparisjóði eða innlánsdeild, eftir því sem stjórnarnefnd telur best við eiga. **24. nóv.**

5. gr.

Þangað til sjóðurinn er orðinn 15000 krónur leggjast hálfir vextir við höfuðstól. Frá 15000—25000 kr. ber að leggja $\frac{1}{3}$ vaxta við höfuðstól og eftir það $\frac{1}{4}$ vaxtanna.

Hinum hluta vaxtanna ber að úthluta samkvæmt 3. gr. með þeirri undantekningu, sem ræðir um í 7. gr.

Höfuðstólinn má aldrei skerða.

6. gr.

Sjóðnum stjórnar 5 manna nefnd og er oddviti hreppsnefndarinnar sjálfkjörinn í nefndina, hina fjóra kjósa þeir, sem atkvæðisrjett hafa til Alþingis, á vorhreppaskilum, til sex ára í senn; sjeu þeir sinn úr hverri kirkjusókn: Möðruvalla- og Hóla-, en tveir úr hinum fyrverandi Saurbæjar- og Miklagarðs-sóknum. Skulu eftir þrjú ár tveir ganga úr nefndinni eftir hlutkesti, og síðan tveir þriðja hvert ár.

7. gr.

Stjórn sjóðsins ber ábyrgð á honum, sjer um útlán og innheimtu skulda, og ákveður, hverjum beri að veita styrk af vöxtum sjóðsins.

Póknun fyrir ritstörf, bækur og ritföng greiðist af hvers árs vöxtum hans. Reikningsárið er almanaksárið.

Fyrir janúarmánaðarlok skal senda sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu reikninginn, sem lætur rannsaka hann og leiðrjetta, ef með þarf. Skal birta reikninginn á þann hátt, sem sýslunefndin ákveður.

8. gr.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum sjeu komnar til stjórnarnefndar fyrir lok septembermánaðar ár hvert, og fylgi þeim vottorð skilríkra manna um efnahagsástæður og styrkþörf umsækjenda. Engan einstakan skal styrkja með minni upphæð en kr. 50.00.

9. gr.

Heimilisfang og varnarþing sjóðsins skal vera í Saurbæjarhreppi.

10. gr.

Tilgangi skipulagsskrár þessarar má aldrei breyta.

84

24. nóv.

11. gr.

Skipulagsskrá þessi er samin af undirrituðum samkvæmt fyrirætlum gefandans í gjafabrjefi dags. 19. apríl 1921.

Óskað er eftir konunglegri staðfestingu á henni.

p. t. Hálsi í Saurbæjarhreppi, 5/4 1924.

Benedikt Einarsson, Vald, Pálsson,

85

2. des.

AUGLÝSING

um

innköllun krónuseðla

Samkvæmt lögum nr. 19, 27. júní 1925 um innlenda skiftimynt, hafa verið slegnir krónupeningar og tveggjakrónupeningar, sem verða gjaldgengir hjer á landi einungis. Skiftimyntir þessar geta menn útvegað sjer hjá Landsbanka Íslands og útibúum hans.

Með því að þannig verður ekki lengur þörf fyrir krónuseðla þá, sem Landsbankinn hefir gefið út fyrir ríkissjóð Íslands og ganga manna á meðal, þá hefir verið ákveðið að þessir seðlar skuli frá 1. ágúst 1926 hætta að vera löglegur gjaldeyrir í ríkissjóð og manna á meðal, og ber því þeim, sem hafa í höndum seðla þessa, að gefa sig fram innan þessa frests við Landsbankann í Reykjavík eða eitthvert útibúa hans til þess að fá þeim skift fyrir hina nýslegnu skiftimynt eða fyrir aðra gjaldgenga bankaseðla. Ef þeir, er hafa hina nefndu krónuseðla í höndum, koma ekki fram með þá innan framangreinds tíma, þá skulu seðlar þeir ógildir vera án frekari innköllunar, og til einskis nýtir, svo að engin krafa verður upp frá því á þeim byggð.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 2. des. 1925.

Jón Þorláksson.

Gísli Ísleifsson.

S A M Þ Y K T**86**
7. des.

fyrir

girðingarfjelag neðri hluta Borgarhrepps.**1. gr.**

Gaddavírsvirðing fimmþætt, og að öðru leyti eftir girðingarlögnum, skal vera á merkjum norðanvert við lönd jarðanna Ánabrekku, Litlubrekku og Hamars, frá Langá suður að þjóðvegi á Hamarstungu; beygir síðan meðfram veginum niður að Hamarslæk. Þessa álmu meðfram veginum má framlengja niður að merkjum Hamars og Kárastaða, ef samþykkt er með meiri hluta atkvæða á fjelagsfundi.

2. gr.

Girðing þessi er gjörð til nota fyrir alla ábúendur í Borgarhreppi, er búa fyrir neðan þessa girðingu, og bera þeir allan kostnað af henni svo og aðrir fjáreigendur á girðingarsvæðinu. Ennfremur þeir, er geymslu fá á fje sínu á þessu svæði haust eða vor. Skiftist kostnaðurinn árlega eftir fjenaðarfjölda hlutaðeigandi manna, eftir líkri reglu og fjallskil.

3. gr.

Skýldur er hver ábúandi á girðingarsvæðinu að vinna að byggingu og viðhaldi á girðingunni, þegar hann er krafinn um það, gegn endurgjaldi úr fjelagssjóði.

Verði einhver uppvís að því að spilla girðingunni af ásettu ráði eða vítaverðri vangá, skal hann bæta spjöllin. Verði ábúendaskifti á jörðum, hvílir viðhaldsskyldan á þeim, er við jörðinni tekur.

4. gr.

Girðingarfjelagar, það er allir ábúendur á girðingarsvæðinu, halda aðalfund í október ár hvert. Á þeim fundi kjósa þeir formann fyrir fjelagið fyrir 1 ár í senn, skifta hinum árlega kostnaði eftir fyrsögðum reglum og gera aðrar þær ályktanir, er girðinguna varða og nauðsynlegar þykja. Formaður innheimtir gjöld þau, sem jafnað er niður og annast um greiðslur fyrir fjelagsins hönd. Leggur hann fram reikningsskil á aðalfundi til úrskurðar.

Formaður hefir eftirlit með, að girðingin sje jafnan í fullu standi og kallar fjelagsmenn til vinnu þegar þurfa þykir, samkv. 3. gr.

5. gr.

Öllum er skylt að fylgja stranglega fyrirmælum reglugjörðar Mýrasýslu um fjallskil, að því er snertir rekstur afrjettarpenings úr heimahögum.

86

6. gr.

7. des.

Brot á samþykkt þessari varða sektum frá 2—20 kr., er renni í sveitar-sjóð Borgarhrepps.

Samþykkt þessi, sem gjörð er af hreppsnefnd Borgarhrepps samkvæmt lögum nr. 66, 22. nóvember 1913, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. janúar 1926, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. desember 1925.

Jón Þorláksson.

Oddur Hermannsson.

87

31. des.

REGLUGJÖRÐ

um

hundahald í Eskifjarðarkauptúni.

1. gr.

Bannað er að halda hunda í Eskifjarðarkauptúni. Bann þetta gildir einnig um þá hunda, sem kunna að vera taldir að eiga heima utan kaupsins, en vitanlegt er um, að eigendur þeirra eru búsettir á Eskifirði og hundarnir hafðir þar að staðaldri.

Ákvæði þessi gilda fyrir svæði það, sem verslunarlóð kaupsins nær yfir.

2. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 100 til 300 krónum, sem renna í hreppssjóð Eskifjarðarhrepps. Auk þess er hver sá hundur rjettdræpur, sem fyrirfinst í kaupsinu, nema hann fylgi utankaupsmanni.

3. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. febrúar 1926.

Reglugjörð þessi, sem hreppsnefnd Eskifjarðarhrepps hefir samið og samþykkt, staðfestist hjermeð samkvæmt lögum nr. 8, 4. júní 1924 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 31. des. 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

REIKNINGUR

88

Kirkjujarðasjóðs árið 1924.

T e k j u r.

1. Sjóður frá f. á.:

a. Bankavaxtabrjef	kr. 272400 00
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 57515 88
c. Útistandandi í lánum	— 725471 58
d. Á vöxtum í banka	— 115647 10
e. Ógoldnir vextir	— 93 68

kr. 1171128 24

2. Andvirði seldra kirkjujarða — 9800 00

3. Ágóði af keyptum verðbrjefum — 3000 00

4. Afborgun af lánum — 25314 77

5. Vextir:

a. Af lánum.	kr. 29060 72
b. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 3393 43
c. Af bankavaxtabrjefum	— 12109 50
d. Af bankainneign	— 2969 04
e. Af láni til ríkisjóðsins um 1½ ár	— 9000 00

— 56532 69

Kr. 1265775 70

G j ö l d:

1. Vextir af andvirði seldra kirkjujarða frá prestaköllum undir eldri launalögum kr.

734 00

2. Gjöld sjóðsins — 2550 00

3. Ýmsar greiðslur — 3758 03

4. Til jafnaðar móti tekjulið 4 — 25314 77

5. Vextir til Prestlaunasjóðs — 50422 06

6. Eign í árslok:

a. Bankavaxtabrjef	kr. 265800 00
b. Skuldabrjef Vestmannaeyja	— 100000 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 60909 00
d. Útistandandi skuldir	— 708976 81
e. Peningar	— 47310 72

— 1182996 84

Kr. 1265775 70

Reykjavík, 7. des. 1925.

G. Sveinbjörnsson.

89

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Thorkillii-barnaskólasjóðs árið 1924.

T e k j u r:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1924, B, bls. 177):		
a. Veðskuldabryf	kr. 83868 86	
b. Hlutabryf í Íslandsbanka	— 3000 00	
c. Bankainnstæða	— 7339 80	
		kr. 94208 66
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabryfum	kr. 4073 44	
b. Af hlutabryfum í Íslandsbanka	— 150 00	
c. Af bankainnstæðu	— 388 09	
		— 4611 53
		Kr. 98820 19

G j ö l d:

1. Uppeldisstyrkur	kr. 830 00	
2. Eign til næsta árs:		
a. Veðskuldabryf	kr. 83601 30	
b. Hlutabryf í Íslandsbanka	— 3000 00	
c. Bankainnstæða	— 11388 89	
		— 97990 19
		Kr. 98820 19

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desbr. 1925.

G. Sveinbjörnsson.

REIKNINGUR

90

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herdisar og Ingileifar Benedictsens árið 1924.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 178):

a. Lán gegn fasteignaveði	kr. 80990 00
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	— 2400 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 9915 54
d. Veðdeildarbréf	— 2200 00
e. Innstæða í banka	— 21919 77

kr. 117425 31

2. Vextir:

a. Af fasteignaveðslánum	kr. 4049 50
b. — hlutabréfum í Íslandsbanka	— 120 00
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði	— 583 03
d. — veðdeildarbréfum	— 99 00
e. — fje í bönkum	— 746 34

— 5597 87

Kr. 123023 18

G j ö l d :

Sjóður í árslok:

a. Lán gegn fasteignaveði	kr. 93990 00
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	— 2400 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 10498 57
d. Veðdeildarbréf	— 2200 00
e. Innstæða í banka	— 13934 61

kr. 123023 18

Kr. 123023 18

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desbr. 1925.

G. Sveinbjörnsson.

91

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar árið 1924.

T e k j u r :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 179):

a. Lán Reykjavíkur	kr. 10000 00
b. Veðdeildarbrjef	— 5500 00
c. Lán gegn fasteignaveði	— 52250 00
d. Hlutabrjef í Íslandsbanka	— 3000 00
e. Innstæða í bönkum	— 7197 82

 kr. 77947 82

2. Vextir:

a. Af láni Reykjavíkur	kr. 500 00
b. — veðdeildarbrjefum	— 247 50
c. — fasteignaveðslánum	— 2612 50
d. — hlutabrjefum í Íslandsbanka	— 150 00
e. — bankainnstæðu	— 239 35

 — 3749 35

 Kr. 81697 17

G j ö l d :

1. Styrkur til frú Bjargar Blöndal kr. 3300 00

2. Sjóður til næsta árs:

a. Lán Reykjavíkur	kr. 9000 00
b. Veðdeildarbrjef	— 5500 00
c. Lán gegn fasteignaveði	— 52250 00
d. Hlutabrjef í Íslandsbanka	— 3000 00
e. Innstæða í bönkum	— 8647 17

 — 78397 17

 Kr. 81697 17

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desbr. 1925.

G. Sveinbjörnsson.

REIKNINGUR

92

yfir tekjur og gjöld Landsspítalasjóðs Geirs Zoëga kaupmanns og frú Helgu Zoëga konu hans árið 1924.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári (Stj.tíð. 1924, B, bls. 180):		
a. Á innlánsskírteini í Íslandsbanka	kr. 2904 33	
b. Sparisjóðsinnstæða í sama banka	— 75 09	
		kr. 2979 42
2. Vextir:		
a. Af fje á innlánsskírteini	kr. 159 93	
b. — sparisjóðsinnstæðu	— 3 72	
		— 163 65
		Kr. 3143 07

Gjöld:

Eign í árslok:		
a. Á innlánsskírteini	kr. 3064 26	
b. Sparisjóðsinnstæða	— 78 81	
		kr. 3143 07
		Kr. 3143 07

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desember 1925.

G. Sveinbjörnsson.

REIKNINGUR

93

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns Jónssonar læknis árið 1924.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári (Stj.tíð. 1924, B, bls. 181):		
a. Bankavaxtabrjef	kr. 6000 00	
b. Bankainnstæða	— 1301 09	
		kr. 7301 09
2. Vextir:		
a. Af bankavaxtabrjefum	kr. 270 00	
b. — bankainnstæðu	— 63 94	
		— 333 94
		Kr. 7635 03

93

Gjöld:

1. Eign í árslok:

a. Bankavaxtabrjef kr. 6000 00

b. Bankainnstæða — 1635 03

kr. 7635 03

Kr. 7635 03

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desember 1925.

G. Sveinbjörnsson.

94

REIKNINGUR

Liknarsjóðs Sigríðar Melsted árið 1924.

Tekjur:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði kr. 1198 38

2. Afgjald af Keldnakoti — 120 00

3. Vextir í Söfnunarsjóði — 64 65

Kr. 1383 03

Gjöld:

Sjóður:

Í Söfnunarsjóði kr. 1383 03

Kr. 1383 03

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desember 1925.

G. Sveinbjörnsson.

REIKNINGUR

95

yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands árið 1924.

T e k j u r :

1. Höfuðstóll 31. desember 1923:

4 $\frac{0}{10}$ þjóðjarðasölulán	kr. 483759 21
4 $\frac{0}{10}$ önnur lán	— 215 88
3 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$ tövjelalán	— 120 00
3 $\frac{0}{10}$ lán til bænda	— 1712 77
4 $\frac{0}{10}$ lán til bænda	— 450551 53
4 $\frac{0}{10}$ lán til prestakalla	— 2926 00
4 $\frac{0}{10}$ jarðakaupalán	— 22814 97

Ógoldnir vextir 1921:

Af 4 $\frac{0}{10}$ láni til bænda kr. 12 00

Ógoldnir vextir 1922:

Af 4 $\frac{0}{10}$ láni til bænda — 19 10

Ógoldnir vextir 1923:

Af 4 $\frac{0}{10}$ þjóðjarðasölul. — 80 00— 4 $\frac{0}{10}$ lánunum til bænda — 126 48

— 237 58

Á hlaupareikningi í Landsbankanum . — 1118 42

kr. 963456 36

2. Vextir goldnir 1924:

Af 4 $\frac{0}{10}$ þjóðjarðasölulánum	kr. 19029 60
— 4 $\frac{0}{10}$ öðrum lánunum	— 8 64
— 3 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$ tövjelaláni	— 7 30
— 3 $\frac{0}{10}$ lánunum til bænda	— 57 06
— 4 $\frac{0}{10}$ lánunum til bænda	— 17877 21
— 4 $\frac{0}{10}$ lánunum til prestakalla	— 117 04
— 4 $\frac{0}{10}$ jarðakaupalánum	— 920 11
— inneign í Landsbankanum	— 516 75

— 38533 71

3. Ógoldnir vextir 1924:

Af 4 $\frac{0}{10}$ þjóðjarðasölulánum	kr. 390 93
— 4 $\frac{0}{10}$ lánunum til bænda	— 381 04

— 771 97

4. Afborganir lána:

Af 4 $\frac{0}{10}$ þjóðjarðasölulánum	kr. 21118 03
— 4 $\frac{0}{10}$ öðrum lánunum	— 51 36

Flyt . . kr. 21169 39 kr. 1002762 04

95

	Flutt	kr. 21169 39	kr. 1002762 04
Af $3\frac{1}{2}\%$ tónvæðingarláni	—	120 00	
— 3% lánum til bænda	—	1119 09	
— 4% lánum til bænda	—	15932 57	
— 4% lánum til prestakalla	—	412 00	
— 4% jarðakaupalánum	—	2351 53	
			— 41104 58
5. Andvirði seldra þjóðjarða,		—	11840 00
			Kr. 1055706 62

Gjöld:

1. Vextir greiddir í ríkissjóð	kr. 25717 55
2. Gjöld sjóðsins	— 3110 00
3. Greiddir vextir til Viðlagasjóðs frá 4. jan. 1923 til 4. jan. 1924, af 30000 kr. skuldabreyti Búnaðarfélags Íslands, dags. 4. jan. 1923	— 1800 00
4. Greiddir vextir af sama breyti frá 4. jan. 1924 til 28. nóv. s. á.	— 1620 00
5. Greiddur höfuðstóll sama breifs.	— 30000 00
6. Greidd skuld til Búnaðarfélags Íslands útaf vjælplogakaupum	— 5927 29
7. Til jafnaðar tekjulið 4	— 41104 58
8. Höfuðstóll 31. des. 1924:	
4% þjóðjarðasölulán	kr. 472777 18
3% lán til bænda	— 593 68
4% lán til bænda	— 434618 96
4% lán til prestakalla	— 2678 52
4% jarðakaupulán	— 20363 44
Ógoldnir vextir 1921:	
Af 4% láni til bænda	kr. 12 00
Ógoldnir vextir 1922:	
Af 4% láni til bænda	— 12 60
Ógoldnir vextir 1923:	
Af 4% þjóðjarðasöluláni	— 80 00
— 4% láni til bænda	— 12 98
Ógoldnir vextir 1924:	
Af 4% þjóðjarðasölulánum	— 390 93
— 4% lánum til bænda	— 381 04
	— 889 55

 Flyt kr. 932021 33 kr. 109279 47

Fluttar	kr. 932021 33	kr. 109279 47	95
Á hlaupareikningi í Landsbankanum	. — 14405 87		
		— 946427 20	
		Kr. 1055706 62	

Reykjavík, 20. júní 1925.

Vígfús Einarsson.

REIKNINGUR

96

yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands, 1. jan. til 30. sept. 1925.

1. Höfuðstóll 31. desember 1924:

4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	kr. 472777 18
3 ⁰ / ₀ lán til bænda	— 593 68
4 ⁰ / ₀ lán til bænda	— 434618 96
4 ⁰ / ₀ lán til prestakalla	— 2678 52
4 ⁰ / ₀ jarðakaupalán	— 20463 44

Ógoldnir vextir 1921:

Af 4⁰/₀ lánum til bænda . kr. 12 00

Ógoldnir vextir 1922:

Af 4⁰/₀ lánum til bænda . — 12 60

Ógoldnir vextir 1923:

Af 4⁰/₀ þjóðjarðasöluláni . — 80 00

— 4⁰/₀ láni til bænda . — 12 98

Ógoldnir vextir 1924:

Af 4⁰/₀ þjóðjarðasölulánum — 390 93

— 4⁰/₀ lánum til bænda . — 381 04

— 889 55

Á hlaupareikningi í Landsbankanum . — 14405 87

kr. 946427 20

2. Vextir goldnir 1925:

Af 4⁰/₀ þjóðjarðasölulánum kr. 15089 53

— 3⁰/₀ lánum til bænda — 10 54

— 4⁰/₀ lánum til bænda — 9217 86

— 4⁰/₀ lánum til prestakalla — 6 58

— 4⁰/₀ jarðakaupalánum — 550 20

— 24874 71

Flyt kr. 971301 91

96

	Fluttar	kr.	971301 91
3. Ógoldnir vextir 1925:			
Af 4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulánum	kr.	3844 91	
— 3 ⁰ / ₀ lánum til bænda	—	7 27	
— 4 ⁰ / ₀ lánum til bænda	—	8171 73	
— 4 ⁰ / ₀ lánum til prestakalla	—	100 56	
— 4 ⁰ / ₀ jarðakaupalánum	—	264 99	
			12389 46
4. Afborganir lána:			
Af 4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulánum	kr.	17028 18	
— 3 ⁰ / ₀ lánum til bænda	—	253 57	
— 4 ⁰ / ₀ lánum til bænda	—	9134 58	
— 4 ⁰ / ₀ lánum til prestakalla	—	53 42	
— 4 ⁰ / ₀ jarðakaupalánum	—	1568 77	
			28037 52
5. Andvirði seldra þjóðjarða	—	38300 00	
			Kr. 1050028 89

Gjöld:

1. Vextir greiddir í ríkissjóð	kr.	37742 60
2. Gjöld sjóðsins	—	2530 00
3. Til jafnaðar tekjulið 4	—	28037 52
4. Endurgreiddir ofgoldnir vextir	—	3630 08
5. Höfuðstóll 1. okt. 1925:		
4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	kr.	490219 00
3 ⁰ / ₀ lán til bænda	—	341 11
4 ⁰ / ₀ lán til bænda	—	426484 38
4 ⁰ / ₀ lán til prestakalla	—	2625 10
4 ⁰ / ₀ jarðakaupalán	—	18894 67
Ógoldnir vextir 1921:		
Af 4 ⁰ / ₀ láni til bænda	kr.	12 00
Ógoldnir vextir 1922:		
Af 4 ⁰ / ₀ láni til bænda	—	12 60
Ógoldnir vextir 1923:		
Af 4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasöluláni	—	80 00
— 4 ⁰ / ₀ láni til bænda	—	12 98
Ógoldnir vextir 1924:		
Af 4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulánum	—	93 53
— 4 ⁰ / ₀ lánum til bænda	—	182 35
Ógoldnir vextir 1925:		
Af 4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulánum	—	3844 91

Flyt kr. 4238 37 kr. 938564 26 kr. 71940 20

Fluttar	kr. 4238 37	kr. 938564 26	kr. 71940 20
Af 3 $\frac{1}{2}$ % lánum til bænda	— 7 27		
— 4 $\frac{1}{2}$ % lánum til bænda	— 8171 73		
— 4 $\frac{1}{2}$ % lánum til prestakalla	— 100 56		
— 4 $\frac{1}{2}$ % jarðakaupalánum	— 264 99		
		— 12782 92	
Á hlaupareikningi í Landsbankanum	. — 26741 51		
		— 978088 69	
		Kr. 1050028 89	

Reykjavík, 30. sept. 1925.

Vígfús Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.:			
1. Skuldabréf fyrir lánum		kr. 324939 63	
2. Ríkisskuldabréf		— 2000 00	
3. Í Landsbankanum á hlaupareikningi		— 165725 59	
			kr. 492665 22
2. Vextir greiddir á árinu:			
1. Af útistandandi lánum		kr. 17994 34	
2. — ríkisskuldabréfum		— 110 00	
3. — bankainnstæðu		— 8651 98	
			— 26756 32
3. Afborganir lána		— 63223 28	
4. Tillag úr ríkissjóði		— 6000 00	
5. Til jafnaðar gjaldlið 4		— 8000 00	
			Kr. 596644 82

Gjöld:

1. Styrkur til fiskiveiðatimaritsins Ægis		kr. 500 00	
2. Gjöld sjóðsins		— 1200 00	
3. Styrkur til Pálma Hannessonar		— 1000 00	
			Flyt kr. 2700 00

97

	Fluttar	kr.	2700,00
4. Greitt samkv. brjefi atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins 17. okt. 1924	—	8000	00
5. Til jafnaðar tekjulið 3	—	63223	28
6. Sjóður til næsta árs:			
Skuldabrief fyrir lánum	kr. 303716	35	
Ríkisskuldabrief	—	2000	00
Sjóveðkrafa í skipinu Stefni	—	8000	00
Í Landsbankanum á hlaupareikningi	—	209005	19
		—	522721 54
			Kr. 596644 82

Reykjavík, 30. maí 1925.

Vígfús Einarsson.

98

REIKNINGUR

æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsted árið 1924.

Tekjur:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 112	64
2. Afgjald af Hlíð í Grafningi	—	116 00
3. Vextir	—	7 12
		Kr. 235 76

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr. 100	00
2. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	135 76
		Kr. 235 76

Reykjavík, 7. apríl 1925.

Oddur Hermannsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fischers árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 170):		
a. Innritunarskírteini	kr. 20000 00	
b. Bankavaxtabrjef	— 5000 00	
c. Veðskuldabrjef	— 7000 00	
d. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	— 10000 00	
e. Í Landsbankanum	— 1958 21	
		kr. 43958 21
2. Vextir:		
a. Af innritunarskírteini	kr. 700 00	
b. Af bankavaxtabrjefum	— 225 00	
c. Af veðskuldabrjefum	— 390 00	
d. Af láni Seyðisfjarðarkaupstaðar	— 500 00	
e. Af bankainnstæðu	— 49 25	
		— 1864 25
3. Ágóði af kaupum bankavaxtabrjefa	— 500 00	
		Kr. 46322 46

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr. 1475 00	
2. Greitt fyrir auglýsingar og eyðublöð	— 97 45	
3. Sjóður til næsta árs:		
a. Innritunarskírteini	kr. 20000 00	
b. Bankavaxtabrjef	— 6000 00	
c. Veðskuldabrjef	— 8000 00	
d. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	— 9500 00	
e. Í Landsbankanum	— 1350 01	
		— 44850 01
		Kr. 46322 46

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

100

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta
í hinu fyrverandi Suðuramti, árið 1924.

T e k j u r:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 165):

a. Veðskuldabréf	kr. 5000 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	— 500 00	
c. Bankavaxtabréf	— 1000 00	
d. Í Landsbankanum	— 233 33	
		kr. 6733 00
2. Vextir:

a. Af veðskuldabréfum	kr. 300 00	
b. Af hlutabréfum í Íslandsbanka	— 25 00	
c. Af bankavaxtabréfum	— 45 00	
d. Af bankainnstæðu	— 15 14	
		— 385 14
		Kr. 7118 14

G j ö l d:

1. Styrkur veittur kr. 12 00
2. Sjóður til næsta árs:

a. Veðskuldabréf	kr. 5900 00	
b. Bankavaxtabréf	— 1000 00	
c. Í Landsbankanum	— 206 14	
		— 7106 14
		Kr. 7118 14

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

101

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins tiunda og Alexandrínu
drotningar til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík árið 1924.

T e k j u r:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 164):

a. Lán gegn fasteignaveði	kr. 5000 00	
		Flyt kr. 5000 00

	Flyt	kr. 7000 00		
b. Í Landsbankanum	—	528 62		
			kr.	5528 62
2. Vextir:				
a. Af veðskuldabréfi	kr.	300 00		
b. Af bankainnstæðu	—	28 92		
				328 92
			Kr.	5857 54

101

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:

1. Lán gegn fasteignaveði	kr. 5000 00		
2. Í Landsbankanum	—	857 54	
			kr. 5857 54
			Kr. 5857 54

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

REIKNINGUR

102

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1924.

T e k j u r:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 171):			
a. Bankavaxtabréfi	kr. 8000 00		
b. Veðskuldabréfi	—	2500 00	
c. Í Landsbankanum	—	304 48	
			kr. 10804 48
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 292 50		
b. Af veðskuldabréfi	—	125 00	
c. Af bankainnstæðu	—	32 74	
			— 450 24
3. Ágóði af kaupum bankavaxtabréfa	—	250 00	
			Kr. 11504 72

102

Gjöld:

1. Styrkur til systur stofnanda	kr.	120 00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Bankavaxtabrjef	kr. 8000 00	
b. Veðskuldabrjef	— 2500 00	
c. Í Landsbankanum	— 884 72	
		— 11384 72
	Kr.	11504 72

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

103

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1924, B, bls. 172):		
Í Landsbankanum	kr.	2182 18
2. Vextir	—	107 77
	Kr.	2289 95

Gjöld:

Sjóður til næsta árs	kr.	2289 95
	Kr.	2289 95

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

104

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs níunda árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1924, B, bls. 162):		
a. Innritunarskírteini	kr. 8600 00	
	Flyt	kr. 8600 00

Fluttar kr. 8600 00

104

b. Veðskuldabréf — 1000 00

c. Bankavaxtabréf — 2500 00

d. Í Landsbankanum — 303 08

kr. 12403 08

2. Vextir:

a. Af innritunarskírteini kr. 301 00

b. Af veðskuldabréfum — 50 00

c. Af bankavaxtabréfum — 90 00

d. Af bankainnstæðu — 16 58

— 457 58

3. Ágóði af kaupum bankavaxtabréfa — 40 00

Kr. 12900 66

Gjöld:

1. Heiðursgjafir veittar:

a. Bjarna Bjarnasyni, Skáney kr. 150 00

b. Þorsteini Konráðssyni, Eyjólfstöðum — 150 00

kr. 300 00

2. Sjóður til næsta árs:

a. Innritunarskírteini kr. 8600 00

b. Veðskuldabréf — 1000 00

c. Bankavaxtabréf — 2700 00

d. Í Landsbankanum — 300 66

— 12600 66

Kr. 12900 66

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

REIKNINGUR

105

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs áttunda árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 161):

a. Bankavaxtabréf kr. 13000 00

Flyt kr. 13000 00

105

	Fluttar	kr. 13000 00	
b. Í Landsbankanum	—	185 87	
			kr. 13185 87
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr. 562 50		
b. — bankainnstæðu	— 41 49		
			— 603 99
3. Ágóði af kaupum vaxtabrjefs	—	250 00	
			Kr. 14039 86

Gjöld:

1. Styrkur veittur Lystigarðsfjelagi Akureyrar	kr. 150 00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Bankavaxtabrjef	kr. 13000 00	
b. Í Landsbankanum	— 889 86	
		— 13889 86
		Kr. 14039 86

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

106

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar, árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 166):			
a. Veðskuldabrjef	kr. 2500 00		
b. Bankavaxtabrjef	— 4000 00		
c. Í Landsbankanum	— 710 89		
			kr. 7210 89
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabrjefi	kr. 125 00		
b. — bankavaxtabrjefum	— 157 50		
c. — bankainnstæðu	— 41 69		
			— 324 19
			Kr. 7535 08

Gjöld:

106

Sjóður til næstu árs:

a. Veðskuldabréf	kr. 2500 00	
d. Bankavaxtabréf	— 4000 00	
c. Í Landsbankanum	— 1035 08	
		kr. 7535 08
		Kr. 7535 08

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gigas's, árið 1924.

107

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 172):

a. Bankavaxtabréf	kr. 5000 00	
b. Í Landsbankanum	— 298 58	
		kr. 5298 58

2. Vextir:

a. Af bankavaxtabréfum	kr. 112 50	
b. — bankainnstæðu	— 17 50	
		— 130 00
		Kr. 5428 58

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:

a. Bankavaxtabréf	kr. 5000 00	
b. Í Landsbankanum	— 428 58	
		kr. 5428 58
		Kr. 5428 58

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

108

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1924.

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1924, B, bls. 167):		
a. Bankavaxtabrjef	kr. 4000 00	
b. Veðskuldabrjef	— 3600 00	
c. Í Landsbankanum	— 334 79	
		kr. 7934 79
2. Vextir:		
a. Af bankavaxtabrjefum	kr. 168 75	
b. — veðskuldabrjefum	— 180 00	
c. — bankainnstæðu	— 26 06	
		— 374 81
		Kr. 8309 60

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
a. Bankavaxtabrjef	kr. 4000 00	
b. Veðskuldabrjef	— 3400 00	
c. Í Landsbankanum	— 909 60	
		kr. 8309 60
		Kr. 8309 60

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

109

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tuliniusar, árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 168):		
a. Ríkisskuldabrjef	kr. 9200 00	
b. Bankavaxtabrjef	— 2000 00	
c. Í Landsbankanum	— 217 91	
		kr. 11417 91
		Flyt kr. 11417 91

2. Vextir:	Fluttar	kr.	11417 91	109
a. Af ríkisskuldabréfum	kr.	506 00		
b. — bankavaxtabréfum	—	56 25		
c. — bankainnstæðu	—	30 12		
			—	592 37
			Kr.	12010 28

Gjöld:

1. Styrkur veitur Ólafi Guðbjartssyni	kr.	150 00		
2. Sjóður til næsta árs:				
a. Ríkisskuldabréf	kr.	9200 00		
b. Bankavaxtabréf	—	2000 00		
c. Í Landsbankanum	—	660 28		
			—	11860 28
			Kr.	12010 28

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson,

REIKNINGUR

110

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grimseyinga árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1924, B, bls. 169):				
a. Bankavaxtabréf	kr.	20100 00		
b. Veðskuldabréf	—	20000 00		
c. Í Landsbankanum	—	5665 00		
			kr.	45765 00
2. Vextir:				
a. Af bankavaxtabréfum	kr.	812 25		
b. Af veðskuldabréfum	—	1111 78		
c. Af bankainnstæðu	—	61 89		
			—	1985 92
3. Ágóði af kaupum bankavaxtabréfa	—	750 00		
			Kr.	48500 92

110

Gjöld:

1. Styrkur til Grímseyinga	kr.	1926 00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	21000 00
b. Veðskuldabrigel	—	25000 00
c. Í Landsbankanum	—	574 92
		— 46574 92
	Kr.	48500 92

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

111

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra sem biða tjón af jarðeldum árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1924, B, bls. 174):		
a. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	kr.	3200 00
b. Lán gegn fasteign og ábyrgð sýslufjel. —		39050 00
c. Bankavaxtabrigel	—	2500 00
d. Í Landsbankanum	—	2593 03
	kr.	47343 03
2. Vextir:		
a. Af láni Seyðisfjarðarkaupstaðar	kr.	160 00
b. Af lánum gegn fasteign og áb. sýslufjel. —		1675 92
c. Af bankavaxtabrigelum	—	130 50
d. Af bankainnstæðu	—	48 38
	—	2014 80
3. Ágóði af kaupum bankavaxtabrigela	—	250 00
	Kr.	49607 83

Gjöld:

1. Styrkur til Búnaðarsambands Austurlands	kr.	1200 00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	kr.	2400 00
b. Lán gegn fasteign og ábyrgð sýslufjel. —		39450 00
Flyt	kr.	41850 00
	kr.	1200 00

	Fluttar	kr. 41850 00	kr. 1200 00	111
c. Bankavaxtabrjef	—	3300 00		
d. Í Landsbankanum	—	3257 83		
			— 48407 83	
			Kr. 49607 83	

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

REIKNINGUR

112

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árin 1923 og 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í árslok 1922 (Stj.tíð. 1923, bls. 279):			
a. Í Söfnunarsjóði	kr. 8853 55		
b. Í Landsbankanum	— 498 87		
		kr. 9352 42	
2. Vextir:			
Árið 1923	kr. 539 40		
Árið 1924	— 552 91		
		— 1092 31	
		Kr. 10444 73	

Gjöld:

1. Styrkur veittur:			
Hans Á. Kristjánssyni, Ketilsstöðum	kr. 100 00		
Sigmundi Þórðarsyni, Skarfsstöðum	— 100 00		
Magnúsi Gestssyni, Oddsstöðum	— 100 00		
Alfonsi Oddssyni, Magnússkógum	— 100 00		
		kr. 400 00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Í Söfnunarsjóði	kr. 9553 23		
b. Í Landsbankanum	— 491 50		
		— 10044 73	
		Kr. 10444 73	

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 7. apríl 1925.

Oddur Hermannsson.

113

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Landhelgisjós Íslands, árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1924 B, bls. 163):		
a. Innstæða hjá rikissjóði	kr. 840000 00	
b. Í Landsbankanum	— 5409 20	
		kr. 845409 20
2. Tillag úr rikissjóði	— 20000 00	
3. Sektarfje fyrir ólöglegar fiskiveiðar 1923	— 58898 19	
4. Vextir:		
a. Frá rikissjóði	kr. 42000 00	
b. Í Landsbanka	— 164 05	
		— 42164 05
		Kr. 966471 44

Gjöld:

1. Endurgreidd sekt	kr. 422 00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Innstæða hjá rikissjóði	kr. 840000 00	
b. Í Landsbanka	— 126049 44	
		— 966049 44
		Kr. 966471 44

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925.

Oddur Hermannsson.

114

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes, árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1924, B, bls. 173):		
a. Bankavaxtabrjef	kr. 7400 00	
b. Innlánsskirteini	— 4000 00	
		kr. 11400 00
		Flyt Kr. 11400 00

	Fluttar	kr.	11400 00	114
2. Vextir:				
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	468 00		
b. — innlánsskirteini	—	100 00		
			—	568 00
3. Ágóði af brjefakaupum			—	1250 00
	Kr.		13218 00	

Gjöld:

1. Greitt Búnaðarfelagi Íslands	kr.	318 00		
2. Sjóður til næsta árs:				
Bankavaxtabrjef	—	12900 00		
	Kr.		13218 00	

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1925

Oddur Hermannsson.

REIKNINGUR

115

Styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jónssonar fyrir reikningsárið
^{1/8} 1924 — ^{31/8} 1925.

Tekjur:

1. Eign í lok reikningsársins, ^{31/8} , 1924:				
a. Bankavaxtabrjef	kr.	17800 00		
b. Inneign í sparisjóði	—	1111 93		
c. Inneign í hlaupareikningi	—	33 31		
			kr.	18945 24
2. Vextir á árinu:				
a. Af bankavaxtabrjefi	kr.	798 75		
b. — sparisjóðsinnstæðu	—	62 02		
c. — hlaupareikningsinnstæðu	—	4 06		
			—	864 83
	Kr.		19810 07	

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr.	680 00		
	Flyt	kr.	680 00	

115

	Fluttar	kr.	680 00
2. Greidd skuld við fjehirði	—		8 00
3. Greidd auglýsing í Lögbl.	—		8 00
4. Eign í lok reikningsársins ^{31/8} 1925.			
a. Bankavaxtabrjef	kr. 17700	00	
b. Inneign í sparisjóði	—	1376	70
c. Inneign í hlaupareikningi	—	37	37
		—	19114 07
		Kr.	19810 07

Reykjavík, 15. okt. 1925.

Jón Helgason.

Kristján Jónsson.

Björn Þórðarson.

Framanritaður reikningur staðfestist hjermeð.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið 17. október 1925.

F. h. r.

*Oddur Hermannsson.*Páll Pálmason.

116

REIKNINGUR**Slysatryggingar sjómanna árið 1924.**

T e k j u r:

1. Sjóður 1. janúar 1924	kr. 283412	62
2. Iðgjöld:		
a. Iðgjöld fyrir 1924	kr. 165489	75
b. Iðgjöld fyrir 1923 (skv. aths.)	—	78 75
c. Iðgjöld fyrir 1922 (skv. aths.)	—	109 13
d. Iðgjaldatillag ríkissjóðs	—	8091 23
		— 173768 86
3. Vextir:		
a. Af bankavaxtabrjefum	kr. 1080	00
b. — bankainnstæðu	—	7949 91
		— 9029 91
	Flyt	kr. 466211 39

	Fluttar	kr. 466211 39	116
4. Gengismunur við kaup á skuldabréfum	—	1500 00	
5. Úr rikissjóði. Til stjórnarkostnaðar	—	5600 00	
	Samtals	kr. 473311 39	

Gjöld:

1. Greiddar bætur:			
a. Dánarbætur skv. 1. nr. 32, 1921	kr. 80000 00		
b. Örorkubætur skv. sömu lögum	— 4200 00		
		kr. 84200 00	
2. Greitt fyrir læknisvottorð	— 28 00		
3. Innheimtulaun	— 6382 55		
4. Endurgreidd iðgjöld 1923 (skv. aths.)	— 1 32		
5. Stjórnarkostnaður	— 5600 00		
6. Starfrækslukostnaður	— 2624 79		
7. Sjóður 31. desember 1924:			
a. Verðbrjef	kr. 74000 00		
b. Bankainnstæða	— 300474 73		
		— 374474 73	
	Samtals	kr. 473311 39	

Reykjavík 20. októ. 1925.

Oddur Hermannsson.

Georg Olafsson.

Þorsteinn Þorsteinsson.

REIKNINGUR

117

yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnespings 1924.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári:			
a. Veðskuldabréf	kr. 23089 25		
b. Bankavaxtabréf	— 9200 00		
c. Sparisjóðsinnstæða	— 4101 60		
		kr. 36390 85	
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr. 1033 21		
b. — bankavaxtabréfum	— 414 00		
	Flyt	kr. 1447 21	kr. 36390 85

117

	Fluttar	kr. 1447 21	kr. 36399 85
c. Af sparisjóðsinnstæðu	—	214 44	— 1661 65
3. Gjafasjóður Jóns Árnasonar frá Stuðlakoti, sem tilfallið hefir Fiskimannasjóði eftir lát síðasta styrkþega gjafasjóðsins			— 12876 57
			Kr. 50929 07

Gjöld:

1. Styrkur til ekkna sjómanna	kr. 1435 00
2. Styrkur til Sigríðar Guðmundsdóttur	— 120 00
3. Sjóður til næsta árs:	
a. Veðskuldabréf	kr. 24473 84
b. Bankavaxtabréf	— 12700 00
c. Ríkissjóðsskuldabréf	— 2500 00
d. Innlánsskírteini	— 2351 16
e. Sparisjóðsinnstæða	— 7349 07
	— 49374 07
	Kr. 50929 07

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 23. janúar 1925.

Jón Hermannsson.

Fylgiskjal með Fiskimannasjóðsreikningi 1924.

Reikningur gjafasjóðs Jóns Árnasonar.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun 1924:	
a. Bankavaxtabréf	kr. 3500 00
b. Ríkisskuldabréf	— 2500 00
c. Innlánsskírteini	— 2235 19
d. Veðskuldabréf	— 2320 00
e. Sparisjóðsinnstæða	— 1875 08
	kr. 12430 27
2. Vextir:	
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 236 25
b. — ríkissjóðsskuldabréfum	— 206 25
c. — innlánsskírteinum	— 115 97
	Flyt kr. 558 47
	kr. 12430 27

	Fluttar kr. 558 47	kr. 12430 27	117
d. Af veðskuldabréfum	— 105 75		
e. — sparisjóðsinnstæðu	— 116 68		
		— 780 90	
		Kr. 13211 17	

Gjöld:

1. Styrkur til Árna Magnússonar	kr. 334 60		
2. Sjóður lagður í Fiskimannasjóð Kjalarnespings:			
a. Bankavaxtabréf	kr. 3500 00		
b. Ríkissjóðsskuldabréf	— 2500 00		
c. Innlánsskírteini	— 2351 16		
d. Veðskuldabréf	— 1560 00		
e. Sparisjóðsinnstæða	— 2965 41		
		— 12876 57	
		Kr. 13211 17	

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 31. desbr. 1924.

Jón Hermannsson.

REIKNINGUR

118

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frá Önnu Claessen, 1924.

Tekjur:

1. Eignir frá f. á:			
a. 5 bankavaxtabréf á kr. 500	kr. 2500 00		
b. Innstæða í sparisjóði Sauðárkróks	— 551 82		
		— 3051 82	
2. Gjöf frá kvenfjelaginu á Sauðárkróki	—	50 00	
3. Vextir:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 112 50		
b. — innstæðu í Sparisjóði Sauðárkróks	— 26 51		
		— 139 01	
		Kr. 3240 83	

118

Gjöld:

1. Styrkur veittur 2 sjúklingum	kr.	100 00
2. Eign í árslok:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	2500 00
b. Innstæða í Sparisjóði Sauðárkróks	—	578 33
c. Í sjóði hjá gjaldkera	—	62 50
		3140 83
	Kr.	3240 83

Sauðárkróki 15. janúar 1925.

Alfheiður Blöndal Herdís Pjetursdóttir. Hóla Guðjónsdóttir.

Reikningurinn er rjettur.

Þorbjörg Möller. Elinborg Jónsdóttir.

119

REIKNINGUR

Styrktar- og sjúkrasjóðs vitavarða Íslands 1924.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. jan. 1924	kr.	1675 01
Gestafje og gjafir	kr.	344 05
Tillög vitavarða	—	470 86
Tillag úr rikissjóði	—	470 86
Vextir	—	293 26
		1579 03
	Kr.	3254 04

Gjöld:

1. Greiddur styrkur	kr.	700 00
2. Keypt bankavaxtabrjef	—	765 63
3. Í sjóði 31. des. 1924	—	1788 41
	kr.	3254 04
	Kr.	3254 04

Eignir 1. jan. 1925.

Hlutabrjef E. F. Í	kr.	25 00
	Flyt kr.	25 00

	Fluttar	kr.	25 00	
Skuldabréf rikissjóðs 1920	—	800 00		119
do. hafnarsjóðs 1919	—	1000 00		
do. bæjarsjóðs 1921	—	1000 00		
Bankavxtabréf Landsbankans	—	2000 00		
			kr.	4825 00
Í sparisjóði	—	1788 41		
			Kr.	6613 41

Reykjavík, 20. febrúar 1925.

Vitamálastjórinn.

Th. Krabbe.

REIKNINGUR

120

Styrktarsjóðs verkamanna og sjómanna fjelaganna árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á. samkv. reikn. (gjaldl. 2 a.—g.)	kr.	108992 14
2. Tillög frá fjelögum	—	2175 00
3. Vextir	—	4317 16
	Kr.	115484 30

Gjöld:

1. Styrkveitingar	kr	5842 94
2. Sjóður:		
a. Skuldabréf Rvíkur	kr.	48000 00
b. Keyptir arðmiðar af þeim frá 1/1—11/5		
’24 (taldir í sjóði 31/12)	—	1183 64
c. Skirteini nr. 1848	—	50817 36
d. do. — 1291	—	4422 22
e. do. — 1687	—	1325 88
f. do. — 1553	—	2430 27
g. do. — 1785	—	788 00
h. Í sparisjóðsbók nr. 790	—	674 00
		— 109641 36
	Kr.	115484 30

Reykjavík, 20. janúar 1925.

Sigurjón A. Ólafsson. Ágúst Jósefsson. Caroline E. R. Siemsen.

REIKNINGUR

Framfarasjóðs Stykkishólms árið 1924.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar frá 1923:			
a. Í bankavaxtabrjefum veðdeildar Lands-			
bankans	kr.	10600 00	
b. Í sparisjóði Stykkishólms	—	2300 62	
			kr. 12900 62
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	474 75	
b. — sparisjóðsinnstæðu	—	96 77	
			571 52
			Kr. 13472 14

Gjöld:

1. Úthlutað á árinu	kr.	391 35	
2. Burðargjöld á árinu	—	3 00	
3. Eftirstöðvar til 1925:			
a. Í bankavaxtabrjefum veðd. Landsbankans	kr.	10500 00	
b. Í Sparisjóði Stykkishólms	—	2577 79	
			13077 79
			Kr. 13472 14

Stykkishólmi 31. desember 1924.

P. V. Bjarnason.

Sæm. Halldórsson.

Agúst Þórarinnsson.

REIKNINGUR

Spítalasjóðsins »Vinamíning« á Eyrarbakka hinn 31. desember 1924.

Tekjur:

1. Inneign við Sparisjóð Árnassýslu 1. janúar 1924 . . .	kr.	3487 25	
2. Hjá gjaldkera	—	83 30	
3. Gjafir til minningar um látna ættingja og vini. . . .	—	59 00	
4. Sparisjóðsvextir 1924	—	176 79	
			Kr. 3806 34

Gjöld:

122

1. Lagt inn í sparisjóð	kr.	83 30
2. Sparisjóðsvextir lagt við innlögin	—	176 79
3. Umslög og burðareyrir	—	2 60
4. Til jafnaðar við tekjulið 1	—	3487 25
5. Hjá gjaldkera	—	56 40
	Kr.	3806 34

Eign:

1. Inneign í Sparisjóði Árnessýslu	kr.	3747 34
2. Hjá gjaldkera	—	56 40
	Kr.	3803 74

Eyrarbakka, 31. desember 1924.

*Gisli Pjetursson.**Gisli Skúlason.**P. Nielsen.*

REIKNINGUR

123

yfir tekjur og gjöld Ekknasjóðs Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis 1924.

Tekjur:

1. Hörgslandshreppsdeild:			
Í sjóði 31. desember 1923	kr.	595 13	
Gjöf prófasts 1924	—	10 00	
Vextir 1924	—	35 11	
			kr. 640 24
2. Kirkjubæjarhreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1923	kr.	487 08	
Vextir 1924	—	28 74	
			— 515 82
3. Leiðvallahreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1923	kr.	253 13	
Vextir 1924	—	14 94	
			— 268 07
4. Skaptártunguhreppsdeild:			
Í sjóði 31. des 1923	kr.	136 65	
Vextir 1924	—	8 06	
			— 144 71
	Flyt	kr.	1568 84

		Fluttar	kr.	1568 84
5.	Álftavershreppsdeild:			
	Í sjóði 31. des. 1923	kr.	147 65	
	Gjafir 1924	—	20 00	
	Vextir 1924	—	8 26	
				175 91
6.	Hvammshreppsdeild:			
	Í sjóði 31. des. 1923	kr.	240 57	
	Vextir 1924:	—	14 19	
				254 76
7.	Dyrhólahreppsdeild:			
	Í sjóði 31. des. 1923	kr.	114 28	
	Vextir 1924	—	6 73	
				121 01
		Aðalupphæð	kr.	2120 52

Gjöld:

1.	Hörgslandshreppsdeild:			
	Styrkur veittur Helgu Eiríksdóttur ekkju á			
	Keldumýri	kr.	36 33	
	Í sjóði 31. des. 1924	—	603 91	
				kr. 640 24
2.	Kirkjubæjarhreppsdeild:			
	Í sjóði 31. des. 1924	kr.	515 82	
				515 82
3.	Leiðvallahreppsdeild:			
	Í sjóði 31. des. 1924	kr.	268 07	
				268 07
4.	Skaptártunguhreppsdeild:			
	Í sjóði 31. des. 1924	kr.	144 71	
				144 71
5.	Álftavershreppsdeild:			
	Oftalið í sjóði um	kr.	1 00	
	Í sjóði 31. des. 1924	—	174 91	
				175 91
6.	Hvammshreppsdeild:			
	Í sjóði 31. des. 1924	kr.	254 76	
				254 76
7.	Dyrhólahreppsdeild:			
	Í sjóði 31. des. 1924	kr.	121 01	
				121 01
		Aðalupphæð	kr.	2120 52

Prestsbakka og Vík, 16. okt. 1925.

Magnús Bjarnarson.

Gtsli Sveinsson.

REIKNINGUR

Söfnunarsjóðs Íslands árið 1924.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári	kr.	1399322	10
2. Bætt við innstæðu vaxtaeigenda:			
a. Innlög á árinu	kr.	77509	33
b. Vextir lagðir við höfuðstól	—	71346	00
		—	148855 33
3. Vextir af útlánum 1924	—	88302	87
4. Borgun fyrir viðskiftabækur, dráttarvextir, o. fl.	—	2529	51
5. Vextir fyrir 1924, geymdir til útborgunar	—	9048	45
6. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	—	225	23
	Kr.	1648283	49

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir 1924:			
a. Ársvextir 5,90%	kr.	77988	84
b. Dagvextir 5,38%	—	2405	61
		—	80394 45
2. Kostnaður	—	2580	18
3. Vextir er biðu útborgunar	—	8943	31
4. Höfuðstóll:			
a. er beið útborgunar frá fyrra ári	kr.	231	26
b. er fjell til útborgunar á árinu	—	1960	46
		—	2191 72
5. Sjóður við árslok 1924:			
a. Veðskuldabréf	kr.	1515800	00
b. Skuldabréf sveitaljelaga	—	19600	00
c. Vextir útistandandi fyrir árið 1924	—	4346	00
d. Innstæða í sparisjóði í Landsb.	—	13118	65
e. Í sjóði hjá fjehirði	—	1309	18
		—	1554173 83
	Kr.	1648283	49

Söfnunarsjóður Íslands.

Reykjavík, 26. febrúar 1925.

Vilhj. Briem, Guðjón Guðlaugsson, Olofur Briem,

124

Y F I R L I T

yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1924.

Eignir:

1. Veðskuldabrief	kr.	1515800 00
2. Skuldabrief sveitafjelaga	—	19600 00
3. Ógreiddir vextir fyrir árið 1924	—	4346 00
4. Innstæða í sparisjóði í Landsbankanum	—	13118 65
5. Í sjóði hjá fjehirði	—	1309 18
	Kr.	1554173 83

Skuldir:

1. Innstæða vaxtaeigenda:		
a. í aðaldeild	kr. 1385322 69	
þar af í erfingjarentud.	kr. 9780 45	
b. í útborgunardeild	— 78877 26	
c. í bústofnsdeild	— 5853 86	
d. í ellistyrksdeild	— 651 87	
		kr. 1470705 68
2. Vextir fyrir 1924 geymdir til útborgunar	—	9048 45
3. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	—	225 23
4. Varasjóður í árslok 1924	—	74194 47
	Kr.	1554173 83

Söfnunarsjóður Íslands.

Reykjavík, 26. febrúar 1925.

Vilhj. Briem. Guðjón Guðlaugsson. Olafur Briem.

EFNAHAGSREIKNINGUR

125

Landsbankans með útbúum hans 31. desbr. 1924.

Eignir:

1. Skuldabryjef fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	2245713 84
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	5070862 87
c. Handveðslán	—	68777 00
d. Ríkissjóðslán og lán gegn ábyrgð sveitafjelaga og bæjarfjelaga	—	1244842 00
e. Reikningslán	—	3973969 58
	kr.	12604165 29
2. Vixlar og ávísanir	—	19726078 50
3. Endurkeyptir vixlar	—	2500000 00
4. Lán í hlaupareikningi	—	2051233 87
5. Erlend verðbrjef	—	536725 88
6. Bankavaxtabryjef	—	1293205 00
7. Ríkissjóðsskuldabryjef og önnur innlend verðbrjef	—	1307232 00
8. Fasteignir	—	612041 25
9. Húseignir með húsbúnaði	—	1177811 41
10. Inneign hjá öðrum bönkum	—	6997658 94
11. Ýmsir debitorar	—	762099 34
12. Peningar í sjóði	—	958564 85

 Kr. 50526816 33

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við ríkissjóð	kr.	750000 00
2. Seðlar í umferð samkvæmt lögum 4. maí 1922	—	2500000 00
3. Innskotsfje ríkissjóðs	—	1100000 00
4. Krónuseðlar	—	367000 00
5. Bankaskuldabryjef	—	900000 00
6. Skuld við ríkissjóð (enska lánið frá 1921)	—	2428007 50
7. Enskt lán tekið 1924	—	5600000 00
8. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	7226911 67
9. Innstæðufje í sparissjóði	—	21051433 77
10. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	4391036 36
11. Inneign veðdeildar	—	1176617 43

 Flyt kr. 47491006 73

125

	Fluttar	kr. 47491006 73
12.	Innheimt fje ekki útborgað	— 32156 44
13.	Akceptkonto	— 1817 98
14.	Skuld við aðra banka	— 89948 27
15.	Ýmsir kreditorar	— 531134 36
16.	Varasjóður bankans	— 2000000 00
17.	Fyrirfram greiddir vextir	— 380752 55

 Kr. 50526816 33

Landsbankinn í Reykjavík, í maí 1925.

Stjórn Landsbankans.

L. Kaaber. Magnús Sigurðsson. Georg Ólafsson.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðjón Guðlaugsson. Tryggvi Þórhallsson.

125

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Landsbankans á árinu 1924.

T e k j u r :

1.	Flutt frá f. ári	kr. 40376 25
2.	Ágóði af rekstri útbúsins á Ísafirði	— 40155 56
3.	Ágóði af rekstri útbúsins á Akureyri	— 38075 45
4.	Ágóði af rekstri útbúsins á Selfossi	— 1452 80
5.	Innborgaðir vextir	— 1713201 45
6.	Forvextir af víxlum og ávísunum	— 1144273 12
7.	Ýmsar tekjur	— 216511 00
8.	Ágóði af fasteignarekstri	— 15784 58
9.	Til jafnaðar frá varasjóði	— 378899 64

 Kr. 3588729 85

Gjöld:

125

1. Útborgaðir vextir	kr.	1842617	56
2. Kostnaður við rekstur bankans	—	398921	01
3. Fyrirfram greiddir vextir	—	223265	36
4. Tap bankans sjálfs á lánum og víxlum	—	188147	47
5. Tap útbúsins á Eskifirði	—	644638	91
6. Verðbrjef lækkuð í verði	—	104032	62
7. Gengistap	—	123032	76
8. Lögákveðin gjöld:			
a. Gjald til ríkissjóðs samkv. lögum 18. september 1885 og lögum 12 janúar 1900	kr.	7500	00
b. Gjald til ríkissjóðs af seðlaskuld bankans skv. lögum 4. maí 1922	—	49074	16
c. Gjald til byggingarsjóðs samkvæmt lögum 21. október 1905	—	7500	00
	—	64074	16
	Kr.	3588729	85

EFNAHAGSREIKNINGUR

125

Landsbankans í Reykjavík 31. desember 1924.

Eignir:

1. Skuldabryf fyrir lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	900578	84
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	2207859	20
c. Handveðslán	—	43652	00
d. Ríkissjóðslán og lán gegn ábyrgð sveitar- og bæjarfjelaga	—	1158492	00
e. Reikningslán	—	2060632	98
	kr.	6371215	02
2. Víxlar innlendir og ávísanir	—	14392977	93
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	201416	22
4. Endurkeyptir víxlar	—	2500000	00
5. Lán í hlaupareikningi	—	2051233	87
6. Erlend verðbrjef	—	536725	88
	Flyt	kr.	26053568 92

125

	Fluttar	kr. 26053568 92
7.	Bankavaxtabrjef	— 1276917 00
8.	Ríkissjóðsskuldabrjef og önnur innlend verðbrjef	— 1307232 00
9.	Fasteignir	— 539560 63
10.	Bankabyggingin með húsbúnaði	— 1035583 25
11.	Útbúið á Ísafirði	— 765286 87
12.	Útbúið á Akureyri	— 292499 84
13.	Útbúið á Eskifirði	— 3016574 87
14.	Útbúið á Selfossi	— 1896937 18
15.	Inneign hjá öðrum bönkum	— 6813066 67
16.	Ýmsir debitorar	— 539524 08
17.	Peningar í sjóði	— 702600 43

 Kr. 44239351 74

Skuldir:

1.	Seðlaskuld bankans við ríkissjóð	kr. 750000 00
2.	Seðlar í umferð skv. lögum 4. maí 1922	— 2500000 00
3.	Innskotsfje ríkissjóðs	— 1100000 00
4.	Krónuseðlar	— 367000 00
5.	Bankaskuldabrjef	— 900000 00
6.	Skuld við ríkissjóð (enska lánið frá 1921)	— 2428007 50
7.	Enskt lán tekið 1924	— 5600000 00
8.	Innstæðufje í hlaupareikningi	— 6333650 92
9.	Innstæðufje í sparisjóði	— 17269722 63
10.	Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	— 3045437 90
11.	Inneign veðdeildar	— 1176617 43
12.	Innheimt fje ekki útborgað	— 15407 44
13.	Akceptkonto	— 1817 98
14.	Ýmsir kreditorar	— 528424 58
15.	Varasjóður bankans	— 2000000 00
16.	Fyrirfram greiddir vextir	— 223265 36

 Kr. 44239351 74

REIKNINGUR

125

yfir innborganir og útborganir Landsbankans í Reykjavík á árinu 1924.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. janúar	kr.	253076	52
2. Borgað af lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	90859	16
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	431872	33
c. Handveðslán	—	520	00
d. Ríkissjóðslán og lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga	—	128622	00
e. Reikningslán	—	8523892	81
f. Akkreditivlán	—	60882	90
		—	9236649 20
3. Víxlar og ávísanir greitt innanlands	—	37099720	71
4. Víxlar og ávísanir greitt erlendis	—	10430548	07
5. Vextir innborgaðir:			
a. Af lánum	kr.	854957	65
b. Af verðbrjefum	—	190839	27
c. Af starfsfje útbúanna	—	503455	38
d. Af inneign hjá öðrum bönkum ...	—	96975	43
e. Ýmsir vextir	—	66973	72
		—	1713201 45
6. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	1144273	12
7. Innborgað í reikning annara banka	—	51767620	58
8. Innborganir í reikning útbúsins á Ísafirði	—	3924421	34
9. Innborganir í reikning útbúsins á Akureyri	—	2651579	82
10. Innborganir í reikning útbúsins á Eskifirði	—	3555882	16
11. Innborganir í reikning útbúsins á Selfossi	—	1056178	89
12. Innlög í sparissjóð að viðbættum vöxtum	—	25898014	83
13. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	—	64120016	97
14. Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðb. vöxtum	—	1186551	10
15. Innborganir í reikning 1. flokks veðdeildar	—	93297	77
16. Innborganir í reikning 2. flokks veðdeildar	—	201824	99
17. Innborganir í reikning 3. flokks veðdeildar	—	202391	62
18. Innborganir í reikning 4. flokks veðdeildar	—	262320	31
19. Innlend verðbrjef	—	189733	00
20. Útlend verðbrjef	—	131625	62

Flyt kr. 215118928 07

125

	Fluttar	kr. 215118928 07
21.	Innheimt fje fyrir aðra	— 4697433 05
22.	Innborganir á akceptkonto	— 18876 52
23.	Lán tekið í Englandi	— 6520000 00
24.	Seðlar settir í umferð	— 4500000 00
25.	Krónuseðlar	— 345000 00
26.	Innskotsfje ríkissjóðs	— 100000 00
27.	Seldar fasteignir og tekjur af fasteignum bankans	— 428951 57
28.	Ýmsir kreditorar	— 527958 45
29.	Ýmsir debitorar	— 383044 04
30.	Ýmsar tekjur	— 267047 70
31.	Borgað í reikning yfir tekjur og gjöld	— 1234273 68

 Kr. 234141513 08

Útborganir:

1.	Veitt lán:	
a.	Fasteignaveðslán	kr. 397500 00
b.	Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 227681 00
c.	Handveðslán	— 20000 00
d.	Ríkissjóðslán og lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga	— 46500 00
e.	Reikningslán	— 8281254 26
f.	Akkreditivlán	— 58466 27
		kr. 9031401 53
2.	Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	— 36499576 47
3.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 9936924 45
4.	Útborganir í reikning annara banka	— 62457473 84
5.	Útborgað í akceptkonto	— 18778 55
6.	Útborgað í reikningi útbúsins á Ísafirði	— 3331650 89
7.	Útborgað í reikningi útbúsins á Akureyri	— 2661999 07
8.	Útborgað í reikningi útbúsins á Eskifirði	— 2798030 46
9.	Útborgað í reikningi útbúsins á Selfossi	— 664079 53
10.	Útborgað af hlaupareikningsfje	— 66772766 63
11.	Útborgað af sparisjóðsfje	— 23286654 17
12.	Útborgað af fje með innlánskjörum	— 772712 58
13.	Útborgað af innheimtufje	— 4759966 78
14.	Útborgað fyrir 1. flokk veðdeildar	— 113295 21
15.	Útborgað fyrir 2. flokk veðdeildar	— 202891 97
16.	Útborgað fyrir 3. flokk veðdeildar	— 184019 71

 Flyt kr. 223492221 84

	Fluttar	kr. 223492221 84	125
17. Útborgað fyrir 4. flokk veðdeildar	—	218933 09	
18. Innlend verðbrjef	—	352945 00	
19. Seðlar teknir úr umferð	—	2000000 00	
20. Afhent ríkissjóði í ónýtum krónuseðlum	—	320000 00	
21. Bankaskuldabryf innleyst	—	100000 00	
22. Ríkissjóðslánið (enska lánið frá 1921)	—	206070 36	
23. Enskt lán tekið 1924	—	920000 00	
24. Útborgaðir vextir:			
a. Af sparisjóðsfje	kr. 755959 78		
b. Af hlaupareikningsfje	— 230102 24		
c. Af innlögum gegn viðtökuskírteinum	— 141309 09		
d. Af inneign á reikningslánum	— 12680 50		
e. Af bankaskuldabryfum	— 54328 50		
f. Af keyptum verðbrjefum	— 2141 24		
g. Af inneign veðdeildar	— 22410 58		
h. Til annara banka	— 182484 64		
i. Af ensku lánunum	— 399474 18		
j. Endurgreiddir vextir	— 41726 81		
k. Ýmsir vextir	— 49074 16		
	—	1891691 72	
25. Keyptar fasteignir og kostnaður við fasteignir bankans	—	241203 65	
26. Bankabyggingin með húsbúnaði	—	142611 63	
27. Útborgað af ýmsum tekjum	—	53214 27	
28. Kostnaður við rekstur bankans:			
a. Laun bankastjórnar og starfsmanna			
bankans og ábyrgðarfje fjehirða ..	kr. 247350 50		
b. Húsaleiga, hiti, ljós og ræsting ..	— 30079 45		
c. Bækur, áhöld, burðargjald og síma-			
kostnaður	— 31109 44		
d. Kostnaður við seðlagjörð	— 31536 50		
e. Eftirlaun og styrkur	— 13010 00		
f. Opinber gjöld og váttryggingar ..	— 7420 01		
g. Ýmislegt	— 38415 11		
	—	398921 01	
29. Ýmsir kreditorar	—	270526 84	
30. Ýmsir debitorar	—	603809 18	
31. Útborgað í reikningi yfir tekjur og gjöld	—	2226764 06	
32. Peningar í sjóði 31. desbr.	—	702600 43	

 Kr. 234141513 08

125

EFNAHAGSREIKNINGUR

útbús Landsbankans á Ísafirði 31. desember 1924.

Eignir:

1. Skuldabryjef fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	375820 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	168935 00
c. Handveðslán	—	6575 00
d. Lán gegn ábyrgð sveitafjelaga	—	9700 00
e. Reikningslán	—	759439 95
	kr.	1320469 95
2. Vixlar innlendir og ávísanir	—	1033714 40
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	2031 67
4. Inneign hjá öðrum bönkum	—	81454 57
5. Fasteignir	—	30250 00
6. Ýmsir debitorar	—	204231 67
7. Bankavaxtabryjef	—	13120 00
8. Húsbúnaður og áhöld	—	845 00
9. Peningar í sjóði	—	54757 47
	Kr.	2740874 73

Skuldir:

1. Skuld við Landsbankann	kr.	765286 87
2. Innheimt fje, ekki útborgað	—	13956 07
3. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	268671 67
4. Innstæðufje í sparisjóði	—	1368355 99
5. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	—	277840 13
6. Flutt til næsta árs	—	46764 00
	Kr.	2740874 73

125

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir Landsbankans á Ísafirði á árinu 1924.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. janúar	kr.	53754 66
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	28922 00

Flyt kr. 28922 00 kr. 53754 66

125

	Fluttar	kr.	12100656	37
6.	Útborgað af hlaupareikningsfje	—	2154140	26
7.	Útborgað af sparisjóðsfje	—	2076238	34
8.	Útborgað af fje með innlánskjörum	—	175137	52
9.	Útborgað af innheimtufje	—	434777	87
10.	Keypt bankavaxtabrjef	—	15737	00
11.	Útborgað af akseptkonto	—	522	30
12.	Keyptar fasteignir og kostnaður við fasteign útbúsins ..	—	11675	00
13.	Útborgaðir vextir:			
a.	Af hlaupareikningsfje	kr.	8587	83
b.	Af sparisjóðsfje	—	63487	03
c.	Af innlögum gegn viðtökuskírteinum	—	17085	03
d.	Af inneign á reikningslánum	—	1099	67
e.	Til Landsbankans	—	60493	12
f.	Til annara banka	—	2139	03
g.	Endurgreiddir vextir	—	33267	53
		—	186159	24
14.	Útborgað af ýmsum tekjum	—	905	40
15.	Kostnaður við rekstur útbúsins:			
a.	Laun, aukavinna og eftirlaun	kr.	34827	00
b.	Bækur, ritföng og prentun	—	1332	65
c.	Hiti, ljós og ræsting	—	1336	23
d.	Burðargjald og símakostnaður ...	—	772	10
e.	Opinber gjöld og vátrygging	—	378	82
f.	Áhöld, viðhaldskostnaður o. fl. ...	—	921	59
		—	39568	39
16.	Húsbúnaður útbúsins og áhöld	—	845	00
17.	Ýmsir debitorar	—	972	53
18.	Ágóði útbúsins færður Landsbankanum til tekna	—	40155	56
19.	Peningar í sjóði 31. desbr. 1924	—	54757	47
			Kr. 17292248	25

EFNAHAGSREIKNINGUR**125****útbús Landsbankans á Akureyri 31. desember 1924.****Eignir:**

1. Skuldabryjef fyrir lánum:

a. Fasteignaveðslán	kr.	253400 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	657304 00
c. Handveðslán	—	18050 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjar- fjelaga	—	20970 00
e. Reikningslán	—	659194 09

kr. 1608918 09

2. Vixlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	519521 10
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	44350 00
4. Inneign hjá öðrum bönkum	—	81888 21
5. Húsbúnaður og áhöld	—	1000 00
6. Peningar í sjóði	—	87621 12

Kr. 2343298 52

Skuldir:

1. Skuld við Landsbankann	kr.	292499 84
2. Innstæðufje í sparisjóði	—	1292106 85
3. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	57732 94
4. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	637528 83
5. Ýmsir kreditorar	—	2709 78
6. Innheimt fje ekki útborgað	—	720 28
7. Flutt til næsta árs	—	60000 00

Kr. 2343298 52

REIKNINGUR**125****yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Akureyri á árinu 1924.****Innborganir:**

1. Peningar í sjóði 1. jan. 1924	kr.	54287 03
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	13100 00

Flyt kr. 13100 00 kr. 54287 03

125

	Fluttar	kr.	13100 00	kr.	54287 03
b.	Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	163247 50		
c.	Handveðslán	—	3485 00		
d.	Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjar- fjelaga	—	5996 00		
e.	Reikningslán	—	2282610 56		
				—	2468439 06
3.	Víxlar og ávísanir greitt innanlands			—	2071127 94
4.	Víxlar og ávísanir greitt erlendis			—	179510 86
5.	Vextir innborgaðir:				
a.	Af lánum	kr.	123743 55		
b.	Af inneign hjá öðrum bönkum ..	—	1745 24		
				—	125488 79
6.	Forvextir af víxlum og ávísunum			—	57328 35
7.	Innborganir í reikning Landsbankans			—	2405965 54
8.	Innborganir í reikning annara banka			—	398924 16
9.	Innlög í hlaupareikning að viðb. vöxtum			—	4920265 47
10.	Innlög í sparisjóð að viðb. vöxtum			—	1245762 01
11.	Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðb. vöxtum			—	135004 98
12.	Innheimt fje fyrir aðra			—	548487 70
13.	Ýmsar tekjur			—	14195 56
14.	Ýmsir kreditorar			—	1630 65
15.	Ýmsir debitorar			—	65995 89
					Kr. 14692413 99

Útborganir:

1.	Veitt lán:				
a.	Fasteignaveðslán	kr.	14000 00		
b.	Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	145100 00		
c.	Handveðslán	—	3085 00		
d.	Reikningslán	—	2431466 34		
				kr.	2593651 34
2.	Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands			—	1935094 11
3.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis			—	199551 99
4.	Útborgað í reikning Landsbankans			—	2395546 29
5.	Útborgað í reikning annara banka			—	374014 40
6.	Útborgað af hlaupareikningsfje			—	4988750 42
7.	Útborgað af sparisjóðsfje			—	1126281 02
8.	Útborgað af fje með innlánskjörum			—	209051 62
					Flyt kr. 13821941 19

	Fluttar	kr. 13821941 19	125
9. Útborgað af innheimtufje	—	548194 75	
10. Útborgaðir vextir:			
a. Af hlaupareikningsfje	kr. 3976 43		
b. Af sparisjóðsfje	— 53455 37		
c. Af innlögum gegn viðtökuskír- teinum	— 35230 46		
d. Til Landsbankans	— 29830 29		
e. Til annara banka	— 620 09		
f. Endurgreiddir vextir	— 49 16		
		— 123161 80	
11. Kostnaður við rekstur útbúsins:			
a. Laun og húsaleiga	kr. 24520 00		
b. Bækur, rittföng og prentun	— 121 40		
c. Eldiviður, ljós og ræsting	— 530 95		
d. Burðargjald og símkostnaður	— 603 10		
		— 25775 45	
12. Ýmsir kreditorar	—	1719 13	
13. Ýmsir debitorar	—	45925 10	
14. Ágóði útbúsins færður Landsbankanum til tekna	—	38075 45	
15. Peningar í sjóði 31. desember 1924	—	87621 12	
		—	
		Kr. 14692413 99	

EFNAHAGSREIKNINGUR

125

útbús Landsbankans á Eskifirði 31. desember 1924.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr. 510505 00		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 577188 00		
c. Handveðslán	— 500 00		
d. Lán gegn ábyrgð sveitafjelaga ..	— 55680 00		
e. Reikningslán	— 411798 16		
		kr. 1555671 16	
2. Víxlar innlendir og ávísanir	—	2497727 12	
3. Inneign hjá öðrum bönkum	—	21249 49	
		—	
		Flyt	kr. 4074647 77

125

	Fluttar	kr.	4074647 77
4. Bankavaxtabrjef	—		3168 00
5. Húsbúnaður og áhöld	—		9261 37
6. Fasteignir	—		42230 62
7. Ýmsir debitorar	—		17224 23
8. Peningar í sjóði	—		99023 06
			Kr. 4245555 05

Skuldir:

1. Skuld við Landsbankann	kr.	3016574 87
2. Skuld við aðra banka	—	89948 27
3. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	430482 33
4. Innstæðufje í sparisjóði	—	431173 58
5. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	247134 31
6. Innheimt fje ekki útborgað	—	2072 65
7. Flutt til næsta árs	—	28169 04
	Kr.	4245555 05

125

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Eskifirði á árinu 1924.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. jan.	kr.	42044 98
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	64595 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	62433 00
c. Handveðslán	—	120 00
d. Lán gegn ábyrgð sveitafjelaga ..	—	8920 00
e. Reikningslán	—	3094895 54
		— 3230963 54
3. Vixlar innlendir og ávísanir	—	8777050 86
4. Vixlar og ávísanir greitt erlendis	—	81877 67
5. Vextir innborgaðir:		
a. Af lánum	kr.	110972 11
b. Af bankavaxtabrjefum	—	211 50
c. Af inneign hjá öðrum bönkum ..	—	4586 41
		— 115770 02
	Flyt	kr. 12247707 07

Fluttar kr. 12247707 07 **125**

6. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	220466 65
7. Innborganir í reikning Landsbankans	—	2769217 73
8. Innborganir í reikning annara banka	—	1700206 32
9. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	—	4795166 32
10. Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	—	665663 80
11. Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðbættum vöxtum	—	31727 80
12. Innlend verðbrjef	—	880 00
13. Innheimt fje fyrir aðra	—	880578 07
14. Ýmsir debitorar	—	697201 42
15. Ýmsar tekjur	—	43647 92
16. Tap útbúsins fært Landsbankanum til gjalda	—	644638 91

Kr. 24697102 01

Útborganir:

1. Veitt lán:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	141750 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	120890 00
c. Lán gegn ábyrgð sveitafjelaga ..	—	24500 00
d. Reikningslán	—	3160382 27
	kr.	3447522 27
2. Vixlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	8042068 66
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	58277 67
4. Útborgað í reikning Landsbankans	—	3527069 43
5. Útborgað í reikning annara banka	—	1661553 75
6. Útborgað af hlaupareikningsfje	—	4570483 81
7. Útborgað af sparisjóðsfje	—	600130 81
8. Útborgað af fje með innlánskjörum	—	8187 66
9. Útborgað af innheimtufje	—	894600 37
10. Útborgaðir vextir:		
a. Af skuld við Landsbankann	kr.	274459 13
b. Af skuld við aðra banka	—	3936 76
c. Af sparisjóðsfje	—	19135 67
d. Af hlaupareikningsfje	—	7457 76
e. Af fje gegn viðtökuskírteinum ..	—	11823 95
f. Endurgreiddir vextir	—	2236 23
	—	319049 50
11. Kostnaður við rekstur útbúsins:		
a. Laun starfsmanna og aukavinna .	kr.	32854 87

Flyt kr. 32854 87 kr. 23128943 93

125

	Fluttar	kr.	32854 87	kr.	23128943 93
	b. Hiti, ljós og ræsting	—	1619 06		
	c. Bætur, áhöld, burðargjöld og síma- kostnaður	—	3825 61		
	d. Ýmislegt	—	2933 95		
				—	41233 49
12.	Fasteignir			—	10243 06
13.	Ýmsir debitorar			—	707458 90
14.	Útborgað af ýmsum tekjum			—	1037 10
15.	Húsbúnaður og áhöld			—	236 90
16.	Ágóða- og tapsreikningur			—	708925 57
17.	Peningar í sjóði 31. desbr. 1924			—	99023 06
					Kr. 24697102 01

125

EFNAHAGSREIKNINGUR

útbús Landsbankans á Selfossi 31. desember 1924.

Eignir:

1.	Skuldabryjef fyrir lánunum:				
	a. Fasteignaveðslán	kr.	205410 00		
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1459576 67		
	c. Reikningslán	—	82904 40		
				kr.	1747891 07
2.	Víxlar innlendir og ávísanir			—	1034340 06
3.	Húseign útbúsins með húsbúnaði			—	131121 79
4.	Ýmsir debitorar			—	1119 36
5.	Peningar í sjóði			—	14562 77
					Kr. 2929035 05

Skuldir:

1.	Skuld við Landsbankann	kr.	1896937 18
2.	Innstæðufje í hlaupareikningi	—	136373 81
3.	Innstæðufje í sparisjóði	—	690074 72
4.	Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	183095 19
5.	Flutt til næsta árs	—	22554 15
			Kr. 2929035 05

REIKNINGUR**125****yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Selfossi á árinu 1924.****Innborganir:**

1. Peningar í sjóði 1. janúar	kr.	13629 01
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	3855 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	98710 82
c. Reikningslán	—	130794 04
		233359 86
3. Víxlar innlendir	—	2053315 70
4. Vextir innborgaðir af lánum	—	111097 80
5. Forvextir	—	65256 34
6. Innborgað í reikning Landsbankans	—	666182 92
7. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	—	598067 77
8. Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxfum	—	836220 22
9. Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðbættum vöxtum	—	66750 44
10. Bankabyggingin	—	150 00
11. Ýmsar tekjur	—	6266 22
12. Ýmsir debitorar	—	1348 24
	Kr.	4651644 52

Útborganir:

1. Veitt lán:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	16300 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	110100 00
c. Reikningslán	—	117017 13
	kr.	243417 13
2. Víxlar innlendir	—	1957792 44
3. Útborgaðir vextir:		
a. Af inneign Landsbankans	kr.	138672 84
b. Af hlaupareikningsfje	—	3280 76
c. Af sparisjóðsfje	—	24907 06
d. Af fje gegn viðtökuskírteinum ..	—	7725 05
e. Endurgreiddir vextir	—	419 50
	—	175005 21
4. Útborgað í reikning Landsbankans	—	1058282 28
	Flyt kr.	3434497 06

125

	Fluttiár	kr.	3434497 06
5.	Útborgað af hlaupareikningsfje	—	530798 21
6.	Útborgað af sparisjóðsfje	—	602010 61
7.	Útborgað af fje gegn viðtökuskírteinum	—	26365 22
8.	Kostnaður við rekstur útbúsins:		
a.	Laun starfsmanna	kr.	23861 98
b.	Hiti, ljós og ræsting	—	2493 64
c.	Bækur og ritföng, burðargjald og símakostnaður	—	2090 29
d.	Ýmislegt	—	626 15
			29072 06
9.	Bankabyggingin	—	11164 82
10.	Húsbúnaður og áhöld	—	60 85
11.	Ýmsir debitorar	—	1660 12
12.	Ágóði útbúsins færður Landsbankanum til tekna	—	1452 80
13.	Peningar í sjóði 31. desember	—	14562 77
		Kr.	4651644 52

125

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir 1. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1924.

Innborganir:

1.	Inneign hjá Landsbankanum 1. jan.	kr.	307794 66
2.	Borgað af lánum	—	61654 76
3.	Vextir af lánum	—	17405 96
4.	Varasjóðstekjur:		
a.	½% af lánum	kr.	5703 50
b.	Dráttarvextir	—	1540 13
c.	Vextir af inneign hjá Landsbank- anum	—	6993 42
			14237 05
		Kr.	401092 43

Útborganir:

1.	Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	77400 00
2.	Vextir af bankavaxtabrjefum	—	21861 00
	Flyt	kr.	99261 00

	Fluttar	kr.	99261 00	125
3. Varasjóðskostnaður:				
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður ..	kr.	4000 00		
b. Gengismunur	—	9685 39		
c. Annar kostnaður	—	348 82		
			14034 21	
4. Inneign hjá Landsbankanum 31. desember	—	287797 22		
	Kr.	401092 43		

REIKNINGUR

125

yfir innborganir og útborganir 2. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1924.

Innborganir:

1. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan.	kr.	294350 36	
2. Borgað af lánum	—	134880 45	
3. Vextir af lánum	—	52599 71	
4. Varasjóðstekjur:			
a. ½% af lánum	kr.	5843 90	
b. Dráttarvextir	—	3396 64	
c. Vextir af inneign hjá Landsbank- anum	—	5104 29	
			14344 83
	Kr.	496175 35	

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	118600 00	
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	57965 62	
3. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður .	kr.	2500 00	
b. Gengismunur	—	23240 46	
c. Annar kostnaður	—	585 89	
			26326 35
4. Inneign hjá Landsbankanum 31. desbr.	—	293283 38	
	Kr.	496175 35	

125

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir 3. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1924.

Innborganir:

1. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan.	kr.	301724	91
2. Borgað af lánum	—	101689	85
3. Vextir af lánum	—	82783	89
4. Varasjóðstekjur:			
a. ½% af lánum	kr.	9197	68
b. Dráttarvextir	—	2758	08
c. Vextir af inneign hjá Landsbank- anum	—	5962	12
			17917 88

Kr. 504116 53

Útborganir:

1. Innlest bankavaxtabrjef	kr.	89900	00
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	83882	25
3. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður ..	kr.	2000	00
b. Gengismunur	—	7882	13
c. Annar kostnaður	—	355	33
			10237 46
4. Inneign hjá Landsbankanum 31. desbr.	—	320096	82

Kr. 504116 53

125

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir 4. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1924.

Innborganir:

1. Inneign hjá Landsbankanum 1. jan.	kr.	232052	79
2. Útgefin bankavaxtabrjef	—	631100	00
3. Borgað af lánum	—	77870	05
4. Vextir:			
a. Af lánum	kr.	146700	69
b. Af útgefnum bankavaxtabrjefum .	—	5748	26
			152448 95

Flyt kr. 1093471 79

Fluttar kr. 1093471 79 **125**

5. Varasjóðstekjur:

a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	16299 48	
b. Dráttarvextir	—	3980 63	
c. 1% lántökugjald	—	6311 00	
d. Eigendaskiftagjald	—	1059 45	
e. Vextir af inneign hjá Landsbank- anum	—	4350 75	
			32001 31
			Kr. 1125473 10

Útborganir:

1. Veitt lán	kr.	631100 00	
2. Innleyst bankavaxtabrjef	—	49400 00	
3. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	163136 24	
4. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður ..	kr.	5000 00	
b. Endurskoðunarlaun	—	900 00	
c. Gengismunur	—	289 10	
d. Annar kostnaður	—	207 75	
			6396 85
5. Inneign hjá Landsbankanum 31. desbr.	—	275440 01	
			Kr. 1125473 10

EFNAHAGSREIKNINGUR

125

1. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1924.

Eignir:

1. Skuldabryf fyrir lánum	kr.	294393 51	
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	2621 66	
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	5127 39	
			7749 05
3. Inneign hjá Landsbankanum	—	287797 22	
			Kr. 589939 78

125

Skuldir:

1. Bankavaxtabrjef í umferð	kr.	440000	00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabrjefum:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	3766	50
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	9900	00
			13666 50
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:			
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur,			
sbr. eignalið 2	kr.	7749	05
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	128524	23
			136273 28
	Kr.	589939	78

125

EFNAHAGSREIKNINGUR

2. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1924.

Eignir:

1. Skuldabrjef fyrir lánum	kr.	987407	29
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	8736	18
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	12186	50
			20922 68
3. Inneign hjá Landsbankanum	—	293283	38
	Kr.	1301613	35

Skuldir:

1. Bankavaxtabrjef í umferð	kr.	1221900	00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabrjefum:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	164	25
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	27492	75
			27657 00
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:			
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur,			
sbr. eignalið 2	kr.	20922	68
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	31133	67
			52056 35
	Kr.	1301613	35

EFNAHAGSREIKNINGUR

125

3. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1924.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	1612463	63
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	8755	23
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	19918	38
			28673 61
3. Inneign hjá Landsbankanum	—	320096	82
			Kr. 1961234 06

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr.	1817000	00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	1998	00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	40882	50
			42880 50
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:			
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur,			
sbr. eignalið 2	kr.	28673	61
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	72679	95
			101353 56
			Kr. 1961234 06

EFNAHAGSREIKNINGUR

125

4. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1924.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	3920033	67
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	43154	37
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	47239	53
			90393 90
3. Inneign hjá Landsbankanum	—	275440	01
			Kr. 4285867 58

125

Skuldir:

1. Bankavaxtabrjef í umferð	kr.	4068500 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabrjefum:		
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	7452 00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	91541 25
		98993 25
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:		
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur,		
sbr. eignalið 2	kr.	90393 90
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	27980 43
		118374 33
	Kr.	4285867 58

Landsbanki Íslands.

L. Kaaber. Magnús Sigurðsson. Georg Ólafsson.

Rich. Torfason.

Framanritaða reikninga veðdeildarinnar höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við þá að athuga.

Guðjón Guðlaugsson. Tryggvi Þórhallsson.

126

EFNAHAGSREIKNINGUR

Landsbankans 31. mars 1925.

Eignir:

1. Skuldabrjef fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	955188 84
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1966566 20
c. Handveðslán	—	43652 00
d. Ríkissjóðslán og lán gegn ábyrgð		
sveitar- og bæjarfjelaga	—	1156907 00
e. Búnaðarlánadeildarlán	—	4500 00
f. Reikningslán	—	1814570 33
g. Akkreditívlán	—	5435 15
	kr.	5946819 52
	Flyt	kr. 5946819 52

	Fluttar	kr.	5946819 52	126
2.	Víxlar innlendir og ávísanir	—	14050431 03	
3.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	852318 43	
4.	Endurkeyptir víxlar	—	2500000 00	
5.	Lán í hlaupareikningi	—	1770666 38	
6.	Erlend verðbrjef	—	536725 88	
7.	Bankavaxtabrjef	—	1221502 00	
8.	Ríkissjóðsskuldabryf og önnur innlend verðbrjef	—	1316018 64	
9.	Fasteignir	—	540146 99	
10.	Bankabyggingin með húsbúnaði	—	1036869 05	
11.	Útbúið á Ísafirði	—	1377218 22	
12.	Útbúið á Akureyri	—	332110 81	
13.	Útbúið á Eskifirði	—	3413691 12	
14.	Útbúið á Selfossi	—	1996265 81	
15.	Inneign hjá erlendum bönkum	—	3920991 77	
16.	Ýmsir debitorar	—	1560733 73	
17.	Peningar í sjóði	—	256647 12	

 Kr. 42629156 50

Skuldir:

1.	Seðlaskuld bankans við ríkissjóð	kr.	750000 00	
2.	Seðlar í umferð skv. lögum 4. maí 1922	—	900000 00	
3.	Innskotsfje ríkissjóðs	—	1100000 00	
4.	Krónuseðlar	—	367000 00	
5.	Bankaskuldabryf	—	900000 00	
6.	Skuld við ríkissjóð (enska lánið frá 1921)	—	2428007 50	
7.	Enskt lán tekið 1924	—	5322500 00	
8.	Innstæðufje í hlaupareikningi	—	6215491 83	
9.	Innstæðufje í sparissjóði	—	18258246 59	
10.	Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	3343660 10	
11.	Inneign veðdeildar	—	703919 66	
12.	Innheimt fje ekki útborgað	—	50783 32	
13.	Akceptkonto	—	1322 15	
14.	Ýmsir kreditorar	—	13200 18	
15.	Varasjóður bankans	—	2000000 00	
16.	Tekjur sem ekki eru enn lagðar við varasjóð:			
a.	Vextir	kr.	140848 12	
b.	Forvextir	—	263100 71	

 Flyt kr. 403948 83 kr. 42354131 33

126

	Fluttar	kr.	403948 83	kr.	42354131 33
c. Ýmsar tekjur	—		61029 68		
	Frá þessum samtals	kr.	464978 51		
dregst:					
a. Kostnaður við rekst-					
ur bankans	kr.	90546 41			
b. Kostnaður við rekst-					
ur fasteigna	—	2528 29			
c. Útborgaðir vextir ..	—	320144 00			
			—	413218 70	
					51759 81
17. Ágóða og tapsreikningur	—			223265 36	
					Kr. 42629156 50

Landsbanki Íslands.

L. Kaaber. Geörg Ólafsson.

Rich. Torfason.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðjón Guðlaugsson. Tryggvi Þórhallsson.

127

E F N A H A G S R E I K N I N G U R**Landsbankans 30. júní 1925.**

Eignir:

1. Skuldabryf fyrir lánum:

a. Fasteignaveðslán	kr.	1162203 36
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1918508 20
c. Handveðslán	—	32962 00
d. Ríkissjóðslán og lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga	—	1170418 00
e. Búnaðarlánadeildarlán	—	48550 00

Flyt kr. 4332641 56

Fluttar kr. 4332641 56

127

f. Reikningslán — 1907913 30

	kr. 6240554 86
2. Víxlar innlendir og ávísanir	— 17361763 48
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 1011948 55
4. Endurkeyptir víxlar	— 1288000 00
5. Lán í hlaupareikningi	— 2107680 40
6. Erlend verðbrjef	— 535119 88
7. Bankavaxtabrjef	— 1245852 00
8. Ríkissjóðsskuldabrjef og önnur innlend verðbrjef	— 1287164 44
9. Fasteignir	— 249238 94
10. Bankabyggingin með húsbúnaði	— 1037534 10
11. Útbúið á Ísafirði	— 1706346 46
12. Útbúið á Akureyri	— 530271 30
13. Útbúið á Eskifirði	— 4244919 33
14. Útbúið á Selfossi	— 1945300 87
15. Inneign hjá erlendum bönkum	— 3491645 09
16. Ýmsir debitorar	— 360586 88
17. Peningar í sjóði	— 228408 20

Kr. 44872334 78

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við ríkissjóð	kr. 750000 00
2. Seðlar í umferð skv. lögum 4. maí 1922	— 2226000 00
3. Innskotsfje ríkissjóðs	— 1100000 00
4. Krónuseðlar	— 367000 00
5. Bankaskuldabrjef	— 900000 00
6. Skuld við ríkissjóð (enska lánið frá 1921)	— 2428007 50
7. Enskt lán tekið 1924	— 5322500 00
8. Innstæðufje í hlaupareikningi	— 6031608 47
9. Innstæðufje í sparissjóði	— 18826429 07
10. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	— 3382530 82
11. Inneign veðdeildar	— 752680 15
12. Innheimt fje ekki útborgað	— 51755 33
13. Akceptkonto	— 5373 15
14. Ýmsir kreditorar	— 13193 60
15. Varasjóður bankans	— 2000000 00
16. Tekjur, sem ekki eru enn lagðar við varasjóð:	
a. Vextir	kr. 360117 23

Flyt kr. 360117 23 kr. 44157078 09

	Fluttar		kr.	4250169	38	128
e.	Búnaðarlánadeildarlán		—	62250	00	
f.	Reikningslán		—	1664443	47	
g.	Akkreditivlán		—	1144	40	
						kr. 5978007 25
2.	Víxlar innlendir og ávísanir		—	19463156	79	
3.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis		—	349995	30	
4.	Endurkeyptir víxlar		—	1782000	00	
5.	Lán í hlaupareikningi		—	1412108	78	
6.	Erlend verðbrjef		—	535119	88	
7.	Bankavaxtabrjef		—	1275436	00	
8.	Ríkissjóðsskuldabryjef og önnur innlend verðbrjef		—	1315264	44	
9.	Fasteignir		—	265938	94	
10.	Bankabyggingin með húsbúnaði		—	1039319	05	
11.	Útbúið á Ísafirði		—	1260128	78	
12.	Útbúið á Akureyri		—	93943	25	
13.	Útbúið á Eskifirði		—	4388318	25	
14.	Útbúið á Selfossi		—	1812898	20	
15.	Inneign hjá erlendum bönkum		—	10024060	93	
16.	Ýmsir debitorar		—	393297	52	
17.	Peningar í sjóði		—	232056	66	
						Kr. 51621050 03

Skuldir:

1.	Seðlaskuld bankans við ríkissjóð		kr.	750000	00
2.	Seðlar í umferð skv. lögum 4. maí 1922		—	4456000	00
3.	Innskotsfje ríkissjóðs		—	1100000	00
4.	Krónuseðlar		—	367000	00
5.	Bankaskuldabryjef		—	800000	00
6.	Skuld við ríkissjóð (enska lánið frá 1921)		—	2397459	55
7.	Enskt lán tekið 1924		—	5322500	00
8.	Innstæðufje í hlaupareikningi		—	9447764	57
9.	Innstæðufje í sparisjóði		—	20049456	99
10.	Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum		—	3333012	94
11.	Inneign veðdeildar		—	649666	35
12.	Innheimt fje ekki útborgað		—	69077	17
13.	Akceptkonto		—	1398	53
14.	Ýmsir kreditorar		—	13193	60
15.	Varasjóður bankans		—	2000000	00

Flyt kr. 50756529 70

128

Fluttar kr. 50756529 70

16. Tekjur, sem ekki eru enn lagðar við varasjóð:

a. Vextir	kr. 702573 61
b. Forvextir	— 912921 98
c. Tekjur af rekstri fasteigna	— 6937 74
d. Ýmsar tekjur	— 154377 98

Frá þessum samtals kr. 1776811 31

dregst:

a. Kostnaður við rekst- ur bankans	kr. 313755 78
b. Kostnaður við rekst- ur fasteigna	— 11255 92
c. Útborgaðir vextir .	— 809851 45
	— 1134863 15

— 641948 16

17. Ágóða- og tapsreikningur — 222572 17

Kr. 51621050 03

Landsbanki Íslands.

L. Kaaber. Georg Ólafsson.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðjón Guðlaugsson. Tryggvi Þórhallsson.

129

FIRMNATILKYNNINGAR.

Samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903, um verslunarskrár, firmu og prókúruumboð, hafa eftirgreindar tilkynningar verið auglýstar 1925.

I. Reykjavík.

1. Undirrituð stjórn hlutafjelagsins „Skaftfelllingur“ veitir hjermeð útgerðarstjóra Helga Bergs, prókúruumboð fyrir fjelagið frá þessum degi að

telja. Frá sama tíma afturkallast prókúruumboð Hannesar Thorarensen fyrir fjelagið. 129

Hinn nýi prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. H.f. Skaftfellingur.

H. Bergs.

St. í Vík í Mýrdal, 14. nóv. 1924.

Lárus Helgason (formaður). Magnús Finnbogason. Bjarni Kjartansson.
Ólafur H. Jónsson.

2. Við leyfum okkur hjermeð að tilkynna til firmaskrárinnar, að núverandi eigendur útgerðarfjeldagsins Geir & Th. Thorsteinsson eru þessir:

Dánarbú Th. Thorsteinsson's. en í því óskiftu situr ekkjufrú Kristjana Thorsteinsson. Vesturgötu 3.

Gísli M. Oddsson skipstjóri, Reykjavík, og

Geir Thorsteinsson útgerðarmaður, Reykjavík.

Reykjavík, 29. desbr. 1924.

pr. pr. Geir & Th. Thorsteinsson.

Geir Thorsteinsson.

3. Hjermeð tilkynnist, að Jón Kjartansson lætur af framkvæmdastjórastarfi fyrir Kaupfjeldag Reykvíkinga frá 31. desember 1924, og fellur þá prókúruumboð hans úr gildi. Haraldur Guðmundsson er ráðinn framkvæmdastjóri fjeldagsins frá sama tíma og hefir hann prókúruumboð frá 1. jan. 1925.

Prókúruhafi skrifar þannig:

pr. pr. Kaupfjeldag Reykvíkinga

H. Guðmundsson.

Reykjavík, 31. desbr. 1924.

Kaupfjeldag Reykvíkinga.

E. Hjartarson. Jón Jónatansson. Filippus Ámundason.

Nikulás Friðriksson. Halbjörn Halldórsson.

4. Undirrituð Kristjana Thorsteinsson ekkjufrú, sem með samþykki erfingja sit í óskiftu búi eftir mann minn, Th. Thorsteinsson kaupm., sbr. yfirlýsingu bæjarfógetans í Reykjavík, dags. 2. september þ. á., tilkynni hjermeð til firmaskrár Reykjavíkur, að jeg held áfram atvinnu mannsins míns, óbreyttri og undir hans nafni.

Jeg rita firmað þannig:

pr. Th. Thorsteinsson.

Kristjana Thorsteinsson.

Reykjavík, 11. nóv. 1924.

Kristjana Thorsteinsson.

- 129 5. Hjermeð tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að firmað E. Eyvindsson & Skúlason er hætt.

Reykjavík, 25. jan. 1925.

Axel Skúlason. E. Eyvindsson.

6. Hjalti S. Espholin, Akureyri, og Ingólfur G. S. Espholin, Skólavörustíg 3, Reykjavík, reka hverskonar verslun (sem útibú frá Akureyri) inn- sem útflutnings og iðnað með ótakmarkaðri ábyrgð beggja undir firmanafninu „Bræðurnir Espholin“, með tilsvarendi þýðingum á erlendum málum, t. d. „Espholin Brothers“.

Prókúruhafi er Pjetur Eggerz Stefánsson, p.t. Thorshavn Færeyjum.

Hjalti S. Espholin ritar firmað:

Bræðurnir Espholin.

Hjalti S. Espholin.

Ingólfur G. S. Espholin ritar firmað:

Bræðurnir Espholin.

Ingólfur S. G. Espholin.

Pjetur Eggerz Stefánsson ritar firmað:

pr. pr. Bræðurnir Espholin.

P. Eggerz Stefánsson.

Reykjavík, 10. febrúar 1925.

Bræðurnir Espholin.

Ingólfur S. G. Espholin.

7. Það tilkynnist hjermeð, að í dag hefir Jón Grímsson gengið úr firmanu „J. Grímsson & Tulinius“, en hinn fjelaginn, Carl D. Tulinius, heldur atvinnunni áfram undir sínu nafni.

Reykjavík, 8. ágúst 1925.

Jón Grímsson. Carl D. Tulinius.

8. Georg Thordahl Finnsson kaupmaður, Frakkastíg 16, rekur með ótakmarkaðri ábyrgð verslun í Reykjavík undir firmanafninu „Vörubúðin“ Georg Thordahl Finnsson, með fatnaðarvörur o. fl.

Firmanafnið rita jeg þannig:

„Vörubúðin“.

Georg Th. Finnsson.

Reykjavík, 3. júlí 1925.

Georg Th. Finnsson.

9. Hjermeð tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að undirritað firma byrjar aftur verslun sína með sama nafni og hún var rekin, nafninu „París“.

Reykjavík, 26. ágúst 1925.

Thora Friðriksson & Co.

10. Frú Kristín Sigurðardóttir, Barónsstíg 20, Ragnar Lárusson, sama staðar, hafa myndað með sjer fjelagsskap til að reka verslun í smásölu, og ber nefnd Kristín Sigurðardóttir ein ábyrgðir og skuldbindingar firmans og ritar firmað þannig: 129

Kristín Sigurðardóttir & Co.

Prókúru hefir Ragnar Lárusson og ritar hann firmað þannig:
pr. pr. Kristín Sigurðardóttir & Co.

R. Lárusson.

Reykjavík, 29. júní 1925.

Kristín Sigurðardóttir.

11. Hjermeð tilkynnist til firmaskrárinnar, að við undirritaðir Þorgrímur Jónsson, Ólafur Þorgrímsson og Pjetur Þorgrímsson, allir til heimilis að Lauganesi, rekum verslun við Lauganesveg, allir með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu:

Þorgrímur Jónsson & Co.

Firmað ritum við þannig:

Þorgrímur Jónsson & Co.

Þorgrímur Jónsson.

Þorgrímur Jónsson & Co.

Ólafur Þorgrímsson.

Þorgrímur Jónsson & Co.

Pjetur Þorgrímsson.

Lauganesi, 24. júní 1925.

Þorgrímur Jónsson. Ólafur Þorgrímsson. Pjetur Þorgrímsson.

12. Hjermeð leyfum við oss að tilkynna, að jeg Brynjúlfur Magnússon, Laugaveg 8, og jeg Jóhanna Dagmar Magnúsdóttir, Laugaveg 8, ætlum að reka verslun, bæði í stórsölu, smásölu og umboðsverslun, undir nafninu Brynjúlfur Magnússon & Co., og höfum bæði rjett til að rita firmað, og höfum bæði ótakmarkaða ábyrgð.

Brynjúlfur Magnússon ritar firmað þannig:

Brynjúlfur Magnússon & Co.

Jóh. D. Magnúsdóttir ritar firmað þannig:

Brynjúlfur Magnússon & Co.

Jóh. Magnúsdóttir.

Reykjavík, 30. júní 1925.

B. Magnússon. Jóh. Magnúsdóttir.

13. Kolbeinn Þorsteinsson, Austurstræti 6 í Reykjavík, Eyjólfur Kolbeinsson, s. st., reka allskonar verslun sem atvinnu í Reykjavík. Varnarþing versl-

129

unarinnar er í Reykjavík. Rjett til að rita firmað hefir Kolbeinn Þorsteinsson einn. Nafn firmans er Kolbeinn Þorsteinsson & Co., og er það samlagsfjelag. Tillög samlagsmanna eru kr. 1000.00 — eitt þúsund krónur — frá hvorum.

Kolbeinn Þorsteinsson ritar firmað þannig:

Kolbeinn Þorsteinsson & Co.

Reykjavík, 30. júní 1925.

Kolbeinn Þorsteinsson.

14. Jeg undirritaður leyfi mjer hjermeð að tilkynna til firmaskrárinnar, að þeir herrar Walter Clasen, Anton F. Mohr og C. L. Grosse eru gengnir úr firmanu Sturlaugur Jónsson & Co., og heldur firmað áfram undir sama firmanafni með mjer einum sem fullábyrgum eiganda.

Reykjavík, 15. júlí 1925.

Sturlaugur Jónsson.

15. Undirritaðir eigendur firmans R. Kjartansson & Co. í Reykjavík tilkynnum hjermeð, að við rekum í fjelagi og með ótakmarkaðri ábyrgð smásöluverslun með hreinlætisvörur o. fl. hjer í bænum, undir nafninu „Parísarbúðin“. Báðir eigendur rita firmað.

Runólfur Kjartansson ritar firmað þannig:

Parísarbúðin.

R. Kjartansson.

Þorbergur Kjartansson ritar firmað þannig:

Parísarbúðin.

Þ. Kjartansson.

Reykjavík, 10. september 1925.

R. Kjartansson, Bergstaðastíg 8.

Þorbergur Kjartansson, Traðarkotssund 3.

16. Við undirritaðir, jeg Pjetur M. Bjarnason kaupmaður, Laugaveg 49, og jeg Stefán Bjarnason, sama staðar, rekum í fjelagi með firmanafninu Pjetur M. Bjarnason & Co. kaupmensku í heildsölu og smásölu, en jeg, Pjetur M. Bjarnason, ber fyrst um sinn einn ábyrgð á skuldbindingum firmans og rita einn firmað þannig:

Pjetur M. Bjarnason & Co.

Prókúru hefir Stefán Bjarnason, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Pjetur M. Bjarnason & Co.

Stefán Bjarnason.

Reykjavík, 25. júní 1925.

Pjetur M. Bjarnason. Stefán Bjarnason.

17. Jeg undirrituð, ungfrú Guðrún H. Zoëga, Tjarnargötu 14, Reykjavík, tilkynni hjermeð til firmaskrár Reykjavíkur, að jeg rek með ótakmarkaðri ábyrgð verslun með allskonar tóbak og tóbaksvörur, undir firmanafninu:

„Tóbaksverslunin London“.

Firmað rita jeg þannig:

Tóbaksverslunin London.

Guðrún H. Zoëga.

Prókúru hefir Helgi H. Zoëga, Tjarnargötu 14, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Tóbaksverslunin London.

Helgi H. Zoëga.

Reykjavík, 24. okt. 1925.

Guðrún H. Zoëga.

18. Meyvant Sigurðsson bifreiðarstjóri, Hverfisgötu 76 B, rekur bifreiðaaakstur í Reykjavík, með fullri ábyrgð, undir firmanafninu „Vörubílastöðin“, og ritar hann firmað þannig:

Vörubílastöðin.

Meyvant Sigurðsson.

Reykjavík, 4. nóv. 1925.

Meyvant Sigurðsson.

19. Á aðalfundi Sambands ísl. samvinnufjelaga, sem haldinn var í Reykjavík 6.—11. júní þ. á., var Ingólfur Bjarnarson alþm. í Fjósatungu kosinn formaður Sambandsins í stað Ólafs sál. Briem og Sigurður S. Bjarklind, kaupfjlagsstjóri, Húsavík, kosinn sem meðstjórnandi í stað Ingólfs Bjarnarsonar.

Stjórn Sambandsins skipa nú:

Ingólfur Bjarnarson, alþm., Fjósatungu, formaður.

Guðbrandur Magnússon, kaupfjlagsstjóri, Hallgeirsey.

Jón Jónsson, bóndi í Stóradal.

Sigurður S. Bjarklind, kaupfjlagsstjóri, Húsavík.

Þorsteinn Jónsson, kaupfjlagsstjóri, Reyðarfirði.

Formaður ritar firmað þannig:

Samband ísl. samvinnufjelaga.

Ing. Bjarnarson.

Í stjórn Sambands ísl. samvinnufjelaga.

Þorst. Jónsson. Guðbrandur Magnússon. Sigurður S. Bjarklind.

- 129** 20. Heiti fjelagsins: Tóbaksverslun Íslands h/f. Heimili þess og varnarþing: Reykjavík. Tilgangur fjelagsins: Að reka verslun, aðallega með tóbak og annan skyldan atvinnurekstur svo sem tóbaksiðnað. Dagsetning samþykta þess: 25. september 1925. Stofnendur: Magnús J. Kristjánsson, forstjóri, Kirkjustræti 8 B, Reykjavík. Hjeðinn Valdimarsson, skrifstofustjóri, Laugaveg 18, Reykjavík. Hjalti Jónsson, framkvæmdarstjóri, Bræðraborgarstíg 8, Reykjavík. Jón Árnason, framkvæmdarstjóri, Baldursgötu 11, Reykjavík. Lárus Jóhannesson, hæstarjettarmálaflutningsmaður, Laufásveg 10, Reykjavík. Richard Torfason, bankabókari, Stýrimannastíg 14, Reykjavík. Sigurður Jónasson, lögfræðingur, Laufásveg 25, Reykjavík.

Stjórn fjelagsins skipa: Magnús J. Kristjánsson, forstjóri, Kirkjustræti 8 B, Rvík, formaður. Sigurður Kristinsson, forstjóri, Baldursgötu 11, Rvík, varaformaður. Richard Torfason, bankabókari, Stýrimannastíg 14, Rvík, ritari. Hjeðinn Valdimarsson, skrifstofustjóri, Laugaveg 18, Rvík. Hjalti Jónsson, framkvæmdarstjóri, Bræðraborgarstíg 8, Rvík. Framkvæmdarstjóri fjelagsins er: Hjeðinn Valdimarsson. Undirskrift þriggja stjórnenda er skuldbindandi fyrir fjelagið gagnvart öðrum. Framkvæmdarstjóri hefir prókúruumboð fyrir fjelagið. Hlutfafjeð er kr. 100,000,00 — eitt hundrað þúsund krónur — og skiftist í 100 eitt þúsund króna hluti. Hlutfajársöfnun er lokið. Greitt hlutfafje kr. 25,000,00. Ógreitt hlutfafje er kræft 1. desember 1925. Hlutaþrjefin hljóða á nafn. Engin rjettindi fylgja neinum hlutum og engin lausnarskylda hvílir á neinum þeirra. Til þess að eigendaskifti, á annan hátt en fyrir arftöku, sjeu gild gagnvart fjelaginu, þarf samþykki fjelagsstjórnarinnar. Fjelagið á forkaupsrjett á alt að 10% af hlutaþrjefum sínum fyrir matsverð. Eitt atkvæði fylgir hverjum 1000 krónum í hlutfafje. Þó getur enginn farið með meira en $\frac{1}{5}$ hluta atkvæða. Fundi eða aðrar tilkynningar skal boða í ábyrgðarþrjefi eða símskeyti.

Reykjavík, 29. september 1925.

M. J. Kristjánsson. Rich. Torfason. S. Kristinsson.

Hjeðinn Valdimarsson. Hjalti Jónsson.

Stjórnin ritar firmað þannig:

Tóbaksverslun Íslands h/f.

M. J. Kristjánsson. Hjalti Jónsson. Rich. Torfason.

Tóbaksverslun Íslands h/f.

M. J. Kristjánsson. Hjalti Jónsson. Hjeðinn Valdimarsson.

Tóbaksverslun Íslands h/f.

M. J. Kristjánsson. Rich. Torfason. Hjeðinn Valdimarsson.

Tóbaksverslun Íslands h/f.

Hjeðinn Valdimarsson. Rich. Torfason. S. Kristinsson.

Tóbaksverslun Íslands h/f.
 S. Kristinsson. Hjalti Jónsson. Rich. Torfason.
 Tóbaksverslun Íslands h/f.
 M. J. Kristjánsson. Hjalti Jónsson. S. Kristinsson.
 Tóbaksverslun Íslands h/f.
 M. J. Kristjánsson. Hjeðinn Valdimarsson. S. Kristinsson.
 Tóbaksverslun Íslands h/f.
 M. J. Kristjánsson. Rich. Torfason. S. Kristinsson.
 Tóbaksverslun Íslands h/f.
 Hjeðinn Valdimarsson. Rich. Torfason. Hjalti Jónsson.
 Tóbaksverslun Íslands h/f.
 S. Kristinsson. Hjalti Jónsson. Hjeðinn Valdimarsson.

II. Barðastrandarsýsla.

1. Hinn 19. febrúar 1925 eru dagsettar samþýktir „Pöntunarfjelagsins Patrekur“, Rauðasandshreppi hér innan sýslu, og fjelagið skrásett 6. maí s. l. sem samvinnufjelag, með varnarþingi á Patreksfirði. Formaður og annar meðstjórnanda ritar firmað. Stjórnin getur skuldbundið fjelagið alt að 350,00 króna upphæð að meðaltali á hvern fjelagsmann, sem nú eru 26, með lántöku solidarískt. Í stjórn fjelagsins eru: Þorsteinn prestur Kristjánsson, Sauðlauksdal, formaður, Gísli Ó. Thorlacius, Saurbæ, og Kristján Júl. Kristjánsson, Grundum, meðstjórnendur. Firmað rita þeir þannig:

F. h. „Pöntunarfjelagið Patrekur“
 Þorst. Kristjánsson, Gísli Ó. Thorlacius
 og

F. h. „Pöntunarfjelagið Patrekur“
 Þorst. Kristjánsson, Kr. Júl. Kristjánsson.

2. Vjer undirritaðir Ólafur Jóhannesson, Gunnar Ó. Jóhannesson, Kristinn Ó. Jóhannesson og Garðar Ó. Jóhannesson, allir til heimilis á Vatneyri, rekum í fjelagi fiskiveiðar með botnvörpum, með firmanafninu: Ó. Jóhannesson & Co.

Fje til reksturs fyrirtakisins höfum vjer lagt til að jöfnu með krónum 150,000,00, og erum því eigendur firmans að $\frac{1}{4}$ — einum fjórða — hver. Gagnvart þriðja manni berum vjer sólídaríska ábyrgð á öllum skyldum og skuldbindingum fjelagsins.

Samþykki tveggja af oss er nægilegt til hverskonar ráðstafana fyrir fjelagið og skuldbindandi fyrir það.

129

Firmað ritum vjer þannig:

Ó. Jóhannesson & Co.
 Ó. Jóhannesson.
 Ó. Jóhannesson & Co.
 Gunnar Ó. Jóhannesson.
 Ó. Jóhannesson & Co.
 Kr. Ó. Jóhannesson.
 Ó. Jóhannesson & Co.
 Garðar Ó. Jóhannesson.

3. Kaupfjelag Flateyjar hefir heimili og varnarþing í Flatey. Samþ. þess dags. 18. nóv. 1920, 16. apríl 1922 og 6. apríl 1925.

Tilgangur þess og starfsemi er:

- a. Að útvega fjelagsmönnum góðar vörur og fá hagfeld kaup á þeim.
- b. Að efla vöruvöndun og koma innlendum vörum í sem hæst verð.
- c. Að útrýma skuldaverslun.
- d. Að safna sjóði til tryggingar fyrir framtíð fjelagsins.
- e. Að stuðla að eflingu og útbreiðslu samskonar fjelaga.
- f. Að efla þekkingu manna á samvinnufjelagsskap og viðskiftamálum.

Stjórnendur og framkvæmdarstjóri:

Hafliði Snæbjörnsson, bóndi í Múla, formaður.

Sigurmundur Guðmundsson, bóndi, Fossá.

Hermann Sæmundsson, bóndi, Krossi.

Magnús Jóhannesson, bóndi, Svefneyjum.

Gísli Jóhannesson, bústjóri, Skáleyjum.

Sigfús H. Bergmann, framkvæmdarstjóri, Flatey.

Undirskrift meiri hluta stjórnarinnar er skuldbindandi fyrir fjelagið.

Prókúru fyrir fjelagið hefir Sigfús Bergmann og ritar hann firm-
 að þannig:

P. P. Kaupfjelag Flateyjar.

Sigfús H. Bergmann.

Fjelagsmenn greiða 10 kr. í varasjóð og 250 kr. í stofnsjóð, er þeir ganga í fjelagið og ábyrgjast skuldir fjelagsins einn fyrir alla og allir fyrir einn, uns 1 ár er liðið frá brottför þeirra úr fjelaginu.

Í stofnsjóð fjelagsins leggjast 3 af hundraði af verði aðkeyptrar vöru fjelagsmanna.

Árgjald í varasjóð er 1 af hundraði af viðskiftaveltu fjelagsins.

Fjelagið hefir innlánsdeild. Fjelagið hefir verslunarleyfi.

Flatey, 20. maí 1925.

Hafliði Þ. Snæbjörnsson. Sigurmundur Guðmundsson.

Hermann Sæmundsson. Magnús Jóhannesson.

Gísli Jóhannesson,

4. Frú Guðrún Jónína Eyjólfsdóttir í Flatey tilkynnir að hún reki verslun og útgerð með fullri ábyrgð í Flatey á Breiðafirði undir firmanafninu: Verslunin Ásgarður. 129

Prókúruumboð hefir maður hennar, Guðmundur Bergsteinsson, er ritar firmað þannig:

pr. pr. Verslunin Ásgarður.
G. Bergsteinsson.

5. Pöntunarfjelagið „Patrekur“ hefir tilkynt til firmaskrárinnar að Ólafur Þórarinnsson Thorlacius, Saurbæ, Rauðasandshreppi, hafi prókúruumboð fyrir fjelagið og ritar hann firmað þannig:

p. p. Pöntunarfjelagið Patrekur.
Ólafur Þórarinnsson.

III. Ísafjarðarsýsla og Ísafjarðarkaupstaður.

1. Fiskiveiðahlutafjelagið „Græðir“ hefir heimili og varnarþing á Flateyri í Vestur-Ísafjarðarsýslu.

Tilgangur þess er að veiða fisk með botnvörpu og öðrum áhöldum. Samþykktir þess eru dags. 20. desbr. 1924.

Stofnendur fjelagsins eru:

Sigurjón Jónsson, framkvæmdarstjóri, Jón A. Jónsson, alþm., Sigfús Danielsson, framkvæmdarstjóri, Björn Magnússon, símastjóri, Elías Halldórsson, bankagjaldkeri, Ingólfur Árnason, framkvæmdarstjóri, Elías J. Pálsson kaupm., Hannes Halldórsson, kaupm., Helgi Ketilsson, íshússtjóri, Stefán Sigurðsson, verslunarm. og Sigurður Kristjánsson, barnakennari, allir á Ísafirði og Jóhann P. Jónsson verslunarm., Blönduósi.

Stjórnendur og framkvæmdarstjóri:

Jón A. Jónsson, alþm., formaður.

Sigfús Danielsson, varaformaður.

Björn Magnússon, gjaldkeri.

Stjórnin hefir leyfi til að ráða framkvæmdastjóra.

Formaður Jón A. Jónsson hefir prókúru, auk þess rita tveir úr stjórninni firmað svo skuldbindandi sje, að því leyti sem rjettur prókúruhafa ekki nær til.

Formaður hefir prókúruumboð og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Fiskiveiðahlutafjelagið „Græðir“
Jón A. Jónsson.

129

Tveir úr stjórninni rita einnig svo skuldbindandi sje þannig:

Fiskiveiðahlutafjelagið „Græðir“

Jón A. Jónsson, Björn Magnússon

eða

Fiskiveiðahlutafjelagið „Græðir“

Jón A. Jónsson, Sigfús Daníelsson.

Hlutafjárupphæðin er 290000 kr. — tvö hundruð og níutíu þúsund krónur, — en stjórnin hefir leyfi til að auka það upp í 300000 — þrjú hundruð þúsund — krónur. Hver hlutur er að upphæð 5000 krónur.

Hlutafjáröfnun er lokið og af hlutafjenu eru greiddar 50000 kr., en eftirstöðvarnar eru kræfar 3. janúar 1925. Hlutabryjefin hljóða á handhafa.

Engin sjerrjettindi fylgja neinum hlutum og engin lausnarskylda hvílir á neinum. Eigi eru heldur lagðar neinar hömlur á meðferð hlutabryjefa. Hverjum hlut (5000 kr.) fylgir eitt atkvæði, en enginn má fara með fleiri atkvæði á fundum en tíu. Fundir skulu boðaðir í Lögbirtinga-blaðinu og blaði á Ísafirði, með tveggja vikna fyrirvara.

Ísafirði, 23. desbr. 1924.

Jón Auðunn Jónsson, Ísafirði. Sigfús Daníelsson, Ísafirði.

Björn Magnússon, Ísafirði.

2. Vjer leyfum oss hjermeð að tilkynna til firmaskrárinnar, að sameignar-fjelagið, Hæstikaupstaðurinn (Nathan & Olsen), er uppleyst og hætt störfum.

Reykjavík, 16. desbr. 1924.

Í stjórn Hæstikaupstaðurinn

Nathan & Olsen.

John Fenger. Magnús Torfason.

Í stjórn Hæstikaupstaðurinn

(Nathan & Olsen).

Ísafirði, 29. desbr. 1924.

Jóhann Bjarnason. Matthías Sveinsson

3. Hjermeð veiti jeg herra bókhaldara Viggó Sigurðssyni, Ísafirði, prókúru-umboð fyrir verslun mína og fiskiveiðaútgærð, með þeim rjettindum og skyldum, er prókúristar hafa að lögum.

Hann ritar þannig:

p. p. Jóh. Þorsteinsson.

V. Sigurðsson.

Ísafirði, 3. janúar 1925.

Jóh. Þorsteinsson.

4. Togarafjelag Ísfirðinga h/f. hefir heimili og varnarþing á Ísafirði. Aðal-tilgangur fjelagsins er að veiða fisk með botnvörpum og öðrum áhöldum og annast aðrar framkvæmdir er þar að lúta. Samþykktir þess eru dag-settar 25. janúar 1925. 129

Stofnendur: Karl Olgeirsson, kaupmaður, Jón S. Edwald, konsúll, Ólafur Kárasen, kaupmaður, Helgi Guðmundsson, bankastjóri, Magnús Ólafsson, íshússtjóri, Jóhann Einarsson, kennari, Ólafur Pálsson, kaupmaður, Vilmundur Jónsson, hjeraðslæknir, Jóhann S. Þorkelsson, smiður, Sigurður Jónsson, skólustjóri, Árni Árnason, fiskimatsmaður, Stefán Stefánsson, skósmiður, Hafliði Einarsson, sjómaður, Sigurvin Hansson, skipstjóri, Kristján Ísaksson, trjesmiður, Páll Kristjánsson, trjesmiður, Bergsveinn Árnason, smiður, Leó Eyjólfsson, kaupmaður, Elís Ólafsson, klæðskeri, Arnór Kristjánsson, kaupmaður, Jón G. Mariasson, bankabókari, Árni Gíslason, yfirfiskimatsmaður, Stefán Sigurðsson frá Vigur, verslunarmaður, Jónas Tómasson kaupmaður, allir á Ísafirði. Pjetur Oddsson, kaupm., Bolungarvík, Jóhannes Guðmundsson, bóndi, Seljalandi, Valdimar B. Valdimarsson, verslunarmaður, Hnífsdal, Valdimar Þorvarðsson, kaupmaður, Hnífsdal, Grímur Jónsson, kaupmaður, Súðavík, Jón Jónsson, kaupmaður, Súðavík, Magnús Thorberg, útgerðarm., Reykjavík.

Formaður Karl Olgeirsson, kaupmaður, Ísafirði og meðstjórnendur: Jón S. Edwald, konsúll á Ísafirði og Magnús Thorberg, útgerðarmaður, Reykjavík. Stjórnin hefir vald til að ráða framkvæmdarstjóra. Tveir stjórnendur skuldbinda fjelagið gagnvart öðrum, fram yfir það sem prókúruhafi hefir rjett til. Stjórnin hefir vald til að veita prókúruumboð einhverjum úr stjórninni eða framkvæmdarstjóra.

Undirskriftum er hagað þannig:

Togarafjelag Ísfirðinga H/f.
Karl Olgeirsson. Magnús Thorberg.
Togarafjelag Ísfirðinga H/f.
Karl Olgeirsson. Jón S. Edwald.
Togarafjelag Ísfirðinga H/f.
Jón S. Edwald. Magnús Thorberg.

Hlutfjárupphæðin er 210 þús. krónur, en stjórnin hefir leyfi til að auka hlutfjeð upp í 275 þús. kr. Hver hlutur er að upphæð kr. 5000. Hlutfjárupphæðin er innborguð, en stjórnin heldur áfram hlutfjár-söfnun til þess að auka hlutfjeð. Auk þess hefir stjórnin þegar aukið hlutfjeð um 20 þús. kr., sem einnig er innborgað.

Hlutabrjefin hljóða á nafn. Hlutum fylgja engin sjerrjettindi önnur en þau, að þar sem stjórn fjelagsins er kunnugt um að fleiri menn eiga hlutabrjefið en sá, er fyrir því er ritaður, að þá eiga meðeigendur

129

þessa hlutabréfs eða einhver þeirra forkaupsrjett að hlutum hinna með-eigendanna.

Engin lausnarskylda hvílir á neinum hlutum. Forkaupsrjett að hlutabréfum á í fyrsta lagi fjelagið og í öðru lagi fjelagsmenn.

Hverjum hlut (kr. 5000) fylgir eitt atkvæði. Þó má enginn hluthafi fara með meira en svarar einum tíunda hluta samanlagðra atkvæða í fjelaginu, hvort heldur hann fer með eiginatkvæði eða atkvæði í umboði annara.

Fundi og tilkynningar skal boða með tilkynningu til hvers fjelagslagsmanns í ábyrgðarbréfi eða símskeyti eða á annan sannanlegan hátt.

Ísafirði, 26. janúar 1925.

Karl Olgeirsson. Jón S. Edwald.

F. h. Magnúsar Thorbergs Helgi Guðmundsson, samkv. umboði.

5. Hjermeð afturkallast prókúruumboð Pjeturs Sigurðssonar fyrir kaup-fjelag Önfirðinga frá 1. febr. n.k. að telja.

Flateyri, 27. janúar 1925.

Páll Rósinkransson. Finnur Finnsson. Jens Hólmgæirsson.

6. Hlutfjelagið „Andvari“ hefir heimili og varnarþing á Sólbakka í Önundarfirði. Tilgangur þess er að reka fiskiveiðar, þar á meðal síldveiðar og hverskonar verksmiðjuíðnað í sambandi við slíkar veiðar, svo og verslun. Samþyktir þess eru dagsettar 23. desbr. 1924. Stofnendur: H.f. Alliance, Halldór Þorsteinsson, skipstjóri, Jón Ólafsson, framkvæmdarstjóri, Jón Sigurðsson, skipstjóri, Júlíus Guðmundsson, kaupmaður, Magnús Blöndahl, framkvæmdarstjóri, Magnús Thorberg, útgerðarmaður, Sigfús Blöndahl, aðalræðismaður, H.f. Sleipnir, Dr. Alexander Jóhannesson og Bjarni Jónsson frá Vogu, allir í Reykjavík, Kristján Torfason, Sólbakka í Önundarfirði, Jón Fannberg í Bolungarvík, Hálfðán Hálfðánsson í Hnífsdal, Ingólfur Árnason og Jóhann Þorsteinsson kaupmaður, báðir á Ísafirði. Stjórnendur: Sigfús Blöndahl, aðalræðismaður, formaður, Jón Sigurðsson og Magnús Thorberg. Firmað ritar stjórn fjelagsins og er undirskriftum hagað þannig:

Sigfús Blöndahl. Jón Sigurðsson. Magnús Thorberg.

Upphæð hlutfjárins er 260 — tvö hundruð og sextín — þúsund krónur, er skiftist í 5000 og 1000 króna hluti. Hlutfjárstöfnun er lokið og hlutfjæð alt innborgað. Hlutabréfin hljóða á nafn. Engin sjerrjettindi fylgja neinum hlutum og engin lausnarskylda hvílir á neinum.

Ef hluthafi vill selja hlutabréf sitt, skal hann tilkynna stjórn fjelagsins sölu og veita henni upplýsingar um nafn og heimili kaupenda. Ritar stjórnin svo á hlutabréfið athugasemd um að henni hafi verið til-

kynt salan. Fyr en sú áritun er gerð á hlutabréfið, er framsal ekki gilt 129
gagnvart fjelaginu.

Hluthafar hafa eitt atkvæði fyrir hverjar 1000 krónur sem þeir eiga í fjelaginu. Þó getur enginn einn fjelagsmanna farið með fleiri atkvæði en $\frac{1}{5}$ hluta allra atkvæða.

Fundi og tilkynningar skal boða skriflega, í ábyrgðarbrjefi eða með símskeyti með 7 daga fyrirvara, nema allir hluthafar sjeu sammála um annað fyrirkomulag á fundarboðun í sjerstöku tilfelli.

Reykjavík, 30. janúar 1925.

Sigfús Blöndahl. Jón Sigurðsson. Magnús Thorberg.

7. Undirrituð stjórn H.f. Andvari á Öfundarfirði gefum hjermeð herra framkvæmdarstjóra Jóni J. Fannberg umboð sem prókúrista fyrir nefnt fjelag, og hefir hann öll rjettindi prókúrista samkv. lögum nr. 42, 13. nóvbr. 1903.

Firmað ritar hann þannig

p. p. H.f. „Andvari“.

Jón J. Fannberg.

Reykjavík, 11. febrúar 1925.

Í stjórn H.f. Andvari.

Sigfús Blöndahl, aðalræðismaður, formaður.

Jón Sigurðsson, útgerðarmaður, Hverfisgötu 75.

Magnús Thorberg, útgerðarmaður, Miðstræti 10.

8. Sigmundur Sæmundsson, bifreiðarstjóri á Ísafirði, tilkynnir til firmaskrár að hann reki bifreiðaakstur á Ísafirði með fullri ábyrgð undir firmanafninu „Bifreiðarstöð Ísafjarðar“.

9. Hjermeð leyfum vjer oss að tilkynna til firmaskrárinnar að Magnús Magnússon kaupmaður á Ísafirði er genginn úr firmanu Jóhann J. Eyfirðingur & Co.

p. t. Reykjavík, 10. mars 1925.

Jóh. J. Eyfirðingur. Ing. Árnason.

Þorsteinn J. Eyfirðingur, skipstjóri.

10. Á síðasta aðalfundi H/f Ísfjeldags Súgfirðinga, varð sú breyting á stjórn fjeldagsins, að hr. kaupm. Örnólfur Valdimarsson var kosinn í stjórn í stað hr. kaupm. Kr. A. Kristjánssonar, er úr gekk.

Suðureyri, 14. ágúst 1925.

H/f Íshúsfielag Súgfirðinga.

Friðrik Hjartar. Örnólfur Valdimarsson. Kr. G. Þorvaldsson.

12911. H.f. Smjörlikisgerðin Ísafirði, er hefir heimili og varnarþing á Ísafirði, rekur smjörlikisgerð og jafnframt aðrar atvinnugreinar, sem aðalfundi þykir hagkvæmt að reka í sambandi við hana. Samþykktir fjelagsins eru dagsettar 7. nóvbr. 1925.

Stofnendur eru: Einar Einarsson, skipstjóri, Gísli Guðmundsson, gerlafræðingur, Halldór Hansen, læknir, Þórarinn Kristjánsson, hafnarstjóri, allir til heimilis í Reykjavík, Elías J. Pálsson, kaupm., Ísafirði og Pjetur Oddsson, kaupm., Bolungarvík.

Stjórnendur: Einar Einarsson, skipstjóri, Gísli Guðmundsson gerlafræðingur, báðir í Reykjavík, og Pjetur Oddsson, kaupmaður, Bolungarvík; framkvæmdarstjóri Elías J. Pálsson, kaupmaður, Ísafirði. Formaður stjórnarinnar er Einar Einarsson. Firmað rita: Formaður ásamt einum meðstjórnanda, eða framkvæmdarstjóri eftir umboði stjórnarinnar, og er undirskriftum hagað þannig:

F. h. H.F. Smjörlikisgerðin Ísafirði.

E. Einarsson. Gísli Guðmundsson.

Pr. pr. H.F. Smjörlikisgerðin Ísafirði.

Elías J. Pálsson.

Upphæð hlutafjár er 30000 krónur, skift í 100 kr. hluti. Hlutfjárstöfnun er ekki lokið; innborgað hlutfje er 24000 kr.; hið ógreidda er kræft þegar stjórnin krefst þess. Hlutabréfin hljóða á handhafa. Engin sjerrjettindi fylgja neinum hlutum og engin lausnarskylda hvílir á neinum. Fjelagið hefir forkaupsrjett að hlutabréfum í 14 daga frá framboði, og að því frágengnu hluthafar í jafnlangan tíma. Hver hluthafi hefir á fundum fjelagsins 1 atkv. fyrir hverjar 100 krónur, sem hann á í hlutum, þó með þeim takmörkunum, er 31. gr. hlutafjellaga 27. júní 1921 setur. Brjeflegu fundarboði skal koma til hluthafa eða senda það á heimili þeirra 4 dögum fyrir almennan fund, en 14 dögum fyrir aðalfund, sbr. þó 17. gr. samþyktanna.

Reykjavík, 7. nóvember 1925.

Einar Einarsson. Gísli Guðmundsson. Pjetur Oddsson.

IV. Húnavatnssýsla.

1. Hlutfjelagið Carl Höepfner, Blönduósi (Kaupmannahöfn, Akureyri, Sauðárkrók), rekur verslun, siglingar o. fl. Varnarþing á Blönduósi. Lög fjelagsins eru dags. 11. febr. 1918 og 12. apríl 1918. Hlutfjeð er 800,000 kr., er skiftist í 1000 kr. hluti, er hljóða á handhafa, en geta með framsali hljóðað á nafn. Hlutfjeð er alt innborgað. Í stjórn fjelagsins eru Aage Höepfner Berleme, hæstarjettarmálaflutningsmaður Johannes Frederik Fenger og skrifstofustjóri Gilbert Holger Hugo Ivan Berner, allir til

heimilis í Kaupmannahöfn. Framkvæmdarstjóri er Aage Höepfner Berleme. Prókúru hafa Julius Erik Jørgensen, Kaupmannahöfn, og Carsten Behrens, Reykjavík. Hlutfjársofnun er lokið og hlutunum fylgja engin sjerjettindi. Fundarboðun skeður með auglýsingu í Berlinske Tidende eða með ábyrgðarbrjefi til þeirra, hvers hlutabryf hljóða á nafn.

129

V. Skagafjarðarsýsla.

1. Sláturfjelag Skagafirðinga rekur sláturhússtarfsemi á Sauðárkróki. Tilgangur fjelagsins er verkun og sala sláturafurða. Samþykktir eru dags. 29. apríl 1924. Stjórnendur fjelagsins eru: Sjera Arnór Árnason prestur í Hvammi, Steindór Jónsson trjesmíðameistari á Sauðárkróki og Albert Kristjánsson bóndi á Páfastöðum. Gjaldkeri fjelagsstjórnarinnar, Steindór Jónsson, er framkvæmdarstjóri fjelagsins. Prókúra engin. Öll stjórnin ritar fjelagið, en til þess að skuldbinda fjelagið í þeim málum, sem stjórnin er einbær um, þarf þó ekki nema undirskrift framkvæmdarstjóra. Fjelagið ábyrgist aðeins eigin viðskifti út á við og má aldrei ganga í ótakmarkaða ábyrgð með öðrum fjelögum. Lántökur fjelagsstjórnarinnar til lengri tíma en eins árs, samkvæmt heimild fulltrúafundar, ábyrgjast allir fjelagsmenn — in solidum — í hlutfalli við stofnfjáreign hvers eins. En fyrir hvers árs viðskiftum er samábyrgð — in solidum — allra viðskiftamanna, er skiftist á þá í hlutfalli við viðskiftamagn hvers eins. Inngöngueyrir er minst 25 krónur (1 stofnbrjef). Fjelagið hefir innlánsdeild, svo nefndan „Sjereignarsjóð“. Í sjereignarsjóð er árlega lagt 1% af árlegum viðskiftum hvers fjelagsmanns, í varasjóð er árlega lagt minst ½% af verslunarumsetningu. Fundarboðun er brjefleg.

Stjórnin ritar:

F. h. Sláturfjelags Skagafirðinga.

Arnór Árnason. Steindór Jónsson. A. Kristjánsson.

Framkvæmdarstjóri ritar:

F. h. Sláturfjelags Skagafirðinga.

Steindór Jónsson.

VI. Siglufjarðarkaupstaður.

1. Undirritaður tilkynnir til firmaskrár Siglufjarðar, að hann reki síldarlýsis- og fódurmjölsverksmiðju á Siglufirði, með fullri ábyrgð sem eigandi, og ritar hann firmað þannig:

Síldarlýsis- og fódurmjölsverksmiðjan Ísland, Siglufirði.

Dr. Paul.

Siglufirði, 5. október 1925.

Dr. Paul.

- 129** 2. H/f. Íshúsfjelag Siglufjarðar hefir heimili og varnarþing á Siglufirði.
Tilgangur fjelagsins er beitusalá, íssalá og frýsting matvéla, Sam-
þyktir þess eru frá 16. okt. 1922.

Stofnendur eru:

Hafnarsjóður Siglufjarðar.
Bæjarsjóður Siglufjarðar.
Guðmundur Hafliðason, kaupmaður, Siglufirði.
Jón Bergsveinsson, yfirsíldarmatsmaður, Akureyri.
Halldór Guðmundsson, útgerðarmaður, Hafnarfirði.
Hjalti Jónsson, framkvæmdarstjóri, Reykjavík.
Sigmundur Jóhannsson, kaupmaður, Reykjavík.
Jón Gunnlaugsson, rafstöðvarstjóri, Siglufirði.
Andrjes Hafliðason, kaupmaður, Siglufirði.
Friðbjörn Nielsson, kaupmaður, Siglufirði.
Helgi Hafliðason, kaupmaður, Siglufirði.
Anton Jónsson, útgerðarmaður, Akureyri.
Matth. Hallgrímsson, útgerðarmaður, Siglufirði.
Ólafur Reykdals, smiður, Siglufirði.
Johan Landmark, verkstjóri, Siglufirði.
Björn Pálsson, útvegsbóndi, Siglufirði.
H. Thorarensen, læknir, Siglufirði.
G. Hannesson, bæjarfógeti, Siglufirði.
Guðlaugur Sigurðsson, verkamaður, Siglufirði.
Kristinn Sigurðsson, verkamaður, Siglufirði.
Guðm. Björnsson, mótorsmiður, Siglufirði.
Ólafur Pjetursson, smiður, Siglufirði.
Axel Schiöth, bakari, Akureyri.
Jón. Þorsteinsson & Co., Akureyri.
Sigvaldi Þorsteinsson, kaupmaður, Akureyri.
Ragnar Ólafsson, konsúll, Akureyri.
Sophus A. Blöndal, konsúll, Siglufirði.
O. Jörgensen, símastjóri, Siglufirði.
Þráinn Sigurðsson, Siglufirði.
Þormóður Eyjólfsson, konsúll, Siglufirði.
Þórður Jóhannesson, verkamaður, Siglufirði.
Hermann Einarsson, verkamaður, Siglufirði.
Sam. ísl. verslanir, Akureyri.
Jón Ólafsson, smiður, Siglufirði.
Finnur Nielsson, kaupmaður, Siglufirði.
Jón Gíslason, verkstjóri, Siglufirði.
Einar V. Hermannsson, verkstjóri, Siglufirði.

Þorleifur Jóhannesson, verkamaður, Siglufirði.

Sig. Fanndal, kaupmaður, Siglufirði.

Pjetur Stefánsson, verkamaður, Siglufirði.

Skafth Stefánsson, útgerðarmaður, Siglufirði.

Karl Gíslason, verkamaður, Siglufirði.

Kristmar Ólafsson, Siglufirði.

Jón Guðmundsson, verslunarstjóri, Siglufirði.

Valdimar Jónsson, verkamaður, Siglufirði.

Vilhj. Hjartarson, prentari, Siglufirði.

Stjórnendur:

Helgi Hafliðason, kaupmaður, Siglufirði, formaður.

Þormóður Eyjólfsson, konsúll, Siglufirði, ritari.

Friðbjörn Nielsson, kaupmaður, Siglufirði, gjaldkeri.

Meðstjórnendur:

G. Hannesson bæjarfógeti og S. A. Blöndal, konsúll.

Formaður og einn úr stjórninni rita firmað svo að skuldbindandi
se, þannig:

H/f. Íshúsfjelag Siglufjarðar:

Helgi Hafliðason. Þormóður Eyjólfsson.

eða

Helgi Hafliðason. Friðbjörn Nielsson.

eða

Helgi Hafliðason. G. Hannesson.

eða

Helgi Hafliðason. S. A. Blöndal.

Hlutfjárhæðin er 35700 kr., sem er innborgað að fullu, en stjórnin
ná auka hlutfjeð upp í 50000 kr. Hlutfjársofnun heldur áfram.

Hlutaþrjefin hljóða á nafn.

Engin sjerrjettindi fylgja hlutum og engin lausnarskylda. Stjórnin
hefir forkaupsrjett að hlutaþrjefum. Hlutaþrjefin hljóða upp á 1000 kr.
og 100 kr. Fylgir eitt atkvæði fyrir hverjar 100 kr., en hámark atkvæða-
magns hluthafa fer eftir hlutafjelagslögum.

Siglufirði, 27. júní 1925.

Helgi Hafliðason. Þormóður Eyjólfsson. Friðbjörn Nielsson.

G. Hannesson. Sophus Blöndal.

VII. Norður-Múlasýsla og Seyðisfjarðarkaupstaður.

1. Firmað Nathan & Olsen, Reykjavík, veitir hjermeð Sigurði I. Guðmunds-
syni umboð sem prókúrista fyrir útbúi þeirra á Seyðisfirði, og hefir hann
öll rjettindi prókúrista samkvæmt lögum nr. 42, 13, nóvember 1903.

129

Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Nathan & Olsen.

Sig. I. Guðmundsson.

Reykjavík, 1. mars 1925.

Nathan & Olsen.

2. 1. Heiti fjelagsins: Hlutfjelagið Ragnar Imsland.
2. Heimili þess og varnarþing: Seyðisfjarðarkaupstaður.
3. Tilgangur fjelagsins: Að reka sjávarútgerð og verslun.
4. Dagsetning samþykta þess: 5. mars 1925.
5. Stofnendur: Ragnar Imsland, verslunarmaður, Seyðisfirði, Thorval Imsland, verslunarmaður, Seyðisfirði, Axel Nielsen, verslunarmaður, Seyðisfirði, Þórarinn Nielsen, bankaritari, Reykjavík, Lárus Jóhannesson, hestarjettarmálaflutningsmaður, Reykjavík.
6. Stjórnendur: Ragnar Imsland, formaður, Þórarinn Nielsen og Lárus Jóhannesson meðstjórnendur.

Formaður er framkvæmdarstjóri fjelagsins.

7. Firmað rita: Tveir stjórnendur í sameiningu. Framkvæmdarstjóri hefir prókúruumboð.

Undirskriftum er hagað þannig:

H/F Ragnar Imsland & Co.

Lárus Jóhannesson. P. Nielsen.

H/F Ragnar Imsland & Co.

R. Imsland. Lárus Jóhannesson.

H/F Ragnar Imsland & Co.

R. Imsland. P. Nielsen.

pr. pro. H/F Ragnar Imsland & Co.

R. Imsland.

8. Upphæð hlutafjár og greining í hluti: Kr. 30000,00, sem skiftist í 30 1000 kr. hluti. — Hlutfje má auka upp í kr. 60000,00.
9. Hlutfjársoöfnun er lokið.
10. Greitt hlutfje kr. 30000,00.
11. Hlutabryf hljóða á nafn.
12. Sjerrjettindi fylgja engum hlutum.
13. Lausnarskylda hvílir ekki á hlutum.
14. Fjelagið hefir forkaupsrjett að hlutabryfum fyrir matsverð.
15. Atkvæði hluthafa samkvæmt samþykktum: 1 atkvæði fyrir kr. 1000,00, þó má enginn fara með meira en $\frac{1}{5}$ hluta atkvæða.
16. Aðalfundur skal boðaður með tveggja vikna fyrirvara með símskeyti eða ábyrgðarbrjefi.

Þar að auki getur fjelagsstjórnin boðað aukafundi með viku 129 fyrirvara.

Reykjavík, 1. mars 1925.

Lárus Jóhannesson. P. Nielsen.

Seyðisfirði, 5. mars 1925.

R. Imsland.

3. 1. Heiti fjelagsins: „Kaupfjélag Langnesinga“.
2. Heimili þess og varnarþing: Þórshöfn. Útbú eitt á Bakkafirði í Norður-Múlasýslu.
3. Dagsetning samþykta 6. apríl 1922.
4. Tilgangur fjelagsins og starfsemi: Að útvega fjelagsmönnum góðar vörur og ná hagfeldum kaupum á þeim, og selja vörur þeirra á sem bestum markaði.
5. Stjórnendur og framkvæmdarstjóri: Jóhannes Árnason, bóndi, Gunnarsstöðum, Gunnlaugur Jónasson, bóndi, Eiði, Hólmgeir Vilhjálms­son, bóndi, Heiði. Framkvæmdarstjóri Guðmundur Vilhjálms­son, bóndi, Seyðra-Lóni hefir prókúruumboð.
6. Firmað-rita: Framkvæmdarstjóri og stjórnarnefndin.
Undirskriftum hagað þannig:
pr. Kaupfjélag Langnesinga.
Jóhannes Árnason.
pr. Kaupfjélag Langnesinga.
Gunnlaugur Jónasson.
pr. Kaupfjélag Langnesinga.
Hólmgeir Vilhjálms­son.
pr. pr. Kaupfjélag Langnesinga.
Guðm. Vilhjálms­son.
7. Ábyrgð fjelagsins: Samábyrgð.
8. Tillög fjelagsmanna: Inngangseyrir 10 krónur.
9. Lagt í stofnsjóð samkvæmt samþykktum fjelagsins: 3% af vöruúttekt.
10. Árgjald í varasjóð: 1% af seldum vörum.
11. Fjélagið hefir innlánsdeild.
12. Fjélagið hefir verslunarleyfi.

Þórshöfn, 15. júní 1925.

Jóhannes Árnason. Gunnlaugur Jónasson.

Hólmgeir Vilhjálms­son. Guðm. Vilhjálms­son.

VIII. Suður-Múlasýsla.

1. Þorvarður Sölvason, Eskifirði, og Jón Pálsson, dýralæknir á Reyðarfirði,

129

reka verslun á Reyðarfirði, sem fullábyrgir fjelagar, undir firmanafninu Sölvason & Co.

Báðir hafa rjett til að rita firmað.

Þorvarður Sölvason ritar firmað þannig:

Sölvason & Co.

P. Sölvason.

Jón Pálsson ritar firmað þannig:

Sölvason & Co.

Jón Pálsson.

2. Jeg, Hans P. Stangeland, kaupmaður og útgerðarmaður á Fáskrúðsfirði, gef hjermeð Helga Magnússyni umboð sem prókúrista fyrir verslun mína og útgerð og hefir hann öll rjettindi prókúrista samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. Hans P. Stangeland.

Helgi R. Magnússon.

Fáskrúðsfirði, 5. október 1925.

Hans P. Stangeland.

3. Jeg undirritaður, Jónas Gíslason kaupmaður á Fáskrúðsfirði, tilkynni hjermeð, að jeg hefi gengið úr firmanu Marteinn Þorsteinsson & Co., Fáskrúðsfirði, og afsalað eignum mínum til herra kaupmanna Marteins Þorsteinssonar og Björgvins Þorsteinssonar, báðum til heimilis á Búðum í Fáskrúðsfirði.

Jónas Gíslason.

Samkvæmt ofanskráðu tilkynnist hjermeð, að við höfum keypt af herra Jónasi Gíslasyni hans part í firmanu Marteinn Þorsteinsson & Co., Fáskrúðsfirði, og munum vjer reka firmað undir sama nafni framvegis, sem fullábyrgir fjelagar.

Marteinn Þorsteinsson ritar firmað þannig:

pr. pro. Marteinn Þorsteinsson & Co.

Mart. Þorsteinsson.

Björgvin Þorsteinsson ritar firmað þannig:

pr. pro. Marteinn Þorsteinsson & Co.

Björgvin Þorsteinsson.

Fáskrúðsfirði, 31. okt. 1925.

Mart. Þorsteinsson. Björgvin Þorsteinsson.

4. Hlutaafjlagið Elján hefir heimili og varnarþing á Norðfirði í Neshreppi. — Samþykktir fjelagsins eru dagsettar 26. apríl 1925. — Tilgangur þess er

að stunda fiskiveiðar. — Stjórn fjelagsins skipa Loftur Bjarnason stýrimaður, Lúðvík Sigurðsson, kaupmaður, og Páll G. Þormar, kaupmaður. Varamaður í stjórninni er Björn Ólafur Gíslason, verslunarstjóri. Framkvæmdarstjóri er Þórður Einarsson. 129

Undirskrift tveggja úr stjórninni eða framkvæmdarstjóra og eins úr stjórninni þarf til að skuldbinda fjelagið. Rita þeir fjelagið þannig:

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

Loftur Bjarnason, Lúðvík Sigurðsson

eða

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

Loftur Bjarnason, Páll G. Þormar

eða

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

Loftur Bjarnason, B. Ó. Gíslason

eða

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

Loftur Bjarnason, Þórður Einarsson

eða

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

Lúðvík Sigurðsson, Páll G. Þormar

eða

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

Lúðvík Sigurðsson, B. Ó. Gíslason

eða

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

Lúðvík Sigurðsson, Þórður Einarsson

eða

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

Páll G. Þormar, B. Ó. Gíslason

eða

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

Páll G. Þormar, Þórður Einarsson

eða

F. h. fiskiveiðahlutafjelagsins „Eljan“.

B. Ó. Gíslason, Þórður Einarsson.

Upphæð hlutafjár 40000 kr. má auka upp í 50000 kr. Innborgað hlutafje 41000 kr. Skiftist í 1000 kr. hluti. Hlutabréfin hljóða á nafn. Engin sjerrjettindi fylgja neinum hlutum og engin lausnarskylda hvíllir á þeim. Sala hlutabréfa ógild gagnvart fjelaginu nema samþykki stjórnarinnar komi til.

Atkvæðisrjettur hluthafa miðast við hlutafjäreign, þannig: Fyrir

129

1000 kr. hlutafjáreign 2 atkv., fyrir 2000 kr. 3 atkv., fyrir 3000—4000 kr. 4 atkv., fyrir 5000—7000 kr. 5 atkv., fyrir 8000 kr. eða meir 6 atkv.

Fundi skal boða skriflega til hvers einstaks hluthafa.

IX. Vestmannaeyjakaupstaður.

1. Það tilkynnist hjermeð, að jeg hefi í dag veitt herra cand. juris Ástþór Matthíassyni, prókúruumboð fyrir verslun mína.

Prókúruhafi ritar:

Pr. pr. verslun G. J. Johnsen,

Ástþór Matthíasson.

Vestmannaeyjum, 12 nóv. 1924.

G. J. Johnsen.

2. Einar Runólfsson tilkynnir, að hann reki verslun í Vestmannaeyjum, með firmanafninu „Nýjabúðin“. Prókúru hefir Eyþór Þórarinnsson, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Nýjabúðin.

Eyþór Þórarinnsson.

X. Gullbringu- og Kjósarsýsla og Hafnarfjarðarkaupstaður.

1. Fiskiveiðahlutafjelagið „Kári“ í Viðey tilkynnir þá breytingu á stjórn fjelagsins, að úr stjórn fjelagsins hafi gengið:

Friðjón Jensson, læknir, á Akureyri, og Páll Ólafsson, framkvæmdarstjóri, í Reykjavík.

Í stað þessara manna voru á síðasta aðalfundi fjelagsins kosnir í stjórnina þessir:

Ragnar Ólafsson, konsúll, á Akureyri, og Jón Sigurpálsson, blaðamaður, í Reykjavík.

2. Fiskiveiðahlutafjelagið „Viðir“, lögheimili og varnarþing í Hafnarfirði, rekur fiskiveiðar með botnvörpu og öðrum veiðarfærum.

Samþyktir fjelagsins eru dagsettar 9. maí 1925. — Stjórn fjelagsins skipa: Magnús Einarson, Túngötu 6, Jóhann Árm. Jónasson, Skólav. 17 B, og Pjetur Halldórsson, Túngötu 46, allir í Reykjavík. Framkvæmdarstjóri og prókúruhafi er Þórarinn Böðvarsson, kaupmaður, í Hafnarfirði. — Meiri hluta stjórnar þarf til að skuldbinda fjelagið og rita firmað. — Þórarinn Böðvarsson ritar firmað sem prókúruhafi. — Hlutafjárupphæð er kr. 555,000,00 og skiftist það í 60 hluti, sem hver er að upphæð 5000 krónur, og 102 hlutir að upphæð 2500 kr. — Hlutabryjefin, er hljóða

á 2500 kr., hafa forgangsrjett til vaxta, en fjelaginu er heimilt að inn- 129
leysa þau með nafnverði, þegar það óskar. — Hlutfjæð er alt innborgað.
— Hlutaþrjef hljóða öll á nafn. — Tilkygningar til hluthafa skulu sendar
í ábyrgðarþrjefi eða með staðfestu símskeyti.

Undirskriftum fjelagsstjórnar er hagað þannig:

Fiskiveiðahlutafjelagið Víðir.

Magnús Einarson, Jóh. Á. Jónasson,

eða

Fiskiveiðahlutafjelagið Víðir.

Magnús Einarson, Þjetur Halldórsson,

eða

Fiskiveiðahlutafjelagið Víðir.

Jóh. Á. Jónasson, Þjetur Halldórsson.

Prókúruhafi ritar þannig:

pr. pr. Fiskiveiðahlutafjel. Víðir.

Þór. Böðvarsson.

3. Fiskiveiðahlutafjelagið „Kári“ í Viðey tilkynnir til firmaskrárinnar, að
Páll Ólafsson sje hættur að hafa á hendi framkvæmdarstjórn fjelagsins, og
afturkallar jafnframt prókúruumboð hans fyrir fjelagið. — Í hans stað
er tekinn við framkvæmdarstjórninni Ólafur Gíslason verslunarstjóri frá
Norðfirði, og hefir hann jafnframt fengið prókúruumboð fyrir fjelagið.

Ólafur Gíslason ritar þannig:

p. p. Fiskiveiðahlutafjelagið Kári.

Ólafur Gíslason.

Reykjavík, 23. septbr. 1925.

Rich. Torfason. Jón Sigurpálsson.

4. Hlutfjelagið „Garðbállinn“. — Heimili Gerðar í Gerðahreppi. — Útibú
ekkert. Tilgangur fjelagsins er að flytja mjólk til Reykjavíkur og annast
annan flutning. Samþykktir fjelagsins eru dags. 11. nóv. 1924.

Stofnendur eru: Þorvaldur Þorvaldsson, bóndi, Kothúsum, Þor-
steinn Árnason, þbm., Gerðum, Þorsteinn Eggertsson, bóndi, Vesturkoti,
Halldór Þorsteinsson, bóndi, Vörum, Þorgeir Markússon, bóndi, Lamba-
stöðum, Þorlákur Benediktsson, kaupmaður, Akurhúsum, Sveinn Stefáns-
son, bóndi, Miðhúsum, Stefán Einarsson, bóndi, Krókvelli, Magnús Magnús-
son, bóndi, Króki, Gísli Sighvatsson, bóndi, Sólbakka, Eiríkur Guðmunds-
son, bóndi, Garðhúsum, Guðlaugur Eiríksson, hreppstjóri, Meiðastöðum,
Jón Ásmundsson, bóndi, Rafnkeksstöðum, Ísak Bjarnason, bóndi, Rafnkeks-
stöðum, Bjarni Björnsson, bóndi, Nýlendu, Friðrik J. Rafnar, prestur, Út-
skálum, Guðmundur Þórðarson, kaupmaður, Gerðum, Jón Bjarnason, bóndi,

129

Melbæ, Jón Eiríksson, verslunarmaður, Meiðastöðum, Einar E. Straumfjörð, vitavörður, Garðskaga, Sumarliði Eiríksson, bóndi, Meiðastöðum, Jóhannes Jónsson, bóndi Gauksstöðum, Ingimundur Jónsson, bóndi, Holti, Þorbergur Guðmundsson, bóndi, Jaðri, Sigurður Oddsson, lausamaður, Akurhúsum, Jón Eiríksson, bóndi, Nýjabæ, Eiríkur Þorsteinsson, kaupmaður, Gerðum, Ólafur Guðlaugsson, bóndi, Ásgarði, Gísli Eggertsson, bóndi, Kothúsum.

Stjórnendur eru Guðlaugur Eiríksson, hreppstjóri, Meiðastöðum, Þorvaldur Þorvaldsson, bóndi, Kothúsum, Gísli Sighvatsson, bóndi, Sólbakka, Þorlákur Benediktsson, kaupm., Akurhúsum og Friðrik J. Rafnar, prestur, Útskálum.

Firmað rita: Formaður undir dagleg störf, en stjórnin öll undir skuldbindingar.

Formaður ritar fjel. þannig.

Pr. h/f. „Garðbállinn“.

Guðlaugur Eiríksson.

Stjórnendur rita þannig:

Pr. h/f. „Garðbállinn“.

Guðlaugur Eiríksson. Þorvaldur Þorvaldsson. Gísli Sighvatsson.

Þorlákur Benediktsson. Friðrik J. Rafnar.

Upphæð hlutafjár er kr. 5500,00 í 50 kr. hlutum. Hlutafjáröfnun er lokið og hlutafje greitt. Hlutabréf hljóða á nafn. Sjerrjettindi eru engin nje lausnarskylda. Fjelagar hafa forkaupsrjett hlutabréfa. Atkvæði fylgir hverjum hlut, þó má enginn fara með atkv. meira en $\frac{1}{10}$ hlutafjár. Fundarboðun með umburðarbréfi innan fjelagssvæðis, annars með símkeyti eða ábyrgðarbréfi.

Gerðum, 6. janúar 1925.

Guðlaugur Eiríksson. Þorvaldur Þorvaldsson. Þorlákur Benediktsson.

Friðrik J. Rafnar. Gísli Sighvatsson.

130

SKRÁ

yfir hlutafjelög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1925.

1. H.f. „Tóbaksverslun Íslands“, Reykjavík.
2. H.f. „Græðir“, Flateyri, Vestur-Ísafjarðarsýslu.
3. H.f. „Togarafjelag Ísfirðinga“, Ísafirði.
4. H.f. „Andvari“, Sólbakka í Önundarfirði.

5. H.f. Smjörlíkisgerðin Ísafirði, Ísafirði.
6. H.f. Carl Höepfner, Blönduósi.
7. H.f. Íshúsfjelag Siglufjarðar, Siglufirði.
8. H.f. Ragnar Imsland, Seyðisfirði.
9. H.f. „Eljan“, Norðfirði í Neshreppi.
10. H.f. „Viðir“, Hafnarfirði.
11. H.f. „Garðbillinn“, Gerðum í Gerðahreppi.

130

SKRÁ

131

yfir samvinnufjelög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1925.

1. Pöntunarfjlagið „Patrekur“, Rauðasandshreppi.
2. Kaupfjelag Flateyjar, Flatey í Barðastrandarsýslu.
3. Sláturfjelag Skagfirðinga, Sauðárkróki.
4. Kaupfjelag Langnesinga, Þórshöfn.

AUGLÝSING

132

frá skráritara vörumerkja Reykjavík

um skrásetningar þær, sem gjörðar hafa verið árið 1925.

Skrás. 1925, nr. 1.

Tilkynt 17. desbr. 1924, kl. 3 síðd., af Svenska Aktiebolaget Gasaccumulatore, verksmiðjurekstur, Stockholm í Svíþjóð, og skrásett 15. janúar 1925.

Orðið:

AGA

Samkv. tilkynningu 15. júní 1923, er merkið skrásett í Stockholm 26. ágúst 1924 fyrir:

Karbid, vatnskistur, gasþvottaáhöld, gasgeyma (Gasklokkor), gashreinsunartæki, gashreinsunarefni, gasmæla, gasstraumjafna, olíusýgla, blöðkuhana, edikssýring, áhöld til að láta edikssýring í hylki, tæki og tækjaumbúnað til súrgasgerðar og þjettingar súrgass, kolsýrusýgla, tæki og tækjaumbúnað til

132 kolsýrugerðar, dælur, skilvindur, hljóðdeyfara, skiftitæki fyrir gasglóðarnet, vitaskip ásamt merkjatakjum sem þeim fylgja, leiðardufla- og vitaljóssker, sigurverk, ljós- og hljóðmerkjatakki fyrir rafmagn, rafmagns-vitatakki með tilheyrandi umbúnaði, pípur, pípuhluta, skróflykla, skiftilykla, skrófmeitla, flugvjar, loftför og önnur farartæki til loftferða ásamt fargögnum sem þeim fylgja, loftvitatýrar, loftvita, strenginga- og seglaumbúnað í loftvita, merkja- og ljóstæki fyrir flugvelli, dufl og ljós fyrir loftfarastjórn, rafljósaverpla, spegla úrgleri og málm, vindstefnu og vindhraðamæla, sem sjerstaklega eru notaðir í loftförum, hljómdufl, hljóðtæki fyrir vitaskip og dufl með tilheyrandi umbúnaði, hljóðpípur, blísturhana, ofansjávar og neðansjávarbjöllur ásamt tækjum sem knýja þær, þokumerkjatakki, tæki fyrir þokumerkjastöðvar og þokumerkjaumbúnað, lofthylki, hljóðtæki, hljóðtrektir, olíumótora, kælivirki, eldsneytishylki fyrir mótora, merkjatakki með tilheyrandi hlutum og umbúnaði fyrir járnbrautir og fyrir götur og þjóðbrautir, umferðamerki, teinaskiftitæki, teinaskiftimerki, brautarslár og brautarslármerki, aðvörunarmerki, rafmagnsvirki, rafmagnsstraumrofa, rafmagnstæki til að sjóða saman og skera málm, víðavangskyndla fyrir gas, rafmagn og annað ljósmeti, ljóssker fyrir brautarslár, tæki og umbúnaðarhluti til merkjagjafa til afnota í hernaði, merkjaljóssker til hernaðar, handljósverpla, rafmagnsljósverpla til hernaðar, sólríta, lampa í járnbrautarvagna með tilheyrandi umbúnaði, hylki fyrir olíugas, hitunartæki fyrir járnbrautarvagna og sporvagna, tæki og tækjaumbúnað til lýsingar á eimreiðum, eimreiðaljóssker, eimreiðaljósverpla, tæki og tækjahluta fyrir lýsing í bátum, bátaljósverpla, bátaljóssker, tengslanir, skrófusamskeyti á pípum, bifreiðar, akfæri, skip, neistatengslanir fyrir kveiking með rafmagni á gasljósgerum, tæki til að setja mótora í hreyfingu, vökvamælitæki, tæki til málmbrösunar, kveikingakólfa, mjaltavjarlar með tilheyrandi umbúnaði, slagvirki fyrir mjaltavjarlar, kvikmyndaáhöld, kvikmyndalampa með umbúnaði, hljóðrita, loftskeytaáhöld og umbúnað, ritsíma- og talsímatakki með umbúnaði, loftskeytastengur, suðuáhöld, hitunartæki, auglýsingatakki, gljákvöðu á málma, steinolíu, harpeis, himnur úr togleðri, skinni eða pjátri, slóngur, sjerstaklega til afnota við sam-suðu málma, kerti, efni til áferðarvöndunar, leikföng, spil, rafmagnsofna og aðra ofna til iðnaðarþarfa, eldavjarlar, kælitæki og tæki fyrir kælistöðvar, þurkunartæki, landbúnaðaráhöld, mælitæki og skráningartæki alls konar, straumhraðamæla, hraðrita (Takografer), þrýstímæla, gangjafna, hraðmæla alls konar, tengingar, gufukatla og gufuþjetta, málmþjettningar einkum úr alúminíum, aflgeyma fyrir vökva, gas eða rafmagn með tilheyrandi leiðslum og umbúnaði, rafmagnsviðstöðvar, rafmagns-gufukatla, hitavirki fyrir gufu, gas, vatn eða rafmagn, alls konar pressur og úrspyrnur knúðar með vatnsþrýstingi og öðru, hitamæla (Termostater), einangrunarefni, einangrunarpípur, vatnssýjur og vatnshreinsunartæki alls konar, prentunaráhöld, leturstíla, myndamót, prentmyndasteina, einangrunarkvapa fyrir hita, gas eða rafmagn,

túrbínur fyrir gufu, gas eða vatn með tilheyrandi umbúnaði, öryggistæki fyrir gas, gufu eða rafmagn, rafmagnshitaverjur, hitunarþynnur, hitunarpípur og aðra hitunarhluti, kaðla, kabla, handfæri, fiskinet, afeykur og annað fægigarn, vagna og vagnæki, reiðhjól, sporttæki úr trje eða málm, vopn, björgunartæki, eldhúss- og matreiðslutæki, beykisvörur, korksmíðavörur, byggingarefni unnið og óunnið og aðrar byggingarvörur, línóleum, veggfóður, kenslutæki, skólagögn, leikfímistæki, teikniáhöld, verkfæri og áhöld fyrir ljósmyndun, lyfjafræði, beinlækningar, landmælingar, eðlisfræði, ljósfræði, hljóðfræði, efnafræði, siglingafræði, rafmagnsfræði, tónlist, handlækningar og lyflækningar, gullsmíðis-, silfursmíðis- og plettvörur, leirsmíðisvörur og leirsmíði, glervörur, niðursoðnar matvörur, alkóhól og alkóhólblandna drykki, gosdrykki allskonar, trjámauk, viðarmauk, eldspýtur, sprengiefni, flugeldavörur, vefnaðarvörur, mótora, fægiefni, fægítæki, rafmagnsvaka, innlagningarefni fyrir rafmagn, málma í óunnu eða hálfunnu ástandi, oliur til lýsingar, hitunar eða smurningar, vörur gerðar úr strái, hálmi eða burst, skrúfur, skrúfrær, vörur úr beini, horni, trje, trjámauki, pappa eða pappír, hluti úr steini, skrifstofugögn, asbest, kísilgúr, kol, klæðavörur úr vefnaði, kemiskar vörur, efni til að fylla gashylki og efni sem þarf við tilbúning þess, og er orðið „Aga“, eftir kröfu eigandans, skrásett sem sjerstaklega uppfundið nafn á framanskráðum vörutegundum. —

Skrás. 1925, nr. 2.

Tilkynt 19. desbr. 1924, kl. 11 árd., af The Celotex Company, verksmiðjurekstur, Chicago í Illinois, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 15. janúar 1925.

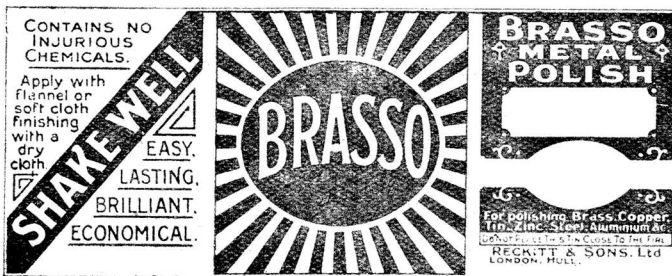
Orðið:

CELOTEX
INSULATING LUMBER

Samkvæmt tilkynningu 5. mars 1924, er merkið skrásett í Washington 29. júlí s. á. fyrir byggingarefni líkt borðvið, nothæft í þiljur og annað slíkt.

Skrás. 1925, nr. 3.

Tilkynt 10. febrúar 1925, kl. 12 á háð., af Reckitt & Sons, Limited, verksmiðjurekstur, Hull og London í Englandi, og skrásett 14. s. m.

132

Ílangur einkennismiði, sem skift er í þrjá rjetthyrnda reiti. Í miðreitinum stendur orðið: BRASSO, í sporöskjulagaðri umgerð, og ganga geislar út frá umgerðinni í allar áttir. Vinstra megin við miðreitinn standa ýms ummæli um vöruna, og liggur skáband með áletrun yfir þann reitinn, en í reitnum hægra megin standa orðin: BRASSO METAL POLISH, þá tveir hvítir, auðir fletir og fyrir neðan þá ýms ummæli um vöruna, ásamt nafni og heimilisfangi tilkynnanda.

Samkv. tilkynningu 20. júní 1924, er merkið skrásett í London 10. nóvember s. á., 50. flokki, fyrir áburðardeig (Pastes), vökva og duft til fágunar og hreinsunar.

Skrás. 1925, nr. 4.

Tilkynt 10. febrúar 1925, kl. 12 á háð., af sama firma í Hull, Englandi, og skrásett 14. s. m.

Hringmyndaður einkennismiði, sem með lárjettum línunum er skift í fimm reiti. Í efsta reitnum sjest mynd af hlaupandi Zebradýri, en í næsta reit þar fyrir neðan stendur með hvítum stöfum, á dökkum grunni, orðið: ZEBRA. Í þriðja reitnum stendur milli blaðaskrauts orðið: *Paste*, en hægra megin í fjórða reitnum stendur á dökkum grunni orðið: *Polish*, og þar fyrir neðan nafn tilkynnanda og heimilisfang.

Samkv. tilkynningu 27. júlí 1901, er merkið skrásett í London 2. júní 1902, 50. flokki, fyrir ofnsvertu og samskonar vörur til fágunar, og sú skrásetning síðan endurnýjuð 27. júlí 1915.

Skrás. 1925, nr. 5.

Tilkynt 10. febrúar 1925, kl. 12 á háð., af sama, og skrásett 14. s. m.

Ílangur ferhyrningur, og eru í honum þverstrik með jöfnu millibili. Nær miðjum ferhyrningnum er sporöskjulagaður reitur og stendur í honum orðið: Reckitt's, ásamt nafni vörunnar og ummælum um hana. Í öðrum enda ferhyrningsins er hvítur reitur með enskri áletrun, en í hinum endanum er skjaldmerki og stendur efst í vinstra horninu stafurinn: R, á ská í því miðju orðið: Reckitts, og neðst í horninu hægra megin stafurinn: S.

Merkið er skrásett í London 17. desember 1898, 47. flokki, fyrir þvotta-bláma, og er síðast endurnýjað 17. desbr. 1912.

Samkvæmt útskrift úr ensku vörumerkjaskránni, er tilkynnandi fyrst skráður sem eigandi merkisins 6. nóvbr. 1899.

Skrás. 1925, nr. 6.

Tilkynnt 12. febrúar 1925, kl. 2 síðd., af Det Danske Petroleums Aktieselskab, verslunarfélag, Köbenhavn, Danmörku, og skrásett 16. s. m.

STANDARD
ARCTIC

Orðið: STANDARD, þannig ritað, að efri brún þess er bogadregin niður á við, en neðri brúnnin upp á við, og þar fyrir neðan stendur orðið: ARCTIC, bogadregið niður á við.

Samkvæmt tilkynningu 6. desbr. 1924, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 31. s. m. fyrir bensín, nafta, steinefnis- og jurtaefnis-terpentínu, vasilín og parafín.

Skrás. 1925, nr. 7.

Tilkynnt 24. febrúar 1925, kl. 4 síðd., af Bovril, Limited, verslun, London í Englandi, og skrásett 27. s. m.

Orðið: **BOVRIL**

Merkið er skrásett í London 2. nóvember 1886, 42. flokki, fyrir efni, er notað eru til matar eða sem efni í mat.

Samkvæmt útskrift úr ensku vörumerkjaskránni, er tilkynnandi fyrst skráður eigandi merkisins 5. maí 1897.

132

Skrás. 1925, nr. 8.

Tilkynt 24. febrúar 1925, kl. 4 síðd., af O. Mustad & Sön, verksmiðjurekstur og verslun. Oslo í Noregi, og skrásett 27. s. m.

Orðið: *Mustad*

Samkvæmt tilkynningu 22. október 1924, er merkið skrásett í Oslo 22. desember s. á., fyrir nagla, hóffjaðrir, axir og öngla.

Skrás. 1925, nr. 9.

Tilkynt 4. mars 1925, kl. 4 síðd., af Price's Soap Company, Limited, verksmiðjurekstur, London í Englandi, og skrásett 14. s. m.

Orðið: **OLVA**

Merkið er skrásett í London 2. desember 1922, 48. flokki, fyrir ilmsápur. Samkv. útskrift úr ensku vörumerkjaskránni, er tilkynnandi fyrst skráður eigandi merkisins 24. september 1923.

Skrás. 1925, nr. 10.

Tilkynt 9. mars 1925, kl. 3 síðd., af John Mackintosh & Sons, Limited, verksmiðjurekstur, Halifax í Yorkshire, Englandi, og skrásett 14. s. m.

Orðið: **MACKINTOSH**

Merkið er skrásett í London 15. febrúar 1909, 42. flokki, fyrir brjóstsykur, og sú skrásetning síðan endurnýjuð 15. febr. 1923.

Samkvæmt útskrift úr ensku vörumerkjaskránni, er tilkynnandi fyrst skráður sem eigandi merkisins 7. september 1921.

Skrás. 1925, nr. 11.

Tilkynt 23. mars 1925, kl. 4 síðd., af Vacuum Oil Company, verslun, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 28. s. m.

Orðið: **MOBILOIL**

Samkvæmt tilkynningu 6. maí 1918, er merkið skrásett í Washington 27. janúar 1920 fyrir smurningsolíur.

Skrás. 1925, nr. 12.

Tilkynt 1. maí 1925, kl. 4 síðd., af A/S H. E. Gosch & Co.'s Tændstikfabrikker og Aktietændstikfabrikker Godthaab, verksmiðjurekstur, Köbenhavn, Danmörku, og skrásett 9. s. m.

Orðið: **Rollo**

Samkvæmt tilkynningu 24. maí 1913, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 7. júní s. á. fyrir blýanta, og er orðið: Rollo, að skoða sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreinda vörutegund. Skrásetningin síðast endurnýjuð 7. júní 1923.

Skrás. 1925, nr. 13.

Tilkynt 1. maí 1925, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 9. s. m.

Orðið: **Viking**

Samkvæmt tilkynningum 3. júní 1913, 2. júlí s. á. og 22. ágúst 1924, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn fyrir blýanta, mislita blýanta og eldspýtur, og ber að skoða orðið: Viking, sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1925, nr. 14.

Tilkynt 1. maí 1925, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 9. s. m.

Orðið: **TORDENSKJOLD**

Samkvæmt tilkynningu 24. nóvember 1904, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 8. desember s. á. fyrir eldspýtur, og ber að skoða orðið: TORDENSKJOLD, sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreinda vörutegund. Skrásetningin síðast endurnýjuð 8. desember 1924.

132

Skrás. 1925, nr. 15.

Tilkynt 1. maí 1925, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 9. s. m.

Mynd af víkingaskipi:

Samkvæmt tilkynningu 28. apríl 1913, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 3. maí s. á. fyrir eldspýtur og blýanta. Skrásetningin síðast endurnýjuð 3. maí 1923.

Skrás. 1925, nr. 16.

Tilkynt 1. maí 1925, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 9. s. m.

Ferstrendur miði með skreyttum hornum, þar sem sýnd er brjóstmynd af manni, en kringum hana er sporöskjumynduð áletruð umgerð. Samkvæmt tilkynningu 12. apríl 1913, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 19. s. m. Skrásetningin endurnýjuð frá 19. apríl 1923 að telja.

Skrás. 1925, nr. 17.

132

Tilkynt 1. maí 1925, kl. 4 síðd., af Blyantfabrikken Viking A/S., verk-smiðjurekstur, Köbenhavn, Danmörku, og skrásett 9. s. m.

Á ferstrendum aflöngum miða sjest framstafn á víkingaskipi, þar sem víkingur stendur, en fyrir ofan stendur orðið: ROLLO. Fyrir neðan er breitt, dökt band með orðunum: VIKING BLYANT FABRIK, ISLANDS BRYGGE, KØBENHAVN B, ritað í 3 línun, en í þeim 2 neðstu er í miðju hringur með mynd af víkingaskipi og 3 báruhlínun.

Samkvæmt tilkynningu 20. júní 1924, er merkið skrásett í Kaupmanna-höfn 19. júlí s. á. fyrir blýanta og eldspítur.

Skrás. 1925, nr. 18.

Tilkynt 18. maí 1925, kl. 4 síðd., af Røwde & Co., verslunarfjelag, Oslo, Noregi, og skrásett 20. s. m.

Orðið: **VIKING**

Samkvæmt tilkynningu 2. desember 1909, er merkið skrásett í Oslo s. á. fyrir allskonar gúmmí- og leðurvörur, þar með taldar vjelareimar úr

- 132 gúmmí og leðri, og er orðið: VIKING að skoða sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir. Skrásetningin síðast endurnýjuð 2. des. 1919.

Skrás. 1925, nr. 19.

Tilkynt 18. maí 1925, kl. 4 síðd., af Det Danske Petroleums Aktieselskab, verslunarfjelag, Köbenhavn, Danmörku, og skrásett 20. s. m.

Orðin: **White Camelia**

Samkvæmt tilkynningu 28. janúar 1925, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 7. mars s. á. fyrir hráar, hálfhreinsaðar og hreinsaðar olíur, feiti og aðrar hráolíuafurðir með eða án íblöndunar af dýra-, jurta- eða steinaolíum eða lyfjaefnum, svo og með eða án íblöndunar af dýra-, jurta- eða steinaolíum og lyfjaefnum, til allra afnota, sjerstaklega til ljósa, hitunar, orkuvinslu, smurninga og lækninga.

Skrás. 1925, nr. 20.

Tilkynt 18. maí 1925, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 20. s. m.

Hringmyndaður miði, þar sem sjest baldursbrárbóm með blöðum, en fyrir ofan standa orðin: WHITE CAMELIA.

Samkvæmt tilkynningu 28. janúar 1925, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 7. mars s. á. fyrir hráar, hálfhreinsaðar og hreinsaðar olíur, feiti og aðrar hráolíuafurðir með eða án íblöndunar af dýra-, jurta- eða steinaolíu eða lyfjaefnum, svo og með eða án íblöndunar af dýra-, jurta- eða steinaolíu og lyfjaefnum, til allra nota, sjerstaklega til ljósa, hitunar, orkuvinslu smurninga og lækninga. 132

Skrás. 1925 nr. 21.

Tilkynt 27. maí 1925, kl. 2 síðd., af Essex Motors, verksmiðjurekstur, Detroit í Michigan í Bandaríkjunum N.-A., og skrásett 9. júní s. á.

Orðin: ESSEX MOTORS á sexhyrndum fleti með rauðum grunni.

Samkv. tilkynningu 7. nóvember 1923, er merkið skrásett í Washington 27. janúar 1925 fyrir fólksflutningabifreiðar, er knúðar eru áfram með bensíni, og vjelarlaus ökutæki.

Skrás. 1925 nr. 22.

Tilkynt 3. júní 1925, kl. 4 síðd., af Wilhelm Benger Söhne, verksmiðjurekstur, Stuttgart í Þýskalandi, og skrásett 25. s. m.

Orðið: **Jaeger**

Samkv. tilkynningu 9. júlí 1923, er merkið skrásett í Berlín 31. júlí 1924 fyrir sokkaplögg og þrjónaföt.

Tilkynt 2. júní 1925, kl. 4 síðd., af Helsingborgs Gummifabriks Aktiebolag, verksmiðjurekstur, Helsingborg í Svíþjóð, og skrásett 25. s. m.

Orðið: **TRETORN**

Samkv. tilkynningu 13. október 1921, er merkið skrásett í Stokkhólmi 18. s. m. fyrir, skóhlífar, utanyfirskó, gúmmístígvjel, leikfimissskó, þilfarsskó, gúmmíknetti og önnur leikföng úr gúmmí, lawn-tennis-knetti, gúmmihæla, gúmmísóla, sóla undir maltgerðarskó, bála undir maltgerðarskó, gúmmíhringi, gúmmísnúrur, gúmmíborða, gúmmíslöngur, gúmmídúka, gúmmíreimar, gúmmímottur, hömlukubba úr gúmmí, gúmmíþjettingar, gúmmísáld, gluggaþjettingar, gasskjóður úr gúmmí, gúmmískjóður, gúmmíhana, hjólgjarðir, gúmmípípur, stígsveifagúmmí, gúmmíhringi á reiðhjól, gúmmíhólka, gúmmívaltara, gúmmíhringi á vagnhjól, óhola gúmmíhringi fyrir bifreiðar, slöngur og dekk fyrir bifreiðar, reiðhjól og mótorreihjól, hófhlífar, biljarþófa, gúmmídýnur, gúmmísvæfla, ísskjóður úr gúmmí eða gúmmíbornu kleði, blöðrur í fótíknetti, allskonar gúmmíborinn vefnað, vörur úr hornígúmmí og abonít og aðrar gúmmívörur, gúmmísvampa og gúmmídúsar ásamt tekniskum vörum og handlækn-ingavörum úr gúmmí; og hefir orðið: Tretorn eftir kröfu tilkynnanda verið skrásett sem sjerstaklega tilbúið heiti á framanskráðum vörutegundum.

Tilkynt 2. júní 1925, kl. 4 síðd., af sama, og skrásett 25. s. m.

Ílangur einkennismiði. Efri hluti hans er krotaður þríhyrningum og eru þrír vígturnar í þeim hluta og yfir þeim talan 1891, en undir HELSINGBORG TRE TORN í tveimur línun; þá hvítur reitur með mynd af þremur vígturnum, en yfir þeim í hálfhring orðin: HELSINGBORG'S GUMMIFABRIKS AKTIEBOLAG, og undir turnunum sporöskjulagaður hringur og innan í honum talan 1891 og ummæli um vöruna. Neðst er skrautlína.

Samkvæmt tilkynningu 15. apríl 1921, er merkið skrásett í Stokkhólmi 132 26. s. m. fyrir skóhlífar, utanyfirskó, gúmmístígvjel, leikfimsískó, þúlfarsskó, gúmmíknetti, og önnur leikföng úr gúmmí, lawn-tennis-knetti, gúmmihæla, gúmmísóla, sóla undir maltgerðarskó, bálka undir maltgerðarskó, gúmmíhringi, gúmmísnúrur, gúmmímottur, hömlukubba úr gúmmí, gúmmíþjettingar, gúmmí-sáld, gluggaþjettingar, gasskjóður úr gúmmí, gúmmískjóður, gúmmíhana, hjólgjarðir, gúmmípípur, stigsveifagúmmí, gúmmíhringi á reiðhjól, gúmmí-hólka, gúmmívaltare, gúmmíhringi á vagnhjól, óhola gúmmíhringi fyrir bif-reiðar, slöngur og dekk fyrir bifreiðar, reiðhjól og mótorreihjól, hófhlífar, bil-jarðþófa, gúmmídýnur, gúmmísvæfla, ísskjóður úr gúmmí eða gúmmíbornu klæði, blöðrur á fótkennti, allskonar gúmmíborinn vefnað, vörur úr horngúmmí og abonit og aðrar gúmmívörur, gúmmísvampa og gúmmídúsar ásamt teknisk-um vörum og handlækningavörum úr gúmmí.

Skrás. 1925, nr. 25.

Tilkynt 2. júlí 1925, kl. 3 síðd., af Edward Sharp & Sons, Limited, verksmiðjurekstur, Maidstone í Englandi, og skrásett 9. s. m.

Ferstrendur miði, þar sem sjest til vinstri páfagaukur, er situr á þver-spýtu, en þar fyrir neðan eru ummæli um vöruna og orðin „Speaks for itself“, með rithönd; til hægri á miðanum er mynd af manni með einaugnagler (Monokel) og staf í hendi og þar undir ummæli um vöruna.

Samkvæmt tilkynningu 21. febrúar 1922, er merkið skrásett í London 20. júlí s. á., 42. flokki, fyrir sèlgæti, súkkulaði og ávaxtamauk.

Skrás. 1925, nr. 26.

Tilkynt 7. júlí 1925, kl. 12 á háð.. af Verksmiðjunni „Hekla“ (eigandi Þorst. Þorsteinsson), Reykjavík, og skrásett 9. s. m.

Ferhyrndur einkennismiði með mynd af eldgjósandi fjalli, vinstra megin við fjallið stendur orðið: VÖRU, en hægra megin orðið: MERKI. Fyrir neðan myndina stendur með feitu prentlettri orðið: HEKLA.

Skrás. 1925, nr. 27.

Tilkynt 22. júlí 1925, kl. 6 síðd., af Standard Oil Company, verslunarfjelag, Bayonne og New York, Bandaríkjum N.-A., og skrásett 15. ágúst s. á.

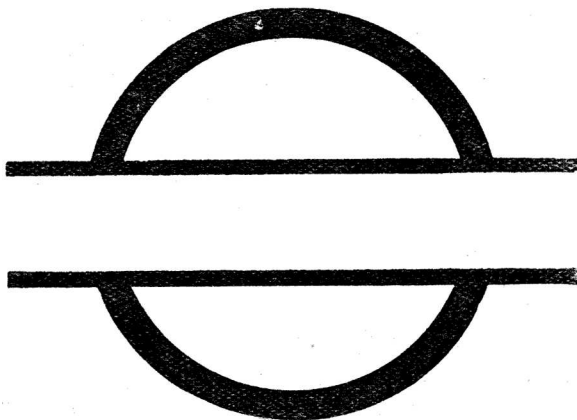
Orðið:

FLIT

Samkvæmt tilkynningu 11. júní 1923, er merkið skrásett í Washington 26. febrúar 1924 fyrir efni til útrýmingar skordýra.

Skrás. 1925, nr. 28.

Tilkynt 22. júlí 1925, kl. 6 síðd., af sama, og skrásett 15. ágúst s. á.

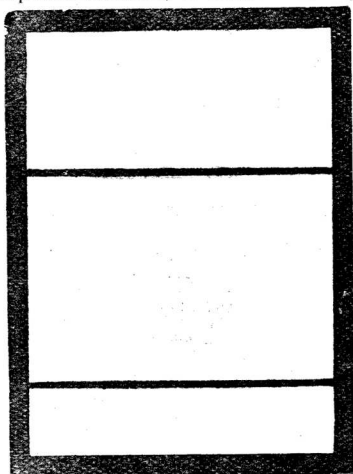

Breiður, svartur hringur, sem skiftist í miðju af breiðu, lárjettu bandi, **132**
er takmarkast ofan og neðan af svörtum strikum.

Samkv. tilkynningu 21. ágúst 1924, er merkið skrásett í Washington 13. janúar 1925 fyrir hreinsaðar, hálfhreinsaðar og óhreinsaðar olíur, sem framleiddar eru af hráolíu, með eða án blöndunar af dýra-, jurta- eða steinaolíum, til ljósa, eldsneytis, orkuvinslu, hitunar og smurninga, ásamt smurningsfeiti.

Skrás. 1925, nr. 29.

Tilkynt 22. júlí 1925, kl. 6 síðd., af Det Danske Petroleums Aktieselskab, verslunarfjelag, Kaupmannahöfn, Danmörku. og skrásett 15. ágúst s. á.

Ferstrendur miði, meiri á hæð en breidd, sem myndast af svartri, breiðri umgerð, og skiftist í þrent af tveimur þverstrikum, þannig, að miðreiturinn er stærstur, en sá neðsti minstur.

Samkv. tilkynningu 2. apríl 1925, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 16. maí s. á. fyrir lyfjaolíur og skartolíur.

Skrás. 1925, nr. 30.

Tilkynt 28. júlí 1925, kl. 4 síðd., af Wilhelm Bengel Söhne, verksmiðju-
rekstur, Stuttgart í Þýskalandi, og skrásett 15. ágúst s. á.

132

Hringmyndað merki með áletruninni. Dr. JAEGER'S NORMAL WOLL SYSTEM. W. BENDER SÖHNE. STUTTGART. Innan í hringnum sjest milli orðanna: SCHUTZ — og: — MARKE, skjöldur með skáhöllu akkeri, og fyrir ofan skjöldinn sjest efri hluti af mannsmynd, sem heldur á svipuðu akkeri. Fyrir ofan skjöldinn stendur með ritlettri: *W. Bender Söhne*, og fyrir neðan sjest band með áletruninni: *Alleinig concessionärt, á miðju, og orðunum: Rein og Wolle á endunum. Neðst stendur ritlettrað: Prof. Dr. G. Jaeger.*

Samkv. tilkynningu $\frac{3. \text{ okt. } 1894}{24. \text{ febr. } 1886}$ er merkið skrásett í Berlín 16. maí 1895 fyrir ullarband til vefnaðar og prjónless, ullardúka og ullarvörur, ásamt svitaleppum og sápu.

Skrás. 1925, nr. 31.

Tilkynt 28. júlí 1925, kl. 2 síðd. af firmanu A. Atmanspacher, skófatnaðarverksmiðja, Ehrenfriedersdorf í Sachsen, Þýskalandi, og skrásett 20. ágúst s. á.

Ferhyrndur, aflengur einkennismiði, og á honum í skrautumgerð mynd af liggjandi pardusdýri, með aðra framlöppina hvílandi á stígvjeli. Undir myndinni standa skáhalt orðin: *Panther Stiefel*, með ritlettri.

Samkv. tilkynningu 18. mars 1912, er merkið skrásett í Berlín 5. júlí s. á., fyrir skófatnað, og er sú skrásetning endurnýjuð 17. mars 1922.

Skrás. 1925, nr. 32.

Tilkynt 5. septbr. 1925, kl. 2 síðd., af verksmiðjunni „Hekla“ (eigandi Þorst. Þorsteinsson), Reykjavík, og skrásett 19. s. m.

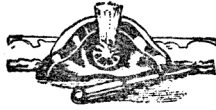
Orðið: **POLO**

Merkið er skrásett fyrir gosdrykk, og er orðið: POLO, að skoða sem **132**
sjerstaklega tilbúið heiti á þeirri vörutegund.

Skrás. 1925, nr. 33.

Tilkynt 5. septbr. 1925, kl. 5 síðd., af British-American Tobacco Company, Limited, verslunarfjelag, London á Englandi, og skrásett 19. s. m.

High Admiral

Orðin: *High Admiral*, skrautrituð; þar fyrir neðan mynd af flotaforingjahatti ásamt tignarmerkjum flotaforingja.

Samkvæmt tilkynningu 6. mars 1925, er merkið skrásett í London 6. júlí s. á., 45. flokki, fyrir unnið tóbak.

Skrás. 1925, nr. 34.

Tilkynt 12. septbr. 1925, kl. 4 síðd., af firmanu Hjalti Lýðsson og Nils Fjeldberg, niðursuða á fiskmeti, Reykjavík, og skrásett 25. s. m.

Hringmyndað merki, í lögun sem dós. Á lokinu sjest sólsetur og slær kvöldroða á sjóinn. Til hægri er uppdráttur af Íslandi og fugl á flugi með síld

- 132 í nefinu, en til vinstri mynd af víkingaskipi, og eru letuð á segl þess orðin: VIKING CANNING CO. Neðan undir fyrir miðju stendur orðið: ISLAND. Á framanverða hlið dósarinnar er dreginn hringur, og innan í honum mynd af víkingaskipi ásamt áletruninni: VIKING CANNING CO., REYKJAVÍK; stendur hringur þessi á skreyttum fleti milli orðanna: VÖRU og: MERKI.

Skrás. 1925, nr. 35.

Tilkynt 1. október 1925, kl. 11 árd., af firmanu Bræðurnir Espholin, verslun og iðnaður, Reykjavík, Akureyri og Thorshavn, og skrásett 17. s. m.

Mynd af íslenskum fálka, er stendur í hraungrýti í miðri myndinni. Að baki er vatn og fjallasýn. Á grunn myndarinnar er prentað í umgerð: BRÆÐURNIR ESPHOLIN AKUREYRI REYKJAVÍK THORSHAVN. Tvær öndvegissúlur standa upp af grunni myndarinnar sín hvoru megin, en á milli þeirra, í boga yfir höfði fálkans, er letuð orðið: Fálkinn. Orðin Skrásett og Vörumerki eru letuð yfir höfðum öndvegissúlunnanna, hið fyrra vinstra megin, en hið síðara hægra megin.

Skrás. 1925, nr. 36.

Tilkynt 6. október 1925, kl. 3 sídd., af G. M. Björnsson, kaupmanni og umboðssala, Reykjavík, og skrásett 17. s. m.

Sporöskjulagaður einkennismiði, og er ysta rönd miðans svart hringstrik, en grunnflötur miðans er svartur með tveimur hvítum sporöskjulöguðum hringstrikum. Milli beggja hvítu hringstrikanna er svartur, breiður bekkur, og eru á

hann letruð með hvítum stöfum, orðin: THULE, REYKJAVÍK, í efri hálfhringnum, en orðin: ÞAÐ BESTA ER ÆTÍÐ ÓDÝRAST, í neðri hálfhringnum. Innan við smærri, sporöskjulagaða, hvíta hringinn, standa á svörtum grunni, með hvítu lettri bókstafirnir: G M B, og eru þeir þannig lagaðir, að þeir fylla að mestu út í sporöskjulagaða, svarta grunnflötinn í miðjum miðanum.

132

Skrás. 1925, nr. 37.

Tilkynt 19. okt. 1925, kl. 5 síðd., af Det danske Petroleum-Aktieselskab, verslunarfjelag, Köbenhavn, Danmörku, og skrásett 27. s. m.

Orðið: Pogoil

Samkvæmt tilkynningu 29. júlí 1925, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 12. sept. s. á. fyrir steinefnishráolíu og allskonar afurðir af henni til hverskonar notkunar, tilbúnar eða hráar, fljótandi eða fastar, steinefnis- eða jurtaefnis-tjöru og allskonar afurðir af henni til hverskonar notkunar, tilbúnar eða hráar, fljótandi eða fastar.

Skrás. 1925, nr. 38.

Tilkynt 30. október 1925, kl. 3 síðd., af Arthur Guinness Son & Co., ölgerðarmenn, London, Englandi, og Dublin, Írlandi, og skrásett 14. nóvember s. á.

Sporöskjulagaður brúnn miði. Milli tveggja sporöskjulagaðra hringastendur: GUINNESS'S FOREIGN EXTRA STOUT JAMES'S GATE DUBLIN. Á reitnum þar fyrir innan sjest efst mynd af slaghörpu; undir henni

132 stendur með ritletri: Arth Guinness Son & Co., og þar fyrir neðan er skrautband. Á reitnum standa ennfreður ummæli um vöruna.

Samkvæmt tilkynningu 24. júlí 1909, er merkið skrásett í London 27. október s. á. fyrir „Stout“-öl.

Skrás. 1925, nr. 39.

Tilkynnt 30. október 1925, kl. 3 síðd., af A/S. Dalen Portland-Cementfabrik, verksmiðjurekstur og verslun, Brevik, Noregi, og skrásett 14. nóv. s. á.

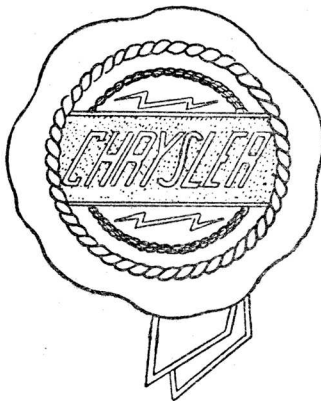

Hringmyndaður miði, þar sem standa á efst, milli tveggja hringa, orðin: PORTLAND CEMENT, og neðst orðin: BREVIK — NORWAY, en yfir miðju miðans er skráð orðið: DALEN, með feitu lettri.

Samkvæmt tilkynningu 5. febrúar 1924, er merkið skrásett í Oslo 4. júlí s. á., fyrir cement, og er orðið DALEN að skoða sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreinda vörutegund.

Skrás. 1925, nr. 40.

Tilkynnt 4. nóvember 1925, kl. 5 síðd., af Chrysler Sales Corporation, verksmiðjurekstur, Highland Park í Detroit, Michigan, Bandaríkjum N.-Am., og skrásett 20. s. m.

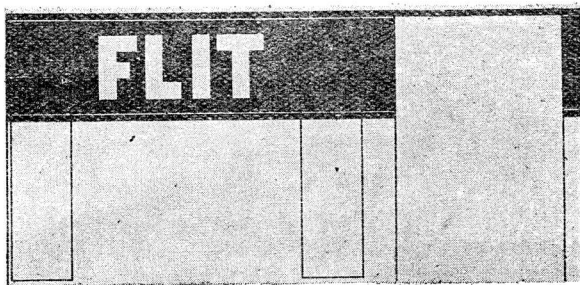

Á hringmynduðu innsigli sjest breitt band með orðinu: CHRYSLER, milli tveggja Eldingargeisla.

Samkvæmt tilkynningu 4. febrúar 1924, er merkið skrásett í Washington 12. ágúst s. á. fyrir bifreiðar og hluta af þeim, og ber að skoða orðið Chrysler sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir þessar vörutegundir. 132

Skrás. 1925, nr. 41.

Tilkynnt 4. nóvember 1925, kl. 5 síðd., af Standard Oil Company, (New Jersey), verslunarfjelag, Bayonne & New York, Bandaríkjum N.-Am., og skrásett 20. s. m.

Gulur, ferstrendur miði, sem með lóðrjettum, svörtum strikum er skift í mismunandi stóra reiti. Efst á miðanum er breitt, svart band og á það letrað orðið: FLIT; reitirnir ná allir upp að svarta bandinu nema einn, sem nær alveg upp úr.

Samkvæmt tilkynningu 23. mars 1925, er merkið skrásett í Washington 21. júlí s. á., fyrir efni til útrýmingar skordýrum, til að ná burt ólykt og til sótthreinsunar. Orðið Flit er að skoða sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1925, nr. 42.

Tilkynnt 31. október 1925, kl. 2 síðd., af Stefáni Thorarensen, lyfsala, Reykjavík, og skrásett 20. nóvember s. á.

Fjallkonan sitjandi á hæð, með kórónu á höfði og slegið hár; í hægri hendi heldur hún á óslíðruðu sverði, og nemur oddur þess við jörðu, en ofan

- 132** á hendinni situr haukur; með vinstri hendi heldur hún um skjöld, er reistur er á rönd.

Skrás. 1925, nr. 43.

Tilkynt 31. október 1925, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 20. nóv. s. á.

Fjallkonan sitjandi á hæð, með kórónu á höfði og slegið hár; í hægri hendi heldur hún á stöng með íslenskum fána á.

Skrás. 1925, nr. 44.

Tilkynt 31. október 1925, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 20. nóv. s. á.

Orðið: **Fjallkonan**

Merkið er skrásett fyrir konfekt, kakaó, súkkulaði allskonar, marsipan, „Toffee“-karamellur, brjóstsykur allskonar, sykraða ávexti, ávaxtamauk, kex, hunang, vanillu-sykur, lakris allskonar, limonaði-duft, gosdrykki, öl allskonar, edik, edikssýru, „Soya“, matarliti, ávaxtaliti allskonar, saft allskonar, gerduft, eggjaduft, búðingsduft, kardemommur, krydd allskonar, allskonar dropa, olíur og safa, sem notaðir eru til heimilisparfa, tannpasta, „Brillantine“, „Cream“ allskonar, púður allskonar, hármeðul allskonar, ilmvötn og öll önnur kosmetisk efni, allskonar sápu, þvottaefni allskonar, kerti, skóáburð allskonar, allskonar fægilög, fægiduft, „Bon“ allskonar, vjelaolíu, vagnáburð, soda, skúr-ingaduft, brons allskonar, liti allskonar, blek allskonar, lakk allskonar og allskonar olíur. Orðið Fjallkonan er að skoða sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1925, nr. 45.

132

Tilkynt 27. nóvember 1925, kl. 5 síðd., af Reiðhjólaverksmiðjan „Fálkinn“ (eigandi Ólafur Magnússon), verslun og iðnaður, Reykjavík, og skrásett 3. desember s. á.

Sporöskjulagað merki, með sporöskjulöguðum reit í miðju. Í reitnum er mynd af fálka á bláum grunni. Fálkinn er hvítur að lit með svörtum dröfnum og situr hann á kletti, er ber sama lit. Yfir miðreitnum er bogamyndaður flötur, sem myndar efri hluta merkisins og á hann er letrað orðið: FÁLKINN, með hvítum stöfum á bláum grunni, ennfremur er lítil skrauthetta ofan á fletinum og myndar hún efsta hluta merkisins. Neðan undir miðreitnum er letrað orðið: VÖRUMERKI, með hvítum stöfum á bláum brunni, en beggja megin við það eru hvítar rósir, sem ná upp að bogamyndaða fletinum, og myndar það þannig sporöskjulagaða umgerð utan um miðreitinn. Neðan undir orðinu: Vörumerki, er lítill hringur og í honum kross, sem skreyttur er íslensku fánalitunum, en sitt hvoru megin við hringinn eru hvítar rósir á bláum grunni.

Samkvæmt 10. gr. laga 13. nóvbr. 1903, um vörumerki, hefir eftirgreint merki verið endurnýjað á árinu:

Skrás. 1915, nr. 2.

A. & F. Pears, Ltd., London, frá 6. ágúst 1925, og ennfremur af máð úr vörumerkjaskránni, samkv. 12. gr. sömu laga:

Skrás. 1915, nr. 1.

Carl Samundsen & Co., Blönduósi, 6. ágúst 1925.

Skrifstofu vörumerkjaskráritarans í Reykjavík, 31. desember 1925,

SKRÁ

yfir ættarnöfn, er upp hafa verið tekin á árinu 1925.

1. Árnason.
2. Gunnlaugsson.
3. Hallgrímsson.
4. Hofdal.
5. Kristmanns.
6. Markan.
7. Rósenkranz.
8. Valfells.
9. Varmdal.

EMBÆTTI.

30. jan. var hjeraðslækni í Rangárhjéraði, Guðmundi Guðfinnssyni, samkvæmt umsókn hans, allramildilegast veitt lausn frá embætti.

5. febr. var Helgi Jónasson læknir settur til að gegna hjeraðslæknisembættinu í Rangárhjéraði.

27. mars var hjeraðslækni í Miðfjarðarhjéraði, Ólafi Gunnarssyni, veitt lausn frá embætti.

2. apríl var Jónas Sveinsson læknir settur til að gegna hjeraðslæknisembættinu í Miðfjarðarhjéraði.

14. s. m. var settur sóknarprestur í Staðarprestakalli í Steingrímsfirði, síra Þorsteinn Jóhannesson, skipaður sóknarprestur sama staðar frá 1. júní þ. á. að telja.

15. s. m. var settur sóknarprestur í Landeyjajöngum, síra Jón J. Skagan, skipaður sóknarprestur sama staðar frá 1. júní þ. á. að telja.

20. s. m. var settur prófessor Guðmundur Thoroddsen allramildilegast skipaður prófessor innan læknadeildar Háskóla Íslands.

5. maí var síra Guttormi Vigfússyni, sóknarpresti í Stöðvarprestakalli í Suður-Múlaprófastsdæmi, veitt lausn frá prestsskap frá næstkomandi fardögum að telja, með eftirlaunum.

11. s. m. var sóknarpresti að Vallanesi í Suður-Múlaprófastsdæmi, síra Magnúsi Bl. Jónssyni, samkvæmt umsókn hans, veitt lausn frá embætti frá fardögum næstk. að telja, með eftirlaunum.

14. s. m. var síra Pjetur Jónsson, sóknarprestur að Kálfafellsstað, samkvæmt beiðni hans, leystur frá oddvitastörfum í yfirkjörstjórn við alþingiskosningar í Austur-Skaftafellssýslukjördæmi.

Sama dag var hreppstjóri Einar Þorvarðarson, á Brunnhól í Mýrahreppi, skipaður oddviti yfirkjörstjórnar Austur-Skaftafellssýslukjördæmis.

18. s. m. var hjeraðslæknir í Fljótsdalshjераði, Ólafur Óskar Lárusson, allramildilegast skipaður hjeraðslæknir í Vestmannaeyjum frá 1. júlí að telja.

Sama dag var settur hjeraðslæknir í Hólmavíkurhjераði, Karl Magnússon, allramildilegast skipaður hjeraðslæknir í Hólmavíkurhjераði frá 1. júní að telja.

Sama dag var hjeraðslæknir í Reykdælahjераði, Sigurmundur Sigurðsson, allramildilegast skipaður hjeraðslæknir í Grímsneshjераði frá 1. júní að telja.

Sama dag var settur hjeraðslæknir í Rangárhjераði, Helgi Jónasson, allramildilegast skipaður hjeraðslæknir í Rangárhjераði frá 1. júní að telja.

25. s. m. var cand. med. Haraldur Jónsson settur til að þjóna hjeraðslæknisembættinu í Reykdælahjераði frá 1. júní næstk. að telja og til 1. júní 1926.

Sama dag var cand. med. Bjarni Guðmundsson settur til þess að gegna hjeraðslæknisembættinu í Fljótsdalshjераði frá 1. júlí næstkomandi að telja og til 1. júní 1926.

Sama dag var Gunnar Egilson skipaður fiskifulltrúi hinnar íslensku ríkisstjórnar á Spáni og Ítalíu, með búsetu í Barcelona.

12. júní þóknaðist Hans hátign konunginum að fela atvinnu- og samgöngumálaráðherra Magnúsi Guðmundssyni að veita forstöðu dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, sem og annast störf forsætisráðherra sem formanns bankaráðs Íslandsbanka, meðan dóms- og kirkjumálaráðherra Jón Magnússon er fjarverandi í embættisferð til Kaupmannahafnar.

17. s. m. var Halldóri Briem, samkvæmt umsókn hans, veitt lausn frá bókavarðarstarfinu við Landsbókasafnið frá 1. okt. næstk. að telja.

23. s. m. var síra Þorvarður Þormar skipaður til þess að vera sóknarprestur í Hofteigsprestakalli í N.-Múlaprófastsdæmi frá 1. júní þ. á. að telja.

27. s. m. var sóknarprestur í Laufásprestakalli í Suður-Þingeyjarprófastsdæmi, síra Hermann Hjartarson, skipaður til þess að vera sóknarprestur í Skútustaðaprestakalli í sama prófastsdæmi, frá 1. júlí að telja.

Sama dag var settur prestur í Ögurþingaprestakalli, síra Óli Ketilsson, skipaður til að vera sóknarprestur sama staðar, frá 1. júlí að telja.

29. s. m. var síra Friðrik Hallgrímsson skipaður annar prestur í Reykjavíkuprestakalli frá 1. júlí að telja.

24. júlí var hjeraðslækni í Hofsóshjераði, Jóni Benedikssyni, samkvæmt umsókn hans, allramildilegast veitt lausn frá embætti.

10. ágúst var settur hjeraðslæknir í Miðfjarðarhjeraði, Jónas Sveinsson, allramildilegast skipaður hjeraðslæknir í sama hjeraði.

1. september var cand. med. Kristinn Björnsson settur til að gegna hjeraðslæknisembættinu í Hofsóshjераði.

16. s. m. var Helgi H. Eiríksson, verkfræðingur, settur til þess fyrst um sinn, frá 1. okt næstk. að telja, að gegna kennarastöðu við kennarskólann í Reykjavík.

23. s. m. var bankastjóri Georg Ólafsson skipaður til að vera sátta-semjari í vinnudeilum til ársloka 1928.

28. s. m. var dr. phil. Alexandar Jóhannesson skipaður til þess, frá 1. október þ. á. að telja, að vera dócent við heimspekideild Háskóla Íslands.

Sama dag var aðstoðarmaður á lestrarsal Landsbóksafnsins, mag. art. Hallgrímur Hallgrímsson, skipaður annar bókavörður við Landsbókasafnið frá 1. október þ. á. að telja.

29. s. m. var cand. med. Guðmundur Guðmundsson settur til þess að þjóna hjeraðslæknisembættinu í Reykhólahjæraði frá 1. október þ. á. að telja.

9. okt. þóknaðist Hans hátign konunginum að fela fjármálaráðherra Jóni Þorlákssyni að veita forstöðu atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, meðan atvinnu- og samgöngumálaráðherra Magnús Guðmundsson er fjarverandi í embættisferð til Kaupmannahafnar.

27. s. m. var sóknarprestinum í Dvergasteinsprestakalli í Suður-Múla-sýslu, síra Birni Þorlákssyni, samkvæmt umsókn hans, veitt lausn frá prestskap frá fardögum næstkomandi að telja.

5. des. var síra Sigurður Þórðarson, settur prestur að Vallanesi í Suður-Múlaprófastsdæmi, skipaður til þess að vera sóknarprestur sama staðar.

Sama dag var síra Páll Sigurðsson, prestur að Garðar, North Dakota, U. S. A., skipaður sóknarprestur í Hólsprestakalli í Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi frá 1. júní næstk. að telja.

31. s. m. var kaupmaður Jón Proppé, Ólafsvík, leystur frá því að vera umboðsmaður Arnarstapa og Skógarstrandarumboðs og Hallbjarnareyrar.

Sama dag var hreppstjóri Ólafur Bjarnason, Brimilsvöllum, skipaður til þess að vera umboðsmaður sama umdæmis.

PÓSTMENN SKIPAÐIR OG SETTIR.

Hinn 5. mars var Jón H. Leós skipaður póstaðstoðarmaður í Reykjavík frá 1. mars 1926.

28. mars var Ásgeir Guðmundsson stöðvarstjóri á Fáskrúðsfirði skipaður póstafgreiðslumaður þar frá 1. maí 1925.

27. apríl var Kõru Briem veitt lausn frá embætti sínu sem póstaðstoðarmaður í Reykjavík, frá 1. maí að telja, samkvæmt umsókn.

Sama dag var Þórarinn Björnsson skipaður póstaðstoðarmaður í Reykjavík frá 1. maí að telja.

30. júní var Davíð Kristjánssyni póstafgreiðslumanni á Þórshöfn veitt lausn frá embætti frá 1. janúar 1926 að telja, samkvæmt umsókn.

13. nóvember var hjeraðslæknir Eggert Einarsson skipaður póstafgreiðslumaður á Þórshöfn frá 1. janúar 1926 að telja.

23. nóvember var Ágúst Sigurðsson skipaður póstafgreiðslumaður á Bíldudal frá 1. desember 1925, en Hannesi B. Stephensen kaupmanni veitt lausn frá sama tíma.

19. desember var Helgi Björnsson, póstaðstoðarmaður í Reykjavík, skipaður póstafgreiðslumaður sama staðar frá 1. janúar 1926 að telja.

Sama dag var Sæmundur Helgason, póstaðstoðarmaður í Reykjavík, skipaður póstafgreiðslumaður sama staðar frá 1. janúar 1926 að telja.

Sama dag var Haraldur Björnsson skipaður póstaðstoðarmaður í Reykjavík frá 1. janúar 1926 að telja.

Sama dag var Ólafur Haraldur Albertsson skipaður póstaðstoðarmaður sama staðar frá 1. janúar 1926 að telja.

Sama dag fjekk Stefán Bachmann póstaðstoðarmaður í Reykjavík lausn frá embætti sínu frá 1. janúar 1926, samkvæmt umsókn.

22. desember var Jónas Bergmann brjefhirðingarmaður á Sandi skipaður póstafgreiðslumaður þar frá 1. janúar 1926.

24. desember var Björn Kristjánsson brjefhirðingarmaður á Kópaskeri skipaður póstafgreiðslumaður þar frá 1. janúar 1926.

Hinn 29. desember var Carl Berndsen brjefhirðingarmaður á Skagaströnd skipaður póstafgreiðslumaður þar frá 1. janúar 1926.

Sama dag var Sigríður Einarsdóttir frá Flatey skipuð póstafgreiðslumaður þar frá 1. janúar 1926.

HEIÐURSMERKI.

15. desember 1924 voru utanríkisráðherra í Finnlandi Hjalmar Johan Procopé, fyrv. utanríkisráðherra í Finnlandi, prófessor Juho Heikki Vennola og utanríkisráðherra í Póllandi, Alexander greifi Skrzynski, allramildilegast sæmdir stórkrossi Fálkaorðunnar.

S. d. var Orlogskaptajn í danska sjóhernum Richard West, Kaupmannahöfn, allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar.

4. janúar voru Generaldirektör Christen Iversen Mondrup og Generalsekretær Oluf Cecilus Hollnagel-Jensen, báðir í póststjórninni dönsku, allramildilegast sæmdir stórriddarakrossi Fálkaorðunnar.

31. s. m. var ræðismaður Dana í Hull, Henry Pattinson, allramildilegast sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar.

S. d. var magister artium, docent Holger Wiehe, allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar.

9. mars var forstjóri norsku póstmálanna, Ekspeditionschef Job Thode Sommerschild, allramildilegast sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar.

4. maí var Adam Poulsen, leikhússtjóri og leikari, allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar.

13. júlí voru allramildilegast sæmdir riddarakrossi Fálkaorðunnar þeir: Stórkaupmaður Ernst Sally Meyer, formaður fyrir Grosserer-Societetets Komité, Kaupmannahöfn.

Stórkaupmaður Christian Smith Dahl 1. varamaður fyrir Grosserer-Societetets Komité.

Sama dag var allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar: Stórkaupmaður Bjarne Nielsen, formaður fyrir Íslandsk Handelsforening í Kaupmannahöfn.

24. s. m. var allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar fulltrúi í utanríkisráðinu í Kaupmannahöfn, Emil Torp-Pedersen.

2. nóvember voru allramildilegast sæmdir stórriddarakrossi Fálkaorðunnar:

Thomas H. Johnson, fyrverandi dómsmálaráðherra í Manitoba, og Tadeusz Romer, sendisveitarráð í þjónustu utanríkisráðuneytis Póllands, og riddarakrossi Fálkaorðunnar:
kaupmann Árna Eggertsson, Winnipeg.

1. desember voru allramildilegast sæmdir stórriddarakrossi Fálkaorðunnar:

Kaptajn Peter Daniel Bruun,
og riddarakrossinum:
Lektor Olaf Hansen, Árósum.
Form. bóksalafjel. danska í Kaupmannahöfn, bóksala Frederik Gad.
Bókaútgefandi William Martin Nygaard, Oslo.
Bankastjóri Emil C. Hertz, Kaupmannahöfn.
Bankastjóri Oluf C. Nielsen, Kaupmannahöfn.
Bankafulltrúi A. C. Rönne, Kaupmannahöfn.
Listmálari Erich Struckmann, Kaupmannahöfn.
Dr. Hans Jaden, Wien.
Priorinna St. Josephs spítalans í Reykjavík, systir Marie Victoria.
Bókavörður, dr. phil. Sigfús Blöndal, Kaupmannahöfn.
Rithöfundur Indriði Einarsson, Reykjavík.
Háskólaritari Ólafur Rósinkranz, Reykjavík.
Bæjargjaldkeri Borgþór Jósefsson, Reykjavík.
Prófastur, sjera Páll Ólafsson, Vatnsfirði.
Formaður Björgunarfjel. Vestmannaeyja, lyfsali Sigurður Sigurðsson.
Skipstj. á björgunarskipinu „Þór“, Jóhann P. Jónsson.

KONSÚLAR.

16. desember 1924 var Maurice Fiez-Vandal, viðurkendur forstöðumaður hins franska konsúlats fyrir Ísland, með aðsetri í Reykjavík.

12. júlí var Jón Laxdal kaupmaður viðurkendur Czekoslovakiskur konsúll í Reykjavík.

11. september var Otto Kildal cand. jur. viðurkendur vicekonsúll við norska konsúlatið í Reykjavík.

16. september var A. Claessen stórkaupmaður viðurkendur hollenskur aðalkonsúll í Reykjavík.

27. okt. var Gunnar kaupmaður Ólafsson viðurkendur frakkneskur agent consulaire í Vestmannaeyjum.

HEIÐURSGJAFIR.

Af vöxtum af styrktarsjóði Christians konungs IX. fyrir árið 1925 hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitt Árna Árnasyni bónda á Sámstöðum í Rangárvallasýslu og Sigurði Jónssyni bónda í Hrepphólum í Árnes-sýslu, 150 króna heiðursgjöf hvorum fyrir framúrskarandi dugnað í jarðabótum, byggingum og öðru, sem að búnaði lýtur.

STYRKVEITINGAR.

Af vöxtum af styrktarsjóði Friðriks konungs VIII. árið 1925, hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitt eftirgreindar styrksupphæðir til trjáræktar:

Lystigarðsfjelagi Akureyrar 150 krónur.

Sigtryggi Guðlaugssyni, presti að Núpi í Dýrafirði, 150 krónur.

Árna Einarssyni, bónda í Múlakoti í Fljótshlíð, 150 krónur.

EINKARJETTUR.

20. júní 1924 þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Jean Baptiste Joseph Alphonse Vigneron, útgerðarmanni, Cette á Frakklandi, einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á vörpu til fiskveiða við yfirborð sjávar og milli þess og sjávarbotns.

1. apríl 1925 þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Alphonse Victor Alexandre Robert útgerðarmanni, 31, Rue de la Comédie, Lorient, Frakklandi, samkvæmt lögum nr. 12, 20. júní 1923, veitt einkaleyfi til 15 ára á útbenslutæki eða útbreiðslutæki til þess að halda dragnótum útböndum á hæð og breidd.

12. ágúst þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Martin Roeckner verkfræðingi, Scheffelstrasse 5, Mülheim a. d. Ruhr í Þýskalandi, samkvæmt lögum nr. 12, 20. júní 1923, einkaleyfi til 15 ára á píputengslum.

10. sept. þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Per Olof Pettersen forstjóra, Malmö, Svíþjóð, samkvæmt lögum nr. 12, 20. júní 1923, einkaleyfi til 15 ára á útbúnaði til að hita vatn í eldavjelum,

